

Закон

за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници

(Приет от XLIII Народно събрание на 30 юли 2015 г.,
обнародван в „Държавен вестник“, бр. 62 от 14 август 2015 г.;
доп., бр. 59 от 2016 г.; изм., бр. 85 от 2017 г.;
изм. и доп., бр. 91 от 2017 г.; изм., бр. 97 от 2017 г.;
изм. и доп., бр. 15; изм., бр. 20 и 106 от 2018 г.;
изм. и доп., бр. 37 от 2019 г.; изм. и доп., бр. 12 от 2021 г.;
изм. и доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.; изм. и доп. – ДВ, бр. 8 от 2023 г.,
изм. и доп. – ДВ, бр. 85 от 10 октомври 2023 г.)

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет и обхват

Чл. 1. (1) (Доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) С този закон се определят правилата и процедурите, свързани с възстановяването и реструктурирането на следните субекти:

1. кредитни институции (банки), за които Българската народна банка (БНБ) е издала лиценз за извършване на банкова дейност;

2. (изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) инвестиционни посредници, получили лиценз за извършване на дейност от Комисията за финансов надзор (Комисията) по чл. 6, ал. 2, т. 3 и 6 и по чл. 6, ал. 3, т. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти;

3. (изм. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) финансови институции със седалище в държава членка, когато финансовата институция е дъщерно дружество на банка или инвестиционен посредник, лицензирани в Република България, или на дружество, посочено в т. 4 или 5, и попада в обхвата на надзора върху предприятието майка на консолидирана основа съгласно чл. 6–17 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 г. (ОВ, L 176/1 от 27 юни 2013 г.), наричан по-нататък Регламент (ЕС) № 575/2013;

4. финансови холдинги, смесени финансови холдинги и холдинги със смесена дейност със седалище в Република България;

5. финансови холдинги майки и смесени финансови холдинги майки от Европейския съюз, когато са обект на надзор на консолидирана основа от БНБ или от Комисията;

6. клонове в Република България на кредитни институции и инвестиционни посредници от трети държави в съответствие със специалните условия, предвидени в този закон;

7. клонове в Република България на кредитни институции и инвестиционни посредници със седалище в други държави членки – в случаите, предвидени в този закон.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Когато упражнява правомощията си и прилага изискванията на този закон по отношение на лице по ал. 1, БНБ, съответно Комисията, взема предвид естеството на неговата стопанска дейност, акционерна структура, правна форма, рисков профил, размер и правен статус, неговата взаимосвързаност с други институции или с финансовата система като цяло, обхвата и сложността на дейностите му, както и дали извършва инвестиционни услуги или дейности съгласно чл. 6, ал. 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

(3) (Нова – ДВ, бр. 8 от 2023 г.) Този закон не се прилага за лица, получили и лиценз за извършване на дейност съгласно чл. 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ, L 201/1 от 27 юли 2012 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 648/2012“.

Орган за реструктуриране на кредитни институции

Чл. 2. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Българската народна банка е орган за реструктуриране по отношение на субектите по чл. 1, ал. 1, които подлежат на надзор или консолидиран надзор от БНБ, и при изпълнение на задачите и упражняване на правомощията си прилага Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ, L 225/1 от 30 юли 2014 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 806/2014“, и този закон. Решенията на БНБ като орган за реструктуриране се вземат от Управителния съвет на БНБ, освен ако в този закон е предвидено друго.

(2) Управителният съвет на БНБ определя самостоятелно структурно звено, което го подпомага при упражняване на функциите по ал. 1, което е

отделно и независимо от структурните звена, ангажирани със задачи по осъществяване на банковия надзор и на групи функции на БНБ.

(3) Управителният съвет на БНБ приема и публикува на своята интернет страница вътрешни правила за работата на звеното по ал. 2, включително относно опазването на професионалната тайна и обмена на информация с други структурни звена в БНБ и с други органи.

(4) Звеното по ал. 2 си сътрудничи активно при подготовката, планирането и изпълнението на решенията за реструктуриране с Управление „Банков надзор“ на БНБ, както и с Комисията, когато е необходимо.

(5) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Консултациите между органа за реструктуриране по ал. 1 и компетентния орган, предвидени в този закон, се извършват чрез обмен на информация и становища между звеното по ал. 2 и Управление „Банков надзор“ на БНБ, освен ако изрично е предвидено друго.

Изпълнение на решенията на Единния съвет за реструктуриране от органа за реструктуриране на кредитни институции

(Нов – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.)

Чл. 2а. (Нов – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Българската народна банка като орган за реструктуриране, съответно национален орган за реструктуриране по смисъла на Регламент (ЕС) № 806/2014, изпълнява задачи и приема решения за реструктуриране, като спазва насоките и общите указания, издадени от Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) до органи за реструктуриране, и предприема необходимите действия за изпълнение на решенията по Регламент (ЕС) № 806/2014.

Орган за реструктуриране на инвестиционни посредници

Чл. 3. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Комисията за финансов надзор е орган за реструктуриране по отношение на субектите по чл. 1, ал. 1, които подлежат на надзор от Комисията и не са кредитни институции, и субектите, които подлежат на консолидиран надзор от Комисията. При изпълнение на задачите и упражняване на правомощията си по отношение на субектите по чл. 1, ал. 1, които не са кредитни институции и попадат в обхвата на консолидирания надзор над предприятието майка, упражняван от Европейската централна банка (ЕЦБ) в съответствие с член 4, параграф 1, буква „ж“ от Регламент (ЕС)

№ 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пругенциалния надзор над кредитните институции (ОВ, L 287/63 от 29 октомври 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1024/2013“, Комисията прилага Регламент (ЕС) № 806/2014 и този закон. Решенията на Комисията като орган за реструктуриране се вземат по предложение на члена на комисията по чл. 3, т. 5 от Закона за Комисията за финансов надзор, освен ако в този закон е предвидено друго.

(2) В правилника на Комисията се определя самостоятелно структурно звено, което подпомага Комисията и члена на комисията по чл. 3, т. 5 от Закона за Комисията за финансов надзор при упражняване на функциите им по ал. 1, което е отделно и независимо от функциите, свързани с упражняване на надзор на инвестиционната дейност, и от другите функции на Комисията.

(3) (Изм. и доп – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Във вътрешните правила на Комисията се определят правила за работата на звеното по ал. 2, включително относно опазването на професионалната тайна и обмена на информация с други структурни звена в Комисията и с други органи. Вътрешните правила се публикуват на интернет страницата на Комисията.

(4) Звеното по ал. 2 си сътрудничи активно при подготовката, планирането и изпълнението на решенията за реструктуриране с Управление „Надзор на инвестиционната дейност“ на Комисията, както и с БНБ, когато е необходимо.

(5) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Консултациите между органа за реструктуриране по ал. 1 и компетентния орган, предвидени в този закон, се извършват чрез обмен на информация и становища между звеното по ал. 2 и Управление „Надзор на инвестиционната дейност“ на Комисията, освен когато изрично е предвидено друго.

Изпълнение на решенията на Единния съвет за реструктуриране от органа за реструктуриране на инвестиционни посредници

(Нов – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.)

Чл. 3а. (Нов – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Комисията за финансов надзор като орган за реструктуриране, съответно национален орган за реструктуриране по смисъла на Регламент (ЕС) № 806/2014, по отношение на субектите по чл. 1, ал. 1, които не са кредитни институции и попадат в обхвата на консолицирания надзор над предприятието майка, упражняван от ЕЦБ в съответствие с член 4, пара-

граф 1, буква „ж“ от Регламент (ЕС) № 1024/2013, изпълнява задачи и приема решения за реструктуриране, като спазва насоките и общите указания, издадени от ЕСП до органи за реструктуриране, и предприема необходимите действия за изпълнение на решенията по Регламент (ЕС) № 806/2014.

Инфортиране и участие на министъра на финансите

Чл. 4. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, информира незабавно министъра на финансите за решенията си за предприемане на действия по реструктуриране и за прилагане на инструменти за реструктуриране в предвидените от този закон случаи.

(2) Решенията по ал. 1 подлежат на изпълнение след одобрението на министъра на финансите в случаите, когато:

1. оказват или могат да доведат до неблагоприятно въздействие върху публичните финанси;

2. има обоснована вероятност да се стигне до необходимост от използване на държавните инструменти за финансова стабилизация по глава четринадесета, или

3. се вземат в условия на системна криза, която засяга няколко институции или целия финансов сектор.

(3) В случаите по ал. 2 органът за реструктуриране представя на министъра на финансите решението по чл. 114 и най-малко следната информация:

1. текущото финансово състояние на институцията;

2. плана за реструктуриране на институцията;

3. друга информация от значение за случая по преценка на органа за реструктуриране или по искане на министъра на финансите.

(4) В случаите по ал. 2 министърът на финансите може да одобри решението или да го отхвърли. При необходимост органът за реструктуриране може да внесе промени в решението в рамките на процедурата по одобрение.

Сътрудничество между органите за реструктуриране

Чл. 5. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Българската народна банка и Комисията сътрудничат с Европейския банков орган (ЕБО) при изпълнението на задълженията си по този закон в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ, L 331/12 от 15 декември 2010 г.), наричан по-нататък Регламент (ЕС) № 1093/2010. Те незабавно предоставят на ЕБО информацията, необходима за изпълнение на задълженията му съгласно чл. 35 от същия регламент.

(2) (Нова – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.)

Българската народна банка и Комисията в рамките на Единния механизъм за реструктуриране по Регламент (ЕС) № 806/2014 сътрудничат с ЕСП, с Европейската комисия, със Съвета на Европейския съюз, с ЕЦБ, с националните органи за реструктуриране и с националните компетентни органи.

(3) (Предишна ал. 2 – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Българската народна банка, съответно Комисията, взема решения по този закон, като отчита потенциалното им въздействие във всички държави членки, на чиято територия извършва дейност институцията или групата, като решенията свеждат до минимум неблагоприятните последици за финансовата стабилност и отрицателните икономически и социални последици в тези държави членки.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Българската народна банка, членовете на управителния съвет и служителите на БНБ не носят отговорност за вреди от действия или бездействия при изпълнението на задълженията си съгласно този закон, освен ако са действали умишлено.

(5) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Комисията, нейните членове и служители не носят отговорност за вреди от действия или бездействия при изпълнението на задълженията си съгласно този закон, освен ако са действали умишлено.

(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) При реструктуриране на дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 БНБ и Комисията осъществяват взаимодействие, като участват, когато е необходимо, в консултации при изготвянето и приемането на плановете за реструктуриране и предприемането на конкретни действия, обменят информация и съгласуват действията си при планирането на режима на реструктуриране.

Глава втора
**ПОДГОТОВКА НА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО И
ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ**

Раздел I
Планиране на възстановяването

Планове за възстановяване

Чл. 6. (1) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.; изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Институцията, която не е част от група, подлежаща на консолидиран надзор, изготвя и поддържа план за възстановяване, който съдържа действия и мерки, които институцията може да предприеме за възстановяване на финансовото си състояние при възникване на значителни финансови затруднения. Планът за възстановяване се счита за част от правилата за управление по смисъла на чл. 14, ал. 3, т. 14 от Закона за кредитните институции, съответно за вътрешна организация по смисъла на чл. 65 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

(2) Институцията по ал. 1 извършва преглед и актуализация на плана за възстановяване най-малко веднъж годишно или след промяна в правната ѝ форма, структурата на управление или организационната ѝ структура, стопанската ѝ дейност или финансовото ѝ състояние, която може да окаже съществено влияние върху плана за възстановяване или да наложи промяна в него.

(3) Съответният компетентен орган по Закона за кредитните институции или Закона за пазарите на финансови инструменти може да поиска от институцията да актуализира плана за възстановяване по-често от предвиденото в ал. 2.

(4) В плана за възстановяване не може да се предвижда достъп до или получаване на извънредна публична финансова подкрепа.

(5) Когато е целесъобразно, в плана за възстановяване може да се включи анализ на възможностите банка да кандидатства при посочени в плана условия за използването улеснения от централна банка, като се определят и притежаваните от банката активи, които се очаква да послужат за обезпечение.

(6) Планът за възстановяване съдържа информацията по приложение № 1, освен ако спрямо институцията са приложени опростени изисквания съгласно чл. 25. Компетентният орган може да поиска от институцията да включи в плана за възстановяване и допълнителна информация.

(7) Планът за възстановяване включва действия и мерки, които институцията може да предприеме, ако са изпълнени условията за ранна намеса по чл. 44, ал. 1.

(8) В плана за възстановяване се предвиждат подходящи условия и процедури за навременно прилагане на действията и мерките по възстановяване, както и за широк набор от възможности за избор на такива действия и мерки. В плановете се разглеждат различни сценарии на сериозни макроикономически и финансови стресения от значение за институцията, включително събития, обхващащи цялата система, и стресения, свързани с отделни юридически лица и групи.

(9) Ръководният орган на институцията одобрява плана за възстановяване, след което планът се предоставя на съответния компетентен орган по Закона за кредитните институции или Закона за пазарите на финансови инструменти.

Оценяване на плановете за възстановяване

Чл. 7. (1) В срок до 6 месеца от представянето на плана за възстановяване съгласно чл. 6 и 8 и след консултация с компетентните органи на държавите членки, в които се намират значими клонове, доколкото това е от значение за съответния клон, компетентният орган по Закона за кредитните институции или Закона за пазарите на финансови инструменти извършва преглед на плана и оценява съответствието му с изискванията по чл. 6, като взема предвид доколко е обоснована вероятността:

1. с прилагането на предложените в плана действия и мерки да се запази или възстанови жизнеспособността и финансовото състояние на институцията или на групата, като се вземат предвид действията и мерките, които институцията е предприела или планира да предприеме;

2. планът и конкретните действия и мерки при различните сценарии в плана да бъдат приложени бързо и ефективно в условията на финансови стресения, като се избягват във възможно най-голяма степен значителни неблагоприятни последици за финансовата система, включително и при сценарии, които биха довели до прилагането на плановете за възстановяване от други институции в рамките на същия период.

(2) При оценяване на целесъобразността на плановете за възстановяване компетентният орган по Закона за кредитните институции или Закона за пазарите на финансови инструменти взема предвид съответствието на капиталовата структура и структурата на финансиране на институцията със степента на сложност на нейната организационна структура и рисковия ѝ профил. Планът за възстановяване се предоставя на звеното по чл. 2, ал. 2 или по чл. 3, ал. 2.

(3) В случай че звеното по чл. 2, ал. 2 или по чл. 3, ал. 2 установи, че в плана за възстановяване са предвидени действия, които могат да окажат неблагоприятно въздействие върху възможността за реструктуриране на институцията, то може да отправи до компетентния орган по Закона за

кредитните институции или Закона за пазарите на финансови инструменти препоръки за промяна на плана.

(4) Компетентният орган по Закона за кредитните институции или Закона за пазарите на финансови инструменти уведомява институцията или предприятието майка от Европейския съюз за своята оценка и когато планът за възстановяване има съществени слабости или са налице съществени пречки за прилагането му, изисква от тях да представят в двумесечен срок преработен план. С разрешение на компетентния орган срокът може да бъде удължен с още един месец.

(5) Институцията или предприятието майка от Европейския съюз могат да изразят становище по оценката на компетентния орган в срок 14 дни от датата на уведомяване.

(6) Компетентният орган по Закона за кредитните институции или Закона за пазарите на финансови инструменти може да изиска от институцията или предприятието майка от Европейския съюз да направят конкретни промени в преработения план, когато смята, че слабостите и пречките не са били отстранени по подходящ начин.

(7) Ако институцията или предприятието майка от Европейския съюз не представи преработен план за възстановяване по ал. 4 или ако компетентният орган прецени, че установените слабости и пречки не са отстранени по подходящ начин с представения преработен план и не е налице възможност да бъдат отстранени съгласно ал. 6, компетентният орган изисква в определен от него срок институцията или предприятието майка от Европейския съюз да планира промени в своята дейност с цел отстраняване на слабостите в плана за възстановяване или пречките за прилагането му.

(8) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Ако институцията или предприятието майка от Европейския съюз не планира промени в дейността си в срока по ал. 7 или компетентният орган прецени, че предложените промени не са подходящи за отстраняване на слабостите и пречките, компетентният орган може да приложи мерки, предвидени в чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно в чл. 276, ал. 1 и 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

Планове за възстановяване на група – обект на надзор на консолидирана основа, от БНБ или от Комисията

Чл. 8. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Предприятие майка от Европейския съюз – обект на надзор на консолидирана основа от БНБ, съответно от Комисията, изготвя и предоставя на съответния консолидиращ надзорен орган план за възстановяване на групата, в който се набелязват действия и мерки, които може да е необходимо да бъдат приложени на ниво предприятие майка от Европейския съюз или на ниво отделно гъщерно дружество.

(2) При наличие на изисквания за поверителност, равностойни на предвидените в този закон, съответният консолидиращ надзорен орган изпраща плана за възстановяване на групата:

1. на компетентните органи за дъщерните дружества в групата;
2. на компетентните органи на държавите членки, в които се намират значими клонове, доколкото това е от значение за съответния клон, и
3. на органите за реструктуриране за дъщерните дружества от групата.

(3) Планът за възстановяване на групата има за цел стабилизация на цялата група или на институция от групата, когато те са подложени на сътресения, така че да се преодолеят или отстранят причините за нестабилността и да се възстанови финансовото състояние на групата или на отделна институция от групата, като същевременно се отчетат финансовото състояние на другите субекти от групата.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Планът за възстановяване на групата включва мерки, които осигуряват координация и последователност на действията и мерките, предприемани на ниво предприятие майка от Европейския съюз, на нивото на дружествата по чл. 1, т. 4 и 5, както и на мерките, които се предприемат на нивото на дъщерните дружества и когато е приложимо, на нивото на значимите клонове.

(5) Планът за възстановяване на групата включва посочените в чл. 6, ал. 6 елементи. Планът може да включва и мерки за финансова подкрепа в рамките на групата, приети съгласно споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, сключено в съответствие с глава четвърта.

(6) Планът за възстановяване на групата включва набор от възможности за избор на действия и мерки, които да бъдат предприети в случай на настъпване на различните сценарии по чл. 6, ал. 8. За всеки от сценариите се посочва дали са налице пречки пред прилагането на действията и мерките за възстановяване в рамките на групата, или на нивото на отделни субекти от групата, и дали има съществени практически или правни пречки пред бързото прехвърляне на собствен капитал или изплащането на задължения или активи в рамките на групата.

(7) Ръководният орган на предприятието майка от Европейския съюз, което изготвя плана за възстановяване на групата в съответствие с ал. 1, извършва оценка и одобрява плана за възстановяване преди представянето му на съответния консолидиращ надзорен орган.

Индивидуални планове за възстановяване на институции – част от група

Чл. 9. При условията на чл. 10 БНБ, съответно Комисията, може да изиска от институция, регистрирана в Република България, която е част от група – обект на надзор от консолидиращ надзорен орган в друга държава

членка, да изготви и представи индивидуален план за възстановяване. В тези случаи се прилагат съответно чл. 6 и 7.

Оценяване на плановете за възстановяване на групата от консолидиращ надзорен орган

Чл. 10. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, когато е консолидиращ надзорен орган, заедно с компетентните органи на дъщерните дружества и след консултация с компетентните органи на значимите клонове, доколкото това е от значение за съответния значим клон, разглежда плана за възстановяване на групата и оценява съответствието му с изискванията и критериите по чл. 7, ал. 1 и 2 и чл. 8. Оценката се извършва съгласно процедурата по чл. 7, ал. 3 – 7 и този член, като се отчита потенциалното въздействие на мерките за възстановяване върху финансовата стабилност във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

(2) Планът за възстановяване по чл. 8, ал. 1 е предмет на многостранна процедура за постигане на съвместно решение между консолидиращия надзорен орган по ал. 1 и компетентните органи на дъщерните дружества от групата относно:

1. прегледа и оценката на плана за възстановяване на групата;
2. необходимостта от изготвяне на план за възстановяване на индивидуална основа за институции, които са част от групата, и
3. прилагането на чл. 7, ал. 4, 6 и 7 и на съответните изисквания към институцията като част от групата, както и налагането на мерките по чл. 7, ал. 8.

(3) Срокът за постигане на съвместно решение по ал. 2 е 4 месеца от датата, на която съответният консолидиращ надзорен орган по ал. 1 е предоставил плана за възстановяване на групата в съответствие с чл. 8, ал. 2.

(4) В срока по ал. 3 съответният консолидиращ надзорен орган по ал. 1 може да поиска от ЕБО в съответствие с чл. 31, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1093/2010 да съдейства за постигане на съвместно решение по ал. 2.

(5) Ако в срока по ал. 3 не е постигнато съвместно решение по ал. 2 на консолидиращия надзорен орган и другите компетентни органи относно прегледа и оценката на плана за възстановяване или на мерките, изисквани от предприятието майка от Европейския съюз по чл. 7, ал. 4, 6 и 7 или налагани по чл. 7, ал. 8, консолидиращият надзорен орган по ал. 1 взема самостоятелно решение, като отчита мненията и възраженията на компетентни органи на дъщерните дружества, изразени в срока по ал. 3. Решението се съобщава на предприятието майка от Европейския съюз и на компетентните органи на дъщерните дружества.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Ако в срока по ал. 3 не е постигнато съвместно решение по ал. 2 и някой от органите по ал. 2 е отнесъл до ЕБО въпрос относно оценката на плана за възстановяване или налагането на мерки

по чл. 103, ал. 2, т. 8 и 11 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 1, т. 11 и 17 от Закона за пазарите на финансови инструменти, в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорен орган по ал. 1 отлага вземането на самостоятелно решение по ал. 5 и изчаква решението на ЕБО. В този случай консолидиращият надзорен орган взема решение в съответствие с решението на ЕБО. В случай че в рамките на един месец ЕБО не вземе решение, се прилага решението на консолидиращия надзорен орган.

(7) Когато не е постигнато съвместно решение по ал. 2 в рамките на срока по ал. 3, консолидиращият надзорен орган по ал. 1 може да постигне съвместно решение относно плана за възстановяване на групата с тези компетентни органи по ал. 1, които в рамките на многостранната процедура за постигане на съвместно решение по ал. 2 не са изразили възражения. В този случай планът се прилага само по отношение на съответните субекти от групата.

(8) Съвместното решение по ал. 2 или 7, както и самостоятелното решение по ал. 5 и 6 е окончателно.

(9) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Когато компетентните органи на дъщерните дружества вземат самостоятелно решение относно изготвянето и оценката на индивидуални планове за възстановяване или налагането на мерки, аналогични на тези по чл. 7, ал. 8, по отношение на поднадзорните им дъщерни дружества, консолидиращият надзорен орган по ал. 1 може да поиска от ЕБО в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 да съдейства за постигане на съгласие във връзка с оценката на плановете за възстановяване или прилагането на мерки, аналогични на тези по чл. 103, ал. 2, т. 8 и 11 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 1, т. 11 и 17 от Закона за пазарите на финансови инструменти, по отношение на дъщерните дружества.

***Оценяване на плановете за възстановяване на групата
от компетентен орган по отношение на институция – дъщерно
дружество***

Чл. 11. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, когато е компетентен орган по отношение на институция – дъщерно дружество от група, заедно с консолидиращия надзорен орган, компетентните органи на другите дъщерни дружества от групата и компетентните органи на значимите клонове, доколкото това е от значение за съответния значим клон, разглежда плана за възстановяване на групата и преценява съответствието му с изискванията и критериите по чл. 7 и 8. Оценката се извършва съгласно процедурата по чл. 7, ал. 3 – 7 и по реда и условията на чл. 10, ал. 2–9, като се отчита потенциалното въздействие на мерките за възстановяване

върху финансовата стабилност във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

(2) Ако в срока по чл. 10, ал. 3 не е постигнато съвместно решение по чл. 10, ал. 2 относно необходимостта от изготвяне на план за възстановяване на индивидуална основа за институцията – дъщерно дружество, или прилагането на мерките по чл. 7, ал. 4, 6 и 7 на ниво дъщерно дружество, БНБ, съответно Комисията, взема самостоятелно решение.

(3) Ако в срока по чл. 10, ал. 3 някой от органите по чл. 10, ал. 1 е отнесъл въпрос във връзка с прегледа и оценката на плана за възстановяване на групата до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, отлага вземането на решение по ал. 2 и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с чл. 19, параграф 3 от същия регламент. В този случай БНБ, съответно Комисията, взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

Оценяване на плановете за възстановяване на групата като надзорен орган по отношение на значим клон

Чл. 12. Когато БНБ, съответно Комисията, е надзорен орган по отношение на значим клон, тя участва в консултация със съответния компетентен орган по отношение на елементите на плана за възстановяване на институцията или групата, които имат отношение към клона.

Показатели, свързани с плана за възстановяване

Чл. 13. (1) Планът за възстановяване включва показатели за определяне на етапите, на които могат да бъдат предприети съответните действия и мерки, посочени в плана.

(2) Показателите по ал. 1 имат качествено или количествено характер, свързан с финансовото състояние на институцията, и са лесни за наблюдение. Те се съгласуват със съответния компетентен орган при извършването на оценката на плановете за възстановяване в съответствие с чл. 7 и чл. 10–12.

(3) Институцията въвежда механизми за редовното наблюдение на показателите по ал. 1.

(4) Управителният съвет, съответно управителите, съветът на директорите на институцията, когато смятат за целесъобразно с оглед на обстоятелствата, могат да вземат решение:

1. да предприемат действия съгласно плана за възстановяване, независимо че съответният показател не е изпълнен, или

2. да се въздържат от действия, посочени в плана за възстановяване, независимо че съответният показател е изпълнен.

(5) Институцията уведомява незабавно компетентния орган за решението си по ал. 4.

Раздел II

Планиране на режима на реструктуриране

Изготвяне на планове за реструктуриране

Чл. 14. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 и чл. 3, ал. 1 приема план за реструктуриране по отношение на институция, която не е част от група, подлежаща на надзор на консолидирана основа.

(2) Планът за реструктуриране се изготвя от органа за реструктуриране след консултация с органите за реструктуриране и компетентните органи на държавите членки, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон.

(3) Планът за реструктуриране предвижда действия по реструктуриране, които органът за реструктуриране може да предприеме, когато за институцията са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1.

(4) При изготвянето на плана за реструктуриране се отбелязват всички съществени пречки пред възможността за реструктуриране, а когато е необходимо и оправдано, се очертават действия за тяхното преодоляване съгласно глава трета.

(5) Планът за реструктуриране предвижда различни сценарии, включително такива, при които неизпълнението на задълженията произтича само от състоянието на конкретна институция или е проявление на финансова нестабилност на ниво система.

(6) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Планът за реструктуриране на институция не може да предвижда извънредна публична финансова подкрепа, освен когато е под формата на средства съответно от Единния фонд за реструктуриране, от Фонда за реструктуриране на банките (ФПБ) или Фонда за реструктуриране на инвестиционните посредници (ФПИП).

(7) Освен изискването по ал. 6 планът за реструктуриране на институция не може да предвижда и:

1. извънредно ликвидно улеснение от централна банка;
2. ликвидно улеснение от централна банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент.

(8) Планът за реструктуриране на институция съдържа анализ на обстоятелствата и начините, при които институцията може да кандидатства за използване на улеснения от централна банка, включително и допустимите за обезпечение активи.

(9) Институциите са длъжни да съдействат на органа за реструктуриране при изготвянето и актуализирането на плановете за реструктуриране.

(10) Органът за реструктуриране преглежда и актуализира плана за реструктуриране най-малко веднъж годишно или след всяка съществена промяна в правната форма, структурата на управление, организационната структура, дейността или финансовото състояние на институцията, която би могла да има съществени последици върху ефективността на плана или налага неговото преразглеждане.

(11) За целите на прегледа по ал. 10 институциите незабавно информират органа за реструктуриране за всяка промяна, която налага преразглеждане на плана. При констатиране на промени в дейността или финансовото състояние на институцията, които биха могли да имат съществени последици върху ефективността на плана, Управление „Банков надзор“ информира своевременно звеното по чл. 2, ал. 2, съответно заместник-председателят на Комисията, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, информира звеното по чл. 3, ал. 2.

(12) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране преглежда и актуализира плана за реструктуриране и след изпълнение на действия по реструктуриране, както и след упражняване на правомощия за обезщетяване или преобразуване на капиталови инструменти.

(13) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) При прегледа и актуализацията на плана по ал. 12 органът за реструктуриране определя крайните срокове за изпълнение на изискванията, определени съгласно чл. 70 или 70а или съгласно чл. 69а, ал. 7 – 10, съответно чл. 69а, ал. 11 – 13 или чл. 69а, ал. 16, като взема предвид срока за изпълнение на препоръката на компетентния орган за допълнителен собствен капитал по чл. 79г, ал. 3 от Закона за кредитните институции.

(14) (Предишна ал. 12 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Плановете за реструктуриране включват различни варианти за прилагане на предвидените в този закон инструменти и правомощия за реструктуриране.

(15) (Предишна ал. 13 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Плановете за реструктуриране съдържат информацията по приложение № 2, изразена, доколкото е целесъобразно и възможно, чрез количествени показатели.

(16) (Предишна ал. 14 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Информацията по приложение № 2, т. 1 се предоставя на съответната институция.

(17) (Предишна ал. 15 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Съответният орган за реструктуриране има право да изисква от институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 подробна документация за финансовите договори, по които те са страна, и определя срок за предоставяне на тази информация.

Консултация в случаите на значим клон

Чл. 15. Когато БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране и надзорен орган по отношение на значим клон на институция, която не е част от група, БНБ, съответно Комисията, участва в консултация по инициатива на органа за реструктуриране на институцията, лицензирана в друга държава членка, преди изготвянето на съответния план за реструктуриране.

Информация за целите на плановете за реструктуриране и сътрудничество от страна на институциите

Чл. 16. (1) При изготвянето на плана по чл. 14 съответният орган за реструктуриране има право да изисква от институциите:

1. сътрудничество в процеса на изготвянето на плановете за реструктуриране;

2. информацията, посочена в приложение № 3, както и друга информация, необходима за целите на изготвянето и прилагането на плановете за реструктуриране.

(2) Когато информация по ал. 1, т. 2 е налична в Управление „Банков надзор“ на БНБ, съответно в Управление „Надзор на инвестиционната дейност“ на Комисията, тя се предоставя на звеното по чл. 2, ал. 2, съответно по чл. 3, ал. 2.

(3) (Нова – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) При спазване на изискванията на чл. 116 органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 изпраща на ЕБО цялата необходима информация, получена в съответствие с ал. 1 във връзка с плана за реструктуриране по чл. 14.

Изготвяне на плановете за реструктуриране на група

Чл. 17. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, приема план за реструктуриране на групата, когато предприятието майка от Европейския съюз е институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 или 5.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Планът за реструктуриране на групата се изготвя от съответния орган за реструктуриране по ал. 1 съвместно с органите за реструктуриране на дъщерните дружества и след консултация с органите за реструктуриране на значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон.

(3) (Отм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.).

(4) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Планът за реструктуриране на групата съдържа мерки за реструктуриране, които се предвижда да бъдат предприети спрямо:

1. предприятието майка от Европейския съюз;

2. дъщерните дружества, които са част от групата и които са установени в Европейския съюз;

3. дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5;

4. дъщерните дружества, които са част от групата и които се намират в трети държави.

(5) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) В съответствие с мерките по ал. 4 в плана за реструктуриране на групата се определят субектите за реструктуриране и групите за реструктуриране.

(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Планът за реструктуриране на групата се изготвя въз основа на информацията, представена съгласно чл. 16.

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Планът за реструктуриране на групата съдържа детайлна информация относно:

1. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) действията по реструктуриране, които се предвижда да бъдат предприети спрямо субектите за реструктуриране при сценариите, предвидени в чл. 14, ал. 5, както и последиците от тези действия по отношение на другите дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 от групата, предприятието майка и дъщерните институции;

2. (нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) действията по реструктуриране, които се предвижда да бъдат предприети спрямо субектите за реструктуриране от всяка група за реструктуриране, когато групата включва повече от една група за реструктуриране, както и последиците от тези действия за другите субекти от същата група за реструктуриране, и за другите групи за реструктуриране;

3. (предишна т. 2 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) анализ на въпроса доколко инструментите за реструктуриране и правомощията за реструктуриране могат да се прилагат и упражняват по координиран начин по отношение на субектите за реструктуриране, установени в Европейския съюз, включително мерките за улесняване на придобиването от трето лице на групата като цяло, на отделни стопански дейности, на дейности, които се извършват от няколко субекта от групата, или на определени субекти от групата, или на групи за реструктуриране, и се набелязват възможните пречки пред координираното реструктуриране;

4. (предишна т. 3 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) подходящите мерки за сътрудничество и координация със съответните органи в трети държави, когато групата включва субекти, учредени в трети държави, като се определят и последиците за реструктурирането в рамките на Европейския съюз;

5. (предишна т. 4 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) мерките, които са необходими за улесняване на реструктурирането на групата, когато са изпълнени условията за реструктуриране, включително правното и икономическото обособяване на определени функции или стопански дейности;

6. (предишна т. 5 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) други действия, които съответните органи за реструктуриране възнамеряват да предприемат по отношение на субектите във всяка група за реструктуриране;

7. (предишна т. 6 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) анализ на възможностите за финансиране на действията по реструктуриране на групата, като в случаите на използване на механизми за финансиране се посочват изчерпателно принципите за споделяне на отговорността за финансирането между участниците на финансиране от отделните държави членки.

(8) (Предишна ал. 7 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Принципите по ал. 7, т. 7 се определят въз основа на справедливи и балансирани критерии и следва да бъдат съобразени с чл. 143, ал. 3 и с потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки.

(9) (Предишна ал. 8 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Планът за реструктуриране на група не може да включва нито едно от средствата по чл. 14, ал. 6 и 7.

(10) (Предишна ал. 9 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Планът за реструктуриране на групата съдържа подробна актуална оценка на възможността за реструктуриране в съответствие с чл. 27.

(11) (Предишна ал. 10 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Планът за реструктуриране на групата не трябва да има непропорционално въздействие върху която и да е държава членка.

Процедура по изготвяне на планове за реструктуриране на група

Чл. 18. (1) Предприятието майка от Европейския съюз предоставя на БНБ, съответно на Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на ниво група информацията по чл. 16, ал. 1, т. 2.

(2) Информацията по ал. 1 следва да обхваща дейността на предприятието майка от Европейския съюз, а когато е необходимо – и дейността на всеки субект от групата.

(3) При спазване на изискванията на чл. 116 съответният орган за реструктуриране по ал. 1 изпраща получената в съответствие с този член информация на:

1. Европейския банков орган;
2. органите за реструктуриране на дъщерните дружества;
3. органите за реструктуриране от държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон;
4. органите за реструктуриране на държавите членки, в които са установени дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5;
5. компетентните органи на дружествата и на значимите клонове в групата.

(4) Органът за реструктуриране по ал. 1 изпраща на ЕБО цялата необходима информация, която е от значение за ролята на ЕБО във връзка с плановете за реструктуриране на групата. В случай че има информация,

свързана с дъщерни дружества в трети държави, органът за реструктуриране по ал. 1 може да предостави тази информация на ЕБО само със съгласието на надзорния орган или на органа за реструктуриране на дъщерното дружество от съответната трета държава.

(5) Информацията, изпращана до органите по ал. 3, т. 2 – 5, включва най-малко информацията, която се отнася до съответното дъщерно дружество или до значим клон.

Процедура по приемане на плановете за реструктуриране на група, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране на ниво група

Чл. 19. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на ниво група съвместно с органите за реструктуриране по чл. 18, ал. 3, т. 2 – 4 в колегиите за реструктуриране и след консултация със съответните компетентни органи, включително с компетентните органи на държавите членки, в които се намират значими клонове, изготвят и поддържат плановете за реструктуриране на групата.

(2) При изготвянето и поддържането на плановете за реструктуриране на групата органът за реструктуриране на ниво група по ал. 1 може по своя преценка и при спазване на изискванията за поверителност, посочени в чл. 133, да включи в процеса органите за реструктуриране на трета държава, в чиято юрисдикция групата е установила дъщерни дружества, финансови холдинги или значими клонове.

(3) Органът за реструктуриране на ниво група по ал. 1 преглежда и актуализира плановете за реструктуриране на групата най-малко веднъж годишно или след всяка съществена промяна в правната форма, структурата на управление и организационната структура, в дейността или финансовото състояние на групата, включително на всеки отделен субект от групата, която би могла да има съществени последици върху ефективността на плана или налага неговото преразглеждане.

(4) Планът за реструктуриране за групата се приема под формата на съвместно решение на органа за реструктуриране на ниво група по ал. 1 и органите за реструктуриране на дъщерните дружества.

(5) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране, планирането на действията по реструктуриране по чл. 17, ал. 7, т. 2 се включва в съвместното решение по ал. 4.

(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Съвместното решение по ал. 4 се взема в рамките на четири месеца от датата, на която органът за реструктуриране на ниво група по ал. 1 е предал информацията по чл. 18, ал. 3.

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране на ниво група по ал. 1 може да поиска от ЕБО в съответствие с чл. 31, бук-

ва „в“ от Регламент (ЕС) № 1093/2010 да съдейства за постигане на съвместно решение по ал. 4.

Действия за постигане на съвместно решение и за съгласуване на решения

Чл. 20. (1) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато не е постигнато съвместно решение на органите за реструктуриране по чл. 19, ал. 4 в рамките на срока по чл. 19, ал. 6, органът за реструктуриране на ниво група по чл. 19, ал. 1 взема самостоятелно решение по плана за реструктуриране на групата. Решението трябва да бъде надлежно мотивирано и в него да се отчитат мненията и възраженията на останалите органи за реструктуриране.

(2) Органът за реструктуриране на ниво група по чл. 19, ал. 1 предава решението по ал. 1 на предприятието майка.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Ако в срока по чл. 19, ал. 6 някой от органите за реструктуриране по чл. 18, ал. 3, т. 2 – 4 е отнесъл въпрос до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за реструктуриране на ниво група по чл. 19, ал. 1 отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с чл. 19, параграф 3 от посочения регламент. В този случай органът за реструктуриране на ниво група взема решение в съответствие с решението на ЕБО. В случай че ЕБО не вземе решение в рамките на един месец, се прилага решението на органа за реструктуриране на ниво група.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато не е постигнато съвместно решение в срока по чл. 19, ал. 6, всеки орган за реструктуриране на дъщерно дружество, който не е съгласен с плана за реструктуриране на групата, взема самостоятелно решение и когато е целесъобразно, определя субекта за реструктуриране и изготвя и поддържа план за реструктуриране на групата за реструктуриране, съставена от субектите, попадащи в обхвата на неговата компетентност. До изтичане на срока по чл. 19, ал. 6 органът за реструктуриране на ниво група по чл. 19, ал. 1 може да отнесе въпрос във връзка с индивидуалните планове до ЕБО в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(5) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Всяко самостоятелно решение по ал. 4 се мотивира, съдържа основанията за несъгласието с предложения план за реструктуриране на групата и отчита мненията и възраженията на другите органи за реструктуриране и на компетентните органи. Всеки орган за реструктуриране съобщава своето решение на останалите членове на колегията за реструктуриране.

(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране на ниво група по чл. 19, ал. 1 може да постигне съвместно решение с тези органи за реструктуриране, които не са възразили относно плана за

реструктуриране на групата, който обхваща субектите от групата, в рамките на съответната компетентност.

(7) (Предишна ал. 6 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Съвместните решения по ал. 6 и по чл. 19, ал. 4 и самостоятелното решение по ал. 1 са окончателни.

(8) (Предишна ал. 7 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Процедурата по ал. 1 и 4 не се прилага, когато орган за реструктуриране е изразил несъгласие на основание засягане на фискалната отговорност на неговата държава членка.

(9) (Предишна ал. 8 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато в процеса на подготовка на съвместни решения орган за реструктуриране прецени в съответствие с ал. 8, че въпросът, по който има възражения, засяга фискалните отговорности на неговата държава членка, органът за реструктуриране на ниво група по чл. 19, ал. 1 започва повторна оценка на плана за реструктуриране на групата, включително на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 69.

**Процедура по изготвяне и приемане на плановете
за реструктуриране на група, когато БНБ, съответно
Комисията, е орган за реструктуриране на дъщерно дружество**

Чл. 21. (1) Когато е орган за реструктуриране на дъщерно дружество на предприятие майка от Европейския съюз, БНБ, съответно Комисията, участва в процедурите по приемане на плановете за реструктуриране на групата и се ползва от правата и изпълнява задълженията, посочени в чл. 18 – 20, приложими към орган за реструктуриране на дъщерно дружество.

(2) Органът за реструктуриране по ал. 1 преглежда плана за реструктуриране на групата и може да прави предложение до органа за реструктуриране на ниво група да го актуализира при съществена промяна в правната форма, структурата на управление, организационната структура, дейността или финансовото състояние на групата, включително на институцията по ал. 1, която би могла да има съществени последици върху ефективността на плана или налага неговото преразглеждане.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) При липса на съвместно решение на органите за реструктуриране в срока по чл. 19, ал. 6 БНБ, съответно Комисията, взема самостоятелно решение по отношение на институцията по ал. 1 и когато е целесъобразно, определя субекта за реструктуриране и изготвя и поддържа план за реструктуриране на групата за реструктуриране, съставена от субектите, попадащи в обхвата на неговата компетентност. Самостоятелното решение се мотивира, съдържа основанията за несъгласието с предложения план за реструктуриране на групата и отчита мненията и възраженията на другите органи за реструктуриране и на компетентните органи. Органът за реструктуриране съобщава своето решение на останалите членове на колегията за реструктуриране.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Ако до изтичане на срока по чл. 19, ал. 6 някой от органите за реструктуриране по чл. 18, ал. 3, т. 2 – 5 е отнесъл въпроса до ЕБО, се прилагат редът и условията на чл. 20, ал. 4.

(5) При подготовка на съвместни решения, когато органът за реструктуриране по ал. 1 прецени, че въпросът, по който има възражения, засяга фискалните отговорности на Република България, той отправя искане до органа за реструктуриране на ниво група да извърши повторна оценка за плана за реструктуриране на групата, включително на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

Изготвяне и поддържане на плановете за реструктуриране, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране по отношение на значим клон

Чл. 22. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на значим клон участва в изготвянето и поддържането на плановете за реструктуриране на съответната институция или група.

(2) В процеса по ал. 1 БНБ, съответно Комисията, дава становище и в качеството си на компетентен орган по смисъла на Закона за кредитните институции, съответно на Закона за пазарите на финансови инструменти.

Преглед на плана за реструктуриране от БНБ, съответно от Комисията, като компетентен орган на субект от група

Чл. 23. Българската народна банка, съответно Комисията, в изпълнение на надзорните си функции по отношение на субект от група участва в консултация, инициирана от органа за реструктуриране на ниво група, във връзка с изготвянето и периодичния преглед на плана за реструктурирането на групата.

Предаване на компетентните органи на плановете за реструктуриране

Чл. 24. Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на ниво група предава плановете за реструктуриране, както и внесените в тях промени, на съответните компетентни органи.

Раздел III

Прилагане на опростени изисквания

Решение за прилагане на опростени изисквания при изготвянето на планове за възстановяване и на планове за реструктуриране

Чл. 25. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, може да вземе решение за прилагане на опростени изисквания спрямо институция при изготвянето на плановете за възстановяване, съответно на плановете за реструктуриране, като отчита:

1. (изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) въздействието, което неизпълнението на задължения на институцията може да има поради естеството на стопанската ѝ дейност, акционерната ѝ структура, правната ѝ форма, рисковия ѝ профил, размера и правния ѝ статус, нейната взаимосвързаност с други институции или с финансовата система като цяло, обхвата и сложността на дейностите ѝ, извършването на инвестиционни услуги или дейности съгласно чл. 6 от Закона за пазарите на финансови инструменти;

2. вероятността от значителни неблагоприятни последици върху финансовите пазари, други институции, условията за финансиране или икономиката като цяло при производство по несъстоятелност на институцията.

(2) С решението по ал. 1 се определят:

1. съдържанието и нивото на детайлност на плановете за възстановяване и за реструктуриране;

2. сроковете за изготвяне на плановете за възстановяване и реструктуриране, както и за тяхната актуализация, които могат да бъдат по-дълги от предвиденото по този закон;

3. съдържанието и нивото на детайлност на информацията, която се изисква от институцията;

4. степенята на задълбоченост на оценката на възможността за реструктуриране.

(3) Българската народна банка, съответно Комисията, може по всяко време да отмени прилагането на опростени изисквания спрямо институция при изготвянето на плановете за възстановяване и реструктуриране.

(4) Решението по ал. 1 не засяга правомощията на БНБ и на Комисията да предприемат мерки за предотвратяване или управление на кризи.

(5) Българската народна банка, съответно Комисията, информира ЕБО за начина, по който прилага ал. 1.

(6) Българската народна банка, съответно Комисията, не може да вземе решение за прилагане на опростени изисквания спрямо институция, чиято обща стойност на активите надхвърля 3 млрд. лв., или съотношението на общите ѝ активи спрямо brutния вътрешен продукт на Република България надхвърля 4 на сто.

Глава трета

ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ

(Загл. изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Оценяване на възможността за реструктуриране на институция, която не е част от група

Чл. 26. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, оценява възможността институция, която не е част от група, да бъде реструктурирана, без да се използва нито едно от следните средства:

1. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) извънредна публична финансова подкрепа, освен когато е под формата на средства съответно от ЕФП, ФПБ или ФПИП;

2. извънредно ликвидно улеснение от централна банка;

3. ликвидно улеснение от централна банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матурирeт и лихвен процент.

(2) Органът за реструктуриране извършва оценката по ал. 1 след консултация с органите за реструктуриране на държави членки, в чиято юрисдикция се намират значими клонове на съответната институция, доколкото това е от значение за значимия клон.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Институция може да бъде реструктурирана, ако за органа за реструктуриране е осъществимо и целесъобразно прекратяване на дейността на институцията чрез производство по несъстоятелност или реструктуриране чрез предвидените в този закон инструменти и правомощия за реструктуриране по такъв начин, че да се осигури непрекъснатост на критичните ѝ функции и без значителни неблагоприятни последици за финансовата система, включително при по-малка финансова нестабилност или събития със системно значение в Република България, в други държави членки или в Европейския съюз като цяло.

(4) Органът за реструктуриране уведомява своевременно ЕБО, ако прецени, че дадена институция не може да бъде реструктурирана при условията на ал. 1 и 3.

(5) За целите на оценката на възможността за реструктуриране на институция органът за реструктуриране взема предвид най-малко обстоятелствата по приложение № 4, както и други обстоятелства по негова преценка.

(6) Органът за реструктуриране извършва оценка на възможността за реструктуриране едновременно с изготвянето и актуализирането на плана за реструктуриране по реда на чл. 14.

Оценяване на възможността за реструктуриране на група

Чл. 27. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на ниво група оценява възможността група да бъде реструктурирана, без да се използва:

1. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) извънредна публична финансова подкрепа, освен когато е под формата на средства съответно от ЕФП, ФПБ или ФПИП, или от механизъм за финансиране на реструктуриране на друга държава членка;

2. извънредно ликвидно улеснение от централна банка;

3. ликвидно улеснение от централна банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент.

(2) Оценката по ал. 1 се приема съвместно с органите за реструктуриране за дъщерните дружества след консултация със съответните компетентни органи и органите за реструктуриране в държавите членки, в които са установени значими клонове, доколкото е от значение за някой от тях.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Група може да бъде реструктурирана, ако за органа за реструктуриране по ал. 1 и другите органи за реструктуриране е осъществимо и целесъобразно без значителни неблагоприятни последици за финансовите системи, включително при по-масащна финансова нестабилност или събития със системно значение в Република България, в държавите членки, в които са установени субектите от групата или клоновете, или в други държави членки или в Европейския съюз като цяло:

1. да поискат откриване на производство по несъстоятелност за субекти от групата, или

2. (изм. и доп – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) да реструктурират групата, като използват инструментите и правомощията за реструктуриране спрямо субектите за реструктуриране от групата по такъв начин, че да се осигури непрекъсваемост на осъществяваните от субектите от групата критични функции чрез тяхното своевременно обособяване или с други средства.

(4) Органът за реструктуриране по ал. 1 уведомява своевременно ЕБО, ако прецени, че дадена група не може да бъде реструктурирана при условията на ал. 1 и 3.

(5) Оценката на възможността за реструктуриране на групата при условията на ал. 1 и 3 се взема предвид от колегиите за реструктуриране.

(6) За целите на оценката на възможността за реструктуриране на група органът за реструктуриране по ал. 1 и другите органи за реструктуриране вземат предвид обстоятелствата по приложение № 4, както и други обстоятелства по тяхна преценка.

(7) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране, в допълнение към оценката по ал. 1 органът за реструктуриране оценява и възможността за реструктуриране на всяка група за реструктуриране.

(8) (Предишна ал. 7 – доп., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Оценката на възможността за реструктуриране на цялата група, а когато е приложимо и на групите за реструктуриране се извършва едновременно с изготвянето и актуализирането на плана за реструктуриране на групата в съответствие с чл. 17 и съгласно процедурата за вземане на решения по чл. 18 – 20.

*Участие в оценяване на възможността за реструктуриране
на групата при наличие на дъщерно дружество или на значим клон
в Република България*

Чл. 28. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество в група, установена в друга държава членка или в Европейския съюз, съвместно с органа за реструктуриране на ниво група оценява до каква степен групата може да бъде реструктурирана, при спазване на изискванията по чл. 27.

(2) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране, БНБ, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество в група, установена в друга държава членка или в Европейския съюз, съвместно с органа за реструктуриране на ниво група, оценява и възможността за реструктуриране на всяка група за реструктуриране при спазване на изискванията по чл. 27.

(3) (Предишна ал. 2 – доп., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на компетентен орган за институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество в група, установена в друга държава членка или в Европейския съюз, участва в консултация, иницизирана от органа за реструктуриране на ниво група, за оценяване до каква степен групата може да бъде реструктурирана. Когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране, консултациите включват и възможността за реструктуриране на всяка група за реструктуриране.

Правомощие за забрана на определени разпределения

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 28а. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да вземе решение за налагане на забрана на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 да извършва разпределения над максималната сума за разпределяне, във връзка с минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (М-МСР), изчислена по реда на приложение № 5, чрез някои от следните действия:

1. извършване на разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;

2. поемане на задължение за изплащане на променливи възнаграждения или пенсионни права по преценка на работодателя или изплащане на променливи възнаграждения, ако задължението за плащане е поето в момент, когато институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 не е изпълнявала комбинираното изискване за буфер;

3. извършване на плащания по инструменти на допълнителния капитал от първи ред.

Условия за налагане на забрана на определени разпределения

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 28б. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да упражни правомощието по чл. 28а, когато институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 изпълнява едновременно комбинираното изискване за буфер, изискванията по чл. 92, параграф 1, букви „а“, „б“ и „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, съответно по чл. 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2033 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалните изисквания за инвестиционните посредници и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 575/2013, (ЕС) № 600/2014 и (ЕС) № 806/2014 (ОВ, L 314/1 от 5 декември 2019 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2019/2033“, за инвестиционните посредници по чл. 9а, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, и допълнителното капиталово изискване съгласно чл. 103, ал. 2, т. 5 от Закона за кредитните институции, съответно съгласно чл. 276, ал. 1, т. 11 от Закона за пазарите на финансови инструменти, наложено поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, но не изпълнява едновременно комбинираното изискване за буфер и изискванията по чл. 69б – 69е, изчислени в съответствие с чл. 69, ал. 2, т. 1.

(2) Институцията, съответно дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, уведомява незабавно органа за реструктуриране за възникването на обстоятелствата по ал. 1.

(3) Органът за реструктуриране след консултация с компетентния орган оценява необходимостта от упражняване на правомощието по чл. 28а, като взема предвид:

1. причината, продължителността и сериозността на неизпълнението и неговото въздействие върху възможността за реструктуриране;

2. промените във финансовото състояние на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 и вероятността за наличие на условието по чл. 51, ал. 1, т. 1;

3. вероятността институцията, съответно дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, да е в състояние да осигури изпълнението на изискванията по ал. 1 в разумен срок;

4. когато институцията, съответно дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, не е в състояние да замени задълженията, които вече не отговарят на критериите за приемливост или срок до падежа, съгласно чл. 72б и 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013 или съгласно чл. 69а или чл. 70а, ал. 5, дали тази невъзможност е от индивидуален характер, или се дължи на затруднения за целия пазар;

5. дали налагането на забрана на определени разпределения е най-подходящото и пропорционално средство за преодоляване на ситуацията, в която се намира институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, като се взема предвид потенциалното въздействие от налагането на забрана върху условията за финансиране и върху възможността за реструктуриране на съответната институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5.

(4) Когато след изтичане на 9 месеца от датата на получаване на уведомлението по ал. 2 се установи, че по отношение на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 все още са налице обстоятелствата по ал. 1 и не са налице основания за прилагане на изключението по ал. 5, органът за реструктуриране след консултация с компетентния орган взема решение за налагане на забраната по чл. 28а.

(5) В случаите по ал. 4 забраната за извършване на определени разпределения не се налага, когато органът за реструктуриране, след като извърши оценка, установи, че са налице най-малко две от следните обстоятелства:

1. неизпълнението се дължи на сериозно смущение във функционирането на финансовите пазари, което води до мащабни стресения в няколко сегмента на финансовите пазари;

2. смущението по т. 1 води не само до по-голяма променливост на цените на инструментите на собствения капитал и инструментите на приемливите задължения на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, или до увеличаване на разходите им, но и до пълно или частично затваряне на пазарите, което не позволява на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 да емитира инструменти на собствения капитал и инструменти на приемливите задължения на тези пазари;

3. затварянето на пазарите по т. 2 се наблюдава не само за съответната институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5, но и за други пазарни участници;

4. смущението по т. 1 не позволява на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 да емитира инструменти на собствения капитал и инструменти на приемливите задължения в обем, достатъчен за отстраняване на неизпълнението;

5. упражняването на правомощието по чл. 28а води до отрицателни вторични ефекти за част от банковия сектор, с което би могло да застраши финансовата стабилност.

(6) При прилагане на изключението по ал. 5 органът за реструктуриране писмено уведомява компетентния орган за решението и дава разяснения по оценката.

(7) Органът за реструктуриране извършва оценка на условията за упражняване на правомощието по чл. 28а или за прилагане на изключението по ал. 5 най-малко веднъж месечно, докато по отношение на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 са налице обстоятелствата по ал. 1.

Правомощия за преодоляване и отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране

Чл. 29. (1) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато вследствие на извършената в съответствие с чл. 26 – 28 оценка на възможността за реструктуриране на институция, група или група за реструктуриране органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, реши, че има съществени пречки пред възможността за реструктуриране на институцията, съответно на групата или групата за реструктуриране, той уведомява писмено за своето решение засегнатия субект, както и органите за реструктуриране на държавите членки, в чиято юрисдикция се намират значими клонове.

(2) (Изм. и доп – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) В случаите по ал. 1 изготвянето на план за реструктуриране съгласно чл. 14, ал. 1, както и вземането на съвместно решение относно плановете за реструктуриране на група съгласно чл. 19, ал. 4 се извършват, след като органът за реструктуриране одобри мерките за отстраняване на съществените пречки пред възможността за реструктуриране в съответствие с ал. 3 и 4 или вземе решение по тях в съответствие с ал. 6.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) В срок 4 месеца от датата на получаване на уведомлението по ал. 1 засегнатият субект представя на органа за реструктуриране предложения за възможни мерки за преодоляване или отстраняване на посочените в уведомлението пречки.

(4) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) В срок от две седмици от датата на получаване на уведомлението по ал. 1 засегнатият субект представя на органа за реструктуриране предложение за възможни мерки и график за тяхното

изпълнение с цел спазване на изискванията по чл. 70 или 70а и комбинираното изискване за буфер, когато съществената пречка пред възможността за реструктуриране се дължи на някои от следните обстоятелства:

1. (доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) засегнатият субект изпълнява едновременно комбинираното изискване за буфер, изискванията по чл. 92, параграф 1, букви „а“, „б“ и „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, съответно по чл. 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2033 за инвестиционните посредници по чл. 9а, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, и допълнителното капиталово изискване съгласно чл. 103, ал. 2, т. 5 от Закона за кредитните институции, съответно съгласно чл. 276, ал. 1, т. 11 от Закона за пазарите на финансови инструменти, наложено поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, но не изпълнява едновременно комбинираното изискване за буфер и изискванията по чл. 69б – 69е, изчислени в съответствие с чл. 69, ал. 2, т. 1;

2. засегнатият субект не изпълнява изискванията по чл. 92а и 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или изискванията по чл. 69б и 69е.

(5) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Графикът за изпълнение на мерките по ал. 4 трябва да бъде съобразен с обстоятелствата, довели до възникването на съществените пречки пред възможността за реструктуриране на засегнатия субект.

(6) (Предишна ал. 4 – изм. и доп., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато прецени, че предложените по ал. 3 и 4 мерки не намаляват или не отстраняват ефективно констатираните съществени пречки по ал. 1, органът за реструктуриране взема мотивирано решение, с което определя и изисква от засегнатия субект да предприеме една или повече от следните мерки:

1. да преразгледа споразуменията за вътрешногрупово финансиране или да прецени необходимостта от сключване на такива, или да изготви споразумения за предоставяне на услуги в рамките на групата или с трети лица, които да осигурят извършването на критични функции;

2. да ограничи максималните си индивидуални или общи експозиции;

3. да предоставя допълнителна информация за целите на реструктурирането с определено съдържание и периодичност;

4. да се освободи от определени активи;

5. да ограничи или прекрати съществуващи или планирани дейности;

6. да ограничи или да преустанови развиването на нови или съществуващи стопански дейности или продажбата на нови или съществуващи продукти;

7. (изм. и доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) да направи промени в правната или оперативната си структура или в структурата на субект от групата, върху който тя упражнява пряк или непряк контрол, с цел да се намали сложността, така че да се осигури възможност за правно и оперативно обосо-

бяване на критичните функции от другите функции чрез прилагането на инструменти за реструктуриране;

8. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) засегнатият субект или предприятието майка да създаде финансов холдинг майка в Република България или финансов холдинг майка от Европейския съюз;

9. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г., изм. – ДВ, бр. 85 от 2023 г.) институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 да емитира приемливи задължения за изпълнение на изискванията, определени в съответствие с чл. 70 или 70а;

10. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г., изм. – ДВ, бр. 85 от 2023 г.) институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 да предприемат други мерки, за да изпълнят минималните изисквания за собствен капитал и приемливи задължения съгласно чл. 70 или 70а, включително и по-специално чрез преговаряне на приемливите задължения, инструментите на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред, които са емитирали, за да се гарантира, че всяко решение на органа за реструктуриране за обезценяване или преобразуване на тези задължения или инструменти ще бъде правно валидно съгласно приложимото законодателство;

11. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) когато засегнатият субект е дъщерно дружество на холдинг със смесена дейност, холдингът със смесена дейност да учреди отделен финансов холдинг, който да контролира субекта с цел улесняване на реструктурирането и избягване на прилагането на инструментите и правомощията за реструктуриране, които биха имали неблагоприятни последици за нефинансовата част от групата;

12. (нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.; доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 да представи план за възобновяване на изпълнението на изискванията по чл. 70 или 70а, изразени като процентен дял от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, съответно за инвестиционните посредници по чл. 9а, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти – изразени като процентен дял от приложимото изискване по чл. 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2033, умножено по 12.5, и когато е приложимо, на комбинираното изискване за буфер и на изискванията по чл. 70 или 70а, изразени като процентен дял от мярката за общата рискова експозиция по чл. 429 и чл. 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013;

13. (нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) за да се осигури текущото спазване на изискванията по чл. 70 или 70а, институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 да промени падежния профил на:

а) инструментите на собствения капитал, след като получи съгласие от компетентния орган, и

б) приемливите задължения по чл. 69а и чл. 70а, ал. 5, т. 1.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) В решението по ал. 6 органът за реструктуриране обосновава преценката си, че мерките, предложени от за-

сегнатия субект, не могат да доведат до отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране и че определените от органа за реструктуриране мерки са пропорционални за отстраняването им. Органът за реструктуриране взема предвид заплахата, която тези пречки представляват за финансовата стабилност, както и последиците от мерките върху стопанската дейност на засегнатия субект, неговата стабилност и способност да допринася за икономиката.

(8) (Предишна ал. 5 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране уведомява писмено засегнатия субект за решението си по ал. 6.

(9) (Предишна ал. 6 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) В срок един месец от уведомяването засегнатият субект предлага план за изпълнение на мерките, определени с решението по ал. 6.

(10) (Предишна ал. 8 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Решенията по ал. 1 и 6 на органа за реструктуриране следва да бъдат мотивирани, включително относно изпълнението на изискванията по ал. 7.

(11) (Предишна ал. 9 – изм. и доп., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Преди да определи мярка по ал. 6, органът за реструктуриране взема предвид потенциалните последици от мярката за засегнатия субект, за вътрешния пазар на финансови услуги и за финансовата стабилност в други държави членки и в Европейския съюз като цяло.

***Правомощия за преодоляване и отстраняване на пречките
пред възможността за реструктуриране на група, когато БНБ,
съответно Комисията, е орган за реструктуриране на ниво
група***

Чл. 30. (1) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на ниво група заедно с органите за реструктуриране на дъщерните дружества след консултация с надзорната колегия и органите за реструктуриране от държавите членки, в които са установени значими клонове, доколкото е от значение за тях, разглеждат оценката на възможността за реструктуриране по чл. 27 в рамките на колегията за реструктуриране с цел постигане на съвместно решение за прилагането на мерките, определени съгласно чл. 29, по отношение на всички субекти за реструктуриране и техните дъщерни предприятия, които са субекти по чл. 1, ал. 1 и които са част от групата.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Съответният орган за реструктуриране на ниво група по ал. 1 при отчитане и на функциите си на консолидиращ надзорен орган, и в сътрудничество с ЕБО, в съответствие с чл. 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 изготвя доклад и го изпраща на предприятието майка от Европейския съюз на органите за реструктуриране на дъщерните дружества, които го предават на съответните дъщер-

ни дружества и на органите за реструктуриране от държавите членки, в които са установени значими клонове.

(3) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Докладът по ал. 2 се изготвя след консултация с компетентните органи на държавите членки, в които са установени дъщерните дружества. В доклада се анализират съществените пречки пред ефективното прилагане на инструментите за реструктуриране и упражняването на правомощията за реструктуриране по отношение на групата, а също и спрямо групите за реструктуриране, когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране, отчита се въздействието на пречките върху стопанския модел на групата и се препоръчват пропорционални и целенасочени мерки, които органът за реструктуриране на ниво група смята за необходими или целесъобразни за отстраняването на тези пречки.

(4) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато е налице съществена пречка пред възможността за реструктуриране на групата, която произтича от наличието на обстоятелства по чл. 29, ал. 4 по отношение на субект от групата, органът за реструктуриране на ниво група след консултация с органа за реструктуриране на съответния субект за реструктуриране и с органите за реструктуриране на неговите дъщерни институции уведомява предприятието майка от Европейския съюз за оценката на тази пречка.

(5) (Предишна ал. 4 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) В срок до четири месеца от датата на получаване на доклада по ал. 2 предприятието майка от Европейския съюз може аргументирано да възрази и да предложи пред органа за реструктуриране на ниво група алтернативни на препоръчаните в доклада по ал. 2 мерки за отстраняване на съществените пречки.

(6) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.; доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) Когато пречките пред възможността за реструктуриране на групата, посочени в доклада по ал. 2, произтичат от наличието на обстоятелства по чл. 29, ал. 4 по отношение на субект от групата, в срок от две седмици, считано от датата на получаване на уведомлението по ал. 4, предприятието майка от Европейския съюз предлага на съответния орган за реструктуриране на ниво група възможни мерки и график за тяхното изпълнение, така че да гарантира, че субектът от групата спазва изискванията по чл. 70 или 70а, изразени като процентен дял от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, съответно за инвестиционните посредници по чл. 9а, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти – изразени като процентен дял от приложимото изискване по чл. 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2033, умножено по 12,5, и когато е приложимо, комбинираното изискване за буфер и изискванията по чл. 70 или 70а, изразени като процентен дял от мярката за общата експозиция по чл. 429 и чл. 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(7) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Графикът по ал. 6 трябва да бъде съобразен с обстоятелствата, довели до възникването на съществените пречки пред възможността за реструктуриране на групата. Органът за реструктуриране на ниво група преценява дали мерките, предложени от предприятието майка от Европейския съюз, са подходящи за ефективното преодоляване или отстраняване на съществената пречка.

(8) (Предишна ал. 7 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране на ниво група съобщава всяка мярка, предложена от предприятието майка от Европейския съюз, на консолидиращия надзорен орган, на ЕБО, на органите за реструктуриране на дъщерните дружества и на органите за реструктуриране от държавите членки, в които са установени значими клонове, доколкото е от значение за тях.

(9) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране на ниво група заедно с органите за реструктуриране на дъщерните дружества след консултация със съответните компетентни органи и с органите за реструктуриране от държавите членки, в които са установени значими клонове, предприема всички необходими действия в рамките на своите правомощия за постигане на съвместно решение в колегията за реструктуриране за:

1. установяването на съществените пречки;

2. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Европейския съюз с цел преодоляване или отстраняване на пречките;

3. оценяването на мерките, изискани от органите за реструктуриране с цел преодоляване или отстраняване на пречките.

(10) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.; предишна ал. 7 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) При оценяване на мерките по ал. 9, т. 2 и 3 органът за реструктуриране на ниво група взема предвид потенциалното въздействие на мерките във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

(11) (Предишна ал. 8 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Съвместното решение по ал. 9 се взема в срок до 4 месеца от представяне на възражението на предприятието майка от Европейския съюз по ал. 5. Когато не е представено възражение, съвместното решение се взема в срок до един месец от изтичането на четиримесечния срок по ал. 5.

(12) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Съвместното решение относно пречките пред възможността за реструктуриране, които произтичат от наличието на обстоятелства по чл. 29, ал. 4 по отношение на субект от групата, се взема в срок две седмици от представянето на предложението на предприятието майка от Европейския съюз по ал. 6.

(13) (Предишна ал. 9 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране на ниво група предоставя мотивираното съвместно решение по ал. 9, съответно по ал. 12, на предприятието майка от Европейския съюз.

(14) (Предишна ал. 10 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) До изтичането на срока по ал. 11, съответно по ал. 12, органът за реструктуриране на ниво група може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 9, съответно по ал. 12, в съответствие с чл. 31, параграф 2, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(15) (Предишна ал. 11 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) При липса на съвместно решение в срока по ал. 11, съответно по ал. 12, органът за реструктуриране на ниво група взема самостоятелно решение относно подходящите мерки по чл. 29, ал. 6, които трябва да бъдат предприети на ниво група.

(16) (Предишна ал. 12 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Решението по ал. 15 се мотивира и в него се отчитат мненията и резервите на другите органи за реструктуриране. Органът за реструктуриране на ниво група предоставя мотивираното решение на предприятието майка от Европейския съюз.

(17) (Предишна ал. 13 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Ако до изтичането на срока по ал. 11, съответно по ал. 12, орган за реструктуриране по ал. 1 е отнел въпрос за приемане на мерки по чл. 29, ал. 6, т. 7, 8 или т. 11 до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за реструктуриране на ниво група отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с чл. 19, параграф 3 от същия регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Ако ЕБО не се произнесе в рамките на един месец, се прилага решението на органа за реструктуриране на ниво група.

(18) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.; предишна ал. 14 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато не е постигнато съвместно решение в срока по ал. 11, съответно по ал. 12, органът за реструктуриране на ниво група може да отнесе до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 въпрос за прилагане на мерки по законодателство на държава членка, аналогични на мерките по чл. 29, ал. 6, т. 7, 8 или т. 11, когато орган за реструктуриране на дъщерно дружество взема самостоятелно решение.

(19) (Предишна ал. 15 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Съвместното решение по ал. 9, както и решенията по ал. 15 и 17 са окончателни.

***Правомощия за преодоляване и отстраняване на пречките
пред възможността за реструктуриране на група, когато БНБ,
съответно Комисията, е орган за реструктуриране на дъщерно
дружество***

Чл. 31. (1) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството си на орган за реструктуриране на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество на предприятие майка от Европейския съюз, участва заедно с органа за реструктуриране на ниво група и с органите за реструктуриране на останалите дъщерни дружества от групата в разглеждането на оценката

на възможността за реструктуриране по чл. 27 в рамките на колегията за реструктуриране с цел постигане на съвместно решение за прилагането на мерките, определени съгласно чл. 29 по отношение на всички субекти за реструктуриране и техните дъщерни предприятия, които са субекти по чл. 1, ал. 1 и които са част от групата.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) В случаите по ал. 1 БНБ, съответно Комисията, представя на органа за реструктуриране на ниво група своите мнения и резерви по съществените пречки пред възможността за реструктуриране на групата и на групите за реструктуриране, когато групата включва повече от една група за реструктуриране, както и относно оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Европейския съюз, и по възможните мерки на ниво група за преодоляване и отстраняване на пречките.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) При липса на съвместно решение в рамките на колегията за реструктуриране на групата БНБ, съответно Комисията, може до изтичането на срока по чл. 30, ал. 11, съответно по ал. 12, да отнесе до ЕБО въпрос за прилагане на мерки по чл. 29, ал. 6, т. 7, 8 или т. 11 в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) При непостигане на съвместно решение в срока по чл. 30, ал. 11, съответно по ал. 12, БНБ, съответно Комисията, като орган за реструктуриране на дъщерно дружество, което е субект за реструктуриране, взема самостоятелно решение относно подходящите мерки по чл. 29, ал. 6, които да бъдат предприети на ниво група за реструктуриране.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Решението по ал. 4 се мотивира и в него се отчитат мненията и резервите на органите за реструктуриране на другите субекти от същата група за реструктуриране и на органа за реструктуриране на ниво група. Решението се предоставя на субекта за реструктуриране от съответния орган за реструктуриране.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато до изтичането на срока по чл. 30, ал. 11, съответно по ал. 12, орган за реструктуриране по ал. 1 е отнесъл въпрос за прилагане на мерки по чл. 29, ал. 6, т. 7, 8 или 11 до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, като орган за реструктуриране на дъщерно дружество, което е субект за реструктуриране, отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе, съгласно чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Ако ЕБО не се произнесе в рамките на един месец, се прилага решението на органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране.

(7) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) При непостигане на съвместно решение в срока по чл. 30, ал. 11, съответно по ал. 12, БНБ, съответно Комисията, като орган за реструктуриране на дъщерно дружество, което не е субект за

реструктуриране, взема самостоятелно решение относно подходящите мерки по чл. 29, ал. 6, които да бъдат предприети от дъщерното дружество на индивидуално ниво.

(8) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Решението по ал. 7 се мотивира и в него се отчитат мненията и резервите на органа за реструктуриране на ниво група и на другите органи за реструктуриране. Българската народна банка, съответно Комисията, предоставя решението на дъщерното дружество, на субекта за реструктуриране от същата група за реструктуриране, на органа за реструктуриране на този субект за реструктуриране и ако е различен – на органа за реструктуриране на ниво група.

(9) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато до изтичането на срока по чл. 30, ал. 11, съответно по ал. 12, орган за реструктуриране е отнесъл въпрос за прилагане на мерки по чл. 29, ал. 6, т. 7, 8 или 11 до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, като орган за реструктуриране на дъщерно дружество, което не е субект за реструктуриране, отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе съгласно чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Ако ЕБО не се произнесе в рамките на един месец, по отношение на дъщерното дружество, което не е субект за реструктуриране, се прилага решението на БНБ, съответно на Комисията.

(10) (Преишна ал. 7 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Решенията по ал. 4, 6 и 7 са окончателни.

***Правомощия за преодоляване и отстраняване на пречките
пред възможността за реструктуриране, когато в Република
България е установен значим клон***

Чл. 32. Когато в Република България е установен значим клон на институция от група с предприятие майка от Европейския съюз и доколкото това е от значение за клона, БНБ, съответно Комисията, участва в консултация, иницирана от органа за реструктуриране на ниво група, относно:

1. (доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) постигането на решение в колегията за реструктуриране във връзка с набеязването на съществените пречки пред възможността за реструктуриране на групата и на всички субекти за реструктуриране и техните дъщерни предприятия, които са субекти по чл. 1, ал. 1 и които са част от групата;

2. оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Европейския съюз с цел преодоляване или отстраняване на пречките;

3. оценяването на мерките, изискани от органите за реструктуриране с цел преодоляване или отстраняване на пречките.

**Правомощия на компетентния орган за преодоляване
и отстраняване на пречките пред възможността
за реструктуриране**

Чл. 33. Когато е надзорен орган по отношение на дъщерна институция, лицензирана в Република България, която е част от група с предприятия майка от Европейския съюз, БНБ, съответно Комисията, участва в консултация, иницирана от органа за реструктуриране на ниво група, относно постигането на решение в колегията за реструктуриране относно:

1. (доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) набяляването на съществените пречки пред възможността за реструктуриране на групата и на всички субекти за реструктуриране и техните дъщерни предприятия, които са субекти по чл. 1, ал. 1 и които са част от групата;

2. оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Европейския съюз с цел преодоляване или отстраняване на пречките;

3. оценяването на мерките, изискани от органите за реструктуриране с цел преодоляване или отстраняване на пречките.

Глава четвърта

ВЪТРЕШНОГРУПОВА ФИНАНСОВА ПОДКРЕПА

Споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа

Чл. 34. (1) Институция по чл. 1, ал. 1, т. 1 и 2, когато е институция майка от държава членка, институция майка от Европейския съюз или дъщерно дружество в рамките на група, или дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3, 4 и 5 могат да сключат споразумение с другите субекти от групата, попадащи в обхвата на консолидирания надзор върху предприятието майка и регистрирани в други държави членки или в трети държави, с което да се ангажират да предоставят финансова подкрепа на предприятието майка или на дъщерно дружество, което отговаря на условията за ранна намеса съгласно чл. 44, при условие че са спазени предвидените в тази глава условия.

(2) Тази глава не се прилага за вътрешногрупови финансови договорености, включително договорености за финансиране и договорености за централизирано предоставяне на финансови средства, в случаите, когато по отношение на нито една от страните не са налице условията за ранна намеса.

(3) Наличието на споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа не е условие за:

1. предоставяне на вътрешногрупова финансова подкрепа от страна на субект по чл. 1, ал. 1, т. 1 – 5 на друг субект от групата, който изпитва финансови затруднения, ако субектът по чл. 1, ал. 1, т. 1 – 5 вземе решение за

това след преценка на всеки отделен случай и в съответствие с политиката на групата, ако това не представлява риск за цялата група;

2. извършване на дейност в държава членка.

(4) Споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа може да:

1. включва едно или повече дъщерни дружества на групата и да предвижда финансова подкрепа от предприятието майка за дъщерните дружества, от дъщерните дружества за предприятието майка, между дъщерните дружества на групата, които са страна по споразумението, или комбинация от посочените;

2. предвижда финансова подкрепа под формата на заем, предоставяне на гаранции, предоставяне на активи за ползване като обезпечение или комбинация от тези форми на финансова подкрепа чрез една или повече трансакции, включително между бенефициера на подкрепата и трето лице.

(5) Когато съгласно условията на споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа някой от субектите от групата се съгласи да предостави финансова подкрепа на друг субект от групата, споразумението може да включва насрещно съгласие на получаващия подкрепата субект от групата да предоставя финансова подкрепа на субекта от групата, който предоставя подкрепата.

(6) В споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа се посочват правилата за изчисляване на размера на насрещната престация за всяка трансакция по него. Тези правила включват изискване размерът на насрещната престация да се определя към момента на предоставяне на финансовата подкрепа.

(7) Споразумението, включително правилата по ал. 6 и другите условия на споразумението, са съобразени със следните принципи:

1. всяка страна действа свободно, когато встъпва в споразумението;

2. при встъпване в споразумението и при определяне на размера на насрещната престация за предоставяне на финансова подкрепа всяка страна действа в свой собствен интерес, като може да взема предвид преките и непреките ползи, които могат да произтекат за някоя страна в резултат от предоставянето на финансовата подкрепа;

3. всяка страна, която предоставя финансова подкрепа, получава пълен достъп до съответната информация от всяка страна, която получава подкрепа, преди определяне размера на насрещната престация и преди всяко решение за предоставяне на финансова подкрепа;

4. размерът на насрещната престация може да е съобразен с информацията, която не е достъпна на пазара, но е на разположение на предоставящата финансовата подкрепа страна, поради факта, че тази страна е част от същата група като получаващата финансовата подкрепа страна;

5. не е задължително при определяне на правилата за изчисляване на размера на насрещната престация по ал. 6 да се взема предвид очакваното вре-

менно въздействие върху пазарните цени, което произтича от външни за групата събития.

(8) Споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа може да бъде сключено само при условие че към момента на сключване на предложеното споразумение никоя от страните не отговаря на условията за ранна намеса съгласно преценката на съответните компетентни органи.

(9) Всяко право, вземане или действие, произтичащи от споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, може да бъде упражнено единствено от страните по споразумението, като се изключват трети лица.

Преглед на предложеното споразумение от БНБ, съответно от Комисията, в качеството ѝ на консолидиращ надзорен орган

Чл. 35. (1) Институцията майка от Европейския съюз, когато е обект на надзор на консолидирана основа в Република България, представя пред БНБ, съответно пред Комисията, в качеството ѝ на консолидиращ надзорен орган заявление за получаване на разрешение във връзка с всяко споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, предложено в съответствие с чл. 34. Заявлението съдържа текста на предложеното споразумение и посочва субектите от групата, които желаят да бъдат страни по него.

(2) Консолидиращият надзорен орган незабавно препраща заявлението към компетентните органи на всяко дъщерно дружество, което желае да бъде страна по споразумението, с оглед постигането на съвместно решение в рамките на многостранна процедура.

(3) В съответствие с процедурата, предвидена в ал. 5–7, консолидиращият надзорен орган:

1. дава разрешение за сключване на предложеното споразумение, ако то съответства на условията по чл. 38;

2. забранява сключването на предложеното споразумение, ако прецени, че то не съответства на условията по чл. 38.

(4) Консолидиращият надзорен орган предприема необходимите действия в рамките на своите правомощия да постигне с компетентните органи на съответните дъщерни дружества в срок четири месеца от датата на получаване на заявлението съвместно решение по въпроса дали условията на предложеното споразумение отговарят на условията по чл. 38, като взема предвид потенциалното въздействие, включително върху капиталовия пазар, и фискалните последици от изпълнението на споразумението в Република България и във всички държави членки, в които групата извършва дейност. Съвместното решение се мотивира и се предоставя от консолидиращия надзорен орган на заявителя.

(5) Консолидиращият надзорен орган може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 4 в съответствие с чл. 31, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(6) Ако в срока по ал. 4 не бъде постигнато съвместно решение, консолидиращият надзорен орган взема самостоятелно решение по заявлението. Решението се мотивира, като в него се посочват мненията и възраженията на другите компетентни органи. Решението се предоставя от консолидиращия надзорен орган на заявителя и на другите компетентни органи.

(7) Ако в срока по ал. 4 компетентен орган е отнесъл въпрос за разглеждане от ЕБО, консолидиращият надзорен орган отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в едномесечен срок в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В този случай консолидиращият надзорен орган взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Ако ЕБО не се произнесе в едномесечен срок от сезирането му, се прилага решението на консолидиращия надзорен орган.

***Участие на БНБ, съответно на Комисията, в прегледа
на предложено споразумение в качеството ѝ на компетентен
орган на дъщерно дружество***

Чл. 36. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на компетентен орган на институция, която е дъщерно дружество на предприятие майка от Европейския съюз, участва в рамките на своите правомощия заедно с консолидиращия надзорен орган и с другите компетентни органи в процедура по съвместно решение за одобрение на предложено споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа в срока и при условията на чл. 35, ал. 4.

(2) В случай че не бъде постигнато съвместно решение, компетентният орган за надзор на институцията – дъщерно дружество на предприятие майка от Европейския съюз, може да поиска съдействие от ЕБО в срока по чл. 35, ал. 4.

Одобрение на предложено споразумение от акционерите

Чл. 37. (1) Всяко предложено споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, по което е страна субект по чл. 1, ал. 1, т. 1 – 5 и за което е получено разрешение от консолидиращия надзорен орган, подлежи на одобрение от общото събрание на акционерите или съдружниците на съответния субект като условие за влизането му в сила по отношение на този субект.

(2) Споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа поражда действие спрямо субект по чл. 1, ал. 1, т. 1 – 5, което е страна по споразумението, само ако общото събрание на неговите акционери или съдружници е упълномощило неговия ръководен орган да вземе решение за предоставяне или получаване на финансова подкрепа в съответствие с реда и условията на споразумението и с условията, предвидени в тази глава.

(3) Ръководният орган на всеки субект по чл. 1, ал. 1, т. 1 – 5, който е страна по споразумението, ежегодно докладва пред общото събрание на ак-

ционерите или съдружниците за изпълнението на споразумението и на всяко решение, взето съгласно споразумението.

(4) Подписаните споразумения за вътрешногрупова финансова подкрепа и промените в тях се предоставят на БНБ, съответно на Комисията.

Условия за вътрешногрупова финансова подкрепа

Чл. 38. Субект по чл. 1, ал. 1, т. 1 – 5 може да предостави финансова подкрепа на друг субект от групата в съответствие с чл. 34 само ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

1. има реална възможност предоставената подкрепа да помогне в значителна степен за преодоляване на финансовите затруднения на субекта от групата, който получава подкрепата;

2. предоставянето на финансовата подкрепа има за цел запазване или възстановяване на финансовата стабилност на групата като цяло или на субект от групата и е в интерес на лицето, което предоставя подкрепата;

3. финансовата подкрепа се предоставя при ясно определени условия, включително срещу насрещна престация, съответстваща на изискванията на чл. 34, ал. 6;

4. предвид информацията, с която разполага ръководният орган на лицето, което предоставя финансовата подкрепа, към момента на вземане на решението за предоставяне на финансова подкрепа съществува реална възможност да бъде получена насрещна престация и ако подкрепата е предоставена под формата на заем, заемът да бъде изплатен от получаващия подкрепата субект от групата; ако подкрепата е предоставена под формата на гаранция или някаква форма на обезпечение, същото условие се прилага за задължението, произтичащо за получателя при изпълнение, насочено към гаранцията или обезпечението;

5. предоставянето на финансовата подкрепа не застрашава ликвидността или платежоспособността на лицето, което предоставя подкрепата;

6. предоставянето на финансовата подкрепа не създава заплахата за финансовата стабилност в Република България;

7. към момента на предоставяне на подкрепата лицето, което предоставя подкрепата, спазва приложимите капиталови, ликвидни и други регулаторни изисквания, определени с нормативен акт или с административен акт на БНБ, съответно на Комисията, и предоставянето на финансовата подкрепа не води до нарушаване на тези изисквания, освен ако това е разрешено от БНБ, съответно от Комисията;

8. (изм. – ДВ, бр. 106 от 2018 г.; изм. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) към момента на предоставяне на финансовата подкрепа лицето, което предоставя подкрепата, спазва приложимите изисквания за големите експозиции, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и в наредбата по чл. 73, ал. 7 от Закона за кредитните институции, когато лицето е банка; предоставянето на финан-

совата подкрепа не води до нарушаване на тези изисквания, освен ако това е разрешено от БНБ;

9. предоставянето на финансовата подкрепа не засяга възможността за реструктуриране на лицето, което предоставя подкрепата.

Решение за предоставяне и приемане на финансова подкрепа

Чл. 39. (1) Решението за предоставяне или приемане на вътрешногрупова финансова подкрепа в съответствие със споразумението се взема от ръководния орган на лицето по чл. 1, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 или 5, което предоставя, съответно приема подкрепата.

(2) Решението по ал. 1 за предоставяне на финансова подкрепа се мотивира и в него се посочва целта на предложената финансова подкрепа и начинът, по който предоставянето на финансовата подкрепа е съобразено с условията по чл. 38.

Право на възражение от БНБ, съответно от Комисията, при предоставяне на подкрепа от поднадзорно лице

Чл. 40. (1) Преди предоставянето на подкрепа в съответствие със споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 1 – 5 като субект от група, който възнамерява да предостави финансова подкрепа, уведомява за това:

1. Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на компетентен орган;

2. консолидиращия надзорен орган, ако е различен от органите, посочени в т. 1 и 3;

3. компетентния орган на субекта от групата, който получава финансовата подкрепа, ако е различен от органите, посочени в т. 1 и 2;

4. Европейския банков орган.

(2) В уведомлението по ал. 1 се включва мотивираното решение в съответствие с чл. 39 и подробности относно предложената финансова подкрепа. С уведомлението се предоставя и копие от споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа.

(3) В срок до 5 работни дни от датата на получаване на уведомлението по ал. 1 и приложенията по ал. 2 БНБ, съответно Комисията, може с мотивирано решение да разреши, да забрани или да ограничи предоставянето на финансова подкрепа, ако прецени, че не са изпълнени условията за вътрешногрупова финансова подкрепа по чл. 38.

(4) Решението на БНБ, съответно на Комисията, по ал. 3 се съобщава незабавно на:

1. консолидиращия надзорен орган;

2. компетентния орган на субекта от групата, който получава подкрепата;

3. Европейския банков орган.

(5) Ако в срока по ал. 3 БНБ, съответно Комисията, разреши предоставянето на финансова подкрепа, както и ако в същия срок не вземе решение за забрана или ограничаване на подкрепата, последната може да бъде предоставена съгласно условията, предоставени пред компетентния орган.

(6) Решението на ръководния орган на дружеството за предоставянето на финансова подкрепа се съобщава на органите по ал. 1.

Задължения за уведомяване, когато БНБ, съответно Комисията, е консолидиращ надзорен орган на ниво група

Чл. 41. (1) Когато БНБ, съответно Комисията, е консолидиращият надзорен орган на ниво група и вземе решение по чл. 40, ал. 3 или бъде информирана за решение на компетентен орган за разрешаване, забрана или ограничаване на финансова подкрепа на дружество от групата, тя незабавно информира за съответното решение членовете на надзорната колегия и членовете на колегията за реструктуриране.

(2) Когато консолидиращият надзорен орган на ниво група бъде информиран за решение на ръководния орган на дружество от групата за предоставяне на финансова подкрепа, той незабавно информира за това решение останалите членове на надзорната колегия и членовете на колегията за реструктуриране.

Право на възражение на БНБ, съответно на Комисията, при забрана или ограничаване на финансова подкрепа

Чл. 42. (1) Когато БНБ, съответно Комисията, като компетентен орган има възражения относно решението на компетентен орган на друга държава членка за забрана или ограничаване на финансова подкрепа за дружество по чл. 1, ал. 1, т. 1 – 5, той може в рамките на два дни от получаване на информация за решението да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска съдействие в съответствие с чл. 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията, може да упражни правото по ал. 1 и когато е консолидиращ надзорен орган относно решения за забрана и ограничаване на финансова подкрепа за дъщерни дружества на институции и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5.

(3) Ако компетентен орган на друга държава членка, упражняващ надзор върху субект от група, който има намерение да предостави вътрешногрупова финансова подкрепа, ограничи или забрани нейното предоставяне на дружество по чл. 1, ал. 1, т. 1 – 5 и ако планът за възстановяване на групата в съответствие с чл. 8 е предвиждал вътрешногрупова финансова подкрепа, БНБ, съответно Комисията, може да предприеме или да изиска да се предприеме повторна оценка на плана за възстановяване на групата съгласно чл. 10, или ако планът за възстановяване е изготвен на индивидуал-

на основа – да изиска от институцията да представи преразгледан план за възстановяване.

Оповестяване

Чл. 43. (1) Субектите по чл. 1, ал. 1, т. 1 – 5, които са част от група, оповестяват на своята интернет страница дали са сключили споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа по чл. 34, както и описание на общите условия на подобно споразумение и наименованията на субектите от групата, които са страни по него, и актуализират информацията най-малко веднъж годишно.

(2) В случаите по ал. 1 се прилагат чл. 431 – 434 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Глава пета **РАННА НАМЕСА**

Мерки за ранна намеса

Чл. 44. (1) (Доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) Съответният компетентен орган по Закона за кредитните институции или Закона за пазарите на финансови инструменти може да приложи мерките по ал. 3, когато въз основа на извършена оценка прецени, че институция нарушава или може да наруши в близко бъдеще изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013, на Регламент (ЕС) 2019/2033, на Закона за кредитните институции, на Закона за пазарите на финансови инструменти или на актовете по прилагането им поради бързо влошаващо се финансово състояние на институцията, включително в резултат на застрашена ликвидност, бързо покачващо се ниво на задлъжнялост, на необслужвани кредити или кредитни концентрации. Оценката се извършва въз основа на набор от показатели, определени с наредба на съответния компетентен орган, в които може да се включи и показател, отчитащ наличие на собствен капитал, превишаващ минималното изискване към институцията с не по-малко от 1.5 процентни пункта.

(2) Прилагането на мерките по тази глава не ограничава и не заменя възможността за прилагане на надзорни мерки по глава единадесета, раздел VI от Закона за кредитните институции и по Закона за пазарите на финансови инструменти.

(3) В случаите по ал. 1 компетентният орган може да:

1. изиска от институцията да предприеме едно или повече от действията и мерките, предвидени в плана за възстановяване на институцията; когато обстоятелствата, довели до прилагането на мерки за ранна намеса, се различават от допусканията, предвидени в първоначалния план за възстановяване, компетентният орган изисква от институцията да актуализира

плана за възстановяване и в определен срок да приложи едно или повече от действията и мерките, предвидени в актуализирания план;

2. изиска от институцията да разгледа и оцени състоянието си, да определи мерките за преодоляване на всички констатиранни проблеми и да изготви програма за действие за тяхното преодоляване и график за изпълнението ѝ;

3. (изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) разпореди писмено на институцията да свика общо събрание на акционерите или съдружниците, като определи дневния ред за провеждане на общото събрание с цел приемане на определени решения; ако в определения от компетентния орган срок институцията не свика общо събрание на акционерите или съдружниците, компетентният орган може да свика такова по реда на чл. 103, ал. 2, т. 2 от Закона за кредитните институции, съответно по реда на чл. 276, ал. 1, т. 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти;

4. (изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) изиска освобождаването или смяната на един или повече от членовете на ръководния орган и лица от висшия ръководен персонал на институцията, ако прецени, че тези лица не отговорят на изискванията по чл. 10 и 11 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 12 и 13 от Закона за пазарите на финансови инструменти, и други регулаторни изисквания;

5. изиска от институцията да изготви план за договаряне на реструктурирането на дълга с определен кредитор или с всички кредитори съгласно плана за възстановяване;

6. изиска промени в бизнес стратегията на институцията;

7. изиска промени в правната и оперативната структура на институцията;

8. изиска и да получи, включително чрез проверки на място, цялата необходима информация за актуализиране на плана за реструктуриране на институцията и за подготовка за възможното ѝ реструктуриране, включително за извършването на оценка на активите и задълженията ѝ по чл. 55.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) Мерките по ал. 3 за банка се прилагат по решение на управителния съвет на БНБ по предложение на подуправителя, ръководещ управление „Банков надзор“, като се определя подходящ срок за изпълнението им, който позволява да се оцени ефективността от тяхното прилагане.

(5) Когато се установи, че за банка са налице условията за прилагане на мерки за ранна намеса по ал. 1, подуправителят, ръководещ управление „Банков надзор“, незабавно уведомява Управителния съвет на БНБ.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 5 декември 2017 г.) Мерките по ал. 3 по отношение на инвестиционен посредник се прилагат от Комисията по предложение на заместник-председателя, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, като се определя подходящ срок за

изпълнението им, който позволява да се оцени ефективността от тяхното прилагане.

(7) Когато се установи, че са налице условията за прилагане на мерки за ранна намеса по ал. 1 за инвестиционния посредник, заместник-председателят на Комисията, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, незабавно уведомява Комисията.

(8) В случаите по ал. 5 и 7 съответният орган за реструктуриране може да изиска от институцията да се свърже с потенциални купувачи, за да подготви реструктурирането на институцията при спазване на условията, предвидени в чл. 59, ал. 3, и разпоредбите относно поверителността, предвидени в чл. 116.

Освобождаване на членове на ръководния орган и на висшия ръководен персонал

Чл. 45. (1) Съответният компетентен орган може да изиска освобождаването на отделни или на всички членове на ръководния орган на институцията, както и на лица, оправомощени да управляват и да представляват институцията, или на лица от висшия ръководен персонал в следните случаи:

1. при значително влошаване на финансовото състояние на институцията;
2. когато са налице сериозни нарушения на законови или подзаконовни актове или на устава на институцията, или нейни вътрешни правила, или
3. когато други мерки, предприети в съответствие с чл. 44, не са достатъчни за подобряване на финансовото състояние.

(2) Изборът на нов ръководен орган или на отделни негови членове, както и назначаването на нови членове на висшия ръководен персонал в случаите на ал. 1 и чл. 44, ал. 3, т. 4 се извършва със съгласието или след съответно одобрение на компетентния орган и където е приложимо, при спазване на изискванията и процедурите на Закона за кредитните институции, съответно на Закона за пазарите на финансови инструменти.

Временен управител

Чл. 46. (1) Когато компетентният орган по Закона за кредитните институции, съответно по Закона за пазарите на финансови инструменти, счита, че прилагането на мерките по чл. 44, ал. 3, т. 4 и чл. 45 е недостатъчно за подобряване на финансовото състояние на институцията или на клона на институцията от трета държава или за отстраняване на допуснатите нарушения, той може да назначи едно или повече физически лица за временни управители на институцията.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.; доп. – ДВ, бр. 8 от 2023 г.) Временен управител е физическо лице, което по преценка на компетентния орган приме-

жаба квалификация, способности и познания, необходими за изпълнение на възложените функции и задачи, и отговаря на изискванията по чл. 11, ал. 1, т. 1 и т. 3 – 9 от Закона за кредитните институции, съответно на чл. 13, ал. 1, 2, 3, 4 и чл. 286, ал. 2, т. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти. Временният управител не трябва да се намира с институцията или с неин длъжник в отношения, които пораждат основателни съмнения за неговата безпристрастност.

(3) Информацията и документите, с които се доказва изпълнението на изискванията по ал. 2, се определят с наредба на БНБ, съответно с наредба на Комисията.

(4) Временният управител получава за своята работа възнаграждение за сметка на институцията, чийто размер се определя от компетентния орган.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) При назначаване на временен управител изискването за издаване на одобрение по чл. 11, ал. 3 от Закона за кредитните институции и по чл. 15 от Закона за пазарите на финансови инструменти не се прилага.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) При назначаването компетентният орган може да възложи на временния управител да работи съвместно или да замени временно ръководния орган на институцията.

(7) При назначаване на временен управител, който да работи съвместно с ръководния орган на институцията, с акта за назначаване компетентният орган определя и ролята, задълженията и правомощията на временния управител, както и изискванията към съответния ръководен орган на институцията да се консултира с него или да получава неговото съгласие, преди да вземе конкретни решения или да предприеме конкретни действия.

(8) Компетентният орган връчва незабавно на съответната институция акта за назначаване на временен управител и го оповестява публично на интернет страницата си, когато той разполага с правомощието да представлява институцията. Назначаването на временен управител с правомощия да представлява институцията се обявява в Търговския регистър по искане на компетентния орган.

(9) При назначаване на временен управител, който да замени ръководния орган на институцията, с акта за назначаване компетентният орган определя неговите правомощия, които могат да включват някои или всички правомощия на ръководния орган на институцията съгласно нейния устав и действащото законодателство, включително правомощията да упражнява някои или всички административни функции на ръководния орган на институцията.

(10) С акта за назначаването компетентният орган определя задачите на временния управител, които могат да включват оценяване на финансовото състояние на институцията, управление на дейността или на част

от дейността на институцията с оглед предпазване или възстановяване на финансовото ѝ състояние и предприемане на мерки за възстановяване на доброто и благоразумно управление на дейността на институцията.

(11) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Компетентният орган може по всяко време да прекрати правомощията на временния управител и да назначи друг на негово място, както и да промени неговите правомощия, задачи и други условия на назначаване. Актът на компетентния орган в тези случаи не подлежи на обжалване.

(12) Компетентният орган може с акта за назначаване и с всяка промяна на условията на назначението да изисква определени действия на временния управител да се извършват само след неговото предварително съгласие. Временният управител може да свиква общото събрание на акционерите или съдружниците и да определя дневния ред само с предварителното съгласие на компетентния орган.

(13) Компетентният орган може да изисква от временния управител в края на срока на назначаването му и периодично съгласно определен от него график да изготвя доклади относно финансовото състояние на институцията и относно предприетите действия по време на неговия мандат.

(14) Временният управител се назначава за срок не повече от една година. Компетентният орган може да поднови този срок, ако все още са налице условията за назначаване по ал. 1, като в този случай обосновава решението си пред акционерите или съдружниците.

(15) Назначаването на временен управител по този член не засяга други права на акционерите или съдружниците.

(16) Временният управител упражнява правомощията си с грижата на добър търговец. Той носи отговорност само за вреди, причинени от него умислено.

(17) Когато има назначен временен управител, той може да изпълнява функциите и на квестор по Закона за кредитните институции, съответно по Закона за пазарите на финансови инструменти.

Координация на мерките за ранна намеса и назначаване на временен управител по отношение на групи, когато БНБ, съответно Комисията, е консолидиращ надзорен орган

Чл. 47. (1) Когато е консолидиращ надзорен орган и са налице условията по чл. 44, ал. 1 или чл. 46, ал. 1 по отношение на предприятие майка от Европейския съюз, БНБ, съответно Комисията, уведомява ЕБО и се консултира с другите компетентни органи, участващи в надзорната колегия.

(2) В случаите по ал. 1 след провеждането на консултация с членовете на надзорната колегия съответният консолидиращ надзорен орган по ал. 1 прилага мярка по чл. 44, ал. 3 или чл. 46, ал. 1 по отношение на предприятието майка от Европейския съюз, като взема предвид потенциалното въздействи-

вие от прилагането на мярката върху субектите от групата в други държави членки. Консолидиращият надзорен орган уведомява за своето решение членовете на надзорната колегия и ЕБО.

(3) Консолидиращият надзорен орган по ал. 1 участва в консултации с компетентен орган на дъщерно дружество, регистрирано в друга държава членка, в случаите, когато съответният компетентен орган е уведомил консолидиращия надзорен орган, че са налице условията за прилагане на мерки за ранна намеса или за назначаване на временен управител по отношение на това дъщерно дружество.

(4) В случаите по ал. 3 консолидиращият надзорен орган може да оцени потенциалното въздействие от прилагането на мерките за ранна намеса или за назначаване на временен управител по отношение на дъщерното дружество, групата или субектите от групата в други държави членки. Консолидиращият надзорен орган уведомява компетентния орган по ал. 3 за резултатите от извършената оценка в срок до три дни от получаването на уведомлението.

(5) Когато поне два от компетентните органи на субекти от групата възнамеряват да приложат мерки за ранна намеса или да назначат временни управители по отношение на повече от една институция в групата, консолидиращият надзорен орган по ал. 1 съвместно с компетентните органи на тези институции оценява възможностите за назначаване на един и същ временен управител за всички засегнати субекти от групата или за координирано прилагане на мерките за ранна намеса с цел по-лесно намиране на решение за възстановяване на финансовото състояние на съответната институция. Оценката е под формата на съвместно решение, което се взема в рамките на 5 дни от датата, на която консолидиращият надзорен орган е получил уведомление по ал. 3. Консолидиращият надзорен орган предоставя на предприятието майка от Европейския съюз съвместното решение със съответните мотиви.

(6) Консолидиращият надзорен орган или компетентен орган от колегията може да търси съдействие от ЕБО в съответствие с чл. 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за постигане на съгласие по ал. 5.

(7) В случай че в срока по ал. 5 не бъде постигнато съвместно решение, консолидиращият надзорен орган по ал. 1 взема самостоятелно решение относно назначаването на временен управител и за прилагането на мярка по чл. 44, ал. 3, ако е възнамерявал да приложи такива мерки по отношение на поднадзорното му дружество.

(8) При несъгласие с решението, за което е уведомен от компетентен орган по отношение на мерки за ранна намеса или за назначаване на временен управител спрямо дъщерно дружество, или когато не е постигнато съвместно решение по ал. 5, консолидиращият надзорен орган може съгласно

чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 да отнесе за разглеждане до ЕБО въпрос относно:

1. прилагането на елементите от плана за възстановяване, съответстващи на т. 4, 10, 11 и 19 от приложение № 1;
2. прилагането на мерки по смисъла на чл. 44, ал. 3, т. 5 и 7.

Координация на мерките за ранна намеса и назначаване на временен управител по отношение на групи, когато БНБ, съответно Комисията, е компетентен орган по отношение на дъщерно дружество

Чл. 48. (1) Когато са налице условията по чл. 44, ал. 1 или по чл. 46, ал. 1 по отношение на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество на предприятие майка от Европейския съюз, БНБ, съответно Комисията, уведомява ЕБО и се консултира с консолидиращия надзорен орган, преди да предприеме мярка по чл. 44, ал. 3 или по чл. 46, ал. 1.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията, прилага мерките по чл. 44, ал. 3 или по чл. 46, ал. 1 въз основа на резултатите от оценката на консолидиращия надзорен орган и уведомява консолидиращия надзорен орган, другите членове на надзорната колегия и ЕБО за приложените мерки.

(3) Когато БНБ, съответно Комисията, и друг компетентен орган възнамеряват да приложат мерки за ранна намеса на поне две институции, които са част от група и осъществяват дейност на територията на Република България и на друга държава членка, консолидиращият надзорен орган и съответният компетентен орган на институцията, лицензирана в Република България, заедно с другите съответни компетентни органи вземат съвместно решение, като оценяват възможностите за назначаване на един и същ временен управител за всички засегнати субекти от групата или за координирано прилагане на мерките за ранна намеса с цел по-лесно намиране на решение за възстановяване на финансовото състояние на съответната институция.

(4) Българската народна банка, съответно Комисията, може да поиска съдействие от ЕБО в съответствие с чл. 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за постигане на съгласие по ал. 3.

(5) Когато не е постигнато съвместно решение по ал. 3, БНБ, съответно Комисията, в 5-дневен срок взема самостоятелно решение относно назначаването на временен управител в институцията, лицензирана в Република България, и за прилагането на мярка по чл. 44, ал. 3.

(6) При несъгласие с решението, за което е уведомена от консолидиращия надзорен орган или от компетентен орган по отношение на мерки за ранна намеса или за назначаване на временен управител спрямо предприятие майка от Европейския съюз, съответно спрямо друг субект от групата, или когато не е постигнато съвместно решение по ал. 3, БНБ, съответно Комисия-

та, може съгласно чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 да отнесе за разглеждане до ЕБО въпрос относно:

1. прилагането на елементите от плана за възстановяване, съответстващи на т. 4, 10, 11 и 19 от приложение № 1;
2. прилагането на мерки по смисъла на чл. 44, ал. 3, т. 5 и 7.

Изпълнение на чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010

Чл. 49. (1) Решенията на БНБ и на Комисията по чл. 47 и 48 се мотивират. В тях се вземат предвид мненията и възраженията на другите компетентни органи, изразени по време на консултациите по чл. 47, ал. 1 или по чл. 48, ал. 1 или по време на срока по чл. 47, ал. 5 и чл. 48, ал. 5, както и потенциалното въздействие на решението върху финансовата стабилност в Република България и съответните държави членки.

(2) Когато в сроковете за консултация за вземане на съвместни решения въпросът за предприемане на мярка е отнесен за разглеждане до ЕБО по реда на чл. 47, ал. 8 и чл. 48, ал. 6, вземането на решение се отлага и се изчаква решението на ЕБО. В този случай БНБ, съответно Комисията, взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

(3) Когато ЕБО не вземе решение по ал. 2 в срок три дни, БНБ, съответно Комисията, прилага своето решение по отношение на институцията, за която е компетентен орган.

Глава шеста

ЦЕЛИ, УСЛОВИЯ И ОБЩИ ПРИНЦИПИ НА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕТО

Цели на реструктурирането

Чл. 50. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 прилага инструментите за реструктуриране и упражнява правомощията за реструктуриране по този закон, които са най-подходящи за постигането на целите на реструктурирането за всеки отделен случай.

(2) Целите на реструктурирането са:

1. осигуряване на непрекъснатост на критичните функции;
2. избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението им, включително в пазарната инфраструктура, и чрез поддържане на пазарна дисциплина;

3. осигуряване на защита на публичните средства, като се свежда до минимум както зависимостта от използване на извънредна публична финансова подкрепа, така и нейният размер;

4. осигуряване на защита на вложителите, чиито влогове са гарантирани при условията и по реда на Закона за гарантиране на влоговете в банките, и на инвеститорите, чиито вземания подлежат на компенсирани по реда на дял трети, глава пета, раздел IV от Закона за публичното предлагане на ценни книжа;

5. осигуряване на защита на средствата и активите на клиентите.

(3) Реструктурирането на институцията се извършва при минимални разходи и избягване на загуба на стойност, освен ако тези разходи и загуби са необходими за постигането на целите на реструктурирането.

(4) Целите на реструктурирането са еднакво важни и съответният орган за реструктуриране следва да постига баланс между тях съобразно естеството и обстоятелствата на всеки отделен случай.

Условия за вземане на решение за реструктуриране

Чл. 51. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 взема решение да предприеме действия за реструктуриране на институцията, когато са налице едновременно следните условия:

1. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) констатирано е, че институцията е проблемна или е вероятно да стане проблемна;

2. (доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) с оглед неотложността и други съществени обстоятелства по преценка на органа за реструктуриране няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор, надзорни действия и мерки за ранна намеса или обезценяването, или преобразуването на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения съгласно чл. 89, ал. 5, предприети по отношение на институцията, да предотвратят в разумен срок неизпълнение на задълженията ѝ;

3. (изм. – ДВ, бр. 91 от 2017 г.; изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) действието по реструктуриране е необходимо в обществен интерес в съответствие с ал. 8.

(2) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) За наличието на условията по ал. 1 се съставя съвместен доклад на звеното по чл. 2, ал. 2 и Управление „Банков надзор“ на БНБ, когато институцията е банка, съответно съвместен доклад на звеното по чл. 3, ал. 2 и Управление „Надзор на инвестиционната дейност“ на Комисията, когато институцията е инвестиционен посредник.

(3) (Предишна ал. 2 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Прилагане на мярка за ранна намеса съгласно чл. 44, ал. 3 не е условие за предприемане на действия по реструктуриране.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Институцията е проблемна или е вероятно да стане проблемна, ако е налице едно или повече от следните обстоятелства:

1. институцията е нарушила или може да се направи обосновано предположение, че ще извърши нарушение, в резултат на което би престанала да

отговаря на условията по лиценза в съответствие със Закона за кредитните институции, съответно със Закона за пазарите на финансови инструменти, включително, но не само, когато институцията е понесла или е вероятно да понесе загуби, които ще изчерпят целця ѝ собствен капитал или значителна част от него;

2. стойността на активите на институцията е по-малка от стойността на задълженията ѝ или може да бъде направено обосновано предположение, че в близко бъдеще стойността на задълженията ѝ ще превиши стойността на нейните активи;

3. институцията не е изпълнила или може да бъде направено обосновано предположение, че в близко бъдеще няма да може да изпълни в срок едно или повече изискуеми задължения към нейните кредитори;

4. необходима е извънредна публична финансова подкрепа с изключение на случаите, когато такава подкрепа се осигурява за преодоляване на сериозни смущения в икономиката на страната и за запазване на финансовата стабилност в някоя от следните форми:

а) държавна гаранция на новоемитиран дълг или на ликвидна подкрепа за банката;

б) осигуряване на собствен капитал или придобиване на капиталови инструменти на цени и при условия, които не предоставят предимство на банката – когато при предоставянето на публичната финансова подкрепа не са били налице обстоятелствата по т. 1 – 3 или по чл. 90, ал. 1.

(5) (Предшна ал. 4 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Изключенията по ал. 4, т. 4 се прилагат, когато извънредната публична финансова подкрепа отговаря на следните условия:

1. осигурява се само по отношение на платежоспособна банка при спазване на Закона за държавните помощи и правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ и след постановяване на положително решение от страна на Европейската комисия;

2. има предпазен и временен характер и е пропорционална на целите за справяне с последиците от сериозните смущения;

3. не се прилага за компенсиране на загуби, които банката е понесла или има вероятност да понесе в близко бъдеще;

4. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) осигуряването на капитал по ал. 4, т. 4, буква „б“ е в размер, необходим да се покрие капиталовият недостиг, установен при стрес тестовете по чл. 80б от Закона за кредитните институции, извършени за банковата система на ниво Европейски съюз, както и при прегледите за качество на активите или при еквивалентни на тях стрес тестове и прегледи, извършени от БНБ, Европейската централна банка или от ЕБО.

(6) (Нова – ДВ, бр. 91 от 2017 г.; предишна ал. 5 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Подкрепата по ал. 4, т. 4, букви „а“ и „б“ се предоставя по решение на Министерския съвет при спазване на Закона за държавните помощи и правната

рамка на Европейския съюз за държавната помощ и след постановяване на положително решение от страна на Европейската комисия, въз основа на мотивирано предложение от Българската народна банка до министъра на финансите, в което се съдържа подробна информация за изпълнението на условията по ал. 5 и за другите обстоятелства от значение за предоставянето на помощта.

(7) (Нова – ДВ, бр. 91 от 2017 г.; предишна ал. 6 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) С решението по ал. 6 Министерският съвет определя конкретната форма и размера на извънредната публична финансова подкрепа, както и други условия, които следва да се изпълнят, и мерки, които следва да се приложат. Министерът на финансите отговаря за изпълнението на решението на Министерския съвет.

(8) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 91 от 2017 г.; предишна ал. 7 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Обществен интерес от действие по реструктуриране по ал. 1, т. 3 е налице, когато са изпълнени следните условия:

1. предприемането на действието е необходимо за постигането и е пропорционално на една или повече от целите на реструктурирането, и

2. целите на реструктурирането не могат да бъдат постигнати в същата степен в производство по несъстоятелност на институцията.

Прекратяване на институция или субект, който не е обект на действие по реструктуриране

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 51а. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, за което органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 е направил констатация, че са изпълнени условията по чл. 51, ал. 1, т. 1 и 2, но предприемането на действие по реструктуриране не би било в обществен интерес съгласно чл. 51, ал. 1, т. 3, се прекратява чрез производство по несъстоятелност, ликвидация или по съответния ред, съгласно приложимото законодателство.

Условия за реструктуриране на финансови институции и холдинги

Чл. 52. (1) (Доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Съответният орган за реструктуриране може да предприеме действия по реструктуриране по отношение на финансова институция по чл. 1, ал. 1, т. 3, в случай че са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1 както по отношение на финансовата институция, така и по отношение на предприятието майка, попадащо в обхвата на консолидирания надзор.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Съответният орган за реструктуриране предприема действия по реструктуриране по отношение на дружество

по чл. 1, ал. 1, т. 4 или 5, когато за дружеството са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато дъщерните дружества на холдинг със смесена дейност са притежавани пряко или косвено от междинен финансов холдинг, в плана за реструктуриране на групата междинният финансов холдинг се посочва като субект за реструктуриране. За целите на реструктурирането на групата съответният орган за реструктуриране може да предприема действия по реструктуриране по отношение на междинния финансов холдинг, но не и по отношение на холдинга със смесена дейност.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) При спазване на ал. 3, независимо че дружество по чл. 1, ал. 1, т. 4 или 5 не отговаря на условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1, съответният орган за реструктуриране може да предприема действия по реструктуриране спрямо него, при условие че:

1. дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 или 5 е субект за реструктуриране;
2. едно или няколко от дъщерните дружества на дружеството по т. 1, които са институции, но не са субекти за реструктуриране, отговарят на условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1, и

3. (доп. – ДВ, бр. 85 от 2023 г.) поради вида на активите и задълженията на дъщерните дружества по т. 2 неизпълнението на задължения от тяхна страна застрашава групата за реструктуриране като едно цяло, и за реструктурирането на дъщерните дружества, които са институции, или за реструктурирането на съответната група за реструктуриране като едно цяло е необходимо да се предприеме действие по реструктуриране на дружеството по т. 1.

(5) За целите на ал. 2 и 4, при преценка на изпълнението на условията по чл. 51, вътрешногрупови прехвърляния на капитал или на загуби между едно или няколко дъщерни дружества, които са институции, включително обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти, могат да не бъдат признати при наличието на споразумение на БНБ, съответно на Комисията, със съответния орган за реструктуриране.

Стиране на изпълнението на определени задължения преди упражняване на правомощията за реструктуриране

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 52а. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или 3 след консултация с компетентния орган може да спре изпълнението на задължения за плащане или доставка по договори, по които институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 е страна, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. констатирано е съгласно чл. 51, ал. 1, т. 1, че институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 са проблемни или има вероятност да станат проблемни;

2. няма алтернативни мерки от страна на частния сектор по чл. 51, ал. 1, т. 2, които да могат да се предприемат незабавно и които биха предотвратили неизпълнение на задълженията на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5;

3. упражняването на правомощието за спиране на изпълнението се счита за необходимо, за да се избегне допълнителното влошаване на финансовото състояние на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5;

4. упражняването на правомощието за спиране на изпълнението е:

а) необходимо, за да се извърши оценката по чл. 51, ал. 1, т. 3 за наличие на обществен интерес от реструктурирането, или

б) необходимо, за да се изберат подходящи действия по реструктуриране или да се гарантира ефективното прилагане на един или повече инструменти за реструктуриране.

(2) Спирането по ал. 1 не може да се прилага по отношение на задължения за плащане или доставка към:

1. системи или системни оператори, определени за целите на Закона за платежните услуги и платежните системи или съответното приложимо законодателство на държава членка;

2. централни контрагенти, получили разрешение за извършване на дейност в Европейския съюз съгласно чл. 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и централни контрагенти от трети държави, признати от Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП), съгласно чл. 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

3. централни банки.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2023 г.) Органът за реструктуриране определя вида и обхвата на задълженията за плащане или доставка, по отношение на които да бъде приложено спиране съгласно ал. 1, като съобразява обстоятелствата във всеки отделен случай, включително дали е целесъобразно спиране на изпълнението по отговарящите на условията влогове и по-специално влоговете на физически лица или микро-, малки и средни предприятия, попадащи в обхвата на гаранцията по Закона за гарантиране на влоговете в банките.

(4) Когато прецени, че е целесъобразно да спре изпълнението на задължения по отговарящи на условията влогове, с решението по ал. 1 органът за реструктуриране определя за срока на спирането максимална дневна сума, която може да бъде изплащана по искане на вложителя. Редът и условията за определяне и изплащане на максималната дневна сума се уреждат с наредба на БНБ.

(5) Органът за реструктуриране определя възможно най-краткия срок на спиране на изпълнението по ал. 1, необходим за постигане на целите по ал. 1, т. 3 и 4, който не може да надвишава периода от момента на публикуване на съобщението за спиране в съответствие с чл. 115, ал. 3, т. 1 до полунощ на следващия работен ден.

(6) С изтичането на срока по ал. 5 последиците от спирането отпадат.

(7) При упражняване на правомощието по ал. 1 органът за реструктуриране отчита евентуалните последици от спирането на изпълнението на определени задължения върху нормалното функциониране на финансовите пазари, взема предвид приложимото законодателство за гарантиране на правата на кредиторите и за равнопоставено третиране на кредиторите, в случай че след установяване на условието по чл. 51, ал. 1, т. 3 по отношение на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 бъде открито производство по несъстоятелност, и когато е приложимо, предприема подходящи мерки за координация със съответните административни или съдебни органи.

(8) В случаите по ал. 1 изпълнението на произтичащото от същия договор задължение за плащане или доставка на контрагента на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 се спира за същия срок.

(9) Когато падежът на дадено задължение за плащане или доставка настъпва в рамките на срока на спиране, плащането или изпълнението става дължимо незабавно след изтичането на срока на спирането.

(10) При упражняване на правомощието по ал. 1 органът за реструктуриране уведомява незабавно институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 и органите по чл. 115, ал. 1, т. 1 – 6.

(11) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2023 г.) Решението на органа за реструктуриране за спиране на изпълнението на определени задължения, условията и срокът на спирането се публикуват в съответствие с чл. 115, ал. 3.

(12) Възможността за спиране на изпълнението по ал. 1 не изключва упражняването на предвидени в закон правомощия за спиране на изпълнението на задължения за плащане или доставка с обхват и продължителност, по-големи от тези по ал. 3 – 5, по отношение на:

1. институция или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, преди да е установено наличието на условието по ал. 1, т. 1;

2. институция или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, подлежащи на прекратяване чрез производство по несъстоятелност, ликвидация или по друг ред, съгласно приложимото законодателство.

(13) В срока на спиране на изпълнението на задължения за плащане или доставка органът за реструктуриране може:

1. (доп. – ДВ, бр. 85 от 2023 г.) да ограничи за същия срок правото на обезпечените кредитори да събират вземанията си чрез действия по реализация на активите на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5,

които служат като обезпечение, като в този случай се прилага съответно чл. 102, ал. 2 – 4, както и

2. (доп. – ДВ, бр. 85 от 2023 г.) да спре за същия срок упражняването на правата на страна по договор с институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 да прекратява договора, като в този случай се прилага съответно чл. 103, ал. 2 – 7.

(14) Когато е спрял изпълнението на определени задължения по реда на ал. 1, органът за реструктуриране не може да упражни правомощията по чл. 101 – 103 при последващо предприемане на действия по реструктуриране по отношение на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5.

Основни принципи, уреждащи реструктурирането

Чл. 53. (1) При прилагането на инструментите за реструктуриране и при упражняване на правомощията за реструктуриране по този закон органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 взема решения при спазване на следните принципи:

1. акционерите или съдружниците на институция в режим на реструктуриране първи поемат загубите;

2. (изм. и доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) кредиторите на банка в режим на реструктуриране поемат загубите след акционерите съгласно реда на удовлетворяване на вземанията по чл. 94 от Закона за банковата несъстоятелност, съответно кредиторите на инвестиционния посредник в режим на реструктуриране поемат загубите след акционерите или съдружниците съгласно реда на удовлетворяване на вземанията по чл. 722, ал. 1 и чл. 722а от Търговския закон, освен ако този закон не предвижда друго;

3. членовете на ръководния орган и висшият ръководен персонал на институция в режим на реструктуриране се освобождават, освен когато органът за реструктуриране прецени, че за постигането на целите на реструктурирането е необходимо един или повече от тях да продължат да упражняват правомощията си;

4. органът за реструктуриране изисква от членовете на ръководния орган и висшият ръководен персонал на институция в режим на реструктуриране да оказват съдействие за постигане на целите на реструктурирането;

5. органът за реструктуриране предприема действия за търсене на гражданска, административнонаказателна или наказателна отговорност в съответствие с действащото законодателство от лицата, в резултат на чиито действия или бездействия институцията е изпаднала в невъзможност да изпълнява задълженията си;

6. кредиторите с вземания от един и същ ред получават равно третиране, освен ако този закон не предвижда друго;

7. кредиторите не понасят по-големи загуби от загубите, които биха понесли, ако спрямо институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 е било открито производство по несъстоятелност в съответствие със защитните механизми по чл. 105 – 107;

8. вземанията на вложителите до размера на гаранцията съгласно Закона за гарантиране на влоговете в банките са изцяло защитени;

9. при извършване на действия по реструктуриране се прилагат защитните механизми по глава седмнадесета.

(2) Ако институция е част от група, съответният орган за реструктуриране прилага инструментите за реструктуриране и упражнява правомощията за реструктуриране по този закон по такъв начин, че въздействието върху останалите субекти от групата и върху групата като цяло, както и неблагоприятните последици за финансовата стабилност в Европейския съюз, държавите членки, в които групата извършва дейност, и в другите държави членки да са минимални.

(3) При прилагането на инструментите за реструктуриране и при упражняването на правомощията си по този закон БНБ, Комисията и Министърството на финансите спазват правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ, когато е приложимо.

(4) При прилагането на инструментите за реструктуриране по чл. 56, т. 1 – 3 по отношение на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 чл. 123 от Кодекса на труда не се прилага.

Глава седма

ИЗВЪНРЕДНО УПРАВЛЕНИЕ

Извънреден управител

Чл. 54. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да назначи едно или повече физически лица за извънредни управители, които заменят ръководния орган на институцията в режим на реструктуриране.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.; доп. – ДВ, бр. 8 от 2023 г.) Извънреден управител е физическо лице, което по преценка на органа за реструктуриране притежава квалификация, способности и познания, необходими за изпълнение на възложените функции и задачи, и отговаря на изискванията по чл. 11, ал. 1, т. 1 и т. 3 – 9 от Закона за кредитните институции, когато институцията е банка, съответно на изискванията по чл. 13, ал. 1 – 4 и чл. 286, ал. 2, т. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, когато институцията е инвестиционен посредник. Лице, назначено за временен управител на институция при условията и по реда на чл. 46, ал. 1 или за квестор по Закона за кредитните институции, съответно по Закона за пазарите на финансови инструменти, може да бъде назначено и за неин извънреден управител. Извънредният управител не трябва да се намира с институцията

или с неин длъжник в отношения, които пораждаат основателни съмнения за неговата безпристрастност. Информацията и документите, с които се доказва изпълнението на изискванията, се определят с наредба на БНБ, съответно на Комисията. Извънредният управител получава възнаграждение за сметка на институцията, чийто размер се определя от органа за реструктуриране.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) При назначаване на извънреден управител изискването за издаване на одобрение по чл. 11, ал. 3 от Закона за кредитните институции, когато институцията е банка, съответно по чл. 15 от Закона за пазарите на финансови инструменти, когато институцията е инвестиционен посредник, не се прилага.

(4) Назначаването на извънреден управител се обявява в Търговския регистър по партидата на институцията по искане на органа за реструктуриране и се оповестява публично на неговата интернет страница.

(5) При назначаване на извънредния управител упражняването на правомощията на акционерите или съдружниците и на ръководния орган на институцията се спира, ако дотогава не са спрени, и те се упражняват от извънредния управител под контрола на органа за реструктуриране.

(6) Извънредният управител е длъжен да предприеме всички необходими мерки и действия за постигане на целите на реструктурирането и за реализиране на действията по реструктуриране в съответствие с решението на органа за реструктуриране. Това задължение включва предприемането на всички мерки и действия, които са необходими в съответствие с инструментите за реструктуриране, и има предимство пред всяко друго задължение на ръководния орган съгласно устава или учредителния акт на институцията или действащото законодателство в случай на несъответствие между тях.

(7) Органът за реструктуриране може да наложи ограничения на действията на извънредния управител, включително предварително съгласие за определени негови действия.

(8) Органът за реструктуриране може да освободи извънредния управител по всяко време.

(9) Органът за реструктуриране може да изисква от извънредния управител в края на срока на назначаването му и периодично съгласно определен от него график да изготвя доклади относно икономическото и финансовото състояние на институцията и относно действията, предприети в изпълнение на задълженията му.

(10) Извънредният управител се назначава за срок не повече от една година. Органът за реструктуриране може да поднови този срок, ако все още са налице условията за назначаването му.

(11) Когато органът за реструктуриране взема решение по ал. 1 по отношение на институция, която е част от група, той може да проведе кон-

султации с органи за реструктуриране на други субекти от групата, за които се предвижда аналогична мярка, с цел да се прецени дали е по-подходящо да се назначи един и същ извънреден управител за всички съответни субекти, за да се улесни вземането на решения за възстановяване на финансовата стабилност на съответните субекти.

(12) Извънредният управител упражнява правомощията си в рамките на ограниченията по този член и с грижата на добър стопанин. Той носи отговорност само за вреди, причинени от него умислено.

Глава оста ОЦЕНЯВАНЕ

Оценяване за целите на реструктурирането

Чл. 55. (1) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Преди да предприеме действие по реструктуриране или да упражни правомощие за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения, в съответствие с чл. 89, органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 осигурява извършването на оценка на активите и задълженията на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 от лице, което е независимо от публични органи, от органа за реструктуриране, както и от институцията или дружеството. Активите и задълженията се оценяват справедливо, консервативно и реалистично.

(2) Оценката по ал. 1 е окончателна при спазване на изискванията на този член.

(3) Когато не е възможно извършването на независима оценка по ал. 1, органът за реструктуриране може да извърши временна оценка на активите и на задълженията на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 в съответствие с ал. 12 и 13.

(4) Целта на оценката по ал. 1 или ал. 3 е да се оцени стойността на активите и задълженията на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, които отговарят на условията за реструктуриране.

(5) Оценката по ал. 1 или ал. 3 е предназначена да предостави:

1. (доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) данни дали са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51, ал. 1 или условията за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89;

2. данни за вземане на решение за подходящото действие по реструктуриране, което органът за реструктуриране да предприеме по отношение на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, ако са изпълнени условията за реструктуриране;

3. (доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) данни за определяне на степента на обезсилване или намаление на относителния дял от капитала на съществуващите

акции или дялове, както и на степента на обезценяване или преобразуване при прилагане от органа за реструктуриране на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89;

4. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) данни за вземане на решение за степента на обезценяване или преобразуване на задълженията, които споделят загуби, при прилагане от органа за реструктуриране на инструмента за споделяне на загуби;

5. данни за вземане на решение относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които се прехвърлят, както и на решение относно размера на насрещната престация, която се дължи на институцията в режим на реструктуриране или на нейните акционери или съдружници, или на притежатели на други инструменти за собственост, при прилагане от органа за реструктуриране на инструмента „Мостова институция“ или на инструмента за обособяване на активи;

6. данни за вземане на решение относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които се прехвърлят, и за формиране на преценката на органа за реструктуриране при определянето на търговските условия по чл. 58, ал. 3, при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност;

7. потвърждение, че всички загуби по активите на институцията или на дружеството са напълно признати към момента на прилагане на инструментите за реструктуриране или на упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

(б) (Доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Оценката по ал. 1 или ал. 3 се основава на консервативни допускания, включително по отношение на нивата на неизпълнение на задължения към институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 и размера на загубите. В оценката не се отчитат последиците от евентуалното бъдещо предоставяне на извънредна публична финансова подкрепа или извънредно ликвидно улеснение от централна банка, или ликвидно улеснение от централна банка, което се предоставя при нестандартизиранни условия за обезпечение, матурирещ и лихвен процент на институцията или дружеството от момента, в който органът за реструктуриране предприема действие по реструктуриране или упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89.

(7) Оценката по ал. 1 или ал. 3 отчита, че при прилагането на инструмент за реструктуриране:

1. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) органът за реструктуриране и Фондът за компенсиране на инвеститорите

(ФКИ) си възстановяват от институцията в режим на реструктуриране извършените разумни разноски при условията на чл. 57, ал. 6;

2. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) при използване на средства от ФПБ, съответно от ФПИП, органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1, съответно ФКИ, може да начислява лихви и такси във връзка с всички заеми или гаранции, предоставени на институцията в режим на реструктуриране.

(8) Оценката по ал. 1 или ал. 3 се допълва от следната информация от счетоводните документи на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5:

1. актуален баланс и доклад за финансовото състояние на институцията или дружеството;

2. анализ и прогнозна оценка на счетоводната стойност на активите;

3. списък на счетоводно признатите балансови и задбалансови задължения на институцията или дружеството, в който са посочени съответните вземания и техният ред съгласно приложимото законодателство по несъстоятелност.

(9) Когато е целесъобразно, за предоставяне на данни по ал. 5, т. 5 и б информацията по ал. 8, т. 2 се допълва от анализ и прогнозна оценка на пазарната стойност на активите и задълженията на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5.

(10) Оценката по ал. 1 или 3 включва разделянето на кредиторите в отделни класове в съответствие с техния ред на вземания съгласно приложимото законодателство в областта на несъстоятелността и преценка на загубите, които всеки клас акционери или кредитори би понесъл в производство по несъстоятелност.

(11) Преценката по ал. 10 не засяга извършването на оценка по чл. 106, ал. 1.

(12) Освен в случая по ал. 3, временна оценка се извършва и когато поради неотложност не е възможно да се спазят напълно изискванията на ал. 8 и 10.

(13) Временната оценка по ал. 12 включва и подходящо обосновано допускане за допълнителни загуби.

(14) Оценката по ал. 3 и 12 се счита за временна, докато независимо лице по ал. 1 не извърши оценка, която съответства на всички изисквания на този член. Тази последваща окончателна оценка се извършва веднага щом е практически осъществимо. Окончателната оценка може да се извърши отделно от оценката в чл. 106, ал. 1 или едновременно с нея и от същото независимо лице.

(15) Последващата окончателна оценка по ал. 14 има за цел:

1. да гарантира, че всички загуби по активите на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 са напълно признати в баланса и отчета на приходите на институцията или дружеството;

2. да предостави данни за вземане на решение за увеличаване на вземанията на кредиторите или на размера на предоставената насрещна престация при прилагане на ал. 16.

(16) В случай че съгласно последващата окончателна оценка стойността на нетните активи на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 е по-висока от стойността им съгласно временната оценка, органът за реструктуриране може:

1. да упражни правомощието си за увеличаване на размера на вземанията на кредиторите или на собствениците на съответните капиталови инструменти, които са били обезценени при прилагането на инструмента за споделяне на загуби;

2. да даде указания на мостовата институция или дружеството за управление на активи да направи допълнителна насрещна престация, както следва:

а) във връзка с прехвърлените активи, права и задължения – в полза на институцията в режим на реструктуриране, или

б) във връзка с прехвърлените инструменти на собственост – в полза на акционерите, съдружниците или притежателите на други инструменти на собственост.

(17) (Доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Наличието на временна оценка по ал. 3 и 12 е достатъчно основание органът за реструктуриране да предприеме действия по реструктуриране, включително да поеме управлението на проблемна институция или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 или да упражни правомощията си за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89.

(18) (Доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Оценката на активите и задълженията е неразделна част от решението за прилагане от органа за реструктуриране на инструмент за реструктуриране или за упражняване на правомощие за реструктуриране или от решението за упражняване на правомощия за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения в съответствие с чл. 89. Оценката може да бъде обжалвана само заедно с решението в съответствие с чл. 117.

Избор на независим оценител

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 55а. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.; изм. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) Условията и редът за избор на независими оценители за целите на чл. 55 и 106 от органа по чл. 2, съответно по чл. 3, се определят с наредба на БНБ, съответно на Комисията.

*Глава девета***ОБЩИ ПРИНЦИПИ НА ИНСТРУМЕНТИТЕ
ЗА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ***Видове инструменти за реструктуриране*

Чл. 56. Инструментите за реструктуриране са:

1. Инструмент за продажба на стопанска дейност;
2. Инструмент „Мостова институция“;
3. Инструмент за обособяване на активи;
4. Инструмент за споделяне на загуби.

*Общи принципи на приложение на инструментите
за реструктуриране*

Чл. 57. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 упражнява предвидените в този закон правомощия за прилагане на инструментите за реструктуриране към институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, което отговаря на условията за реструктуриране.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато органът за реструктуриране реши да приложи инструмент за реструктуриране към институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 и това действие по реструктуриране би довело до загуби за кредиторите или до преобразуване на техните вземания, той упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти и приемливи задължения по чл. 89 непосредствено преди или едновременно с прилагането на инструмента за реструктуриране.

(3) Органът за реструктуриране може да прилага инструментите за реструктуриране самостоятелно или в комбинация. Инструментът за обособяване на активи се прилага единствено в комбинация.

(4) Когато се използват единствено инструментите за реструктуриране по чл. 56, т. 1 и 2 и те се използват за прехвърляне само на части от активите, правата или задълженията на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 в режим на реструктуриране, остатъчната част от институцията или дружеството, от което са прехвърлени активите, правата или задълженията, се прекратява по реда на приложимото производство по несъстоятелност.

(5) Производството по ал. 4 се извършва в рамките на разумен срок, като се взема предвид необходимостта институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 да предоставят услуги или улеснения съгласно чл. 96, за да се даде възможност на приобретателя да продължи дейностите или услугите, придобити чрез прехвърлянето, както и всяко друго основание, поради което е необходимо запазването на остатъчната част от институцията

или сдружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, за да се постигнат целите на реструктурирането или да се спазят принципите на реструктурирането.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Всички разумни разноски, направени от органите за реструктуриране, включително от органа за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 при използване на ФПБ, съответно от ФКИ при използване на ФПИП и от Министерството на финансите във връзка с прилагането на инструменти или упражняването на правомощия за реструктуриране или с прилагането на държавните инструменти за финансова стабилизация, подлежат на възстановяване на съответния орган или фонд по някой от следните начини:

1. като бъдат приспаднати от насрещната престация, заплатена от приобретател в полза на институцията в режим на реструктуриране или в полза на нейните акционери или на собствениците на други инструменти на собственост;

2. от институцията в режим на реструктуриране, като привилегирани вземания, и/или

3. от постъпленията, получени в резултат на прекратяването на мостовата институция или на сдружеството за управление на активи, като привилегирани вземания.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Българското законодателство в областта на несъстоятелността, свързано с недействителност на действия и сделки и липсата на изпълнителна сила на правни актове, които оцеляват кредиторите, включително, но не само чл. 60 от Закона за банковата несъстоятелност и чл. 646 и 647 от Търговския закон, не се прилага по отношение на прехвърлянето на активи, права или задължения от институция в режим на реструктуриране към друго лице чрез прилагането на инструмент за реструктуриране или упражняването на правомощие за реструктуриране, или чрез използването на държавен инструмент за финансова стабилизация.

(8) В ситуация на системна криза БНБ може да предложи на министъра на финансите да бъде предоставено финансиране за банка в режим на реструктуриране чрез използване на държавните инструменти за финансова стабилизация по реда на глава четиринадесета, ако са изпълнени следните условия:

1. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) акционерите, притежателите на други инструменти на собственост, на съответните капиталови инструменти и кредиторите по задължения, които споделят загуби на банката в режим на реструктуриране са поели загуби в размер минимум 8 на сто от общите задължения, включително собствения капитал на банката в режим на реструктуриране, изчислени към момента на действието по реструктуриране на базата на независимата оценка по чл. 55, чрез обезсилване на акции, обезценяване и преобразуване на дълг или по друг начин;

2. финансирането се предоставя при спазване на Закона за държавните помощи и правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ и след постановяване на положително решение от страна на Европейската комисия.

Глава десета

ИНСТРУМЕНТ ЗА ПРОДАЖБА НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

Инструмент за продажба на стопанска дейност

Чл. 58. (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да вземе решение за прехвърляне на потенциален купувач, който не е мостова институция, на:

1. инструменти на собственост, емитирани от институция в режим на реструктуриране;

2. всички или на част от активите, правата или задълженията на институция в режим на реструктуриране.

(2) При спазване на ал. 8 – 10 и в съответствие с чл. 117 прехвърлянето по ал. 1 се извършва, без да се изисква съгласието на акционерите или съдружниците на институцията в режим на реструктуриране или на трето лице, различно от купувача. За прехвърлянето не се прилагат ограниченията, произтичащи от Търговския закон или Закона за публичното предлагане на ценни книжа. Прехвърлянето се извършва в съответствие с изискванията на чл. 59.

(3) Прехвърлянето по ал. 1 се осъществява от органа за реструктуриране при търговски условия, които в най-близка възможна степен съответстват на извършената съгласно чл. 55 оценка, и е съобразено с конкретните обстоятелства, при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ.

(4) При спазване на чл. 57, ал. 6 всяка насрецна престация, заплатена от купувача, е в полза на:

1. акционерите или съдружниците, когато продажбата на стопанската дейност се извършва чрез прехвърляне на инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на реструктуриране, от техните собственици на купувача;

2. институцията в режим на реструктуриране, когато продажбата на стопанската дейност се осъществява чрез пълно или частично прехвърляне на активите или задълженията от институцията в режим на реструктуриране на купувача.

(5) При използване на инструмента за продажба на стопанска дейност органът за реструктуриране може да упражни неколkokратно правомощията си за прехвърляне и да извърши последващи прехвърляния на ин-

струменти на собственост, емитирани от институцията в режим на реструктуриране или на нейни активи, права или задължения.

(6) При използване на инструмента за продажба на стопанска дейност органът за реструктуриране може да упражни правомощията си за прехвърляне по отношение на активи, права или задължения, прехвърлени на купувача, с цел обратното им прехвърляне на институцията в режим на реструктуриране, или по отношение на инструменти на собственост с цел обратното им прехвърляне на първоначалните им собственици. В тези случаи институцията в режим на реструктуриране и първоначалните собственици са задължени да приемат обратно прехвърлените активи, права или задължения или акции, или други инструменти на собственост. Това прехвърляне се извършва със съгласието на купувача, което може да бъде дадено при прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или след това.

(7) Потенциалният купувач по ал. 1 следва да притежава необходимия лиценз за извършване на стопанската дейност, която придобива.

(8) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Когато прехвърлянето на инструментите на собственост в резултат на прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност би довело до придобиване или увеличаване на квалифицирано участие в институция, БНБ, съответно Комисията, своевременно се произнася по подадените заявления, съответно уведомления, по реда на чл. 28 – 34 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 53, ал. 3 и чл. 55 – 57, от Закона за пазарите на финансови инструменти, с цел да не се отлага прилагането на инструмента или възпрепятства постигането на съответните цели на реструктурирането чрез действието по реструктуриране.

(9) В случай че към датата на прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност компетентният орган не се е произнесъл по реда на чл. 28 – 34 от Закона за кредитните институции, съответно на чл. 53, ал. 3 и чл. 55 – 57 от Закона за пазарите на финансови инструменти:

1. прехвърлянето на инструментите на собственост в полза на приобретателя поражда действие незабавно;

2. в сроковете по чл. 28 – 34 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 53, ал. 3 и чл. 55 – 57 от Закона за пазарите на финансови инструменти, и в срока за продажба по ал. 10, т. 2, буква „б“, приобретателят не може да се ползва от произтичащото от акциите право на глас и то се предоставя на органа за реструктуриране; органът за реструктуриране не е длъжен да го упражнява и не носи отговорност за упражняването или въздържането от упражняване на правото на глас;

3. в сроковете по чл. 28 – 34 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 53, ал. 3 и чл. 55 – 57 от Закона за пазарите на финансови инструменти, и в срока за продажба по ал. 10, т. 2, буква „б“, БНБ, съответно

заместник-председателят на Комисията, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, или Комисията, не налага по отношение на прехвърлените инструменти на собственост надзорни мерки и глоби за нарушения на изискванията за придобиване или продажба на квалифицирано участие по чл. 103, ал. 2, чл. 152 и 152б от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 1 и чл. 290 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

(10) Българската народна банка, съответно Комисията, уведомява приобретателя за издаването на одобрение или отказ в съответствие с предвидения в Закона за кредитните институции, съответно в Закона за пазарите на финансови инструменти, като настъпват следните последици:

1. ако компетентният орган одобри прехвърлянето на приобретателя на инструментите на собственост, от датата на получаване на уведомлението ограниченията по упражняването на правото на глас по ал. 9, т. 2 се прекратяват;

2. ако компетентният орган откаже на приобретателя да придобие инструментите на собственост:

а) правото на глас по тях продължава да се упражнява от органа за реструктуриране при условията на ал. 9, т. 2;

б) органът за реструктуриране може да изиска от приобретателя да продаде инструментите на собственост в рамките на определен от нея срок, който отчита текущите пазарни условия, и

в) в случай че приобретателят не осъществи продажба по буква „б“, компетентният орган по Закона за кредитните институции, съответно по Закона за пазарите на финансови инструменти, може да приложи на приобретателя надзорни мерки и глоби за нарушения на изискванията за придобиване или продажба на квалифицирано участие съгласно чл. 103, ал. 2, чл. 152 и 152б от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 1 и чл. 290 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

(11) При прехвърляне чрез инструмента за продажба на стопанска дейност се прилагат защитните механизми по глава седемнадесета.

(12) Акционерите или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране и трети лица, чиито активи, права или задължения не са прехвърлени, нямат права по отношение на прехвърлените активи, права или задължения, освен предвидените по ал. 11.

(13) За целите на упражняването на правото за предоставяне на услуги или за установяване в Република България в съответствие с раздел II, глава трета от Закона за кредитните институции и Закона за пазарите на финансови инструменти се приема, че купувачът на институцията, за която е приложен инструмент за продажба на стопанска дейност от орган за реструктуриране в държава членка, е правоприемник на институцията в режим на реструктуриране и може да продължи да упражнява правата, уп-

ражнявани от нея преди прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност, по отношение на прехвърлените активи, права или задължения.

(14) Купувачът по ал. 1 може да продължи да упражнява членските права и правото на достъп на институцията в режим на реструктуриране до пламежни и клирингови системи и системи за сетълмент, регулирания пазар, ФКИ и ФГВБ, при условие че тя продължава да отговаря на приложимите критерии за участие или членство.

Инструмент за продажба на стопанска дейност: процедурни изисквания

Чл. 59. (1) Когато прилага инструмента за продажба на стопанска дейност по отношение на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 предлага на пазара или организира предлагането на пазара на активите, правата, задълженията или инструментите на собственост на институцията или дружеството, които възнамерява да прехвърли.

(2) Пакети от права, активи и задължения по ал. 1 могат да бъдат предлагани на пазара поотделно.

(3) Предлагането на пазара по ал. 1 се извършва в съответствие със следните принципи:

1. предлагането е възможно най-прозрачно, без съществени неточности при представянето на активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които органът за реструктуриране възнамерява да прехвърли предвид обстоятелствата, и по-специално предвид необходимостта да се поддържа финансовата стабилност;

2. не облагодетелства или дискриминира неоснователно потенциални купувачи;

3. не се осъществява в условията на конфликт на интереси;

4. не поражда несправедливи предимства за конкретен потенциален купувач;

5. съобразено е с необходимостта за бързо провеждане на действието по реструктуриране;

6. има за цел да се постигне възможно най-висока продажна цена за съответните инструменти на собственост, активи, права или задължения;

7. когато е приложимо, предлагането се осъществява при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамка на Европейския съюз за държавните помощи.

(4) Принципите по ал. 3 не са пречка органът за реструктуриране да направи предложение на конкретни потенциални купувачи, доколкото това не нарушава изискванията на ал. 3, т. 2.

(5) Публичното оповестяване на предлагането на пазара по ал. 1, което се изисква в съответствие с чл. 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 596/2014 на

Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ L 173/1 от 12 юни 2014 г.), може да се отложи в съответствие с чл. 17, параграф 4 или 5 от този регламент.

(6) Органът за реструктуриране може да приложи инструмента за продажба на стопанска дейност, без да спази изискването за предлагане на пазара по ал. 1, когато прецени, че спазването на това изискване може да попречи на постигането на една или повече от целите на реструктурирането, и по-специално, ако прецени, че:

1. съществува съществена опасност за финансовата стабилност, породена или засилена от неизпълнение или вероятно неизпълнение на задължения на институцията в режим на реструктуриране;

2. спазването на изискването по ал. 1 може да намали ефективността на продажбата на стопанска дейност, за избягване на тази опасност или за постигането на целта на реструктурирането по чл. 50, ал. 2, т. 2.

Глава единадесета

ИНСТРУМЕНТ „МОСТОВА ИНСТИТУЦИЯ“

Инструмент „Мостова институция“

Чл. 60. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да вземе решение да прехвърли на мостова институция, с цел запазване на прехвърлените ѝ критични функции, на:

1. инструменти на собственост, емитирани от институция в режим на реструктуриране;

2. всички или част от активите, правата или задълженията на институция в режим на реструктуриране.

(2) При спазване на чл. 117 прехвърлянето по ал. 1 може да се извърши, без да се изисква съгласие на акционерите или съдружниците на институцията в режим на реструктуриране или на трето лице, различно от мостовата институция. В случаите по ал. 1 ограниченията, произтичащи от Търговския закон или Закона за публичното предлагане на ценни книжа, не се прилагат.

(3) При прилагането на инструмента „Мостова институция“ за всяка отделна институция в режим на реструктуриране се създава отделна мостова институция, освен когато мостовата институция е финансов холдинг, създаден и функциониращ по реда на чл. 63.

(4) При прилагане на инструмента „Мостова институция“ общата стойност на задълженията, прехвърлени на мостовата институция, не може да надхвърля общата стойност на правата и активите, прехвърле-

ни от институцията в режим на реструктуриране или предоставени от други източници.

(5) При спазване на чл. 57, ал. 6 всяка насрецна престация, заплатена от мостовата институция, е в полза на:

1. притежателите на инструменти на собственост, когато към мостовата институция се прехвърлят инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на реструктуриране, от техните собственици;

2. институцията в режим на реструктуриране, когато се извършва пълно или частично прехвърляне на активите или задълженията от институцията в режим на реструктуриране към мостовата институция.

(6) При прилагането на инструмента „Мостова институция“ органът за реструктуриране може да упражни неколккратно правомощията си за прехвърляне, като може да извършва последващи прехвърляния на инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на реструктуриране, или на нейни активи, права или задължения.

(7) След прилагане на инструмента „Мостова институция“ органът за реструктуриране може:

1. да прехвърля права, активи или задължения обратно от мостовата институция на институцията в режим на реструктуриране или инструменти на собственост обратно на първоначалните им собственици; в тези случаи институцията в режим на реструктуриране или първоначалните собственици са задължени да ги приемат обратно, при условие че са спазени изискванията на ал. 8;

2. да прехвърля инструменти на собственост или активи, права или задължения от мостовата институция към трето лице.

(8) Органът за реструктуриране може да извърши по всяко време прехвърляне по ал. 7, т. 1 при наличието на едно от следните обстоятелства:

1. в решението по ал. 1 и в договора, с който е извършено прехвърлянето, е предвидена изрично възможността за обратно прехвърляне на определени инструменти на собственост или активи, права, задължения;

2. съответните инструменти на собственост, активи, права, задължения не попадат в определените класове или не отговарят на условията за прехвърляне, предвидени в решението по ал. 1, с което е извършено прехвърлянето.

(9) При прехвърляния между институцията в режим на реструктуриране или първоначалните собственици на инструментите на собственост, от една страна, и мостовата институция, от друга страна, се прилагат защитните механизми по глава седемнадесета.

(10) Акционерите или съдружниците, или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране и трети лица, чиито активи, права или задължения не са прехвърлени на мостовата институция, не могат да предя-

вяват претенции по отношение на прехвърлените активи, права или задължения, както и по отношение на висшия ръководен персонал и ръководния орган на мостовата институция, освен предвидените защитни механизми по глава седмнадесета.

(11) За целите на упражняването на правото за предоставяне на услуги или за установяване в Република България в съответствие с раздел II, глава трета от Закона за кредитните институции или Закона за пазарите на финансови инструменти се приема, че мостова институция от държава членка е правоприемник на съответната институция в режим на реструктуриране и може да продължи да упражнява нейните права по отношение на прехвърлените активи, права или задължения.

(12) Мостовата институция, включително такава от държава членка, може да продължи да упражнява членските права и правото на достъп на институцията в режим на реструктуриране до платежни и клирингови системи и системи за сетълмент, регулирания пазар, ФКИ и ФГВБ, при условие че институцията в режим на реструктуриране отговаря на приложените критерии за участие или членство.

(13) Мостовата институция няма задължения и не носи отговорност пред акционерите или съдружниците, или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране. Ръководният орган или висшият ръководен персонал на мостовата институция не носят отговорност пред акционерите или съдружниците и кредиторите на институцията в режим на реструктуриране за действие или бездействие при изпълнение на своите задължения, освен ако действието или бездействието не предполага груба небрежност или съществено нарушение, което засяга пряко правата на акционерите или съдружниците, или кредиторите.

(14) Мостовата институция може да бъде мостова банка, мостов посредник или мостов финансов холдинг.

Учредяване и функциониране на мостова банка

Чл. 61. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Мостовата банка е юридическо лице, което се учредява като акционерно дружество от БНБ, в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1, по предложение на звеното по чл. 2, ал. 2 и отговаря на следните изисквания:

1. (доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) капиталът на мостовата банка се финансира изцяло или частично със средства от ЕФП или от ФПБ;

2. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 упражнява контрол върху мостовата банка, включително след прилагане на инструмента за споделяне на загуби, за целите по чл. 65, ал. 1, т. 2;

3. създадена е с цел да придобие и държи всички или част от активите, правата и задълженията на банка в режим на реструктуриране с оглед запазване на достъпа на клиентите на банката в режим на реструктуриране до критичните ѝ функции и последваща продажба на банката.

(2) Мостовата банка извършва дейността си в съответствие със следните изисквания:

1. уставът на мостовата банка е одобрен от БНБ в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1;

2. съветът на директорите на мостовата банка е одобрен от БНБ в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1;

3. Българската народна банка в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 е одобрила възнаграждението на членовете на съвета на директорите и е определила техните отговорности;

4. (доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Българската народна банка в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 е одобрила стратегията и рисковия профил на мостовата банка по предложение на съвета на директорите на мостовата банка;

5. мостовата банка е лицензирана в съответствие с изискванията на Закона за кредитните институции, включително по отношение на дейностите или услугите, които придобива;

6. мостовата банка спазва изискванията и е обект на надзор от БНБ съгласно Закона за кредитните институции, Регламент (ЕС) № 575/2013 и когато е приложимо, спазва изискванията и е обект на надзор от Комисията за финансов надзор съгласно Закона за пазарите на финансови инструменти;

7. дейността на мостовата банка се осъществява в съответствие с правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ и БНБ в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 може да предвиди съответни ограничения за дейността ѝ.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Предложенията за издаване на одобрения по ал. 2, т. 1 – 3, предложенията за издаване на лиценз по ал. 2, т. 5 и за издаване на одобрения и разрешения по Закона за кредитните институции се изготвят от звеното по чл. 2, ал. 2.

(4) Когато е необходимо за целите на реструктурирането, звеното по чл. 2, ал. 2 може да предложи издаване на лиценз за дейността на мостовата банка по ал. 2, т. 5, без тя да отговаря на всички изисквания по Закона за кредитните институции и Закона за пазарите на финансови инструменти. В този случай БНБ в качеството си на компетентен орган по Закона за кредитните институции има право да издаде лиценз, при условие че посочи кратки срокове, в които мостовата банка е задължена да постигне пълно съответствие с изискванията по Закона за кредитните институции и Закона за пазарите на финансови инструменти.

(5) Съветът на директорите управлява мостовата банка с цел запазване на достъпа до критичните функции и последваща продажба на банката, както и на нейни активи, права или задължения на един или повече частни купувачи при подходящи условия най-късно в срок до две години от датата, на която е извършено последното прехвърляне от банката в режим на реструктуриране чрез инструмента „Мостова банка“. Този срок може да бъде удължен от БНБ при условията на ал. 9.

(6) Действия по продажба на мостовата банка или на нейните активи, права или задължения се извършват при спазване на следните условия:

1. свободно и прозрачно предлагане на пазара;
2. липса на съществени неточности при представянето на активите и задълженията;
3. продажбата не облагодетелства или не оцелява необосновано потенциални купувачи;
4. продажбата се извършва при търговски условия при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ;
5. съобразяване с правилата и правната рамка на Европейския съюз в областта на конкуренцията.

(7) Българската народна банка в качеството ѝ на орган по чл. 2, ал. 1 взема решение, че юридическо лице, създадено в изпълнение на решение по чл. 60, ал. 1, престава да бъде инструмент „Мостова банка“ по смисъла на ал. 1 при настъпване на някое от следните обстоятелства:

1. сливане или вливане на мостовата банка с друго лице;
2. мостовата банка престава да отговаря на изискванията на ал. 1;
3. продажба на всички или съществените за дейността активи, права или задължения на мостовата банка на трето лице и предприети действия по прекратяване на банката;
4. след изтичане на срока по ал. 5 и 8 или когато е приложимо – по ал. 9;
5. процедурата по ликвидация на мостовата банка е приключила; активите са напълно ликвидирани, а задълженията напълно погасени.

(8) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Ако не са настъпили обстоятелствата по ал. 7, т. 1 – 3, БНБ в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 2,

ал. 1 взема решение за прекратяване на дейността на мостовата банка веднага щом е възможно, но не по-късно от изтичане на двегодишния срок по ал. 5.

(9) Българската народна банка може да удължи срока по ал. 8 с една година, включително неколккратно, ако такова удължаване:

1. спомага за постигането на резултатите, посочени в ал. 7, т. 1 – 3 или т. 5, или

2. е необходимо за осигуряване на непрекъснатост на основни банкови или финансови услуги.

(10) Решението на БНБ по ал. 9 за удължаване на срока се мотивира и съдържа подробна оценка на ситуацията, включително на пазарните условия, и перспективи пред мостовата банка, които обосновават удължаването.

(11) Когато дейността на мостовата банка е прекратена като резултат от обстоятелствата по ал. 7, т. 3 или т. 4, мостовата банка се ликвидира по реда на глава дванадесета от Закона за кредитните институции.

(12) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) При спазване на чл. 57, ал. 6 постъпленията, получени в резултат на ликвидацията по ал. 11 на мостовата банка, са в полза на нейните акционери, освен ако в хода на ликвидацията не бъде установена неплатежоспособност.

Учредяване и функциониране на мостов посредник

Чл. 62. (1) (Доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Мостовият посредник е юридическо лице, което се учредява от ФКИ като акционерно дружество или дружество с ограничена отговорност и отговаря на следните изисквания:

1. (доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) капиталът на мостовия посредник се финансира изцяло или частично със средства от ЕФП или от ФПИП;

2. контролира се от Комисията в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 3, ал. 1, включително след прилагане на инструмента за споделяне на загуби, за целите по чл. 65, ал. 1, т. 2;

3. създаден е с цел да придобие и да държи всички или част от активите, правата и задълженията на инвестиционен посредник в режим на реструктуриране с оглед запазване достъпа на клиентите на инвестиционния посредник в режим на реструктуриране до критичните му функции и последваща продажба на инвестиционния посредник.

(2) Мостовият посредник извършва дейността си в съответствие със следните изисквания:

1. уставът на мостовия посредник е одобрен от Комисията в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 3, ал. 1;

2. управителният орган на мостовия посредник е одобрен от Комисията в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 3, ал. 1;

3. Комисията в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 3, ал. 1 е одобрила възнаграждението на членовете на управителния орган (съвета на директорите) и е определила техните отговорности;

4. Комисията в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 3, ал. 1 е одобрила стратегията и рисковия профил на мостовия посредник;

5. мостовият посредник е лицензиран в съответствие с изискванията на Закона за пазарите на финансови инструменти, включително по отношение на дейностите или услугите, които придобива;

6. (доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) мостовият посредник спазва изискванията и е обект на надзор от Комисията съгласно Закона за пазарите на финансови инструменти и Регламент (ЕС) № 575/2013 или Регламент (ЕС) 2019/2033;

7. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) дейността на мостовия посредник се осъществява в съответствие с правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ и органът за реструктуриране по чл. 3, ал. 1 може да предвиди съответни ограничения за дейността му.

(3) Предложенията по ал. 2, т. 1, 2 и 3 се изготвят от управителния съвет на ФКИ и се представят на Комисията за одобрение. Предложенията по ал. 2, т. 4 се правят от управителния орган на мостовия посредник. Заявленията за издаване на лиценз по т. 5 и на одобрения по Закона за пазарите на финансови инструменти се подават от управителния съвет на ФКИ.

(4) Когато е необходимо за целите на реструктурирането, звеното по чл. 3, ал. 2 може да предложи издаване на лиценз за дейността на мостовия посредник по ал. 2, т. 5, без тя да отговаря на всички изисквания по Закона за пазарите на финансови инструменти. В този случай Комисията в качеството си на компетентен орган по Закона за пазарите на финансови инструменти има право да издаде лиценз, при условие че посочи кратки срокове, в които мостовият посредник е задължен да постигне пълно съответствие с изискванията на Закона за пазарите на финансови инструменти.

(5) Управителният орган управлява мостовия посредник с цел запазване на достъпа до критичните функции и последваща продажба на посредника, както и на неговите активи, права или задължения на един или повече частни купувачи при подходящи условия най-късно в срок до две години от датата, на която е извършено последното прехвърляне от инвестиционния посредник в режим на реструктуриране чрез инструмента „Мостов посредник“. Този срок може да бъде удължен от Комисията при условията на ал. 9.

(6) Действия по продажба на мостовия посредник или неговите активи, права или задължения се извършват при спазване на следните условия:

1. свободно и прозрачно предлагане на пазара;
2. липса на съществени неточности при представянето на активите и задълженията;
3. продажбата не облагодетелства или не ощетява необосновано потенциални купувачи;

4. продажбата се извършва при търговски условия при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ;

5. съобразяване с правилата и правната рамка на Европейския съюз в областта на конкуренцията.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Комисията в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 3, ал. 1 взема решение, че юридическо лице, създадено в изпълнение на решение по ал. 1, престава да бъде инструмент „Мостов посредник“ по смисъла на ал. 1 при настъпване на някое от следните обстоятелства:

1. сливане или вливане на мостов посредник с друго лице;
2. мостовият посредник престава да отговаря на изискванията на ал. 1;
3. продажба на всички или на съществени за дейността активи, права или задължения на мостовия посредник на трето лице и са предприети действия по прекратяване на посредника;
4. след изтичане на срока по ал. 5 и 8 или когато е приложимо – по ал. 9;
5. процедурата по ликвидация на мостовия посредник е приключила; активите са напълно ликвидирани, а задълженията напълно погасени.

(8) Ако не са настъпили обстоятелствата по ал. 7, т. 1 – 3, Комисията в качеството ѝ на орган за реструктуриране по чл. 3, ал. 1 взема решение за прекратяване на дейността на мостовия посредник веднага щом е възможно, но не по-късно от двегодишния срок по ал. 5.

(9) Комисията може да удължи срока по ал. 8 с една година, включително неколккратно, ако такова удължаване:

1. спомага за постигането на резултатите, посочени в ал. 7, т. 1 – 3 или т. 5, или
2. е необходимо за осигуряване на непрекъснатост на извършването на основни финансови услуги.

(10) Решението на Комисията по ал. 9 за удължаване на срока се мотивира и съдържа подробна оценка на ситуацията, включително на пазарните условия и перспективи пред мостовия посредник, които обосновават удължаването.

(11) Когато дейността на мостовия посредник е прекратена като резултат от обстоятелствата по ал. 7, т. 3 или т. 4, той се ликвидира съгласно приложимите разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти и Търговския закон.

(12) При спазване на чл. 57, ал. 6 постъпленията, получени в резултат на ликвидацията по ал. 11 на мостовия посредник, са в полза на неговите акционери или собственици на дялове, освен ако в хода на ликвидацията не бъде установена неплатежеспособност.

Мостов финансов холдинг

Чл. 63. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Мостовият финансов холдинг се учредява като холдингово дружество по чл. 277 от Търговския закон и отговаря на следните изисквания:

1. (изм. и доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) капиталът на мостовия финансов холдинг се финансира изцяло или частично със средства съответно от ЕФП, ФПБ или ФПИП;

2. контролира се от съответния орган за реструктуриране, включително след прилагане на инструмента за споделяне на загуби, за целите по чл. 65, ал. 1, т. 2;

3. създаден е с цел да придобие и държи всички или част от акциите и други инструменти на собственост, емитирани от една или повече институции в режим на реструктуриране, с оглед запазване на достъпа на клиентите на институциите в режим на реструктуриране до критичните им функции и последваща продажба на институциите.

(2) Мостовият финансов холдинг извършва дейността си в съответствие със следните изисквания:

1. уставът или учредителният акт на мостовия финансов холдинг е одобрен от органа за реструктуриране;

2. управителният орган на мостовия финансов холдинг е одобрен от органа за реструктуриране;

3. органът за реструктуриране е одобрил възнаграждението на членовете на управителния орган и е определил техните отговорности;

4. (доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) органът за реструктуриране е одобрил стратегията и рисковия профил на мостовия финансов холдинг по предложение на управителния орган на мостовия финансов холдинг;

5. (доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) мостовият финансов холдинг отговаря на изискванията на Закона за кредитните институции, съответно на Закона за пазарите на финансови инструменти; в случаите, когато мостовият финансов холдинг е създаден за придобиване на акции и други инструменти на собственост, емитирани от банка в режим на реструктуриране, той следва да бъде вписан в регистъра

по чл. 3а от Закона за кредитните институции при спазване на предвидените за това ред и изисквания;

6. мостовият финансов холдинг спазва изискванията и е обект на надзор от БНБ съгласно Закона за кредитните институции, съответно от Комисията, по реда на Закона за пазарите на финансови инструменти, Регламент (ЕС) № 575/2013;

7. дейността на мостовия финансов холдинг се осъществява в съответствие с правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ и органът за реструктуриране може да предвиди съответни ограничения за дейността му.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Предложенията за издаване на одобрения по ал. 2, т. 1 – 3 се изготвят от звеното по чл. 2, ал. 2, съответно от ФКИ, и се представят на органа за реструктуриране за одобрение.

(4) Управителният орган управлява мостовия финансов холдинг с цел запазване на достъпа до критичните функции на институцията в режим на реструктуриране и последващата ѝ продажба, както и продажбата на нейни активи, права или задължения на един или повече частни купувачи при подходящи условия най-късно в срок до две години от датата, на която е извършено последното прехвърляне на акции и други инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на реструктуриране, чрез инструмента „Мостова институция“.

(5) Мостовият финансов холдинг извършва действия по продажба на акциите и другите инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на реструктуриране, или на нейните активи, права или задължения при спазване на следните условия:

1. свободно и прозрачно предлагане на пазара;
2. липса на съществени неточности при представянето на активите и задълженията;
3. продажбата не облагодетелства или не оцелява необосновано потенциални купувачи;
4. продажбата се извършва при търговски условия при спазване на изискванията на Закона за държавните помощи и правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ;
5. съобразяване с правилата и с правната рамка на Европейския съюз в областта на конкуренцията.

(6) Органът за реструктуриране взема решение, че юридическо лице, създадено в изпълнение на решение по чл. 60, ал. 1, престава да бъде инструмент „Мостов финансов холдинг“ по смисъла на ал. 1 при настъпване на някое от следните обстоятелства:

1. продажба на всички държани от мостовия финансов холдинг акции и други инструменти на собственост на институциите в режим на реструктуриране на трето лице;

2. продажба на всички или на съществените за дейността активи, права или задължения на институциите в режим на реструктуриране, чиито акции и други инструменти на собственост са придобити от мостовия финансов холдинг, на трето лице или лица и последващо прекратяване на институциите в режим на реструктуриране;

3. мостовият финансов холдинг престава да отговаря на изискванията на ал. 1;

4. процедурата по ликвидация на мостовия финансов холдинг е приключила.

(7) Участието на мостовия финансов холдинг в капитала на институция в режим на реструктуриране се прехвърля възмездно към частния сектор веднага щом търговските и финансовите обстоятелства го позволяват.

(8) Когато дейността на мостовия финансов холдинг е прекратена като резултат от обстоятелствата по ал. 6, т. 1 – 3, мостовият финансов холдинг се ликвидира по реда на Търговския закон.

(9) При спазване на чл. 57, ал. 6 постъпленията, получени в резултат на действията по ал. 6, т. 1 и 2, са в полза на акционерите или съдружниците на мостовия финансов холдинг.

Глава дванадесета

ИНСТРУМЕНТ ЗА ОБОСОБЯВАНЕ НА АКТИВИ

Инструмент за обособяване на активи

Чл. 64. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да вземе решение за прехвърляне на активи, права или задължения от институция в режим на реструктуриране или от мостова институция към едно или повече дружества за управление на активи.

(2) При спазване на чл. 117 прехвърлянето по ал. 1 може да се извърши, без да има съгласие на акционерите или съдружниците на институцията в режим на реструктуриране или на трето лице, различно от мостовата институция, като не се прилагат изискванията на Търговския закон или Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

(3) Дружеството за управление на активи по ал. 1 е акционерно дружество с едностепенна система на управление, което отговаря на следните изисквания:

1. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) капиталът на дружеството се финансира изцяло или частично със средства съответно от ФПБ или ФПИП и се контролира от органа за реструктуриране;

2. (нова – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) когато институцията в режим на реструктуриране попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, капиталът на дружеството се финансира изцяло или частично със средства от ЕФП и се контролира от органа за реструктуриране;

3. (Предишна т. 2 – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) създадено е с цел поемане на активи, права и задължения на една или повече институции в режим на реструктуриране или на мостова институция, или на част от тях.

(4) Дружеството за управление на активи по ал. 1 управлява прехвърлените му активи с цел получаване на възможно най-висока стойност при тяхната евентуална продажба или ликвидирание съгласно приложимите нормативни изисквания.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) По предложение на звеното по чл. 2, ал. 2, съответно на ФКИ, органът за реструктуриране одобрява:

1. устава на дружеството за управление на активи;
2. управителния орган на дружеството за управление на активи;
3. възнаграждението на членовете на управителния орган и техните отговорности;
4. стратегията и рисковия профил на дружеството.

(6) Органът за реструктуриране може да упражни правомощието по ал. 1 за прехвърляне на активи, права или задължения, когато е налице някое от следните условия:

1. текущото състояние на пазара за тези активи е такова, че евентуалната им реализация чрез производство по несъстоятелност на институцията в режим на реструктуриране би имала неблагоприятни последици за един или повече финансови пазари;

2. прехвърлянето е необходимо за осигуряване на нормалното функциониране на институцията в режим на реструктуриране или на мостовата банка, или на мостовия посредник;

3. такова прехвърляне е необходимо за увеличаване на постъпленията от реализацията на активите.

(7) Когато органът за реструктуриране прилага инструмента за обособяване на активи, той определя размера на насрещната престация, срещу която активи, права и задълженията по ал. 1 се прехвърлят на дружество-

то за управление на активи в съответствие с изискванията на чл. 55 при спазване на Закона за държавните помощи и правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ. Престацията може да има символична или отрицателна стойност.

(8) При спазване на чл. 57, ал. 6 насрещната престация по ал. 7, заплатена от дружеството за управление на активи, когато то придобива пряко от институцията в режим на реструктуриране активи, права или задължения, е в полза на институцията в режим на реструктуриране и може да бъде под формата на дълг, емитиран от дружеството за управление на активи.

(9) Органът за реструктуриране може да вземе решение за едно или повече прехвърляния на активи, права или задължения от институцията в режим на реструктуриране към едно или повече дружества за управление на активи, както и да прехвърли активи, права или задължения обратно от дружество за управление на активи към институцията в режим на реструктуриране, ако са изпълнени условията по ал. 11.

(10) Институцията в режим на реструктуриране е задължена да приеме обратно прехвърлените по ал. 9 активи, права или задължения.

(11) Органът за реструктуриране може да вземе решение за извършване по всяко време на обратно прехвърляне по ал. 9 при наличието на някои от следните обстоятелства:

1. в решението по ал. 1 и в договора, с който е извършено прехвърлянето, е предвидена изрично възможността за обратно прехвърляне на определени права, активи или задължения;

2. съответните активи, права или задължения не попадат в определените класове или не отговарят на условията за прехвърляне, предвидени в решението по ал. 1, с което е извършено прехвърлянето.

(12) Обратното прехвърляне по ал. 11 може да се извърши по всяко време, като трябва да отговаря на всички други условия, предвидени в съответния договор за съответната цел.

(13) При прехвърляния между институцията в режим на реструктуриране и дружеството за управление на активи се прилагат защитните механизми при частично прехвърляне, посочени в глава седемнадесета. Акционерите или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране и трети лица, чиито активи, права или задължения не са прехвърлени на дружеството за управление на активи, не могат да предявяват претенции по отношение на прехвърлените активи, права или задължения, както и по отношение на управителния орган и на висшия ръководен персонал на дружеството.

(14) Дружеството за управление на активи няма задължения и не носи отговорност пред акционерите или съдружниците или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране. Управителният орган и вис-

шият ръководен персонал на дружество за управление на активи не носят отговорност пред акционерите или съдружниците и кредиторите на институцията в режим на реструктуриране за действие и бездействие при изпълнение на своите задължения, освен ако действието или бездействието не предполага груба небрежност или съществено нарушение, което засяга пряко правата на акционерите или съдружниците или кредиторите.

Глава тринадесета

ИНСТРУМЕНТ ЗА СПОДЕЛЯНЕ НА ЗАГУБИ

Раздел I

Общи разпоредби

Цел на споделянето на загуби

Чл. 65. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да вземе решение за използване на инструмента за споделяне на загуби за постигане на целите на реструктурирането по чл. 50, ал. 2 в съответствие с принципите за реструктуриране с цел:

1. рекапитализация на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, които отговарят на условията за реструктуриране, до степенята, необходима за:

а) възстановяване на способността им да отговарят на условията за лицензиране, когато е приложимо;

б) извършване на дейността, за които са получили лиценз по Закона за кредитните институции, съответно Закона за пазарите на финансови инструменти, когато това е приложимо;

в) поддържане на достатъчно пазарно доверие в съответната институция или дружество;

2. преобразуване в капитал или намаляване размера на главницата на задължения на институцията в режим на реструктуриране, или дългови инструменти, които са прехвърлени:

а) на мостова институция за осигуряване на капитала за мостовата институция, или

б) при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност или на инструмента за обособяване на активи.

(2) Органът за реструктуриране може да вземе решение за използване на инструмента за споделяне на загуби за постигане на целта по ал. 1, т. 1 само ако съществува достатъчна вероятност прилагането на този инструмент заедно с други подходящи мерки, включително мерки, приложени в съответствие с плана за оздравяване на дейността по чл. 79, да постигне целите на реструктурирането и да възстанови финансовата стабилност и дълго-

срочната жизнеспособност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5.

(3) Ако условията по ал. 2 не могат да се изпълнят, органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да приложи някои от инструментите за реструктуриране по чл. 56, т. 1 – 3 и инструмента за споделяне на загуби в съответствие с ал. 1, т. 2.

Обхват на инструмента за споделяне на загуби

Чл. 66. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да прилага инструмента за споделяне на загуби по отношение на всички задължения на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, които не са изключени от обхвата на този инструмент съгласно ал. 2.

(2) Органът за реструктуриране не може да упражнява правомощията си за обезценяване или преобразуване по отношение на следните задължения независимо дали задълженията се уреждат от законодателството на Република България, на друга държава членка, или на трета държава:

1. гарантирани влогове;

2.* обезпечени задължения, включително ипотечни облигации по смисъла на Закона за ипотечните облигации, покрити облигации и задължения под формата на финансови инструменти, които се използват за целите на хеджирането, които съставляват неразделна част от покритието и които съгласно приложимото законодателство са обезпечени по начин, подобен на този при покритите облигации;

3. задължения, произтичащи от държането от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 на клиентски активи или парични средства, включително такива, държани от името на предприятия за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа или от името на алтернативни инвестиционни фондове, когато съответният клиент разполага със защита съгласно приложимото законодателство в областта на несъстоятелността;

4. задължения, произтичащи от доверително правоотношение между институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 като довереник и друго лице (бенефициер), при условие че такъв бенефициер разполага със защита съгласно приложимото законодателство в областта на несъстоятелността или гражданското право;

5. задължения към институции, с изключение на субекти, които са част от групата на институцията в режим на реструктуриране, с първоначален срок до падежа до седем дни;

* 2. (изм. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.; в сила от 8 юли 2022 г.) обезпечени задължения, включително покрити облигации и задължения под формата на финансови инструменти, които се използват за целите на хеджирането, които съставляват неразделна част от покритието и които съгласно приложимото законодателство са обезпечени по начин, подобен на този при покритите облигации;

6. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2018 г.; изм. и доп – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) задължения с остатъчен срок до падежа до 7 дни, дължими на системи или системни оператори, отговарящи на условията по глава осма от Закона за платежни-те услуги и платежните системи или в съответното законодателство на държава членка, или на техните участници, и произтичащи от участието в такава система или задължения, дължими на централни контрагенти, които са получили разрешение за извършване на дейност в Европейския съюз, съгласно чл. 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, и на централни контрагенти от трети държави, признати от ЕОЦКП съгласно чл. 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

7. задължения към някои от следните лица:

а) служител или работници – по отношение на натрупано трудово въз-награждение, облаги, свързани с пенсионирането, или друго постоянно въз-награждение, с изключение на променливия компонент на възнаграждението, който не се урежда от колективен трудов договор;

б) доставчици на стоки и услуги, които са критични за ежедневната дей-ност на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, включи-телно информационни и комунални услуги, обслужване, поддържане и наем на помещениата, в които се извършва дейността;

в) данъчни и социалноосигурителни органи, когато техните вземания са привилегирани съгласно приложимото законодателство;

г) схемите за гарантиране на депозити, произтичащи от вноски, дължи-ми в съответствие с приложимото законодателство.

8. (нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) задължения към институция или друже-ство по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, което е част от същата група за реструк-туриране, без самото то да е субект за реструктуриране, независимо от остатъчния срок до падежа, с изключение на задълженията, които съгласно приложимото законодателство по несъстоятелност се удовлетворяват на ред след необезпечените непривилегирани задължения; органът за пре-структуриране на съответното дъщерно предприятие, което не е субект за реструктуриране, преценява дали размерът на елементите, които от-говарят на изискванията по чл. 70а, ал. 5, е достатъчен, за да осигури прила-гането на предпочитаната стратегия за реструктуриране.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Изключването по ал. 2, т. 7, буква „а“ не се прилага за променливия компонент на възнаграждението на служител, чиято дейност оказва съществено влияние върху рисковия профил на ин-ституцията по смисъла на чл. 73б, ал. 2 от Закона за кредитните инсти-туции, съответно на чл. 65, ал. 1, т. 14 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

(4) Изпълнението на правомощията по ал. 1 не води до нарушаване на изискванията за обособеност и достатъчно финансиране на обезпечените активи, включени в покритието на покрити облигации.

(5) Органът за реструктуриране може да упражни правомощията по ал. 1, когато това е целесъобразно, и по отношение на:

1. частта от обезпеченото задължение, с която размерът на задължението надхвърля стойността на обезпечението;
2. частта от влог, която надхвърля размера на гаранцията по глава трета от Закона за гарантиране на влоговете в банките.

Допълнително изключване от обхвата на инструмента за споделяне на загуби

Чл. 67. (1) При прилагане на инструмента за споделяне на загуби и при наличието на изключителни обстоятелства органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да изключи напълно или частично от прилагането на правомощията за обезценяване или преобразуване определени задължения, когато:

1. не е възможно тези задължения да бъдат обезценени или преобразувани в разумни срокове независимо от добросъвестно положените усилия от страна на органа за реструктуриране;

2. изключването е необходимо и съразмерно с оглед осигуряване на непрекъснатост на критичните функции и на основните стопански дейности на институцията по начин, който запазва способността ѝ да продължи да извършва основните си операции, услуги и сделки и в режим на реструктуриране;

3. изключването, включително по отношение на отговарящите на условията влогове на физически лица и микро-, малко и средно предприятие, е необходимо и съразмерно с цел избягване на широко разпространение на проблемите, което сериозно би нарушило функционирането на финансовите пазари, включително инфраструктурата на финансовите пазари, по начин, който би могъл да предизвика сериозни смущения в икономиката на Република България или на Европейския съюз, или

4. прилагането на инструмента за споделяне на загуби по отношение на тези задължения би довело до такава загуба на стойност, че загубите, понесени от другите кредитори, биха били по-ниски, ако тези задължения бяха изключени от споделянето на загуби.

(2) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато се налага, за да се осигури ефективно прилагане на стратегията за реструктуриране, и са налице условията по ал. 1, органът за реструктуриране може да изключи изцяло или частично от прилагането на правомощията за обезценяване и преобразуване задълженията към институции или дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, които са част от същата група за реструктуриране, без да са субекти за реструктуриране, и които задължения не са изключени от прилагането на правомощията за обезценяване и преобразуване по чл. 66, ал. 2, т. 8.

(3) (Предишна ал. 2 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) С цел улесняване на процеса по реструктуриране и ограничаване на необходимостта от допълнителни изключения по ал. 1 органът за реструктуриране може в съответствие с чл. 29, ал. 6, т. 2 да определи по-нисък лимит за експозиции на други институции към институцията или нейната група под формата на задължения, които споделят загуби. Този по-нисък лимит не се отнася за задължения между лица, които са част от една група.

(4) (Предишна ал. 3 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато органът за реструктуриране реши да изключи напълно или частично задължение, което споделя загуби, или клас задължения, които споделят загуби, по реда на ал. 1, нивото на обезценяване или преобразуване, приложимо към другите задължения, които споделят загуби, може да бъде увеличено, за да се отчетат такива изключения, при условие че нивата на обезценяване и преобразуване, приложени към другите задължения, които споделят загуби, са съобразени с принципа по чл. 53, ал. 1, т. 7.

(5) (Доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.; предишна ал. 4 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Решение по ал. 1 се взема само ако са налични възможностите за финансиране от ФПБ, съответно от ФПИП, при спазване на ограниченията на чл. 68.

(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато упражнява правомощията си по ал. 1, органът за реструктуриране взема предвид:

1. принципа, че загубите се поемат първо от акционерите или съдружниците и след това – от кредиторите на институцията в режим на реструктуриране, в съответствие с реда на техните вземания при несъстоятелност;

2. капацитета за поемане на загуби, наличен в институцията в режим на реструктуриране, ако задължението или класът от задължения бъдат изключени от споделянето на загуби, както и

3. необходимостта от поддържане на адекватно ниво на средствата във ФПБ, съответно във ФПИП.

(7) (Предишна ал. 6 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране уведомява Европейската комисия, преди да упражни правомощието си за изключване на задължение по ал. 1. Когато изключването изисква вноска от ФПБ, съответно от ФПИП, или от алтернативен източник на финансиране съгласно чл. 68, правомощието се упражнява, ако Европейската комисия не забрани или не поиска изменение в обхвата на предложеното изключване в рамките на 24 часа от получаването на такова уведомление или в по-дълъг срок, за който органът за реструктуриране е дал съгласие.

Продажба на подчинени приемливи задължения на непрофесионални клиенти

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 67а. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) При сделки с финансови инструменти, които изпълняват условията за приемливи задължения по чл. 72а, параграф 1, буква „а“ и параграф 2 и чл. 72б, параграфи 1, 2, 6 и 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, продавачът може да извърши продажбата на непрофесионален клиент само ако номиналната стойност на инструмента е не по-малка от левовата равностойност на 50 000 евро и след извършване на оценка за уместност по чл. 78 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

Условия и ограничения за финансиране от ФПБ, съответно от ФПИП, при допълнително изключване от обхвата на инструмента за споделяне на загуби

Чл. 68. (1) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато орган за реструктуриране реши да изключи напълно или частично задължение, което споделя загуби, или клас от задължения, които споделят загуби, и загубите, които биха били понесени от тези задължения, не са изцяло прехвърлени към други кредитори, ФПБ, съответно ФПИП, може да направи вноски към институцията в режим на реструктуриране с цел постигане на най-малко един от следните резултати:

1. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) покриване на загубите, които не са поети от задълженията, които споделят загуби, до постигането на нулева нетна стойност на активите на институцията в режим на реструктуриране, в съответствие с чл. 73, ал. 1, т. 1;

2. закупуване на акции/дялове или съответни капиталови инструменти на институцията в режим на реструктуриране, с цел рекапитализация, в съответствие с чл. 73, ал. 1, т. 2.

(2) Фондът за реструктуриране на банките, съответно ФПИП, прави посочената в ал. 1 вноски само при изпълнение на следните условия:

1. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) акционерите или съдружниците, притежателите на инструменти на собственост и кредиторите по задължения, които споделят загуби, са поели загуби чрез обезсилване на акции, обезценяване и преобразуване на дял или по друг начин, на обща стойност не по-малка от 8 на сто от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на реструктуриране, изчислени към момента на действието по реструктуриране в съответствие с оценката по чл. 55;

2. вноската на ФПБ, съответно на ФПИП, не надхвърля 5 на сто от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на реструктуриране, изчислени към момента на действието по реструктуриране в съответствие с оценката по чл. 55.

(3) Изискването по ал. 2, т. 1 може да не се приложи, когато са изпълнени следните условия:

1. (доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.; изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) приносят на акционерите или съдружниците и притежателите на други инструменти на собственост и на кредиторите по задължения, които споделят загуби, на институцията в режим на реструктуриране към поемането на загуби и рекапитализацията по ал. 2, т. 1 е не по-малък от 20 на сто от рисково претеглените активи на институцията, както и

2. (отм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.)

3. балансовото число на институцията на консолидирана основа е по-голямата равностойност на 900 млрд. евро.

(4) Вноската от ФПБ, съответно от ФПИП, по ал. 1 може да бъде финансирана по следните начини:

1. от средства, с които разполага ФПБ, съответно ФПИП, събрани чрез годишни вноски от институциите, лицензирани в Република България, и от клоновете на институции от трети държави, установени в Република България;

2. от средства, които могат да бъдат събрани от институциите чрез извънредни вноски в рамките на три години, или

3. когато средствата по т. 1 и 2 са недостатъчни – средствата, получени от алтернативни източници на финансиране в съответствие с чл. 141, когато това е възможно.

(5) При извънредни обстоятелства органът за реструктуриране може да търси допълнителни средства от алтернативни източници на финансиране при следните условия:

1. прагът по ал. 2, т. 2 е достигнат, и

2. всички необезпечени непривилегирани вземания на кредитори, които не са отговарящи на условията влогове, са напълно обезценени или преобразувани.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от гения, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Фондът за реструктуриране на банките, съответно ФПИП, може да направи вноски при условията на ал. 5 и от ресурсите, които са събрани чрез годишни вноски и които още не са използвани.

Раздел II

Изчисляване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

(Загл. изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Прилагане на минимално изискване

Чл. 69. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.; изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране по чл. 2 или 3 определя за институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения при условията и по реда на чл. 69а – 72б.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по ал. 1 се изчислява съответно по чл. 69в, 69г или 69д, в зависимост от субекта, като размер на собствения капитал и приемливите задължения и се изразява като процентни дялове от:

1. (доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) общата рискова експозиция на съответната институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, съответно за инвестиционните посредници по чл. 9а, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти – изчислена в съответствие с приложимото изискване по чл. 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2033, умножено по 12.5, и

2. мярката за общата експозиция на съответната институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, изчислена в съответствие с чл. 429 и 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(3) (Отм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.).

(4) (Отм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.).

(5) (Отм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.).

(6) (Отм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.).

(7) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.; отм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.).

(8) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, осъществява контрол за изпълнението от страна на институциите на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по ал. 1 и когато е приложимо – чл. 70 и 70а.

(9) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, информира ЕБО за минималното изискване за собствен

капитал и приемливи задължения, определено в съответствие с чл. 70 и 70а за всеки субект, попадащ в тяхната компетентност.

Приемливи задължения на субектите за реструктуриране

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 69а. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) В размера на собствения капитал и приемливите задължения на субектите за реструктуриране се включват задължения, които отговарят на условията по чл. 72а, чл. 72б, параграф 1, параграф 2, букви „а“ – „в“ и „д“ – „н“, параграфи 3 – 7 и чл. 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Когато по отношение на субект за реструктуриране се прилагат изискванията по чл. 92а или 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013, приемливите задължения се определят съгласно чл. 72к от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в съответствие с част втора, дял I, глава 5а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(3) Задължение, произтичащо от дългови инструменти с вградени деривати, като структурирани облигации, което отговаря на условията по чл. 72а, параграф 1 и параграф 2, букви „а“ – „к“, чл. 72б, параграф 1, параграф 2, букви „а“ – „в“ и „д“ – „н“, параграфи 3 – 7 и чл. 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013, се включва в размера на собствения капитал и приемливите задължения, когато по отношение на задължението е изпълнено едно от следните условия:

1. главницата на задължението, произтичащо от дълговия инструмент, е известна към момента на емитиране, фиксирана е или е нарастваща и не се влияе от характеристиката на вградения дериват, а общият размер на задължението, произтичащо от дълговия инструмент, включително вградения дериват, може да се оцени ежедневно спрямо активен и ликвиден дупочен пазар за равностоен инструмент без кредитен риск в съответствие с чл. 104 и 105 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

2. дълговият инструмент включва договорна клауза, съгласно която размерът на вземането, както при несъстоятелност, така и при реструктуриране на емитента, е фиксиран или нарастващ и не надвишава първоначално заплатената сума за задължението.

(4) Дълговите инструменти по ал. 3, включително техните вградени деривати, не могат да са предмет на споразумение за нетиране и за оценката им не се прилага чл. 76, ал. 3.

(5) Задължението по ал. 3 се включва в размера на собствения капитал и приемливите задължения само с частта от задължението, съответстваща на главницата по ал. 3, т. 1, или с фиксирания, съответно с нарастващия, размер на вземането по ал. 3, т. 2.

(6) Когато задължението е емитирано от установено в Европейския съюз дъщерно предприятие, което е част от същата група за реструктуриране, към която принадлежи субектът за реструктуриране, под условие

за закупуване от съществуващ собственик на дялове или акции в капитала на това дъщерно предприятие, който не е част от същата група за реструктуриране, и е закупено от него, това задължение се включва в размера на собствения капитал и приемливите задължения на субекта за реструктуриране, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. задължението е емитирано в съответствие с чл. 70а, ал. 5, т. 1;

2. упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване по реда на чл. 89 – 91 или чл. 93 по отношение на задължението не засяга контрола, който субектът за реструктуриране упражнява върху дъщерното предприятие;

3. задължението не надвишава сумата, получена след като от минималното изискване, приложимо в съответствие с чл. 70а, ал. 1 – 4, се приспадне сборът от задълженията, емитирани под условие за закупуване от субекта за реструктуриране и закупени от него пряко или непряко, чрез други субекти от същата група за реструктуриране, и размера на собствения капитал, емитиран в съответствие с чл. 70а, ал. 5, т. 2.

(7) Когато субектът за реструктуриране е глобална системно значима институция (Г-СЗИ) или по отношение на него се прилагат чл. 69г, ал. 1 и 2 или ал. 3 – 5, органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, определя минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно чл. 70 при спазване на изискванията по чл. 69г, ал. 1 и 2 или чл. 69е, ал. 1, т. 1 и като гарантира, че част от минималното изискване в размер 8 на сто от общите задължения, включително собствения капитал, се изпълнява чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения по ал. 6.

(8) В случаите по ал. 7 и когато са изпълнени едновременно условията по чл. 72б, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, органът за реструктуриране може да разреши ниво, което е по-ниско от 8 на сто от общите задължения, включително собствения капитал, но по-високо от сумата, получена при прилагане на формулата по приложение № 6, т. 1.

(9) Когато по отношение на субект за реструктуриране, за който се прилага чл. 69г, ал. 1 и 2, прилагането на ал. 7 води до определяне на изискване, надхвърлящо 27 на сто от общата рискова експозиция, органът за реструктуриране намалява за този субект за реструктуриране частта от изискването по чл. 70, която да се изпълнява чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения по ал. 6, до размер, равен на 27 на сто от общата рискова експозиция. Намаляването се прилага, когато органът за реструктуриране прецени, че:

1. достъпът до съответния механизъм за финансиране на реструктурирането не е включен в плана за реструктуриране като възможност за реструктуриране на съответния субект за реструктуриране, или

2. когато достъпът до съответния механизъм за финансиране на реструктурирането е включен в плана за реструктуриране, изискването по чл. 70 позволява на субекта за реструктуриране да изпълни условията по чл. 68, ал. 2, съответно ал. 3.

(10) При извършване на преценката по ал. 9 органът за реструктуриране отчита и риска от непропорционално въздействие върху бизнес модела на съответния субект за реструктуриране.

(11) Когато субект за реструктуриране не е Г-СЗИ и по отношение на него не се прилага чл. 69г, ал. 1 и 2 или ал. 3 – 5, органът за реструктуриране може да определи част от минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 70, в размер до по-голямата сума между 8 на сто от общите задължения, включително собствения капитал, и сумата, получена при прилагане на формулата по приложение № 6, т. 2, да се изпълнява чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения по ал. 6.

(12) Органът за реструктуриране може да приложи ал. 11, когато са изпълнени следните условия:

1. задълженията по ал. 1 – 5, които са включени в сумата на собствения капитал и приемливите задължения и които не са подчинени, имат същата поредност на удовлетворяване при несъстоятелност според приложимото законодателство, както и някои от задълженията, изключени от обхвата на правомощията за обезценяване и преобразуване в съответствие с чл. 66, ал. 2 – 5 или чл. 67, ал. 1, 2 и 4;

2. съществува риск в резултат на планираното прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване на задължения, които не са подчинени и които не са изключени от обхвата на правомощията за обезценяване и преобразуване в съответствие с чл. 66, ал. 2 – 5 или чл. 67, ал. 1, 2 и 4, кредиторите, чиито вземания произтичат от тези задължения, да понесат по-големи загуби, отколкото биха понесли при прекратяване чрез производство по несъстоятелност;

3. сумата на собствения капитал и другите подчинени задължения не надвишава размера, който е необходим, за да се гарантира, че кредиторите по т. 2 няма да понесат по-големи загуби, отколкото биха понесли при прекратяване чрез производство по несъстоятелност.

(13) Когато органът за реструктуриране констатира, че в рамките на един клас от задължения, който включва приемливи задължения, размерът на задълженията, които са изключени или за които би имало основания да бъдат изключени от прилагането на правомощията за обезценяване и преобразуване в съответствие с чл. 66, ал. 2 – 5 или чл. 67, ал. 1, 2 и 4, възлиза на повече от 10 на сто от този клас, органът за реструктуриране оценява риска по ал. 12, т. 2.

(14) За целите на ал. 7 – 13 и ал. 16 задълженията по деривати се включват в общите задължения в условията на пълно признаване на правата за нетиране на контрагентите.

(15) Собственият капитал на субекта за реструктуриране, използван за изпълнение на комбинираното изискване за буфер, е приемлив за целите на изпълнението на изискването по ал. 7 – 13 и ал. 16.

(16) Органът за реструктуриране може да реши изискването, определено съгласно чл. 70, да се изпълнява от субект за реструктуриране, който е Г-СЗИ, или от субект за реструктуриране, за който се прилагат чл. 69г, ал. 1 и 2 или ал. 3 – 5, чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения по ал. 6, доколкото, поради задължението на субекта за реструктуриране да изпълнява комбинираното изискване за буфер, изискванията по чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и изискванията по чл. 69г, ал. 1 и 2 и чл. 70, сборът от този собствен капитал, инструменти и задължения не надвишава по-голямата от следните стойности:

1. осем на сто от общите задължения, включително собствения капитал, на субекта, или

2. сумата, получена при прилагане на формулата по приложение № 6, т. 2.

(17) Правомощието по ал. 16 може да бъде упражнено от органа за реструктуриране по отношение на субект за реструктуриране, който е Г-СЗИ или субект, по отношение на който се прилагат чл. 69г, ал. 1 и 2 или ал. 3 – 5 и който отговаря на едно от следните условия:

1. при предходната оценка на възможността за реструктуриране са констатирани съществени пречки пред възможността за реструктуриране и:

а) в срока, определен от органа за реструктуриране, не е предприето корективно действие за изпълнение на определените мерки по чл. 29, ал. 6, или

б) констатираните съществени пречки не могат да бъдат преодолени чрез прилагане на някоя от мерките по чл. 29, ал. 6 и упражняването на правомощието по ал. 16 би компенсирало напълно или частично отрицателното въздействие на тези съществени пречки върху възможността за реструктуриране;

2. (доп. – ДВ, бр. 85 от 2023 г.) по преценка на органа за реструктуриране осъществимостта и надеждността на предпочитаната стратегия за реструктуриране на субекта за реструктуриране са ограничени, предвид размера на субекта, взаимосвързаността, естеството, обхвата, риска и сложността на неговите дейности, правната му форма и структурата му на собственост;

3. (цзм. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) след прилагането на чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно на чл. 276, ал. 1, т. 11 от Закона за пазарите на финансови инструменти, от компетентния орган, органът за реструктуриране отчита, че субектът за реструктуриране е сред 20-те

процента най-рискови институции, за които се определя минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 69, ал. 1.

(18) Органът за реструктуриране може да упражни правомощието по ал. 16 по отношение на всички субекти за реструктуриране, които са Г-СЗИ или за които се прилага чл. 69г, ал. 1 и 2 или ал. 3 – 5, или само по отношение на част от тях, като взема предвид особеностите на националния банков сектор.

(19) При изчисляване на процентните дялове по ал. 17, т. 3 органът за реструктуриране закръглява резултата от изчислението към най-близкото цяло число.

(20) Органът за реструктуриране взема решенията по ал. 11, 12, 13 и 16, като съобразява:

1. дълбочината на пазара за инструментите на собствения капитал и за подчинените приемливи инструменти на субекта за реструктуриране, ценообразуването на такива инструменти, доколкото съществуват, и времето, необходимо за извършване на сделките, необходими с цел изпълнение на решението;

2. размера на инструментите на приемливите задължения, които отговарят на всички условия по чл. 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с остатъчен срок до падежа под една година към датата на решението, за да се обмисли извършването на количествени корекции на изискванията, определени с решенията по ал. 11 – 13 или 16;

3. наличието и размера на инструментите, които отговарят на всички условия по чл. 72а и чл. 72б, параграф 1, параграф 2, букви „а“ – „в“ и „д“ – „н“ и параграфи 3 – 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

4. дали размерът на задълженията, изключени от прилагането на правомощията за обезценяване и преобразуване в съответствие с чл. 66 или 67, които при производство по несъстоятелност имат същия или по-нисък ред от приемливите задължения с най-висок ред, е значителен в сравнение със собствения капитал и приемливите задължения на субекта за реструктуриране; когато размерът на изключените задължения не надхвърля 5 на сто от размера на собствения капитал и приемливите задължения на субекта за реструктуриране, изключеният размер не се счита за значителен; над този праг значимостта на изключените задължения се оценява от органа за реструктуриране;

5. бизнес модела, модела на финансиране и рисковия профил на субекта за реструктуриране, както и стабилността му и способността му да допринася за икономиката, и

6. въздействието на евентуалните разходи за оздравяване върху рекапитализацията на субекта за реструктуриране.

Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 69б. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) Изискването по чл. 69, ал. 1 се определя от органа за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, въз основа на следните критерии:

1. необходимостта да се гарантира, че групата за реструктуриране може да бъде реструктурирана чрез използването на инструменти за реструктуриране спрямо субекта за реструктуриране, включително, когато е целесъобразно – чрез инструмента за споделяне на загуби, по начин, който отговаря на целите на реструктурирането;

2. (доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) необходимостта да се гарантира, когато е приложимо, че субектът за реструктуриране и дъщерните му предприятия, които са институции или дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, но не са субекти за реструктуриране, разполагат с достатъчно собствен капитал и приемливи задължения, за да се гарантира, че ако спрямо тях бъдат приложени съответно инструментът за споделяне на загуби или правомощията за обезценяване и преобразуване, загубите могат да бъдат поети и е възможно да се възстанови съотношението на обща капиталова адекватност и когато е приложимо, отношението на ливъридж на съответните субекти до необходимото ниво, така че те да могат да продължат да отговарят на условията за издаване на лиценз и да извършват дейностите, за които са получили лиценз съгласно съответното национално законодателство, с което е въведена Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ, L 176/338 от 27 юни 2013 г.), наричана по-нататък „Директива 2013/36/ЕС“ или Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ, L 173/349 от 12 юни 2014 г.), наричана по-нататък „Директива 2014/65/ЕС“;

3. необходимостта да се гарантира, че когато в плана за реструктуриране е предвидена възможност определени класове приемливи задължения да бъдат изключени от споделянето на загуби съгласно чл. 67 или да бъдат прехвърлени изцяло на приобретател чрез частично прехвърляне, субектът за реструктуриране разполага с достатъчно собствен капитал и други приемливи задължения, с които да поеме загубите и да възстанови своето съотношение на обща капиталова адекватност, и когато е приложимо, отношение на ливъридж до необходимото ниво, така че да продължи да отго-

варя на условията за издаване на лиценз и да извършва дейностите, за които е получил лиценз съгласно Закона за кредитните институции или Закона за пазарите на финансови инструменти;

4. размера, бизнес модела, модела на финансиране и рисковия профил на субекта;

5. степенята, до която неизпълнението на задължения от страна на субекта би имало неблагоприятни последици за финансовата стабилност, включително чрез разпространение на проблемите към други институции или субекти, поради взаимосвързаността на субекта с тези други институции или субекти или с останалата част от финансовата система.

(2) Когато, в съответствие със сценария за реструктуриране по чл. 14, ал. 5, планът за реструктуриране предвижда предприемане на действия по реструктуриране или упражняване на правомощия за обезценяване или преобразуване спрямо съответните капиталови инструменти или приемливи задължения при условията на чл. 89, изискването по чл. 69, ал. 1 се определя в размер, който е достатъчен, за да се гарантира:

1. поемане на загуби – загубите, които се очаква субектът да понесе, са изцяло поети;

2. рекапитализация – субектът за реструктуриране и неговите дъщерни предприятия, които са институции или дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, но не са субекти за реструктуриране, са рекапитализирани до ниво, което им позволява да продължат да отговарят на условията за издаване на лиценз и да продължат да извършват дейностите, за които са получили лиценз съгласно съответното национално законодателство, с което е въведена Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС, в продължение на подходящ срок, определен от органа за реструктуриране, ненадвишаващ една година.

(3) Когато планът за реструктуриране предвижда, че субектът ще бъде прекратен чрез производство по несъстоятелност, органът за реструктуриране може да ограничи изискването по чл. 69, ал. 1 за този субект, така че да не надвишава размера, достатъчен за поемане на загубите в съответствие с ал. 2, т. 1, ако прецени, че ограничението е обосновано от гледна точка на всяко възможно въздействие върху финансовата стабилност и върху риска от разпространение на проблемите във финансовата система.

(4) Когато органът за реструктуриране очаква, че определени класове приемливи задължения е вероятно да бъдат изключени напълно или частично от споделянето на загуби съгласно чл. 67, ал. 1 и 2 или могат да бъдат прехвърлени изцяло към приобретател чрез частично прехвърляне, минимал-

ното изискване по чл. 69, ал. 1 се изпълнява чрез собствен капитал или други приемливи задължения, достатъчни за покриване на размера на изключените задължения, определен в съответствие с чл. 67, ал. 1 и 2 и за гарантиране на изпълнението на условията по ал. 2 и 3.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, мотивира решението за определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, в което включва и пълна оценка на елементите по ал. 2 – 4, чл. 69в, 69г и 69д. Решението се преразглежда своевременно в случай на промени в нивото на изискването по чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 1, т. 11 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

Минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения за субекти за реструктуриране

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 69б. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) В случаите по чл. 69б, ал. 2 размерът на минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения по отношение на субекта за реструктуриране се определя, както следва:

1. за целите на изчисляване на изискването по чл. 69, ал. 2, т. 1, като сбор от:

а) (изм. и доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискванията по чл. 92, параграф 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, съответно на изискванията по чл. 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2033 за инвестиционните посредници по чл. 9а, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти и чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 1, т. 11 от Закона за пазарите на финансови инструменти, за субекта за реструктуриране на консолидираното ниво на групата за реструктуриране, и

б) (изм. и доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) размера на рекапитализацията, който позволява на групата за реструктуриране да възобнови изпълнението на изискването за съотношението на обща капиталова адекватност, посочено в чл. 92, параграф 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, съответно в чл. 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2033 за инвестиционните посредници по чл. 9а, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти и на изискването по чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 1, т. 11 от Закона за пазарите на финансови инструменти, на консолидираното ниво на групата за реструктуриране, след прилагането на предпочитаната стратегия за реструктуриране;

2. за целите на изчисляване на изискването по чл. 69, ал. 2, т. 2, като сбор от:

а) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискването за отношението на ливъридж на субекта за реструктуриране, посочено в чл. 92, параграф 1, буква „з“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, на консолидираното ниво на групата за реструктуриране, и

б) размера на рекапитализацията, която позволява на групата за реструктуриране да възобнови изпълнението на изискването за отношение на ливъридж, посочено в чл. 92, параграф 1, буква „з“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, на консолидираното ниво на групата за реструктуриране, след прилагането на предпочитаната стратегия за реструктуриране.

(2) За целите на чл. 69, ал. 2, т. 1 минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения се изразява като процентен дял и представлява размера, изчислен в съответствие с ал. 1, т. 1, разделен на размера на общата рисква експозиция.

(3) За целите на чл. 69, ал. 2, т. 2 минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения се изразява като процентен дял и представлява размера, изчислен в съответствие с ал. 1, т. 2, разделен на мярката за общата експозиция.

(4) При определяне на индивидуалното изискване по ал. 1, т. 2 органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, взема предвид изискванията по чл. 57, ал. 8 и чл. 68, ал. 2 и 3.

(5) При определяне на размера на рекапитализацията по ал. 1, т. 1, буква „б“ и т. 2, буква „б“ органът за реструктуриране:

1. използва последните отчетени стойности на съответната обща рисква експозиция или на мярката за общата експозиция, коригирани за евентуални промени, произтичащи от действията по реструктуриране, предвидени в плана за реструктуриране, и

2. (изм. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) след консултация с компетентния орган коригира размера, съответстващ на текущото изискване по чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 1, т. 11 от Закона за пазарите на финансови инструменти, за да определи изискването, приложимо за субекта за реструктуриране след прилагането на предпочитаната стратегия за реструктуриране.

(6) (Доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) Органът за реструктуриране може да завиши изискването по ал. 1, т. 1, буква „б“ с размер, необходим, за да се гарантира, че след реструктурирането субектът може да поддържа достатъчно пазарно доверие в продължение на подходящ срок, ненадвишаващ една година. В тези случаи размерът на завишението е равен на комбинираното изискване за буфер, което ще бъде приложимо след прилагането на инструментите за реструктуриране, след приспадане на антицикличния капиталов буфер, определен по реда на наредбата по чл. 39, ал. 2 от Закона за кредитните институции, когато орган за реструктуриране е БНБ, съот-

ветно по реда на наредбата по чл. 11, ал. 5 от Закона за пазарите на финансови инструменти за инвестиционните посредници по чл. 9а, ал. 2 от същия закон, когато орган за реструктуриране е Комисията.

(7) Органът за реструктуриране намалява размера на изискването, определено по реда на ал. 6, когато след консултация с компетентния орган констатира, че е осъществимо и реалистично да се приеме, че след прилагане на стратегията за реструктуриране по-малък размер ще бъде достатъчен, за да се осигури пазарно доверие и да се гарантира непрекъснато изпълнение на критични икономически функции от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, както и достъп до финансиране, без да се отпуска извънредна публична финансова подкрепа, различна от вноски от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с чл. 68, ал. 2 и 3 и чл. 137, ал. 3.

(8) Органът за реструктуриране завишава размера на изискването, определено по реда на ал. 6, когато след консултация с компетентния орган констатира, че за подходящ срок, не по-дълъг от една година, е необходим по-висок размер, за да се поддържа достатъчно пазарно доверие и да се гарантира непрекъснатото изпълнение на критични икономически функции от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, както и достъп до финансиране, без да се отпуска извънредна публична финансова подкрепа, различна от вноски от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с чл. 68, ал. 2 и 3 и чл. 137, ал. 3.

(9) (Доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) За целите на ал. 1 – 8 капиталовите изисквания се прилагат в съответствие с начина, по който компетентният орган прилага част десета, дял I, глави 1, 2 и 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, съответно Регламент (ЕС) 2019/2033 и съответните разпоредби от Закона за кредитните институции, съответно от Закона за пазарите на финансови инструменти, и актовете по прилагането им, които уреждат работата на преценка на компетентните органи.

Минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения за субекти за реструктуриране, за които не се прилага чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 69г. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) За субект за реструктуриране, за който не се прилага чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и който е част от група за реструктуриране, чиито общи активи надвишават левовата равностойност на 100 милиарда евро, минималното ниво на изискването по чл. 69в е:

1. тринадесет цяло и пет на сто, когато се изчислява като процентен дял от общата рискова експозиция в съответствие с чл. 69, ал. 2, т. 1, и

2. пет на сто, когато се изчислява като процентен дял от мярката за общата експозиция в съответствие с чл. 69, ал. 2, т. 2.

(2) Нивото на изискването по ал. 1 се постига чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения по чл. 69а, ал. 6.

(3) Органът за реструктуриране по чл. 2 или чл. 3 може да реши да прилага изискванията по ал. 1 и 2 спрямо субект за реструктуриране, за който не се прилага чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013, който е част от група за реструктуриране, чиито общи активи не надвишават левовата равностойност на 100 милиарда евро, и за който органът за реструктуриране е преценил, че е вероятно да породи системен риск при неизпълнение на задължения.

(4) Решението по ал. 3 се взема след консултация с компетентния орган, като се отчита:

1. преобладаващото наличие на депозити и липсата на дългови инструменти в модела на финансиране на субекта за реструктуриране;

2. степенята, в която е ограничен достъпът до капиталовите пазари за приемливи задължения;

3. степенята, в която субектът за реструктуриране използва базов собствен капитал от първи ред за изпълнение на изискването, определено съгласно чл. 70.

(5) Обстоятелството, че органът за реструктуриране не е взел решение по ал. 3, не засяга решението по чл. 69а, ал. 11 – 13.

Минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения за субекти, които не са субекти за реструктуриране

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 69д. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) По отношение на субект, който не е субект за реструктуриране, размерът на минималното изискване в случаите по чл. 69б, ал. 2 се определя, както следва:

1. за целите на изчисляване на изискването по чл. 69, ал. 2, т. 1, като сбор от:

а) (изм. и доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) размера на загубите за субекта, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискванията, посочени в чл. 92, параграф 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, съответно посочени в чл. 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2033 за инвестиционните посредници по чл. 9а, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, и в чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно в чл. 276, ал. 1, т. 11 от Закона за пазарите на финансови инструменти, и

б) (изм. и доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) размера на рекапитализацията, който позволява на субекта да възобнови изпълнението на изискването за съотношението на обща капиталова адекватност, посочено в чл. 92, пара-

граф 1, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, съответно посочено в чл. 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2033 за инвестиционните посредници по чл. 9а, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, и на изискването, посочено в чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно в чл. 276, ал. 1, т. 11 от Закона за пазарите на финансови инструменти, след упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89 – 91 или след реструктурирането на групата за реструктуриране, и

2. за целите на изчисляване на изискването по чл. 69, ал. 2, т. 2, като сбор от:

а) размера на загубите, които трябва да бъдат поети, съответстващ на изискването за отношението на ливъридж на субекта, посочено в чл. 92, параграф 1, буква „г“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, и

б) размера на рекапитализацията, който позволява на субекта да възобнови изпълнението на изискването за отношението на ливъридж, посочено в чл. 92, параграф 1, буква „г“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, след упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения по чл. 89 – 91, или след реструктурирането на групата за реструктуриране.

(2) За целите на чл. 69, ал. 2, т. 1 минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения се изразява като процентен дял и представлява размера, изчислен в съответствие с ал. 1, т. 1, разделен на размера на общата рискова експозиция.

(3) За целите на чл. 69, ал. 2, т. 2 минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения се изразява като процентен дял и представлява размера, изчислен в съответствие с ал. 1, т. 2, разделен на мярката за общата експозиция.

(4) При определяне на индивидуалното изискване по ал. 1, т. 2 органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, взема предвид условията по чл. 57, ал. 8 и чл. 68, ал. 2 и 3.

(5) При определяне на размера на рекапитализацията органът за реструктуриране:

1. използва последните отчетени стойности на съответната обща рискова експозиция или на мярката за общата експозиция, коригирани за евентуални промени, произтичащи от действията по реструктуриране, предвидени в плана за реструктуриране, и

2. (изм. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) след консултация с компетентния орган коригира размера, съответстващ на текущото изискване по чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 1, т. 11 от Закона за пазарите на финансови инструменти, за да определи изискването, приложимо за съответния субект след упражняване на правомощието за

обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89 – 91 или след реструктурирането на групата за реструктуриране.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) Органът за реструктуриране може да завиши изискването по ал. 1, т. 1, буква „б“ с размер, необходим, за да се гарантира, че след упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89 – 91, субектът може да поддържа достатъчно пазарно доверие в продължение на подходящ срок, не по-дълъг от една година. В тези случаи размерът на завишението е равен на комбинираното изискване за буфер, което ще бъде приложимо след упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване по чл. 89 – 91, или след реструктурирането на групата за реструктуриране, след приспадане на антицикличния капиталов буфер, определен по реда на наредбата по чл. 39, ал. 2 от Закона за кредитните институции, когато орган за реструктуриране е БНБ, съответно по реда на наредбата по чл. 11, ал. 7 от Закона за пазарите на финансови инструменти, когато орган за реструктуриране е Комисията.

(7) Органът за реструктуриране може да намали размера на изискването, определен при прилагане на ал. 6, когато след консултация с компетентния орган констатира, че след упражняване на правомощието по чл. 89 – 91, или след реструктуриране на групата за реструктуриране, е осъществимо и реалистично да се приеме, че по-малък размер ще бъде достатъчен, за да се осигури пазарно доверие и да се гарантира непрекъснато изпълнение на критични икономически функции от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, както и достъп до финансиране, без да се отпуска извънредна публична финансова подкрепа, различна от вноски от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с чл. 68, ал. 2 и 3 и чл. 137, ал. 3.

(8) Органът за реструктуриране завишава размера на изискването, определен при прилагане на ал. 6, когато след консултация с компетентния орган констатира, че за подходящ срок, не по-дълъг от една година, е необходим по-висок размер, за да се поддържа достатъчно пазарно доверие и да се гарантира непрекъснатото изпълнение на критични икономически функции от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, както и достъп до финансиране, без да се отпуска извънредна публична финансова подкрепа, различна от вноски от механизми за финансиране на реструктурирането в съответствие с чл. 68, ал. 2 и 3 и чл. 137, ал. 3.

(9) (Доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) За целите на ал. 1 – 8 капиталовите изисквания се прилагат в съответствие с начина, по който компетентният орган прилага част десета, дял I, глави 1, 2 и 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или Регламент (ЕС) 2019/2033 и съответните разпоредби от Закона за кредитните институции, съответно от Закона за пазарите на финансови

инструменти и актовете по прилагането им, които уреждат правото на преценка на компетентните органи.

Минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения за субекти за реструктуриране от Г-СЗИ и установени в Европейския съюз съществени дъщерни предприятия на Г-СЗИ извън Европейския съюз

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 69е. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) За субект за реструктуриране, който е Г-СЗИ или е част от Г-СЗИ, изискването по чл. 69, ал. 1 включва:

1. изискванията, посочени в чл. 92а и 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и
2. допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения, което органът за реструктуриране по чл. 2, съответно чл. 3, може да определи за субекта за реструктуриране в съответствие с ал. 3.

(2) За съществено дъщерно предприятие в Европейския съюз на Г-СЗИ, която е установена извън Европейския съюз, изискването по чл. 69, ал. 1 включва:

1. изискванията, посочени в чл. 92б и 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и
2. допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения, което органът за реструктуриране може да определи за същественото дъщерно предприятие в съответствие с ал. 3, което се изпълнява чрез собствен капитал и задължения, отговарящи на условията по чл. 70а и чл. 122, ал. 5 – 7.

(3) Допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения за субект за реструктуриране от Г-СЗИ или за съществено дъщерно предприятие в Европейския съюз на Г-СЗИ, която е установена извън Европейския съюз, може да бъде определено само когато изискването по ал. 1, т. 1, съответно по ал. 2, т. 1, не е достатъчно, за да бъдат изпълнени условията по чл. 69б – 69д. Допълнителното изискване се определя само до степенята, необходима, за да бъде осигурено изпълнението на условията по чл. 69б – 69д.

(4) При прилагане на процедурата по чл. 71, ал. 6 – 8 за определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по отношение на няколко субекта за реструктуриране, които принадлежат към една и съща Г-СЗИ, допълнителното изискване по ал. 3 се изчислява, както следва:

1. за всеки субект за реструктуриране;

2. за предприятието майка от Европейския съюз, при допускане, че то е единственият субект за реструктуриране в групата на тази Г-СЗИ.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) Органът за реструктуриране мотивира решението за определяне на допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения по ал. 1, т. 2, съответно по ал. 2, т. 2, като включва и оценка на изпълнението на условията по ал. 3. Решението се преразглежда своевременно при промени в нивото на изискването по чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 1, т. 11 от Закона за пазарите на финансови инструменти, приложимо за групата за реструктуриране, или за същественото дъщерно предприятие в Европейския съюз на Г-СЗИ, установена извън Европейския съюз.

Прилагане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения към субектите за реструктуриране

(Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 70. (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) Субектите за реструктуриране спазват изискванията, определени в съответствие с чл. 69а – 69е, на консолидирана основа, съответстваща на нивото на групата за реструктуриране.

(2) Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по отношение на субект за реструктуриране на консолидирано ниво на групата за реструктуриране се определя от органа за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, в съответствие с процедурите по чл. 71 и 72, въз основа на изискванията по чл. 69а – 69е и на това дали съгласно плана за реструктуриране дъщерните предприятия на групата в трети държави се реструктурират самостоятелно.

Прилагане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения към субекти, които не са субекти за реструктуриране

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 70а. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) Институциите, които са дъщерни предприятия на субект за реструктуриране или на субект от трета държава, но самите те не са субекти за реструктуриране, изпълняват съответно изискванията по чл. 69б – 69д на индивидуална основа.

(2) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да приложи изискването по ал. 1 по отношение на дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, което е дъщерно предприятие на субект за реструктуриране, но самото то не е субект за реструктуриране.

(3) Предприятията майки от Европейския съюз, които не са субекти за реструктуриране, но са дъщерни предприятия на субекти от трети дър-

жави, изпълняват съответно изискванията, предвидени в чл. 69б – 69е, на консолидирана основа.

(4) Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по отношение на субект, който не е субект за реструктуриране, се определя при съответно спазване на реда по чл. 71 и 72 и в съответствие с чл. 69б – 69д.

(5) Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по отношение на субект по ал. 1 – 3 се изпълнява чрез едно или повече задължения и собствен капитал, както следва:

1. задължения, по отношение на които са изпълнени следните условия:

а) емитирани са под условие за закупуване пряко от субекта за реструктуриране или непряко – чрез други субекти в същата група за реструктуриране, които са закупили задълженията от субекта по ал. 1, или са емитирани под условие за закупуване от съществуващ собственик на дялове или акции, който не е част от същата група за реструктуриране, и са закупени от него, доколкото упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с чл. 89 – 93 не засяга контрола върху дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране;

б) отговарят на критериите за приемливост, посочени в чл. 72а и 72б, параграф 1 и параграф 2, букви „а“, „г“ – „й“ и „н“ от Регламент (ЕС) № 575/2013;

в) при производство по несъстоятелност имат по-нисък ред на удовлетворяване от реда на задълженията, които не отговарят на условието по буква „а“ и които не са приемливи от гледна точка на капиталовите изисквания;

г) спрямо тях могат да бъдат упражнявани правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с чл. 89 – 93 по начин, който е съвместим със стратегията за реструктуриране на групата за реструктуриране, по-специално, без да се засяга контролът върху дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране;

д) придобиването на собствеността върху тях не се финансира пряко или непряко от субекта по ал. 1 – 3;

е) в разпоредбите, които уреждат задълженията, не се предвижда изрично или по подразбиране, че по отношение на задълженията субектът по ал. 1 – 3 ще упражни съответно кол опция, опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване преди падежа, освен при несъстоятелност или прекратяване на субекта, нито субектът указва това по друг начин;

ж) разпоредбите, които уреждат задълженията, не предвиждат право за притежателя да иска изплащане на бъдещи лихви или на главницата преди уговорените срокове, освен в случай на несъстоятелност или прекратяване на субекта по ал. 1 – 3;

з) размерът на дължимите плащания на лихви или на дивиденди, в зависимост от случая, не се променя въз основа на кредитния рейтинг на субекта по ал. 1 – 3 или на неговото предприятие майка;

2. собствен капитал, който включва:

а) базов собствен капитал от първи ред, и

б) друг собствен капитал, който е емитиран под условие за закупуване пряко от субекти, включени в същата група за реструктуриране, и е закупен от тях, или е емитиран под условие за закупуване пряко от субекти, които не са включени в същата група за реструктуриране, и е закупен от тях, доколкото прилагането на правомощията за обезценяване или преобразуване по чл. 89 – 93 не засяга контрола върху дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране.

(6) Органът за реструктуриране на дъщерно предприятие, което не е субект за реструктуриране, може да освободи напълно това дъщерно предприятие от прилагането на изискванията по ал. 1 – 5, когато:

1. дъщерното предприятие и субектът за реструктуриране са установени в Република България и са част от една и съща група за реструктуриране;

2. субектът за реструктуриране спазва минималното изискване съгласно чл. 70;

3. няма и не се очакват съществени практически или правни пречки за своевременното прехвърляне на собствен капитал или за изплащането на задължения от субекта за реструктуриране към дъщерното предприятие, по отношение на което е била направена констатацията по чл. 90, по-специално когато по отношение на субекта за реструктуриране е предприето действие за реструктуриране;

4. компетентният орган приема, че субектът за реструктуриране управлява дъщерното предприятие благоразумно, а самият субект за реструктуриране е декларирал, със съгласието на компетентния орган, че гарантира поетите от дъщерното предприятие ангажменти, или рисковете в дъщерното предприятие не са значителни;

5. процедурите за оценка, измерване и контрол на риска на субекта за реструктуриране се прилагат и за дъщерното предприятие, и

6. субектът за реструктуриране притежава повече от 50 на сто от правата на глас, свързани с акциите или дяловете в капитала на дъщерното предприятие, или има право да назначава или освобождава мнозинството от членовете на неговия ръководен орган.

(7) Органът за реструктуриране на дъщерно предприятие, което не е субект за реструктуриране, може да го освободи напълно от прилагането на изискванията по ал. 1 – 5, когато:

1. дъщерното предприятие и неговото предприятие майка са установени в Република България и са част от една и съща група за реструктуриране;

2. предприятието майка отговаря на консолидирана основа на изискването по чл. 69, ал. 1;

3. няма и не се очакват съществени практически или правни пречки за съевременно прехвърляне на собствен капитал или за изплащането на задължения от предприятието майка към дъщерното предприятие, по отношение на което е била направена констатацията по чл. 90, по-специално когато по отношение на предприятието майка е предприето действие по реструктуриране или е упражнено правомощието по чл. 89, ал. 1 – 4;

4. компетентният орган приема, че предприятието майка управлява дъщерното предприятие благоразумно, а самото предприятие майка е декларирало, със съгласието на компетентния орган, че гарантира поетите от дъщерното предприятие ангажменти, или рисковете в дъщерното предприятие не са значителни;

5. процедурите за оценка, измерване и контрол на риска на предприятието майка се прилагат за дъщерното предприятие;

6. предприятието майка притежава повече от 50 на сто от правата на глас, свързани с акциите или дяловете в капитала на дъщерното предприятие, или има право да назначава или освобождава мнозинството от членовете на неговия ръководен орган.

(8) Когато са изпълнени условията по ал. 6, т. 1 и 2, органът за реструктуриране на дъщерното предприятие може да разреши изискването по чл. 69, ал. 1 да бъде изпълнено напълно или частично посредством гаранция, издадена от субекта за реструктуриране, която отговаря на следните условия:

1. гаранцията е издадена в размер, който е най-малко еквивалентен на размера на изискването, което замества;

2. гаранцията е предявима, когато дъщерното предприятие не е в състояние да плаща изискуемите си задължения или когато за това дъщерно предприятие е направена констатацията за наличието на условията по чл. 90, в зависимост от това кое от двете събития настъпи по-рано;

3. най-малко 50 на сто от размера на гаранцията е обезпечен чрез договор за финансово обезпечение по Закона за договорите за финансово обезпечение;

4. обезпечението на гаранцията отговаря на изискванията по чл. 197 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и след прилагане на консервативно процентно намаляване е достатъчно, за да покрие обезпечения размер по т. 3;

5. обезпечението на гаранцията е свободно от тежести и не се използва като обезпечение по друга гаранция;

6. обезпечението има ефективен срок до падежа, съответстващ на условието за срок до падежа по чл. 72в, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и

7. няма правни, регулаторни или оперативни пречки за прехвърлянето на обезпечението от субекта за реструктуриране към съответното дъщерно предприятие, включително когато по отношение на субекта за реструктуриране е предприето действие за реструктуриране.

(9) За целите на ал. 8, т. 7 по искане на органа за реструктуриране субектът за реструктуриране предоставя независимо писмено мотивирано правно становище или обосновава по друг задоволителен начин липсата на правни, регулаторни или оперативни пречки пред прехвърлянето на обезпечението от субекта за реструктуриране на съответното дъщерно предприятие.

Координация на мерките по прилагане на минималното изискване по отношение на субектите за реструктуриране

(Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 71. (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) Решението за определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения се взема едновременно с разработването и поддържането на плана за реструктуриране.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията, когато е орган за реструктуриране на ниво група, органите за реструктуриране на субектите за реструктуриране, когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране, и органите за реструктуриране, които отговарят за дъщерните предприятия на индивидуална основа, вземат съвместно решение относно:

1. размера на минималното изискване, приложимо на консолидирано ниво на групата за реструктуриране, за всеки субект за реструктуриране;

2. размера на минималното изискване, приложимо на индивидуална основа за всеки субект от група за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране.

(3) Когато е орган за реструктуриране на субект за реструктуриране, БНБ, съответно Комисията, органът за реструктуриране на ниво група и органите за реструктуриране, които отговарят за дъщерните предприятия на групата за реструктуриране на индивидуална основа, вземат съвместно решение относно:

1. размера на минималното изискване, приложимо на консолидирано ниво към групата за реструктуриране, и

2. размера на минималното изискване, приложимо на индивидуална основа за всеки субект от групата за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране.

(4) Съвместните решения по ал. 2 и 3 се приемат при спазване на изискванията по чл. 70 и 70а, мотивират се и се предоставят от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране и на предприятието майка от Европейския съюз, когато това предприятие майка не е субект за реструктуриране на същата група за реструктуриране.

(5) В съвместното решение по ал. 2, съответно по ал. 3, може да се предвиди, че когато в съответствие със стратегията за реструктуриране субектът за реструктуриране не е закупил, пряко или непряко, достатъчно инструменти, отговарящи на условията по чл. 70а, ал. 5, изискванията по чл. 69г се изпълняват частично от дъщерното предприятие, което не е субект за реструктуриране, с инструменти, отговарящи на условията по чл. 70а, ал. 5, които са емитирани за закупуване от субекти, които не принадлежат към групата за реструктуриране, и са закупени от тях.

(6) Когато е орган за реструктуриране на субект за реструктуриране, който заедно с други субекти за реструктуриране принадлежи към една и съща Г-СЗИ, БНБ, съответно Комисията, участва в обсъждането и, когато е целесъобразно и в съответствие със стратегията за реструктуриране на Г-СЗИ, съгласува прилагането на чл. 72г от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и корекциите за минимизиране или премахване на разликата между сбора на сумите по чл. 69е, ал. 4, т. 1 и по чл. 12а от Регламент (ЕС) № 575/2013 за отделните субекти за реструктуриране и сбора от сумите по чл. 69е, ал. 4, т. 2 и по чл. 12а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(7) Корекциите по ал. 6 могат да се прилагат по отношение на разликите в изчислението на размерите на общата рискова експозиция между съответните държави членки чрез корекция на нивото на изискването. Корекциите не се прилагат с цел премахване на разлики, произтичащи от експозиции между групи за реструктуриране.

(8) В случаите по ал. 6 сборът от сумите по чл. 69е, ал. 4, т. 1 и по чл. 12а от Регламент (ЕС) № 575/2013 за отделните субекти за реструктуриране не може да бъде по-малък от сбора от сумите по чл. 69е, ал. 4, т. 2 и по чл. 12а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(9) При липса на съвместно решение в срок 4 месеца поради несъгласие относно консолидираното изискване за групата за реструктуриране по чл. 70 БНБ, съответно Комисията, в качеството на орган за реструктуриране на субекта за реструктуриране, определя размера на консолидираното минимално изискване, като взема предвид:

1. оценките на субектите от групата за реструктуриране, които не са субекти за реструктуриране, извършени от съответните органи за реструктуриране;

2. становището на органа за реструктуриране на ниво група, когато е различен от БНБ, съответно от Комисията.

(10) Когато до изтичането на 4-месечния срок по ал. 9 някой от съответните органи за реструктуриране е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, в качеството на орган за реструктуриране на субекта за реструктуриране, отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в едномесечен срок в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

(11) Когато е орган за реструктуриране на ниво група или орган за реструктуриране на субект за реструктуриране, БНБ, съответно Комисията, не може да отнася въпрос относно нивото на изискването, определено на индивидуална основа от органа за реструктуриране на дъщерното предприятие, което не е субект за реструктуриране, когато нивото е:

1. (доп. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) в рамките на отклонение от две на сто от размера на общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, съответно за инвестиционните посредници по чл. 9а, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти – от приложимото изискване по чл. 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/2033, умножено по 12.5 спрямо изискването по чл. 70;

2. съобразено с изискванията по чл. 69г, ал. 1 – 8.

(12) Когато в рамките на един месец ЕБО не вземе решение, БНБ, съответно Комисията, взема самостоятелно решение в качеството на орган за реструктуриране на субекта за реструктуриране.

(13) При липса на съвместно решение в срок 4 месеца поради несъгласие относно нивото на консолидираното изискване за групата за реструктуриране и нивото на изискването, което да се прилага към субектите на групата за реструктуриране на индивидуална основа, решението относно нивото на консолидираното изискване за групата за реструктуриране се взема от БНБ, съответно от Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на субект за реструктуриране, по реда на ал. 10 – 12.

(14) Съвместните решения по ал. 2 и 3 и всяко решение, взето при липса на съвместно решение, са обвързващи за БНБ, съответно за Комисията, подлежат на редовен преглед и се актуализират при необходимост.

(15) Когато е орган за реструктуриране по отношение на субект от групата за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране, БНБ, съответно Комисията, участва при вземането на съвместно решение относно размера на минималното изискване, приложимо на консолидирано ниво към групата за реструктуриране. В този случай БНБ, съответно Комисията, упражнява правомощия на съответен орган за реструктуриране по реда на ал. 1 – 13. В този случай съвместното решение е обвързващо за БНБ, съответно за Комисията.

**Координация на мерките по прилагане на минималното
изискване по отношение на субекти, които не са субекти за
реструктуриране**

(Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 72. Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) Българската народна банка, съответно Комисията, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на субект от група за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране, определя минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения на индивидуално ниво по отношение на субекта в съответствие с чл. 70а.

(2) Решението по ал. 1 се взема едновременно с разработването и поддържането на плана за реструктуриране под формата на съвместно решение на органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране, органа за реструктуриране на ниво група, когато е различен от първия, БНБ, съответно Комисията, и органите за реструктуриране, отговарящи за другите дъщерни предприятия от групата за реструктуриране, към които се прилага минимално изискване на индивидуална основа.

(3) Съвместното решение по ал. 2 се мотивира и се предава от БНБ, съответно от Комисията, на субекта от групата за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране.

(4) В съвместното решение по ал. 2 може да се предвиди, че когато в съответствие със стратегията за реструктуриране субектът за реструктуриране не е закупил, пряко или непряко, достатъчно инструменти, отговарящи на условията по чл. 70а, ал. 5, изискванията по чл. 69г се изпълняват частично от дъщерното предприятие, което не е субект за реструктуриране, с инструменти, отговарящи на условията по чл. 70а, ал. 5, които са емитирани за закупуване от субекти, които не принадлежат към групата за реструктуриране, и са закупени от тях.

(5) При липса на съвместно решение в срок 4 месеца поради несъгласие относно нивото на изискването по чл. 70а БНБ, съответно Комисията, в качеството на орган за реструктуриране на субекта, към който се прилага минималното изискване по чл. 70а, определя размера на изискването на индивидуална основа, като взема предвид:

1. мненията и резервите, изразени писмено от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране, и

2. мненията и резервите, изразени писмено на органа за реструктуриране на ниво група, когато този орган е различен от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране.

(6) Когато до изтичането на 4-месечния срок по ал. 5 органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране или органът за реструктуриране на ниво група е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с чл. 19

от Регламент (ЕС) № 1093/2010, БНБ, съответно Комисията, в качеството на орган за реструктуриране на субект, който не е субект за реструктуриране, отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в едномесечен срок в съответствие с чл. 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

(7) Когато в рамките на един месец ЕБО не вземе решение, БНБ, съответно Комисията, взема самостоятелно решение относно минималното изискване, приложимо към дъщерното дружество, лицензирано в Република България, което не е субект за реструктуриране.

(8) Съвместното решение по ал. 2 и всяко решение, взето при липса на съвместно решение, са обвързващи за БНБ, съответно за Комисията, подлежат на редовен преглед и се актуализират при необходимост.

(9) При липса на съвместно решение в срок 4 месеца поради несъгласие относно нивото на консолидираното изискване за групата за реструктуриране и относно нивото на изискването, което да се прилага към субектите от групата за реструктуриране на индивидуална основа, решението относно нивото на изискването, което да се прилага за дъщерното предприятие на групата за реструктуриране, лицензирано в Република България, на индивидуална основа, се взема от БНБ, съответно от Комисията, по реда на ал. 1 – 7. В този случай решението е обвързващо за БНБ, съответно за Комисията.

(10) В случаите по ал. 1 БНБ, съответно Комисията, участва и при вземането на съвместно решение относно размера на минималното изискване, приложимо на консолидирано ниво към групата за реструктуриране, и на индивидуална основа за всеки субект от групата за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране. Съвместното решение е обвързващо за БНБ, съответно за Комисията.

Минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения в преходния период и периода след реструктуриране

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 72а. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) Минималното ниво на изискването по чл. 69г не се прилага за срок две години, считано от:

1. датата, на която органът за реструктуриране е приложил инструмента за споделяне на загуби, или

2. датата, на която, с цел да се рекапитализира без прилагане на инструменти за реструктуриране, субектът за реструктуриране е въвел алтернативна мярка от страна на частния сектор по чл. 51, ал. 1, т. 2, с която капиталовите инструменти и другите задължения са били обезценени или преобразувани в инструменти на базовия собствен капитал от първи

ред, или са упражнени правомощията за обезценяване или преобразуване по чл. 89 – 91.

(2) Минималното изискване по чл. 69а, ал. 7 – 10 и ал. 16, съответно по чл. 69г, не се прилага за срок три години, считано от датата, на която субектът за реструктуриране или групата, от която е част субектът за реструктуриране, са определени за Г-СЗИ, или органът за реструктуриране е започнал да прилага по отношение на субекта за реструктуриране изискванията по чл. 69г, ал. 1 и 2, съответно ал. 3 – 5.

(3) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, определя преходен период, през който институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, спрямо което са приложени инструменти за реструктуриране или е упражнено правомощието за обезценяване или преобразуване по чл. 89 – 91, достига минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, определено при съответното прилагане на чл. 70 или 70а, или изискванията, произтичащи от прилагането на чл. 69а, ал. 7 – 10, ал. 11 – 13 или ал. 16.

(4) При определяне на преходния период органът за реструктуриране взема предвид:

1. преобладаващото наличие на депозити и липса на дългови инструменти в модела на финансиране;
2. достъпа до капиталовите пазари за приемливи задължения;
3. степенята, в която субектът за реструктуриране използва базов собствен капитал от първи ред за спазване на изискването по чл. 70.

(5) Органът за реструктуриране съобщава на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 планираното минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения за всеки 12-месечен период по време на преходния период с оглед на това да се улеснят постепенното увеличаване на неговия капацитет за поемане на загуби и рекапитализация и достигането на определеното минимално изискване в края на преходния период.

Отчетност и публично оповестяване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 72б. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) Институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, за които се определя минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 69, предоставят на БНБ в качеството ѝ на орган за реструктуриране и компетентен орган, съответно на Комисията в качеството ѝ на орган за реструктуриране и компетентен орган, отчети относно:

1. размера на собствения капитал, който, когато е приложимо, отговаря на условията по чл. 70а, ал. 5, т. 2, и размера на приемливите задължения,

изразени по реда на чл. 69, ал. 2, след съответно прилагане на приспаданията по чл. 72г – 72й от Регламент (ЕС) № 575/2013;

2. размера на другите задължения, които споделят загуби;

3. елементите на собствения капитал и задълженията по т. 1 и 2, в това число:

а) структурата, включително падежния профил;

б) реда за удовлетворяване при производство по несъстоятелност;

в) когато е приложимо – посочване на правото на трета държава, което урежда съответния елемент, както и дали са включени договорните условия по чл. 84, ал. 1 – 3, както и тези по чл. 52, параграф 1, букви „п“ и „р“ и чл. 63, букви „н“ и „о“ от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Задължението за отчитане на размера на другите задължения, които споделят загуби по ал. 1, т. 2, не се прилага за субектите по ал. 1, които към датата на подаване на отчета притежават собствен капитал и приемливи задължения в размер най-малко на 150 на сто от изискването по чл. 69, ал. 1, изчислено в съответствие с ал. 1, т. 1.

(3) Отчетите по ал. 1, т. 1 се предоставят най-малко на всеки 6 месеца.

(4) Отчетите по ал. 1, т. 2 и 3 се предоставят най-малко веднъж годишно.

(5) Българската народна банка, съответно Комисията, може да изисква от институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 да предоставят отчетите по ал. 1 с по-голяма честота.

(6) Субектите по ал. 1 най-малко веднъж годишно оповестяват публично:

1. размера на собствения капитал, който, когато е приложимо, отговаря на условията по чл. 70а, ал. 5, т. 2 и на приемливите задължения;

2. структурата на елементите по т. 1, включително падежния им профил и техния ред при производство по несъстоятелност;

3. приложимото изискване по чл. 70 или 70а, изразено в процентни дялове съгласно чл. 69, ал. 2.

(7) Изискванията по ал. 1 и 6 не се прилагат за институции и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, планът за реструктуриране на които предвижда, че ще бъдат прекратени чрез производство по несъстоятелност.

(8) Когато са предприети действия по реструктуриране или е упражнено правомощието за обезценяване или преобразуване, изискванията за публично оповестяване на информация по ал. 6 се прилагат от датата, на която изтича срокът за изпълнение на изискванията по чл. 70 или 70а, определен съгласно чл. 72а.

Нарушения на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 72б. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) За отстраняване на нарушения на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 70 и 70а органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може:

1. да упражни правомощията за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране по чл. 29 или 30;
2. да упражни правомощията по чл. 28а – 28в;
3. да наложи административна мярка или санкция по чл. 145.

(2) За отстраняване на нарушения на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 70 и 70а компетентният орган може:

1. да наложи мерки по чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти;

2. да приложи мерки за ранна намеса по чл. 44.

(3) При нарушения на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения органът за реструктуриране и компетентният орган могат да извършат оценка по чл. 51, ал. 1, т. 1, съответно по чл. 52, относно това дали институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 са проблемни, или има вероятност да станат проблемни.

(4) Органът за реструктуриране и компетентният орган се консултират помежду си при упражняване на правомощията по ал. 1 – 3.

Раздел III

Прилагане на инструмента за споделяне на загуби

Оценка на сумите при споделяне на загуби

Чл. 73. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Преди да използва инструмента за споделяне на загуби, органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 въз основа на оценката по чл. 55 извършва оценка на следното:

1. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) сумата, с която задълженията, които споделят загуби, трябва да бъдат обезценени, когато е приложимо, за осигуряване на нулева стойност на нетните активи на банката в режим на реструктуриране, и

2. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) сумата, с която задълженията, които споделят загуби, трябва да бъдат преобразувани в акции или в други инструменти на собственост за възстановяване на съотношението на базов собствен капитал от първи ред на:

- а) институцията в режим на реструктуриране, или
- б) мостовата институция.

(2) При оценката по ал. 1 се вземат предвид капиталовите вноски, които ФПБ, съответно ФПИП, може да направи съгласно чл. 137, ал. 1, т. 3, както и необходимостта от поддържане на достатъчно пазарно доверие

в институцията в режим на реструктуриране или в мостовата институция, включително с цел тя да може да продължи да отговаря за срок най-малко една година на условията за лицензиране и да продължи да извършва дейностите, за които е била лицензирана съгласно Закона за кредитните институции, съответно Закона за пазарите на финансови инструменти.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато органът за реструктуриране възнамерява да използва инструмента за обособяване на активи, сумата, с която трябва да се намали размерът на задълженията, които споделят загуби, се съобразява с консервативна оценка на капиталовите нужди на дружеството за управление на активи.

(4) Когато след обезценяване на капитал в съответствие с глава петнадесета и извършено споделяне на загуби съгласно чл. 65, ал. 1 се установи, че основаната на предварителната оценка по чл. 55 степен на обезценка надхвърля необходимата съгласно окончателната оценка по чл. 55, ал. 15, органът за реструктуриране може да намали размера на извършената обезценка, като увеличи обратно капитала и задълженията до необходимия размер с цел компенсация на кредиторите и след това на акционерите.

(5) Органът за реструктуриране приема и прилага процедури, за да гарантира, че оценките по ал. 1 се основават, доколкото е възможно, на най-актуалната и изчерпателна информация за активите и задълженията на институцията в режим на реструктуриране.

Третиране на акционерите при споделяне на загубите или обезценяване, или преобразуване на капиталови инструменти

Чл. 74. (1) Когато използва инструмента за споделяне на загуби в съответствие с чл. 65, ал. 1 или обезценяването, или преобразуването на капиталови инструменти в съответствие с чл. 89, органът за реструктуриране предприема по отношение на акционерите и други притежатели на инструменти за собственост поне едно от следните действия:

1. обезсилва съществуващите акции и други инструменти на собственост или ги прехвърля на кредитори по задължения на институцията в режим на реструктуриране, които са обезценени или преобразувани при прилагане на инструмента за споделянето на загуби;

2. при условие че съгласно оценката, извършена по чл. 55, институцията в режим на реструктуриране има положителна нетна стойност – значително намаляване на дела на съществуващите акционери и на други притежатели на инструменти на собственост в капитала на институцията в резултат от преобразуването в акции или в други инструменти на собственост, на:

а) инструменти от допълнителния капитал от първи ред и от капитала от втори ред, емитирани от институцията след упражняване на правомощията по чл. 89 от органа за реструктуриране, или

б) (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) задължения, които споделят загуби, емитирани от институцията в режим на реструктуриране при упражняване на правомощията на органа за реструктуриране по чл. 94, ал. 2, т. 6.

(2) Преобразуването по ал. 1, т. 2 се извършва при съотношение, което значително намалява дела на съществуващите акционери и други притежатели на инструменти на собственост.

(3) Действията по ал. 1 се предприемат и по отношение на акционери и притежатели на други инструменти на собственост, когато съответните акции и инструменти на собственост са емитирани или предоставени при следните обстоятелства:

1. вследствие преобразуването на дългови инструменти в акции или в други инструменти на собственост в съответствие с договорните условия на първичните дългови инструменти при настъпването на събитие, което предшества или съпада с момента на решението на органа за реструктуриране, че институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 отговарят на условията за реструктуриране;

2. преобразуване на инструменти от допълнителния капитал от първи ред и от капитала от втори ред в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред съгласно чл. 92.

(4) При избора на действието по ал. 1, което да предприеме, органът за реструктуриране взема предвид:

1. оценката, извършена в съответствие с чл. 55;

2. сумата, с която съгласно преценката на органа за реструктуриране елементите на базовия собствен капитал от първи ред трябва да бъдат намалени, а инструментите от допълнителния капитал от първи ред и от капитала от втори ред – обезценени или преобразувани съгласно чл. 92, и

3. общата сума съгласно оценката по чл. 73.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Когато прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването на инструментите от капитала от първи и втори ред би довело до придобиване или увеличаване на квалифицирано участие в институция, в рамките на процедурата по чл. 28 – 34 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 53 – 59 от Закона за пазарите на финансови инструменти, съответният компетентен орган извършва своевременно изискваната преценка, така че да не се забавя прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването или да се възпрепятства постигането на целите на реструктурирането.

(6) Когато към датата на прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването на инструментите от капитала от първи и втори ред компетентният орган не е завършил преценката по ал. 5, за всяко придобиване или увеличаване на квалифицираното участие на даден приоритетен инвеститор вследствие прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването се прилагат процедурите по чл. 58, ал. 9 и 10.

Последователност на обезценяването и преобразуването

Чл. 75. (1) При прилагането на инструмента за споделяне на загуби органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 упражнява правомощията за обезценяване и преобразуване след отчитане на изключенията по чл. 66 и 67 и при спазване на следните изисквания и поредност:

1. елементите на базовия собствен капитал от първи ред се намаляват в съответствие с чл. 92;

2. когато намалението съгласно т. 1 е по-малко от сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3, размерът на главницата на инструментите на допълнителния капитал от първи ред се намалява в необходимата степен или до пълния им размер;

3. когато общото намаление съгласно т. 1 и 2 е по-малко от сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3, размерът на главницата на инструментите на капитала от втори ред се намалява в необходимата степен или до пълния им размер;

4. когато общото намаление съгласно т. 1 – 3 е по-малко от сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3, се намалява в необходимата степен размерът на главницата на подчинения дял, който не е част от допълнителния капитал от първи ред или от капитала от втори ред, в съответствие с реда на вземанията при производство по несъстоятелност;

5. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато общото намаление съгласно т. 1 – 4 е по-малко от сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3, размерът на главницата или текущо дължимата сума по останалите задължения, които споделят загуби, включително дълговите инструменти по чл. 94, ал. 1, т. 11 от Закона за банковата несъстоятелност, се намалява след прилагане на изключенията по чл. 66, ал. 2, и когато е приложимо – чл. 67, в съответствие с реда на вземанията по чл. 94 от Закона за банковата несъстоятелност, съответно по чл. 722, ал. 1 и чл. 722а от Търговския закон.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) При упражняване на правомощията за обезценяване или преобразуване органът за реструктуриране разпределя загубите, представени от сбора на сумите по чл. 74, ал. 3, т. 2 и 3, съобразно между инструментите на собственост и задълженията, които споделят загуби, от един и същ ред чрез намаляване размера на главницата или на текущата сума, дължима във връзка с тези инструменти на собственост или задължения, които споделят загуби, пропорционално на тяхната стойност, с изключение на случаите, в които се допуска различно разпределяне на загубите по задълженията от еднакъв ред при наличието на обстоятелствата, посочени в чл. 67.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Изискването по ал. 2 не се прилага за задължения, които са изключени от споделянето на загуби в съответствие с чл. 66, ал. 2 и чл. 67 и които могат да получат по-благоприятно третиране в

сравнение с това на задълженията, които споделят загуби от същия ред при производство по несъстоятелност.

(4) Преди прилагане на ал. 1, т. 5 органът за реструктуриране задължително преобразува или намалява главницата на инструментите, посочени в ал. 1, т. 2 – 4, когато тези инструменти все още не са преобразувани и съдържат някое от следните условия:

1. главницата на инструмента да бъде намалена при настъпването на събитие, свързано с финансовото състояние, платежоспособността или отношенията на капиталова адекватност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5;

2. преобразуване на инструментите в инструменти на собственост при настъпването на такова събитие.

(5) Когато в съответствие с условията по ал. 4, т. 1 главницата на инструмент не е изцяло обезценена, преди да приложи инструмента за споделяне на загуби по отношение на останалите инструменти по ал. 1, органът за реструктуриране упражнява правомощията за обезценяване и преобразуване спрямо остатъчния размер на главницата в съответствие с ал. 1.

(6) Органът за реструктуриране не може да преобразува даден клас задължения, когато друг клас задължения, подчинени на първия клас, остават по същество непреобразувани или необезценени, освен ако това е допустимо съгласно чл. 66, ал. 2 и чл. 67.

Обезценяване и преобразуване на задължения, произтичащи от деривати

Чл. 76. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 упражнява правомощията за обезценяване и преобразуване на задължения, произтичащи от деривати, само след затваряне на позициите по дериватните договори. За тази цел при поставяне на институция в режим на реструктуриране органът за реструктуриране може да прекратява или да затваря всички дериватни договори.

(2) Алинея 1 не се прилага в случаите, когато задължение по дериватен договор е изключено от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно чл. 67.

(3) Когато трансакциите с дериватни инструменти са предмет на споразумение за нетиране, органът за реструктуриране или независим оценител определя в рамките на оценката по чл. 55 задължението, произтичащо от тези трансакции на нетна основа, в съответствие с условията на споразумението.

(4) Органът за реструктуриране определя стойността на задълженията по дериватни договори в съответствие със:

1. подходяща методология за определяне стойността на класовете деривати, включително трансакциите и експозициите, които са предмет на споразумения за нетиране;

2. принципите за определяне на момента, към който се определят стойностите на дериватните позиции, и

3. подходяща методология за сравняване на унищожаването на стойност вследствие на затварянето на дериватите и последващо прилагане на инструмента за споделяне на загуби спрямо произтичащите от тях задължения с размера на загубите, които биха понесли позициите в деривати при директно споделяне на загуби.

Коефициент на преобразуване на дълг в капитал

Чл. 77. При упражняване на правомощията по чл. 90, ал. 1 и чл. 94, ал. 2, т. 6 органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да приложи различни коефициенти на преобразуване към различните класове капиталови инструменти и задължения в съответствие с единия или с двата от следните принципи:

1. коефициентът на преобразуване представлява подходящо обезщетение на засегнатите кредитори за понесената загуба в резултат на упражняването от органа за реструктуриране на правомощията за обезщетяване или преобразуване;

2. когато се прилагат различни коефициенти на преобразуване, коефициентът на преобразуване, приложим за задължения, които са от по-висок ред при несъстоятелност, е по-висок от коефициента на преобразуване на задълженията от по-нисък ред.

Мерки за оздравяване, съпътстващи споделянето на загуби

Чл. 78. При използване на инструмента за споделяне на загуби с цел рекапитализация на институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 в съответствие с чл. 65, ал. 1, т. 1 органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 изисква от институцията или от дружеството да изготви и да приложи план за оздравяване на дейността съгласно чл. 79.

План за оздравяване на дейността

Чл. 79. (1) В срок до един месец от прилагането на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с чл. 65, ал. 1, т. 1 спрямо институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 ръководният орган на институцията изготвя план за оздравяване на дейността, който отговаря на изискванията на чл. 80, и го предоставя за одобрение на органа за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Когато е приложима правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ, планът по ал. 1 трябва да отговаря

и на изискванията към плана за реорганизация, който институцията или дружеството трябва да представи на Европейската комисия в съответствие с приложимите условия.

(3) Когато инструментът за споделяне на загуби в съответствие с чл. 65, ал. 1, т. 1 се прилага за два или повече субекта от група, планът за оздравяване на дейността се изготвя от институцията майка от Европейския съюз и обхваща всички институции в групата в съответствие с приложимите процедури, посочени в чл. 8 – 12.

(4) В случаите по ал. 3, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране на ниво група, тя предоставя плана по ал. 1 на съответните органи за реструктуриране и на ЕБО.

(5) Органът за реструктуриране може да удължи срока по ал. 1 с не повече от един месец при изключителни обстоятелства и в случай че е необходимо за постигането на целите на реструктурирането.

(6) Когато е приложима правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ, удължаването на срока по ал. 5 не превишава срока, определен съгласно рамката за държавната помощ.

Изисквания към плана за оздравяване на дейността

Чл. 80. (1) В плана за оздравяване на дейността се определят мерки за възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, или на част от дейността им в разумни срокове. Тези мерки се основават на реалистични допускания относно икономическите условия и условията на финансовите пазари, при които институцията или дружеството ще извършват дейност.

(2) Планът за оздравяване на дейността е съобразен с текущото състояние и бъдещите перспективи пред финансовите пазари, като отразява допускания за най-добър и най-лош сценарий, включително комбинация от събития, която позволява да се набележат основните уязвими места на институцията. Допусканията се сравняват спрямо подходящи сравнителни показатели за съответния сектор на финансовата система.

(3) Планът за оздравяване на дейността включва най-малко следните елементи:

1. подробен анализ на причините и проблемите, довели до неизпълнение или вероятност от неизпълнение на задължения на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, и обстоятелствата, породили затрудненията;

2. описание на мерките, целящи възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, които трябва да се приемат;

3. график за прилагането на мерките по т. 2.

(4) Мерките за възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 могат да включват:

1. реорганизация на дейностите на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5;

2. промени в оперативните системи и инфраструктурата на институцията;

3. закриване на дейности, генериращи загуби;

4. реорганизиране на съществуващите дейности, които могат да станат конкурентоспособни;

5. продажба на активи или на стопански дейности.

Одобряване на плановете за оздравяване на дейността

Чл. 81. (1) В срок до един месец от представянето на плана за оздравяване на дейността органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 оценява възможността изпълнението му да доведе до възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 и го одобрява, когато прецени, че е възможно целите да бъдат постигнати.

(2) Ако органът за реструктуриране прецени, че планът няма да доведе до възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, той уведомява съответния ръководен орган за своите възражения и изисква подходящи изменения на плана.

(3) В срок до две седмици от датата на получаване на уведомление по ал. 2 ръководният орган представя пред органа за реструктуриране за одобрение изменен план. В рамките на една седмица органът за реструктуриране оценява изменения план и уведомява ръководния орган дали счита, че възраженията по ал. 2 са отчетени и дали са необходими допълнителни изменения.

(4) Ръководният орган прилага одобрения от органа за реструктуриране план за реорганизация на дейността и най-малко веднъж на шест месеца представя пред органа за реструктуриране доклади относно неговото изпълнение. Ако органът за реструктуриране прецени, че е необходимо преразглеждане на плана за постигане на целта по чл. 80, ал. 1, ръководният орган преразглежда плана и го предоставя на органа за реструктуриране за одобрение.

Раздел IV

Други разпоредби по прилагането на инструмента за споделяне на загуби

Последици от споделянето на загуби

Чл. 82. (1) При упражняване от органа за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 на правомощие по чл. 89 и чл. 94, ал. 2, т. 5 – 9 решенията за намаляване на главницата или на дължимата сума, преобразуването или обезсилване-

то имат незабавно и задължително действие за институцията в режим на реструктуриране и засегнатите кредитори и акционери.

(2) Органът за реструктуриране има правомощие да изисква изпълнението на всички фактически и правни действия, необходими за упражняването на правомощията по чл. 89 и чл. 94, ал. 2, т. 5 – 9, включително:

1. вписване на подлежащите на вписване обстоятелства, произтичащи от упражняване на правомощията по ал. 1, в Търговския регистър;

2. спирането от търговия или заличаването на регистрацията на съответните акции или дългови инструменти;

3. регистрацията или допускането до търговия на новите инструменти на собственост;

4. повторната регистрация или допускане до търговия на дълговите инструменти, които са обезценени, без да се изисква публикуване на проспект съгласно приложимото законодателство.

(3) Ако при упражняване на правомощието по чл. 94, ал. 2, т. 5 органът за реструктуриране изцяло обезцени размера на главницата на задължение или дължимата сума по него, това задължение и всички други задължения или вземания, произтичащи от него, които не са натрупани към момента на упражняване на правомощието, се третираат като погасени и не могат да се признават при последващи производства във връзка с институцията в режим на реструктуриране или неин правопреемник при последващо прекратяване.

(4) Ако при упражняване на правомощието по чл. 94, ал. 2, т. 5 органът за реструктуриране намали частично размера на главницата на задължение или на дължимата сума по него, задължението се погасява до степенята на намаления размер. Инструментът или споразумението, съгласно които е възникнало първоначалното задължение, продължава да се прилага по отношение на остатъчния размер на главницата или дължимата сума след корекция на размера на дължимата лихва, за да се отрази намаляването на главницата, и след други изменения в условията, които органът за реструктуриране може да изиска чрез упражняване на правомощието по чл. 94, ал. 2, т. 10.

Премахване на процедурни пречки пред споделянето на загуби

Чл. 83. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да изисква институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 да поддържат по всяко време достатъчен регистриран капитал или други инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, така че, ако органът за реструктуриране упражни правомощията по чл. 94, ал. 2, т. 5 и 6 по отношение на институцията или дружеството или техни дъщерни предприятия, институцията или дружеството да не бъдат възпрепятствани да емитират достатъчно количество нови инструменти на собственост, за да осигурят ефективно преобразуване на задълженията.

(2) Органът за реструктуриране преценява необходимостта от налагане на изискването по ал. 1 и определя размера на капитала в контекста на разработването и поддържането на съответния план за реструктуриране, като взема предвид действията по реструктуриране, предвидени в него.

(3) При преценката по ал. 2 органът за реструктуриране проверява дали размерът на регистрирания капитал или на други инструменти на базовия собствен капитал от първи ред е достатъчен за покриване на сбора на сумите по чл. 74, ал. 4, т. 2 и 3, ако планът за реструктуриране предвижда прилагане на инструмента за споделяне на загуби.

(4) Органът за реструктуриране има право да изисква промени в устава или в друг учредителен документ с цел да се отстранят процедурни пречки пред преобразуването на задължения в обикновени акции или други инструменти на собственост, включително предварителни права на записване от акционерите или изисквания за съгласие на акционерите при увеличаване на капитала.

Договорно признаване на споделянето на загуби

(Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 84. (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) В споразуменията или инструментите, пораждащи задължения, по които са страни, институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 включват договорна клауза, съгласно която кредиторът или другите страни по споразумението или инструмента признават, че определено задължение може да бъде обезценено или преобразувано, и се съгласяват да приемат намаляване на главницата или на дължимата сума, преобразуване или обезсилване, които се извършват в резултат на упражняване на тези правомощия от орган за реструктуриране, при условие че това задължение:

1. не е изключено съгласно чл. 66, ал. 2;
2. не е влог, който се удовлетворява по реда на чл. 94, ал. 1, т. 4а от Закона за банковата несъстоятелност;
3. се урежда от законодателството на трета държава, и
4. е емитирано или поето след влизането в сила на този закон.

(2) Изискването по ал. 1 не се прилага, когато органът за реструктуриране установи, че може да упражни правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на задълженията по ал. 1 съгласно законодателството на третата държава или обвързващо споразумение, сключено с нея.

(3) Органът за реструктуриране по чл. 2 или 3 може да не прилага ал. 1 спрямо институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, за които минималното изискване по чл. 69, ал. 1 е равно на сумата за покриване на загубите, определена съгласно чл. 69б, ал. 2, т. 1, когато задълженията, които отговарят

на условията по ал. 1 и които не включват договорна клауза съгласно ал. 1, не се вземат предвид за целите на това изискване.

(4) Когато констатира, че от правна или друга гледна точка е невъзможно да включи договорна клауза съгласно ал. 1 в споразумение или инструмент, задължението по който подлежи на удовлетворяване в производството по несъстоятелност преди задълженията по чл. 94, ал. 1, т. 11 – 15 от Закона за банковата несъстоятелност, институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 уведомява органа за реструктуриране, като посочва класа от задължения и основанията за своята констатация. В този случай изпълнението на задължението за включване на договорна клауза спира от момента на получаване на уведомлението от органа за реструктуриране.

(5) (Доп. – ДВ, бр. 85 от 2023 г.) Органът за реструктуриране оценява възможността за включване на договорна клауза съгласно ал. 1 в споразумението или инструмента по ал. 1 и последиците от уведомлението върху възможността за реструктуриране на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, като за целта може да изисква от институцията или дружеството допълнителна информация в разумен срок след получаване на уведомлението.

(6) При достигане до заключение, че от правна или друга гледна точка е възможно включването на договорна клауза съгласно ал. 1 в споразумението или инструмента по ал. 1, органът за реструктуриране взема предвид необходимостта да се гарантира възможността за реструктуриране на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 и изисква от институцията или дружеството да включи такава договорна клауза.

(7) В случаите по ал. 6 органът за реструктуриране може да изиска от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 да измени своите практики относно прилагането на освобождаването от договорно признаване на споделянето на загуби.

(8) Алинеи 4 – 7 не се прилагат за инструменти на допълнителния капитал от първи ред, инструменти на капитала от втори ред и дългови инструменти, с които се създава или признава дълг, когато тези инструменти са необезпечени задължения.

(9) Когато органът за реструктуриране при оценката на възможността за реструктуриране по чл. 26 и 27 или по всяко друго време констатира, че в рамките на клас от задължения, който включва приемливи задължения, размерът на задълженията, които в съответствие с ал. 4 не включват договорна клауза съгласно ал. 1, заедно със задълженията, които са изключени от прилагането на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с чл. 66, ал. 2 или които е вероятно да бъдат изключени в съответствие с чл. 67, ал. 1 и 2, надвишава 10 на сто от този клас, той незабавно оценява последиците от това обстоятелство по отношение на възможността за реструктуриране на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, включи-

телно последиците, свързани с риска от засягане на защитните механизми за кредиторите по чл. 105, при прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване на приемливи задължения.

(10) Когато въз основа на оценката по ал. 9 органът за реструктуриране достигне до заключение, че задълженията по ал. 1, по отношение на които не е включена договорна клауза съгласно ал. 1, създават съществена пречка пред възможността за реструктуриране, той упражнява правомощията по чл. 29, доколкото е целесъобразно за отстраняване на тази пречка пред възможността за реструктуриране.

(11) Задълженията по ал. 1, по отношение на които институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 не включи договорна клауза съгласно ал. 1 или за които в съответствие с ал. 4 – 10 изискването за такава договорна клауза не се прилага, не се отчитат за целите на изпълнението на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

(12) Органът за реструктуриране може да изисква от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 да представи правно становище относно възможностите за осигуряване на изпълнението и ефективността на договорната клауза съгласно ал. 1.

(13) Когато институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 не включи в споразумение или инструмент по ал. 1 договорна клауза съгласно ал. 1, това не възпрепятства органа за реструктуриране да упражни правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на задължението, произтичащо от споразумението или инструмента.

(14) Въз основа на регулаторните технически стандарти, разработени от ЕБО, органът за реструктуриране може да определи конкретни категории задължения, спрямо които институцията или дружеството по чл. 1, т. 3 – 5 може да прилага констатация, че от правна или друга гледна точка е невъзможно да включи договорна клауза съгласно ал. 1 в споразумение или инструмент по ал. 1.

Глава четирнадесета **ДЪРЖАВНИ ИНСТРУМЕНТИ ЗА ФИНАНСОВА СТАБИЛИЗАЦИЯ**

Общи разпоредби

Чл. 85. (1) В случай на системна криза, като крайна мярка, ако целите на реструктурирането за банка в режим на реструктуриране не са постигнати, след като инструментите по чл. 56 са приложени от БНБ в максимално подходяща степен с оглед запазване на финансовата стабилност и няма вероятност да бъдат постигнати чрез други действия по реструктури-

ране, БНБ уведомява министъра на финансите и може да отправи предложение по чл. 57, ал. 8.

(2) Уведомлението по ал. 1 съдържа подробна информация за:

1. текущото финансово състояние на банката в режим на реструктуриране;
2. решението по чл. 114 на БНБ въз основа на независимата оценка по чл. 55;
3. изпълнението на условията по чл. 51, ал. 1;
4. приложените инструменти за реструктуриране;
5. изпълнението на условията по чл. 57, ал. 8, т. 1;
6. други значими обстоятелства.

(3) Въз основа на уведомлението по ал. 2 и оценката на БНБ относно възможностите за реструктуриране министърът на финансите след консултации с Управителния съвет на БНБ може да отправи мотивирано предложение до Министерския съвет за вземане на решение за прилагане на държавните инструменти за финансова стабилизация по чл. 86, ал. 1 при спазване на правилата за държавните помощи, при условие че прилагането на мерките за реструктуриране не би било достатъчно за избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, и за държавния инструмент за финансова стабилизация по чл. 86, ал. 1, т. 2, прилагането на мерките за реструктуриране не би било достатъчно за защита на обществен интерес, ако преди това спрямо банката са приложени мерките по чл. 86, ал. 1, т. 1.

(4) Министерският съвет взема решение по предложението на министъра на финансите по ал. 3, с което определя:

1. целите, които трябва да бъдат постигнати с прилагането на държавните инструменти за финансова стабилизация;
2. конкретния държавен инструмент по чл. 86, ал. 1;
3. сумата, с която държавата ще участва в капитала на банката в режим на реструктуриране, и вида на финансовите инструменти, срещу които се предоставя капиталовата подкрепа;
4. приобретателя на акциите и другите финансови инструменти, които се признават за собствен капитал от първи или втори ред;
5. други условия, които следва да бъдат изпълнени при прилагане на съответния държавен инструмент за финансова стабилизация, и мерки, които следва да бъдат приложени.

(5) Министърът на финансите отговаря за изпълнението на решението на Министерския съвет по ал. 5.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) В случай на прилагане на държавен инструмент за финансова стабилизация министърът на финансите има всички правомощия на органа за реструктуриране по чл. 94. В тези случаи ми-

нистърът на финансите е и администратор на помощ по смисъла на чл. 9 от Закона за държавните помощи.

Видове държавни инструменти за финансова стабилизация

Чл. 86. (1) Държавните инструменти за финансова стабилизация са:

1. държавна капиталова подкрепа, и
2. временна държавна собственост.

(2) Държавната капиталова подкрепа се осъществява чрез участие на държавата в увеличаване на собствения капитал на банката в режим на реструктуриране по решение на БНБ при спазване на изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013 чрез придобиване на:

1. инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;
2. инструменти на допълнителния капитал от първи ред, или
3. инструменти на капитала от втори ред.

(3) Участието на държавата в увеличаването на собствения капитал на институцията по ал. 2 може да бъде пряко или посредством еднолично търговско дружество с държавно участие в капитала.

(4) Инструментът за временна държавна собственост се прилага чрез придобиване от държавата пряко или посредством еднолично търговско дружество с държавно участие в капитала на всички новоемтирани акции от капитала на банка в режим на реструктуриране, при условие че инструментът за споделяне на загуби е приложен в максимална степен, като акционерите са поели загуби чрез намаляване на собствения капитал и обезсилване на всички акции.

(5) В случаите по ал. 2 и 4 акционерите на банката губят правото по чл. 194, ал. 1 и 2 от Търговския закон на придобиване на съответна на техния дял преди увеличаването на капитала част от новите акции.

Упражняване на правата на държавата

Чл. 87. (1) В случаите на чл. 86, ал. 2 и 4 държавата, съответно дружеството по чл. 86, ал. 3 и 4, в рамките на придобитите акционерни права осигурява управление на банката на търговска и професионална основа при съобразяване с разпоредбите на всички закони и подзаконови нормативни актове, които регламентират банковата дейност, и с целите на реструктурирането.

(2) Държавата, съответно дружеството по чл. 86, ал. 3 и 4, продават участието си в капитала на банката, придобито по чл. 86, ал. 2 или 4, на лица от частния сектор веднага щом търговските и финансовите обстоятелства го позволяват.

Обжалване на решение на Министерския съвет

Чл. 88. (1) Решението на Министерския съвет по чл. 85, ал. 4 подлежи на обжалване по реда на чл. 117. Обжалването не спира изпълнението.

(2) Решението на Министерския съвет по чл. 85, ал. 4 и решението на съда се публикуват в Търговския регистър по партидата на банката в режим на реструктуриране.

(3) Отмяната на решението по чл. 85, ал. 4 не засяга валидността на постановените административни актове и правата на трети добросъвестни лица, придобити въз основа на отмененото решение или на административните актове, постановени въз основа на него, до датата на обявяване на съдебното решение в Търговския регистър. В този случай може да се търси единствено обезщетение за претърпените вреди.

Глава петнадесета

Обезценяване и преобразуване на капиталови инструменти и приемливи задължения

(Загл. изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Изискване за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения

(Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 89. (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или 3 може при необходимост да вземе решение за обезценяване или преобразуване в инструменти на собственост на съответни капиталови инструменти и приемливи задължения на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5.

(2) Решението по ал. 1 може да бъде взето самостоятелно или като част от действие по реструктуриране, когато са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51 или 52.

(3) Когато съответните капиталови инструменти и приемливи задължения са закупени от субекта за реструктуриране непряко – чрез други субекти в рамките на същата група за реструктуриране, правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения се упражнява заедно с упражняването на същото правомощие на нивото на предприятието майка на засегнатия субект или на нивото на предприятия майки, които не са субекти за реструктуриране, така че загубите да бъдат реално прехвърлени и засегнатият субект да бъде рекапитализиран от субекта за реструктуриране.

(4) След упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения, независимо от действия по реструктуриране, органът за реструктуриране извършва оценка по реда на чл. 106 и при необходимост прилага чл. 107.

(5) Правомощието за обезценяване или преобразуване на приемливи задължения, независимо от действия по реструктуриране, може да се уп-

ражнява от органа за реструктуриране само във връзка с приемливи задължения, които отговарят на условията по чл. 70а, ал. 5, т. 1, с изключение на условието, свързано с остатъчния срок до падежа на задълженията съгласно чл. 72в, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(6) При упражняване на правомощието по ал. 5 органът за реструктуриране спазва принципа по чл. 53, ал. 1, т. 7.

(7) Когато органът за реструктуриране предприема действие по реструктуриране във връзка със субект за реструктуриране или при извънредни обстоятелства, в отклонение от плана за реструктуриране, във връзка със субект, който не е субект за реструктуриране, той взема предвид размера, с който се намаляват, обезценяват или преобразуват съответните капиталови инструменти или приемливи задължения по реда на чл. 92, ал. 1 на нивото на този субект, при изчисляване на праговете, предвидени в чл. 57, ал. 8 и чл. 68, ал. 2, т. 1 или чл. 68, ал. 3, т. 1, приложими за засегнатия субект.

Условия за вземане на решения за обезценяване на капиталови инструменти

Чл. 90. (1) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 взема незабавно решение по чл. 89, ал. 1 във връзка със съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89, ал. 5, когато е налице едно или повече от следните обстоятелства:

1. (доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) органът за реструктуриране е установил, че са изпълнени условията за реструктуриране по чл. 51 или 52, преди да е предприето действие по реструктуриране;

2. (доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Българската народна банка, съответно Комисията, е установила, че ако не упражни правомощията по чл. 89, ал. 1 по отношение на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89, ал. 5, институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 няма да е жизнеспособно;

3. когато съответните капиталови инструменти са емитирани от гъщерно дружество, което е институция, лицензирана в Република България, и са признати за целите на изпълнението на капиталовите изисквания на индивидуална основа на институцията и на консолидирана основа по отношение на групата, БНБ, съответно Комисията, е взела решение съвместно с подходящия орган от държавата членка на консолидиращия надзорен орган в съответствие с чл. 127, с което се констатира, че ако не бъдат упражнени правомощията за обезценяване или преобразуване по отношение на тези инструменти, групата няма да бъде жизнеспособна;

4. когато съответните капиталови инструменти са емитирани от гъщерно дружество на институция или финансов холдинг, за които БНБ, съответно Комисията, е в ролята на консолидиращ надзорен орган и са

признати за целите на изпълнението на капиталовите изисквания на индивидуална основа на дъщерното дружество и на консолидирана основа по отношение на групата, БНБ, съответно Комисията, е взела решение съвместно с подходящия орган от държавата членка на дъщерното дружество в съответствие с чл. 126, ал. 5, с което се констатира, че ако не бъдат упражнени правомощията за обезценяване или преобразуване по отношение на тези инструменти, групата няма да бъде жизнеспособна;

5. когато съответните капиталови инструменти са емитирани от институция майка от държава членка или институция майка от Европейския съюз и са признати за целите на изпълнението на капиталовите изисквания на индивидуална основа на институцията и на консолидирана основа, и БНБ, съответно Комисията, е взела решение, че ако не бъдат упражнени правомощията за обезценяване или преобразуване по отношение на тези инструменти, групата няма да бъде жизнеспособна;

6. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 са поускали извънредна публична финансова подкрепа извън случаите по чл. 51, ал. 4, т. 4, буква „б“.

(2) За целите на ал. 1 институция, дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 или група не са жизнеспособни, когато са изпълнени следните две условия:

1. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) проблемни са или има вероятност да станат проблемни по смисъла на чл. 51, ал. 4 или по смисъла на ал. 3;

2. (доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) предвид степенята на неотложност и други относими обстоятелства няма реална възможност действие, включително от страна на частния сектор, или действия на БНБ, съответно на Комисията, в качеството ѝ на компетентен орган, включително мерки за ранна намеса, различно от обезценяването или преобразуването на капиталови инструменти или приемливите задължения по чл. 89, ал. 5, независимо дали се упражнява самостоятелно или едновременно с действие по реструктуриране, да предотврати в разумен срок неизпълнение на задължение на институцията, дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 или на групата.

(3) Група се счита за проблемна или че има вероятност да стане проблемна, когато са нарушени или когато са налице обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че предстои в близко бъдеще да бъдат нарушени консолидираните пруденциални изисквания по начин, който би обосновал предприемането на действия от БНБ, съответно от Комисията, или от друг компетентен орган, включително, но не само поради факта, че групата е натрупала или има вероятност да натрупа загуби, които да изчерпят целия ѝ собствен капитал или значителна част от него.

Изисквания при прилагане на обезценяване на капиталови инструменти

Чл. 91. (1) Съответните капиталови инструменти, емитирани от институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество, не могат да се обезценят или преобразуват съгласно чл. 90, ал. 1, т. 3 при по-неизгодни условия в сравнение с капиталовите инструменти със същия ред на ниво предприятията майка, които са обезценени или преобразувани.

(2) Съответните капиталови инструменти, емитирани от дъщерно дружество на институция или финансов холдинг, който е обект на надзор от БНБ, съответно от Комисията, не могат да се обезценяват или преобразуват съгласно чл. 90, ал. 1, т. 4 при по-неизгодни условия в сравнение с капиталовите инструменти със същия ред на ниво предприятие майка, които са обезценени или преобразувани.

(3) Преди да направи констатацията, посочена в чл. 90, ал. 1, т. 3, по отношение на институция, лицензирана в Република България, БНБ, съответно Комисията, извършва уведомяване и консултации по чл. 93.

(4) Преди да направи констатацията, посочена чл. 90, ал. 1, т. 4, по отношение на дъщерното дружество, емитирало съответните капиталови инструменти, БНБ, съответно Комисията, извършва уведомяване и консултации по чл. 93.

(5) (Доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Преди да упражни правомощията си за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти, БНБ, съответно Комисията, осигурява извършване на оценка по чл. 55 на активите и задълженията на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, която служи за определяне на обезценяването, което ще се приложи към съответните капиталови инструменти или приемливите задължения по чл. 89, ал. 5 с цел поемане на загубите, както и на нивото на преобразуване, което ще се приложи към тези капиталови инструменти, така че да бъде рекапитализирана институцията или дружеството.

Ред и процедури за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения

(Загл. изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 92. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 упражнява правомощията за обезценяване или преобразуване до степенята, необходима за постигане на целите за реструктурирането, в съответствие с реда на вземанията в производството по несъстоятелност по такъв начин, че да се постигнат следните резултати:

1. първо се намаляват елементите на базовия собствен капитал от първи ред съразмерно на загубите или до пълния им размер; Българската народна

банка, съответно Комисията, предприема действия съгласно чл. 74, ал. 1 и 2 по отношение на притежателите на инструментите;

2. инструментите на допълнителния капитал от първи ред се обезценяват и/или преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в необходимата степен за постигане на целите на реструктурирането или до пълния им размер;

3. инструментите на капитала от втори ред се обезценяват и/или преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в необходимата степен за постигане на целите на реструктурирането или до пълния им размер.

4. (нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) главницата на приемливите задължения по чл. 89, ал. 5 се обезценява или се преобразува в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, или и двете, до необходимата степен за постигане на целите на реструктурирането по чл. 50, или до пълния размер на съответните приемливи задължения, в зависимост от това кое от двете е по-малко.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато се обезценява главницата на съответния капиталов инструмент или приемливо задължение по чл. 89, ал. 5:

1. намаляването на размера на главницата е необратимо, освен когато се наложи компенсирани по реда на чл. 73, ал. 4;

2. (доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) във връзка с размера на извършеното обезценяване притежателят на инструмента или на приемливото задължение по чл. 89, ал. 5 няма право на вземане, освен в случаите на:

а) когато е приложимо, вече натрупани лихви и друго подобно задължение;

б) обезщетение за вреди, което може да възникне като резултат от обжалване на законсообразността на упражняването на правомощията за обезценяване, или

в) предоставянето на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на притежателя на съответните капиталови инструменти съгласно ал. 3;

3. (доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) на притежателя на инструмента или на приемливото задължение по чл. 89, ал. 5 не може да се изплати обезщетение, различно от това по ал. 3.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) С оглед на възможността за извършване на преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливите задължения по чл. 89, ал. 5, съгласно ал. 1, т. 2 – 4, органът за реструктуриране може да изиска от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 да емитира инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в полза на притежателите на тези инструменти и приемливи задължения. Съответните капиталови инструменти и приемливи задължения могат да бъдат преобразувани, когато са спазени следните условия:

1. инструментите на базовия собствен капитал от първи ред са емитирани от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 или от нейно/негово предприятие майка след съгласие от БНБ, съответно от Комисията или на органа за реструктуриране на предприятието майка, когато е различен;

2. инструментите на базовия собствен капитал от първи ред са емитирани преди емитирането на инструменти за собственост от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 с цел набавяне на собствен капитал от държавата или от държавно ведомство или предприятие;

3. инструментите на базовия собствен капитал от първи ред са предоставени и прехвърлени незабавно след упражняване на правомощията за преобразуване;

4. (доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) коефициентът на преобразуване, с който се определя броят на инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, които се предоставят срещу всеки съответен капиталов инструмент или всяко приемливо задължение по чл. 89, ал. 5, е съобразен с принципите, предвидени в чл. 77.

(4) С оглед на възможността за предоставяне на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с ал. 3 органът за реструктуриране може да изиска от институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 да разполага с необходимите предварителни решения, одобрения и разрешения за емитиране на съответния брой инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

Процедура за съгласуване на констатациите във връзка с чл. 90

Чл. 93. (1) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Преди да вземе решение по чл. 90, ал. 1, т. 2 – 5 или 6 по отношение на институция, лицензирана в Република България, която е дъщерно дружество на предприятие майка от Европейския съюз и е емитирала съответните капиталови инструменти или приемливите задължения по чл. 89, ал. 5, с цел изпълнение на изискването по чл. 70а на индивидуална основа, или съответните капиталови инструменти, признати за целите на изпълнение на капиталовите изисквания на индивидуална основа, както и на консолидирана основа по отношение на групата, БНБ, съответно Комисията, след консултация с органа за реструктуриране на съответния субект за реструктуриране, уведомява в срок от 24 часа:

1. консолидиращия надзорен орган и когато е различен, подходящия орган от неговата държава членка;

2. органите за реструктуриране на други субекти в рамките на същата група за реструктуриране, които пряко или непряко са закупили задължения по чл. 70а, ал. 5 от субекта, към който се прилага чл. 70а, ал. 1 – 4.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Преди да вземе решение по чл. 90, ал. 1, т. 3 и 4 по отношение на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, кое-

то е дъщерно дружество на институция или на финансов холдинг, за който БНБ, съответно Комисията, е консолидиращ надзорен орган, и е емитирало съответните капиталови инструменти, признати за целите на изпълнение на капиталовите изисквания на индивидуална и консолидирана основа, БНБ, съответно Комисията, уведомява незабавно:

1. компетентните органи, отговорни за всяка институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, емитирали съответните капиталови инструменти, по отношение на които ще се упражнят правомощията за обезценяване или преобразуване, ако бъде взето такова решение;

2. (доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) подходящите органи на държавите членки, в които се намират компетентните органи по т. 1 и консолидиращият надзорник.

(3) В уведомлението по ал. 1 или 2 БНБ, съответно Комисията, посочва причините, поради които се разглежда съответното решение.

(4) Когато взема решение по чл. 90, ал. 1, т. 3 – 6 по отношение на институция или група, извършваща трансгранична дейност, БНБ, съответно Комисията, и останалите подходящи органи вземат предвид потенциалното въздействие от реструктурирането във всички държави членки, в които институцията или групата извършва дейност.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) След извършване на уведомление по ал. 1, съответно по ал. 2, и след консултация с органите по ал. 1, т. 1, съответно по ал. 2 БНБ, съответно Комисията, извършва преценка дали:

1. може да бъде приложена алтернативна мярка на упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване съгласно чл. 90, ал. 1;

2. мярката по т. 1 може да доведе в разумни срокове до отстраняване на обстоятелствата, налагащи вземането на решение по чл. 90, ал. 1.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) Алтернативните мерки по ал. 5, т. 1 са мерките за ранна намеса по чл. 44, мерките по чл. 103, ал. 2 и чл. 103а, ал. 1 от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 276, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти, или аналогични мерки от съответното приложимо законодателство, прехвърлянето на средства или увеличаването на капитала от предприятието майка.

(7) Ако след консултацията с уведомлените органи преценката по ал. 5 е положителна, БНБ, съответно Комисията, осигурява прилагането на такава мярка.

(8) Ако в случая, посочен в ал. 1 и съгласно ал. 5, БНБ, съответно Комисията, прецени, че не е възможна алтернативна мярка, тя преценява дали да вземе решение по чл. 90, ал. 1.

(9) Когато БНБ, съответно Комисията, прецени, че трябва да вземе решение по чл. 90, ал. 1, т. 4, тя незабавно уведомява подходящите органи на държавите членки, в които се намират съответните дъщерни предприятия, и решението се взема съвместно съгласно чл. 126, ал. 5. При липса на

съвместно решение БНБ, съответно Комисията, не прилага процедурата по чл. 90, ал. 1, т. 4 по отношение на съответните капиталови инструменти.

Глава шестнадесета

ПРАВОМОЩИЯ ЗА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ

Общи правомощия

Чл. 94. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 прилага инструментите за реструктуриране по отношение на институции и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, които отговарят на условията за реструктуриране.

(2) При упражняването на правомощията по ал. 1 органът за реструктуриране има право:

1. да изисква от всяко лице да предостави необходимата информация за целите на актуализиране и допълване на информацията в плановете за реструктуриране, както и предоставяне на информация при проверки на място;

2. да поеме контрола над институция в режим на реструктуриране и да упражнява всички права на акционерите и на ръководния орган на институцията в режим на реструктуриране;

3. да прехвърли инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на реструктуриране;

4. да прехвърли на друг субект с негово съгласие права, активи или задължения на институцията в режим на реструктуриране;

5. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) да намали, включително до нула, главницата или дължимата сума по задължения, които споделят загуби на институцията в режим на реструктуриране;

6. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.; изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) да преобразува задължения, които споделят загуби на институция в режим на реструктуриране в обикновени акции на тази институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, на съответната институция майка или на мостова институция, към която се прехвърлят активи, права или задължения на институцията или на дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5;

7. да обезсилва дългови инструменти, емитирани от институцията в режим на реструктуриране, с изключение на обезпечените задължения и при спазване на чл. 66, ал. 2;

8. да намали, включително до нула, номиналната стойност на акциите и на другите инструменти на собственост на институцията в режим на реструктуриране и да обезсили тези акции и други инструменти на собственост;

9. да изиска от институция в режим на реструктуриране или от съответна институция майка да емитира нови акции или други капиталови инструменти, включително конвертируеми под условие;

10. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) да промени падежа на дългови инструменти и други задължения, които споделят загуби, емитирани от институцията в режим на реструктуриране, или да промени размера на дължимата лихва по такива инструменти и други задължения, които споделят загуби, или датата, на която лихвата става платима, включително да спре плащания за определен период от време, освен в случаите на обезпечени задължения и при спазване на чл. 66, ал. 2;

11. да затвори или да прекрати финансови договори или договори за деривати при прилагането на чл. 76;

12. да освободи и/или да смени един или повече членове на ръководния орган или висшия ръководен персонал на институцията в режим на реструктуриране;

13. (изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) да изиска своевременно оценка на лицето, което придобива квалифицирано дялово участие, независимо от сроковете по глава трета, раздел III от Закона за кредитните институции, съответно по чл. 56, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

(3) При изпълнение на решенията по ал. 1 не се прилагат ограничения, произтичащи от:

1. съществуващи правомощия за одобрение или съгласие на публично или частно лице, включително акционерите или кредиторите на институцията в режим на реструктуриране, освен когато се прилага чл. 4;

2. съществуващи изисквания за предварителното уведомяване на определени лица, включително изискване за публикуване на известие или проспект или за подаване, или за регистриране на документи в друг орган, с изключение на уведомленията по чл. 113 и 115 и по Закона за държавните помощи и правната рамка на Европейския съюз за държавната помощ.

(4) (Нова – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Държавните органи и длъжностните лица са длъжни да оказват в рамките на своите правомощия съдействие на органите за реструктуриране при упражняване на техните правомощия.

Допълнителни правомощия

Чл. 95. (1) При упражняване на правомощия за реструктуриране органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 има право:

1. при спазване на чл. 110 да създаде необходимите условия за това прехвърлянето да не бъде обременено със задължения или тежести, засягащи прехвърляните финансови инструменти, права, активи или задължения, като за тази цел правото на обезщетение в съответствие с този закон не се счита за задължение или тежест;

2. да отмени права за бъдещо придобиване на акции;

3. да изиска от съответния орган да прекрати или да спре допускането до търговия на регулиран пазар или официалната регистрация на финансовите инструменти съгласно Закона за публичното предлагане на ценни книжа или съответното приложимо законодателство;

4. да създаде необходимите условия за това приобретателят да бъде третиран като институцията в режим на реструктуриране по отношение на всички нейни права или задължения или предприети от нея действия, включително правата и задълженията, свързани с участието в пазарна инфраструктура, при прилагане на чл. 58 и 60;

5. да изисква от институцията в режим на реструктуриране или от приобретателя да предоставя на другата страна информация и съдействие;

6. да измени или прекрати договор, по който страна е институцията в режим на реструктуриране, или да замени приобретателя като страна по договор.

7. (нова – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) да изиска от институция, получила държавна помощ на основание член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 806/2014, в определен срок да възстанови неправомерно използвани суми при решение за възстановяване по член 19, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 806/2014.

(2) Органът за реструктуриране упражнява правомощията по ал. 1 само когато това е необходимо за постигането на резултатите на действие по реструктуриране или на една или повече от целите на реструктурирането.

(3) Органът за реструктуриране предприема мерки за осигуряване на непрекъснатостта на стопанската дейност, за да се гарантира постигането на резултатите на действие по реструктуриране и когато е приложимо, възможността приобретателят да извършва прехвърлената стопанска дейност.

(4) Мерките по ал. 3 се прилагат чрез разпореждане на органа за реструктуриране, когато се отнасят до:

1. продължаване действието на договорите, сключени от институцията в режим на реструктуриране, така че приобретателят да поеме нейните права и задължения, свързани с прехвърлените финансови инструменти, права, активи или задължения, и да замени институцията в режим на реструктуриране във всички съответни договорни документи;

2. заместването на институцията в режим на реструктуриране с приобретателя в съдебни производства, свързани с прехвърлените финансови инструменти, права, активи или задължения.

(5) Разпорежданията по ал. 4 имат действие независимо от съществуващи ограничения относно прехвърлянето на вземания и задължения съгласно националното законодателство.

(6) Правомощията по ал. 1, т. 4 и ал. 4, т. 2 не засягат:

1. правото на служител на институцията в режим на реструктуриране да прекрати трудов договор;

2. при спазване на чл. 101 – 103 правото на всяка страна по договор да упражни права по договора, включително правото да го прекрати, когато има това право в съответствие с договорните условия, в резултат на действие или бездействие от страна на институцията в режим на реструктуриране преди съответното прехвърляне или от страна на приобретателя, след като е извършено съответното прехвърляне.

Правомощия за изискване на предоставянето на услуги и улеснения

Чл. 96. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да изисква от институцията в режим на реструктуриране или от субектите от нейната група да предоставят услуги или улеснения, които са необходими, за да позволят на приобретателя да извършва ефективно прехвърлената му дейност, и които не могат да бъдат осигурени от друг доставчик в разумни срокове и с по-малко разходи. Когато е открито производство по несъстоятелност по отношение на институцията по изречение първо, синдикът осигурява изпълнението на посочените изисквания.

(2) Когато органи за реструктуриране от други държави членки са наложени аналогични на посочените в ал. 1 задължения по отношение на институция или дружество от група, установено в Република България, органът за реструктуриране има право да наложи тяхното спазване.

(3) Услугите и улесненията по ал. 1 и 2 се ограничават до оперативни услуги и улеснения и не включват финансова подкрепа.

(4) Услугите и улесненията по ал. 1 и 2 се предоставят:

1. когато са били предоставяни по споразумение на институцията в режим на реструктуриране, преди да е предприето действие по реструктуриране – при същите условия и срок като тези от споразумението;

2. когато не съществува споразумение или срокът му е изтекъл – при разумни условия.

Приложито законодателство при изпълнение на мерки за управление на кризи или мерки за предотвратяване на кризи от други държави членки

Чл. 97. (1) Когато при реструктуриране на институция или дружество от група в друга държава членка се прехвърлят активи, които се намират в Република България, или права или задължения, уредени съгласно българското

законодателство, прехвърлянето се извършва съгласно този закон и приложимото българско законодателство.

(2) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, оказва разумно съдействие на орган за реструктуриране от държава членка, който извършва или възнамерява да извърши прехвърлянето по ал. 1, за да осигури, че инструменти на собственост или активи, права или задължения се прехвърлят на приобретателя в съответствие с приложимото законодателство.

(3) Акционерите, кредиторите и трети лица, засегнати от прехвърлянето по ал. 1, нямат право да оспорват или да искат заличаване на последиците от прехвърлянето на основание на разпоредби на българското законодателство или на друго законодателство, уреждащо акциите, другите инструменти на собственост, правата или задълженията.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато орган за реструктуриране на друга държава членка е упражнил правомощия за обезценяване или преобразуване и задълженията, които споделят загуби или съответните капиталови инструменти на институция в режим на реструктуриране включват инструменти или задължения, по отношение на които се прилага законодателството на Република България, или задължения към кредитори в Република България, главницата на тези задължения или инструменти се намалява или задълженията или инструментите се преобразуват в съответствие с правомощията за обезценяване или преобразуване, упражнени от органа за реструктуриране на другата държава членка.

(5) Кредитори, засегнати от упражняването на посочените в ал. 4 правомощия за обезценяване или преобразуване, нямат право да оспорват намаляването на сумата на главницата на инструмента или на задължението или неговото преобразуване на основание на разпоредби на законодателството на Република България.

(6) Мерките за реструктуриране по ал. 1 и 4 се обжалват по реда, предвиден в законодателството на държавата членка, в която е установен съответният орган за реструктуриране. Законодателството на тази държава членка се прилага и при частични прехвърляния по ал. 1, което урежда защитни механизми в този случай.

Приложито право при изпълнение на мерки за управление на кризи или мерки за предотвратяване на кризи в други държави членки

Чл. 98. (1) Когато при реструктуриране от органа за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 се прехвърлят активи, права или задължения, които се намират в друга държава членка, прехвърлянето се извършва съгласно приложимото законодателство на тази държава членка.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Органът за реструктуриране по ал. 1 може да търси съдействие на органа за реструктуриране на държавата членка по ал. 1, за да гарантира, че инструменти на собственост или активи, права или задължения се прехвърлят на приобретателя в съответствие с приложимото законодателство.

(3) Когато органът за реструктуриране по ал. 1 упражни правомощия за обезценяване или преобразуване и приемливите задължения или съответните капиталови инструменти на институция в режим на реструктуриране включват инструменти или задължения, по отношение на които се прилага законодателството на друга държава членка, или задължения към кредитори в тази държава членка, главницата на тези задължения или инструменти се намалява или задълженията или инструментите се преобразуват в съответствие с правомощията за обезценяване или преобразуване, упражнени от органа за реструктуриране по ал. 1 съгласно този закон.

(4) Мерките за реструктуриране по ал. 1 и 3 се обжалват по реда на чл. 117.

Правомощия по отношение на активи, права, задължения, акции и други инструменти на собственост, намиращи се в трети държави

Чл. 99. (1) Когато действие по реструктуриране включва действие по отношение на активи, които се намират в трета държава, или на акции или други инструменти на собственост, права или задължения, уредени от законодателството на трета държава, органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да разпореди:

1. извънредният управител, синдикът или друго лице, упражняващо контрол над институцията в режим на реструктуриране, и приобретателят да предприемат всички необходими мерки, за да породи последици прехвърлянето, обезценяването, преобразуването или действието;

2. извънредният управител, синдикът или друго лице, упражняващо контрол над институцията в режим на реструктуриране, да продължат да държат акциите, другите инструменти на собственост, активите или да упражняват правата, или да изпълняват задълженията от името на приобретателя, докато породи последици прехвърлянето, обезценяването, преобразуването или действието;

3. разумните разноски, направени правомерно от приобретателя при извършването на действие, изисквано съгласно т. 1 и 2, да бъдат покрити по един от начините, посочени в чл. 57, ал. 6.

(2) Когато органът за реструктуриране по ал. 1 прецени, че въпреки мерките, предприети от извънредния управител, синдика или от друго лице в съответствие с ал. 1, т. 1, съществува голяма вероятност прехвърлянето, обезценяването, преобразуването или действието да не породят последици

по отношение на определени активи, намиращи се в трета държава, или по отношение на определени акции, други инструменти на собственост, права или задължения, уредени от законодателството на третата държава, не се предприема прехвърляне, обезценяване, преобразуване или действие. Ако извършването им вече е било разпоредено, съответното разпореждане не поражда действие по отношение на активите или акциите, другите инструменти на собственост, права или задължения по изречение първо.

Изключване на определени договорни условия при ранна намеса и реструктуриране

Чл. 100. (1) Мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи, приложена за институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, включително настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка, не се смята за неизпълнение по смисъла на чл. 10 от Закона за договорите за финансово обезпечение или за прекратителна процедура по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи по договорите, по които тази институция или дружество е страна, при условие че продължава изпълнението на съществените договорни задължения, включително задълженията за плащане и изпълнение, както и за осигуряване на обезпечение.

(2) Предприета мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи не се счита за неизпълнение или за прекратителна процедура по ал. 1 и по договор, по който страна е:

1. дъщерно дружество, ако задълженията по него са обезпечени или поети по друг начин от предприятието майка или от друг субект от групата, или
2. субект от групата, когато в договора са включени разпоредби за крътосано неизпълнение.

(3) Когато процедурите за реструктуриране на трета държава се признават в съответствие с чл. 129 или когато в други случаи органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 е взел решение в този смисъл, за целите на този член тези процедури са мярка за управление на кризи.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) При условие че изпълнението на съществени договорни задължения продължава, включително на задължения за плащане, доставка или осигуряване на обезпечение, спирането на изпълнението по чл. 52а, мярката за предотвратяване на кризи или мярката за управление на кризи, включително настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка, не могат да послужат като основание на страна по договор да извърши следното:

1. да упражни право на прекратяване, спиране, изменение, нетиране или прихващане, включително във връзка с договор, сключен от:

- а) дъщерно дружество, ако задълженията по него са обезпечени или поети по друг начин от субект от групата, или

б) субект от групата, ако той включва разпоредби за кръстосано неизпълнение;

2. да получи владението, да упражнява контрол или да получи изпълнение по обезпечение върху собственост на съответната институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, или субект от група във връзка с договор, който включва разпоредби за кръстосано неизпълнение;

3. да засегне договорни права на съответната институция или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, или субект от групата във връзка с договор, който включва разпоредби за кръстосано неизпълнение.

(5) Изискванията по този член не засягат упражняването на право по ал. 4, когато основание за неговото упражняване е събитие, различно от мярката за предотвратяване на кризи или мярката за управление на кризи или от настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Спирането или ограничаването съгласно чл. 52а, чл. 101, 102 или 103 не се счита за неизпълнение на договорно задължение за целите на ал. 1, 2 и 4 и чл. 103, ал. 1.

(7) Разпоредбите на този член се смятат за особени повелителни норми по смисъла на чл. 9 от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) (ОВ, L 177/6 от 4 юли 2008 г.).

Правомощия за спиране на изпълнението на определени задължения

Чл. 101. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да спре изпълнението на задължения за плащане или доставка съгласно договори, по които институцията в режим на реструктуриране е страна, считано от момента на публикуване на съобщение за спирането в съответствие с чл. 115, ал. 3, т. 1 до полунощ на следващия работен ден.

(2) Когато падежът на дадено задължение за плащане или доставка настъпва в рамките на срока на спиране, плащането или изпълнението става дължимо незабавно след изтичане на срока на спирането.

(3) В случай че изпълнението по ал. 1 е спряно, изпълнението на задълженията на контрагентите на институцията в режим на реструктуриране за плащане или доставка по същия договор се спира за същия срок.

(4) Спиране съгласно ал. 1 не се прилага по отношение на:

1. (отм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.);

2. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) задължения за плащане и доставка към системи или системни оператори, определени за целите на Закона за платежните услуги и платежните системи или съответното приложимо законодателство на държава членка;

3. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) централни контрагенти, получили разрешение за извършване на дейност в Европейския съюз съгласно чл. 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и централни контрагенти от трети държави, признати от ЕОЦКП съгласно чл. 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

4. (нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) централни банки.

(5) При упражняването на правомощие по този член органът за реструктуриране взема предвид възможното му въздействие върху нормалното функциониране на финансовите пазари.

(6) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране определя вида и обхвата на задълженията за плащане или доставка, по отношение на които да бъде приложено спиране съгласно ал. 1, като съобразява обстоятелствата във всеки отделен случай, включително дали е целесъобразно спиране на изпълнението по влогове на физически лица или микро-, малки и средни предприятия, попадащи в обхвата на гаранцията по Закона за гарантиране на влоговете в банките.

(7) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато прецени, че е целесъобразно да спре изпълнението на задължения по отговарящи на условията влогове, с решението по ал. 1 органът за реструктуриране определя за срока на спирането максимална дневна сума, която може да бъде изплащана по искане на вложителя. Условията и редът за определяне и изплащане на максималната дневна сума се уреждат с наредба на БНБ.

Ограничаване на изпълнението на обезпечени интереси

Чл. 102. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да ограничи правото на обезпечените кредитори на институцията в режим на реструктуриране да предприемат действие по принудително изпълнение по отношение на активи на институцията в режим на реструктуриране от момента на публикуване на съобщението за ограничението в съответствие с чл. 115, ал. 4 до полунощ на следващия работен ден.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране не упражнява правомощието по ал. 1 по отношение на:

1. обезпечени интереси на системи или на системни оператори, определени за целите на осигуряване на окончателност на сетълмента съгласно Закона за платежните услуги и платежните системи и съответното приложимо законодателство;

2. централни контрагенти, които са получили разрешение в Европейския съюз съгласно чл. 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и централни контрагенти от трети държави, признати от ЕОЦКП съгласно чл. 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

3. централни банки във връзка с активи, заложили от институцията в режим на реструктуриране или предоставени от тази институция под формата на маржин или обезпечение.

(3) Когато прилага чл. 112 органът за реструктуриране в рамките на своите правомощия разпорежда едни и същи ограничения съгласно ал. 1 за всички субекти от групата, по отношение на които се предприема действие по реструктуриране.

(4) При упражняването на правомощие по този член органът за реструктуриране взема предвид възможното въздействие на решението върху нормалното функциониране на финансовите пазари.

Временно спиране на упражняването на правото на прекратяване

Чл. 103. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да спре упражняването на правата на прекратяване на всяка страна по договор с институцията в режим на реструктуриране от момента на публикуване на съобщението в съответствие с чл. 115, ал. 3, т. 1 до полунощ на следващия работен ден, при условие че тя продължава да изпълнява задълженията си за плащане и доставка и за предоставяне на обезпечение.

(2) Органът за реструктуриране може да спре упражняването на правото на прекратяване на всяка страна по договор с дъщерно дружество на институцията в режим на реструктуриране, когато:

1. задълженията по този договор са гарантирани или обезпечени по друг начин от институцията в режим на реструктуриране;

2. правото на прекратяване се основава единствено на неплатежоспособността или финансовото състояние на институцията в режим на реструктуриране;

3. по отношение на институцията в режим на реструктуриране е било упражнено или може да бъде упражнено правомощие за прехвърляне, при което:

а) всички, свързани с договора, активи и задължения на дъщерното дружество са били прехвърлени или може да бъдат прехвърлени или поети от приобретателя, или

б) органът за реструктуриране осигури по друг начин подходяща защита на тези задължения.

(3) Решението за спиране по ал. 2 поражда действие от момента на публикуване на съобщението в съответствие с чл. 115, ал. 4 до полунощ на следващия работен ден в Република България или в съответната държава членка, в която е установено дъщерното дружество на институцията в режим на реструктуриране.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Спирането по ал. 1 и 2 не се прилага по отношение на:

1. системи или системни оператори, осигуряващи окончателност на сетълмента съгласно Закона за платежните услуги и платежните системи или съответното приложимо законодателство;

2. централни контрагенти, които са получили разрешение в Европейския съюз съгласно чл. 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и централни контрагенти от трети държави, признати от ЕОЦКП съгласно чл. 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

3. централни банки.

(5) Страна по договор с институция в режим на реструктуриране може да упражни правото си да го прекрати преди края на посочения в ал. 1 и 3 срок, ако получи съобщение от органа за реструктуриране, че правата и задълженията по договора няма да бъдат:

1. прехвърлени на друг субект, или

2. предмет на обезценяване или преобразуване при прилагането на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с чл. 65, ал. 1, т. 1.

(6) Когато органът за реструктуриране упражнява правомощията по ал. 1 и 2 и не е изпратено съобщение съгласно ал. 5, правото за прекратяване може да бъде упражнено след изтичането на срока на спирането при спазване на чл. 100, както следва:

1. когато правата и задълженията по договора са прехвърлени на друг субект, контрагентът може да упражни правото за прекратяване съгласно съответните договорни условия единствено при настъпването на продължаващо или последващо събитие, което е основание за прекратяване на договора;

2. когато институцията в режим на реструктуриране запазва правата и задълженията си по договора и органът за реструктуриране не е приложил инструмента за споделяне на загубите по отношение на този договор, контрагентът може да упражни правата на прекратяване съгласно договорните условия след изтичането на срока на спирането по ал. 1 или ал. 3.

(7) При упражняването на правомощие по този член органът за реструктуриране взема предвид възможното му въздействие върху нормалното функциониране на финансовите пазари.

(8) Институция или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 поддържат подробна документация за финансовите договори по смисъла на § 1, т. 83.

Договорно признаване на правомощия за спиране във връзка с реструктурирането

(Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Чл. 103а. (Нов – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) (1) При сключване на финансов договор институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 включват клаузи, с които страните признават, че финансовият договор може да бъде предмет на упражняване на правомощия на органите за реструктуриране за спиране или ограничаване на правата и задълженията по чл. 52а, 101, 102 и 103, и признават, че са обвързани от изискванията по чл. 100, при условие че:

1. финансовият договор се урежда от правото на трета държава;

2. финансовият договор предвижда упражняването на едно или повече права за прекратяване или права за изпълнение на обезпечени интереси, за които биха се прилагали чл. 52а, 101, 102 или 103, ако финансовият договор се уреждаше от приложимото законодателство в Република България.

(2) Институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, които са предприятия майки от Европейския съюз, предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че дъщерните им предприятия от трети държави включват във финансовите договори по ал. 1 клаузи, съгласно които упражняването на правомощието на органа за реструктуриране по чл. 52а, чл. 100, 101, 102 или 103 за спиране или ограничаване на правата и задълженията на предприятието майка от Европейския съюз не представлява валидно основание за упражняване на право на ранно прекратяване, спиране, изменение, нетиране или прихващане или за изпълнение на обезпечени интереси по тези договори.

(3) Алинея 2 се прилага за дъщерни предприятия в трета държава, които са кредитни институции, инвестиционни посредници, предприятия, които биха били инвестиционни посредници, ако главното им управление беше в Република България, или финансови институции.

(4) Когато институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 не включи във финансов договор изискваната съгласно ал. 1 клауза, това не възпрепятства органа за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 да упражни правомощията по чл. 52а, 100, 101, 102 или 103 по отношение на задълженията, произтичащи от този финансов договор.

Упражняване на правомощия за реструктуриране

Чл. 104. (1) За целите на предприемането на действие по реструктуриране органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да упражнява контрол върху институцията в режим на реструктуриране, като:

1. изпълнява правомощията на акционерите и на ръководния ѝ орган, така че да осигурява извършване и изпълняване на дейностите и услугите на институцията в режим на реструктуриране, и

2. управлява и се разпорежда с активите и имуществото на институцията в режим на реструктуриране.

(2) Контролът по ал. 1 се упражнява от органа за реструктуриране чрез задължителни разпореждания към ръководния орган на институцията в режим на реструктуриране или чрез назначения извънреден управител.

(3) През периода на реструктуриране органът за реструктуриране спира упражняването от акционерите на правата на глас по акции на институцията в режим на реструктуриране.

(4) Органът за реструктуриране може да предприеме действие по реструктуриране и без да упражнява контрол по ал. 1 върху институцията в режим на реструктуриране.

(5) Органът за реструктуриране преценява във всеки отделен случай дали действието по реструктуриране да бъде предприето чрез упражняване на контрол съгласно ал. 1 или без да се упражнява контрол съгласно ал. 4. За извършването на преценката се вземат предвид целите и общите принципи на реструктурирането, обстоятелствата по отношение на институцията в режим на реструктуриране и необходимостта да се улесни успешното реструктуриране на трансгранични групи.

Глава седемнадесета **ЗАЩИТНИ МЕХАНИЗМИ**

Третиране на акционерите и кредиторите при частични прехвърляния и при използване на инструмента за споделяне на загуби

Чл. 105. (1) Когато при извършване на действие по реструктуриране органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 е прехвърлил част от правата, активите и задълженията на институцията в режим на реструктуриране, акционерите и кредиторите, чиито вземания не са били прехвърлени, получават за своите вземания най-малко това, което биха получили, ако спрямо институцията би било открито производство по несъстоятелност към датата на вземане на решението по чл. 114.

(2) Когато органът за реструктуриране е приложил инструмента за споделяне на загуби, акционерите и кредиторите, чиито вземания са били обезценени или преобразувани в собствен капитал, не трябва да понесат по-големи загуби от тези, които биха понесли, ако спрямо институцията би било открито производство по несъстоятелност към датата на вземане на решението по чл. 114.

Оценка на разликата в третирането

Чл. 106. (1) След извършване на действие или на действия по реструктуриране органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, съответно временно разпорежда извършване на оценка от независимо лице дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране при производство по несъстоятелност. Тази оценка е различна от оценката по чл. 55.

(2) С оценката по ал. 1 се определя:

1. сумата, която акционерите, кредиторите или ФГВБ биха получили за своите вземания, съответно загубата, която биха претърпели при откриване на производство по несъстоятелност към датата на вземане на решението по чл. 114;

2. действителната сума, която акционерите и кредиторите са получили за своите вземания, съответно загубата, която са претърпели при реструктурирането на институцията;

3. наличие на разлика между сумите по т. 1 и 2.

(3) При изготвяне на оценката по ал. 1 се допуска, че по отношение на институцията в режим на реструктуриране:

1. е открито производство по несъстоятелност към датата на вземане на решението по чл. 114 и че действието по реструктуриране не е извършено;

2. не се отчита евентуалното предоставяне на извънредна публична финансова подкрепа.

(4) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.; доп. – ДВ, бр. 8 от 2023 г.) Оценката по ал. 1 в случаите, в които БНБ е орган за реструктуриране, се извършва от независим оценител, избран по реда на наредбата по чл. 55а, а когато Комисията е орган за реструктуриране – по реда на наредбата на Комисията по чл. 55а.

Защитни механизми за акционерите и кредиторите

Чл. 107. (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) В случай че с оценката по чл. 106 се установи, че акционер, кредитор или ФГВБ е понесъл по-големи загуби, отколкото би понесъл при прекратяване на институцията чрез производство по несъстоятелност, той има право разликата да му бъде изплатена съответно от ЕФП, ФПБ или ФПИП.

Защитни механизми за контрагентите при частични прехвърляния

Чл. 108. (1) В случаите, когато органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 е предприел действие по реструктуриране, при което се прехвърлят част от правата, активите и задълженията на институцията в режим на реструктуриране на друго лице, или в случаите на прилагане на инструмент за реструктуриране – се прехвърлят част от правата, активите и задълженията от мостова институция или дружество за управление на активи към друго лице, както и при упражняване на правомощията по чл. 95, ал. 1, т. 6 се прилага защитата по чл. 109 – 112 по следните договори и страните по тях:

1. договори за обезпечение, при които обезпеченото лице има права, включително условни, върху активите или правата, които подлежат на прехвърляне, независимо от това дали правото е обезпечено с конкретни активи или права, или с такива, които могат да бъдат заменени;

2. договори за финансово обезпечение с прехвърляне правото на собственост, при които обезпечителят, за да обезпечи изпълнението на определени задължения, прехвърля изцяло правото на собственост върху определени

активи на обезпеченото лице, при условие че обезпеченото лице прехвърля активите обратно, ако тези задължения бъдат изпълнени;

3. споразумения за прихващане, при които две или повече вземания или задължения, дължими между институцията и другата страна по споразумението, могат да бъдат прихванати;

4. споразумения за нетиране;

5. покрити облигации;

6. структурирани финансови споразумения, включително секюризации и инструменти, които се използват за целите на хеджирането, които представляват неразделна част от покритието и които според приложимото законодателство на държава членка са обезпечени по сходен начин с покритите облигации, включващи представянето и държането на обезпечение от страна по споразумението или от попечител, агент или представител.

(2) АLINEя 1 се прилага независимо:

1. от броя на страните по споразумението или договора;

2. от формата и основанието за възникване на споразумението или договора;

3. дали споразумението или договорът възниква или се урежда изцяло или частично от законодателството на друга държава членка или трета държава.

(3) В случаите по ал. 1 се прилагат правомощията, предвидени в чл. 100 – 103.

Защита на споразумения за финансово обезпечение, споразумения за прихващане и споразумения за нетиране

Чл. 109. (1) При упражняването на правомощията по този закон органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, не може да прехвърля частично правата и задълженията по договор за финансово обезпечение с прехвърляне правото на собственост, по споразумения за прихващане и по споразумения за нетиране, които дават право на страните да прихващат или да нетират свои права и задължения, нито да изменя или да прекратява тези права или задължения.

(2) Независимо от ал. 1, когато е необходимо, за да се осигури наличност на гарантираните влогове, БНБ може да:

1. прехвърля гарантирани влогове, обхванати от някое от споразуменията по ал. 1, без да прехвърля други активи, права или задължения, обхванати от същото споразумение;

2. прехвърля, изменя или прекратява посочените активи, права или задължения по т. 1, без да прехвърля гарантираните влогове.

Защита по споразумения за обезпечение

Чл. 110. (1) При упражняване на правомощията си по този закон органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, не може:

1. да прехвърля активи, с които е обезпечено дадено задължение, освен ако това задължение и обезпечението също са прехвърлени;

2. да прехвърля обезпечено задължение, освен ако обезпечението също е прехвърлено;

3. да прехвърля обезпечението, освен ако обезпеченото задължение също е прехвърлено, или

4. да изменя или прекратява договори за обезпечение при упражняване на правомощията си по този закон, ако в резултат на това изменение или прекратяване задължението престава да бъде обезпечено.

(2) Независимо от ал. 1, когато е необходимо, за да се осигури наличност на гарантираните влогове, БНБ може:

1. да прехвърля гарантирани влогове, обхванати от някое от споразуменията по ал. 1, без да прехвърля други активи, права или задължения, обхванати от същото споразумение;

2. да прехвърля, изменя или прекратява активи, права или задължения по т. 1, без да прехвърля гарантираните влогове.

Защита на структурирани финансови споразумения и на покрити облигации

Чл. 111. (1) При упражняване на правомощията си по този закон органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, не може:

1. да прехвърля частично активите, правата и задълженията, които представляват или са част от структурирани финансови споразумения, включително тези по чл. 108, ал. 1, т. 5 и 6, по които страна е институцията в режим на реструктуриране;

2. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) да прекратява или изменя активите, правата и задълженията, които представляват или са част от структурирани финансови споразумения, включително тези по чл. 108, ал. 1, т. 5 и 6, по които страна е институцията в режим на реструктуриране.

(2) Независимо от ал. 1, когато е необходимо, за да се осигури наличност на гарантираните влогове, БНБ може:

1. да прехвърля гарантирани влогове, обхванати от някое от споразуменията по ал. 1, без да прехвърля други активи, права или задължения, обхванати от същото споразумение;

2. да прехвърля, изменя или прекратява активи, права или задължения по т. 1, без да прехвърля гарантираните влогове.

Защита на системи, осигуряващи окончателност на сетълмента

Чл. 112. (1) Прилагането на инструмент за реструктуриране не засяга работата и правилата на платежни системи и системи за сетълмент на ценни книжа, които осигуряват окончателност на сетълмента по Закона за платежните услуги и платежните системи и съответното приложимо законодателство, когато органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3:

1. прехвърля на друго лице част от активите, правата или задълженията на институцията в режим на реструктуриране, и

2. упражнява правомощията по чл. 95, за да обезсили или измени условията на договор, по който институцията в режим на реструктуриране е страна, или да замести приобретател като страна по него.

(2) Прехвърляне, обезсилване или изменение по ал. 1 се извършва в съответствие с условията за неотменимост на нареждане за превод, изискванията за изпълнение на превод и нетиране и защита на обезпеченията, в платежни системи и в системи за сетълмент на ценни книжа с окончателност на сетълмента съгласно Закона за платежните услуги и платежните системи и съответното приложимо законодателство.

Глава осемнадесета **ПРОЦЕДУРНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ**

Изисквания за уведомяване

Чл. 113. (1) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Управителният съвет, съответно управителите, съветът на директорите на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 уведомяват БНБ, съответно Комисията, в качеството ѝ на компетентен орган по Закона за кредитните институции, съответно по Закона за пазарите на финансови инструменти, когато счита, че институцията или дружеството са проблемни или има вероятност да станат проблемни по смисъла на чл. 51, ал. 4.

(2) Компетентният орган по ал. 1 информира съответните органи за реструктуриране за всички получени уведомления по ал. 1 и за мерките за предотвратяване на кризи или действия, които той изисква да бъдат предприети от институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 при прилагане на надзорни мерки по Закона за кредитните институции, съответно по Закона за пазарите на финансови инструменти.

(3) Когато констатира, че по отношение на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 са налице условията по чл. 51, ал. 1, т. 1 и 2, компетентният орган по ал. 1 уведомява:

1. компетентните органи за всички клонове на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5;

2. органите за реструктуриране за всички клонове на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5;
3. съответната централна банка, когато е приложимо;
4. управителния съвет на ФГВБ, съответно на ФКИ, когато има вероятност за предприемане на действия, съгласно законовите им правомощия;
5. органа за реструктуриране на групата, когато е приложимо;
6. Министерството на финансите;
7. консолидиращия надзорен орган, в случай че институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 попадат в обхвата на надзора на консолидирана основа;
8. Европейския съвет за системен риск.

Решение на органа за реструктуриране за предприемане на действия по реструктуриране

Чл. 114. След оценка дали са налице условията за реструктуриране спрямо институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, въз основа на уведомлението по чл. 113, ал. 1 или по собствена инициатива органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, взема решение дали да предприеме действия по реструктуриране, като решението съдържа най-малко следното:

1. основанията за това решение, включително преценката дали институцията отговаря на условията за реструктуриране по чл. 51;
2. инструментите за реструктуриране, които органът за реструктуриране възнамерява да приложи, действията за реструктуриране, които възнамерява да предприеме, правомощията за реструктуриране, които възнамерява да упражни, или когато е целесъобразно – предложение да се пристъпи към отнемане на лиценза и ликвидация или към отнемане на лиценза и отправяне на искане до компетентния съд за откриване на производство по несъстоятелност.

Процедурни задължения на органа за реструктуриране

Чл. 115. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) След като предприеме действие по реструктуриране съобразно решението по чл. 114, органът за реструктуриране уведомява институцията в режим на реструктуриране, както и:

1. компетентните органи за клоновете на институцията в режим на реструктуриране;
2. Българската народна банка, когато институцията е инвестиционен посредник;
3. управителния съвет на ФГВБ, съответно управителния съвет на ФКИ;
4. органа за реструктуриране на ниво група, когато е приложимо;
5. Министерството на финансите на Република България;

6. консолидиращия надзорен орган в случаите, в които институцията в режим на реструктуриране попада в обхвата на надзора на консолидирана основа;

7. Европейската комисия, ЕССР, ЕБО, ЕЦБ, Европейския орган за ценни книжа и пазари и Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване;

8. операторите на платежните системи и системите за сетълмент на ценни книжа, в които участва институцията.

(2) Към уведомлението по ал. 1 се прилага копие от акта, с който се приемат действия по реструктуриране, с посочване на датата, от която те пораждат последици.

(3) Копие от акта, с който се предприема действие по реструктуриране, или съобщение за последиците от него за клиентите на институцията в режим на реструктуриране, както и редът и срокът в случай на спиране или ограничаване по чл. 101 – 103 се публикуват:

1. на интернет страницата на БНБ, съответно на Комисията;

2. на интернет страницата на институцията в режим на реструктуриране;

3. по искане на органа за реструктуриране – в Търговския регистър, когато действието по реструктуриране има за последица промяна на обстоятелствата, подлежащи на вписване;

4. в случай че инструменти на собственост или дългови инструменти на институцията в режим на реструктуриране са допуснати за търговия на регулиран пазар – в съответствие с начините за оповестяване на регулирана информация.

(4) Ако инструментите на собственост или дълговите инструменти не са допуснати за търговия на регулиран пазар, органът за реструктуриране изпраща съобщенията по ал. 3 на акционерите и кредиторите на институцията в режим на реструктуриране, които могат да бъдат установени чрез регистрите или базите данни на институцията в режим на реструктуриране, които са на разположение на органа за реструктуриране.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.; изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Когато действията по реструктуриране включват предоставянето на държавна помощ, включително използването на средства от ФПБ, съответно от ФПИП, решението по чл. 114 се взема, съответно актът, с който се приемат действия по реструктуриране, се приема след получаване на положително или условно решение от Европейската комисия за съвместимост на държавната помощ с вътрешния пазар. В тези случаи съответният орган за реструктуриране е администратор на помощ по смисъла на чл. 9 от Закона за държавните помощи.

Поверителност

Чл. 116. (1) При използването на информация, придобивана и създавана във връзка с възстановяване и реструктуриране на институции и субекти по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 7, се прилагат изискванията по този член за професионална тайна, като тази информация се използва само за изпълнение на служебните задължения, произтичащи от този закон.

(2) Изискванията за спазване на професионална тайна са задължителни за:

1. Българската народна банка;
2. Комисията за финансов надзор;
3. Министерството на финансите на Република България;
4. извънредните или временните управители;
5. потенциални приобретатели, на които органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 е направил предложение, независимо дали то е направено като подготовка за използването на инструмента за продажба на стопанска дейност и дали предложението е довело до придобивна сделка;

6. одитори, счетоводители, правни и професионални съветници, оценители и други експерти, наети пряко или косвено от БНБ, Комисията, Министерството на финансите или от потенциалните приобретатели, посочени в т. 5;

7. Фонда за гарантиране на влоговете в банките;
8. Фонда за компенсиране на инвеститорите;
9. други органи, участващи в процеса на реструктуриране, когато е приложимо;
10. мостовата институция и дружеството за управление на активи;
11. всяко друго лице, което пряко или косвено, постоянно или временно предоставя или е предоставяло услуги на лицата, посочени в т. 1 – 10;
12. служителите, членовете на управителните и контролните органи и всички други лица, работещи за органите, или субекти, посочени в т. 1 – 11, преди, по време и след назначаването им.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) За да се осигури спазването на изискванията по този член, лицата, посочени в ал. 2, т. 1 – 3 и т. 7 – 10, приемат вътрешни правила, включително правила за гарантиране на запазването на професионалната тайна от лицата, участващи пряко в процеса на реструктуриране.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Лицата по ал. 2 нямат право да разкриват поверителна информация, представляваща професионална тайна, която са получили от БНБ, от Комисията или от друг компетентен орган, или от орган за реструктуриране по реда и за целите на този закон при извършване на дейността им, освен ако информацията се разкрива при упражняване на функциите им по този закон в обобщена форма, така че да не могат да бъдат идентифицирани институциите или субектите по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 7, за които тя се отнася, или след изричното и предварително съгласие на БНБ,

Комисията, органа, институцията или субекта по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 7, които са предоставили информацията.

(5) При разкриване на информация в случаите по ал. 4 се оценяват възможните последици от разкриването ѝ върху: обществения интерес, свързан с финансовата, паричната или икономическата политика; търговските интереси на физически и юридически лица; целите на извършвани проверки; разследвания и одит. Процедурата за оценяване на последиците от разкриването на информация гарантира, че се извършва конкретна оценка на последиците от разкриването на съдържанието и подробностите относно плановете за възстановяване и реструктуриране и резултата от оценките на плановете за възстановяване и на възможността за реструктуриране.

(6) Изискванията на ал. 1 – 5 не възпрепятстват:

1. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) служителите и лицата, работещи за органите или субектите по ал. 2, т. 1 – 10, да обменят информация помежду си в рамките на всеки орган или субект, или

2. (доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) служителите и лицата, работещи за БНБ, съответно за Комисията, да обменят за целите на планирането или изпълнението на дадено действие по реструктуриране информация помежду си, с другия орган за реструктуриране в Република България, с други органи за реструктуриране в Европейския съюз, с други компетентни органи от Европейския съюз, с Министерството на финансите, с ФГВБ, с ФКИ, с компетентния съд за производството по несъстоятелност, с одиторите на финансовите отчети на институции или със субекти по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 7, с ЕБО, с ЕСП или с органите на трети държави, които изпълняват функции по реструктуриране, или при спазване на изисквания за поверителност – на потенциален приобретател.

(7) Независимо от останалите разпоредби на този член БНБ, съответно Комисията, при пълно спазване на изискванията за поверителност може да обменя информация и с други субекти, когато това е необходимо за целите на планирането и осъществяването на действие по реструктуриране.

(8) Този член не засяга разкриването на информация за целите на съдебните производства по граждански или наказателни дела, което се осъществява по съответния ред.

*Глава деветнадесета***ПРАВО НА ОБЖАЛВАНЕ И ИЗКЛЮЧВАНЕ НА ДРУГИ
ДЕЙСТВИЯ***Право на обжалване на решения*

Чл. 117. (1) Решението за предприемане на мярка за предотвратяване на кризи или решението за упражняване на правомощие по този закон, различно от прилагане на мярка за управление на кризи, подлежи на обжалване пред Върховния административен съд (ВАС).

(2) Решението за предприемане на мярка по управление на кризи подлежи на обжалване пред ВАС от всички засегнати лица. В тези случаи съдът се произнася съевременно и обосновава преценката си върху извършените от БНБ, съответно от Комисията, сложни икономически оценки на фактите.

(3) Обжалването по ал. 1 и 2 не спира изпълнението на решенията на БНБ, съответно на Комисията.

(4) Отмяната на решения на БНБ, съответно на Комисията, по ал. 1 и 2 не засяга валидността на последващи административни актове и правата на трети добросъвестни лица, придобити въз основа на отмененото решение или на административните актове, постановени въз основа на него. В този случай може да се търси единствено обезщетение за вредите, претърпени в резултат на незаконосъобразно решение или действие на БНБ и на Комисията.

Ограничения на други съдебни производства

Чл. 118. (1) Когато са изпълнени условията за реструктуриране, производство по несъстоятелност по отношение на дружество по чл. 1, ал. 1, т. 2 – 5 се открива само по искане на органа за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, или след предварителното съгласие на органа за реструктуриране.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) В случаите по ал. 1 съдът уведомява органа за реструктуриране за всяка молба за откриване на производство по несъстоятелност на дружество по чл. 1, ал. 1, т. 2 – 5. В тези случаи съдът се произнася по молбата, след като получи информация от органа за реструктуриране, че той не възнамерява да предприема действия по реструктуриране по отношение на инвестиционен посредник или субект от групата. Органът за реструктуриране предоставя информацията пред съда в срок до седем дни, считано от датата на уведомяването по изречение първо.

(3) Органът за реструктуриране може да поиска от съда да спре всяко съдебно действие или производство, по което институция в режим на реструктуриране е или ще бъде страна, ако това е необходимо за ефективно прилагане на инструментите и правомощията за реструктуриране, и

без да се засягат ограничения на изпълнението във връзка с обезпечени интереси, наложени съгласно чл. 102.

Глава двадесета

ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ НА ТРАНСГРАНИЧНИ ГРУПИ

Общи принципи относно процеса на вземане на решения с участието на повече от една държава членка

Чл. 119. При вземането на решения или предприемането на действия съгласно този закон, които могат да окажат въздействие върху една или повече други държави членки, БНБ, съответно Комисията, се съобразява със следните принципи:

1. при предприемането на действия по реструктуриране се вземат ефикасни решения при минимизиране на разходите за реструктуриране;

2. решенията се вземат и действията се предприемат своевременно и с необходимата бързина, когато е необходимо;

3. за осигуряване на координирано и ефективно вземане на решенията БНБ, съответно Комисията, си сътрудничи със съответните органи за реструктуриране, компетентните органи и други органи от държави членки;

4. когато институцията, лицензирана в Република България, е дъщерно дружество на предприятие майка от Европейския съюз, се зачитат интересите на държавата членка, в която е установено предприятието майка, включително въздействието на всяко решение или действие, или бездействие върху финансовата стабилност, фискалните ресурси, механизма за финансиране на реструктурирането, схемата за гарантиране на депозити или схемата за компенсирание на инвеститорите на тази държава членка;

5. зачитат се интересите на отделните държави членки, в които са установени дъщерни дружества на предприятие майка – обект на надзор от БНБ, съответно от Комисията, включително въздействието на всяко решение или действие, или бездействие върху финансовата стабилност, фискалните ресурси, механизмите за финансиране на реструктурирането, схемите за гарантиране на депозити или схемите за компенсирание на инвеститорите на тези държави членки;

6. зачитат се интересите на всяка държава членка, в която се намира значим клон на институцията, лицензирана в Република България, включително въздействието на всяко решение или действие, или бездействие върху финансовата стабилност на тези държави членки;

7. зачитат се постигането на баланс между интересите на засегнатите държави членки и избягването на несправедливо увреждане или неоправдана защита на интересите на Република България или друга държава членка, включително избягване на несправедливо разпределение на тежестта между държавите членки;

8. всяко задължение по този закон за консултация с орган, преди да бъде взето решение или предприето действие, означава най-малкото задължение за консултация с този орган относно елементите на предлаганото решение или действие, които могат да имат последици за съответното предприятие майка от Европейския съюз, дъщерно дружество или значим клон или да окажат въздействие върху стабилността на държавата членка, в която е установено или се намира съответното предприятие майка от Европейския съюз, дъщерно дружество или значим клон;

9. при предприемането на действия по реструктуриране БНБ, съответно Комисията, взема предвид и прилага плановете за реструктуриране, освен ако БНБ, съответно Комисията, и съответните органи за реструктуриране преценят, че в случая целите на реструктурирането ще бъдат постигнати по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плановете за реструктуриране;

10. осигуряване на необходимата степен на прозрачност, когато предложено решение или действие може да има последици за финансовата стабилност и фискалните ресурси на Република България и засегнатите държави членки, ФПБ, ФГВБ, ФПИП, ФКИ, както и за фондовете за реструктуриране, схемите за гарантиране на депозити и схемите за компенсирани инвеститорите от другите засегнати държави членки, и

11. координацията и сътрудничеството с цел цялостно намаляване на разходите по реструктурирането.

Колегии за реструктуриране

Чл. 120. (1) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Българската народна банка, съответно Комисията, когато е орган за реструктуриране на ниво група, създава колегии за реструктуриране, които изпълняват задачите по чл. 17 – 20, 27, 30, 69 – 72, чл. 125, 126 и 128 и осигуряват сътрудничеството и координацията с органите за реструктуриране на трети държави, когато е целесъобразно.

(2) Колегията за реструктуриране по ал. 1 се състои от следните органи:

1. Българската народна банка, съответно Комисията за финансов надзор, в качеството ѝ на орган за реструктуриране на ниво група и на консолидиращ надзорен орган;

2. Министерството на финансите на Република България;

3. Фонда за гарантиране на влоговете в банките, в случаите, когато БНБ е консолидиращ надзорен орган;

4. Европейския банков орган, без право на глас;

5. органите за реструктуриране от всяка държава членка, в която има установено дъщерно дружество, попадащо в обхвата на консолидиращия надзор, осъществяван от БНБ, съответно от Комисията;

6. органите за реструктуриране на държавите членки, в които е установено дружество по чл. 1, ал. 1, т. 5, което е част от групата и е майка на една или повече институции в групата;

7. органите за реструктуриране на държавите членки, в които се намират значими клонове;

8. компетентните органи на държавите членки, за които органът за реструктуриране е член на колегията;

9. компетентните министерства, ако не са органи за реструктуриране;

10. органът, който отговаря за схемата за гарантиране на депозити на държава членка, когато съответният орган за реструктуриране е член на колегията.

(3) Българската народна банка, съответно Комисията, другите органи за реструктуриране и другите компетентни органи участват в работата на колегията за реструктуриране по ал. 1 в съответствие с дадените им правомощия за изпълнение на следните цели и задачи:

1. обмен на информацията относно разработването на план за реструктуриране на групата, упражняването на подготвителни и превантивни правомощия по отношение на групата и нейното реструктуриране;

2. разработване на план за реструктуриране на групата;

3. оценка съгласно чл. 27 на възможността за реструктуриране на групата;

4. упражняване съгласно чл. 30 на правомощията за преодоляване или отстраняване на пречките по отношение на възможността за реструктуриране на групата;

5. вземане на решение за установяване на схема за реструктуриране на групата по чл. 125 и 126;

6. координация на връзките с обществеността относно стратегията и схемата за реструктуриране на групата;

7. координация на използването на механизмите за финансиране на реструктурирането;

8. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) определяне на минималните изисквания по чл. 69 – 72 на ниво група и на ниво дъщерни предприятия.

(4) Ако компетентният орган на държава членка по ал. 2, т. 8 не е централна банка, той може да реши да бъде придружаван от представител на съответната централна банка.

(5) Когато предприятие майка или институция – част от групата по ал. 1, имат дъщерно дружество или клон, който би се считал за значим, ако се намира в Европейския съюз, органите за реструктуриране от съответните трети държави могат по тяхно искане да бъдат поканени да участват в колегията за реструктуриране като наблюдатели, при условие че БНБ, съответно Комисията, счита, че към тези органи за реструктуриране се

прилагат изисквания за поверителност, които са еквивалентни на тези по чл. 133.

(6) Българската народна банка, съответно Комисията, ръководи дейността на колегията по ал. 1, като:

1. утвърждава писмени правила и процедури за работата на колегията след консултация с останалите ѝ членове;

2. координира всички дейности на колегията за реструктуриране;

3. свиква и ръководи всички заседания и предварително предоставя на всички членове на колегията изчерпателна информация относно организацията на заседанията, основните въпроси за обсъждане и точките, които ще бъдат разглеждани;

4. уведомява членовете на колегията за всички планирани заседания с цел те да могат да заявят участие;

5. решава кои членове и наблюдатели да бъдат поканени да присъстват на определени заседания на колегията въз основа на важността на въпроса, който ще се обсъжда, за тези членове и наблюдатели, включително потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки;

6. информира редовно всички членове на колегията за решенията и резултатите от заседанията по т. 5.

(7) Българската народна банка, съответно Комисията, Министерството на финансите и Управителният съвет на ФГВБ поддържат тясно сътрудничество с членовете на колегията по ал. 1. Когато колегията по ал. 1 се председателства от Комисията, тя има право да покани за участие в нея представител на БНБ в качеството ѝ на централна банка.

(8) При извършването на преценката по ал. 6, т. 5 БНБ, съответно Комисията, задължително кани:

1. всички органи за реструктуриране, членове на колегията, когато в дневен ред са включени въпроси, за които се прилага процесът на съвместно вземане на решение, или

2. съответния орган за реструктуриране, когато в дневния ред са включени въпроси, свързани с лице от групата, установено в държавата членка;

3. Европейския банков орган.

(9) Българската народна банка, съответно Комисията, може да не създаде колегия по ал. 1, ако друга група или колегия изпълнява функциите и задачите по ал. 3 и изпълнява условията и процедурите по този член и по чл. 123, като в този случай под колегия за реструктуриране по смисъла на този закон се счита тази друга група или колегия.

Участие в колегия за реструктуриране

Чл. 121. (1) Българската народна банка, съответно Комисията, Министерството на финансите и ФГВБ участват в колегия за реструктуриране, организирана от съответния орган за реструктуриране на ниво група или в друга група или колегия, изпълняваща същите функции и задачи, когато:

1. Българската народна банка, съответно Комисията, е орган за реструктуриране на индивидуална основа спрямо институция, която е дъщерно дружество на предприятието майка от Европейския съюз;

2. в Република България е установен значим клон на институция от групата, или

3. дъщерно дружество, установено в Република България, е предприятието майка на една или повече институции в групата и е дружество по чл. 1, ал. 1, т. 5.

(2) При участието в колегията по ал. 1 БНБ, съответно Комисията, изпълнява задачите по чл. 120, ал. 3 в съответствие с дадените ѝ правомощия.

(3) Българската народна банка, съответно Комисията, има право да участва във всяко заседание на колегията по ал. 1, когато в дневния ред са включени въпроси, за които се прилага процесът на съвместно вземане на решение или които са свързани с институция, лицензирана в Република България, или с дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 от групата.

(4) Българската народна банка, съответно Комисията, Министерство на финансите и ФГВБ поддържат тясно сътрудничество с членовете на колегията по ал. 1. Когато Комисията участва в колегията по ал. 1, тя има право да покани за участие в нея и представител на БНБ в качеството ѝ на централна банка.

Европейски колегии за реструктуриране

Чл. 122. (1) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато предприятието майка от трета държава има институция – дъщерно дружество, лицензирана в Република България, както и дъщерни дружества, установени в други държави членки, или институция от трета държава има значим клон, установен в Република България, както и значими клонове, установени в други държави членки, съответният орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 и органите за реструктуриране на държавите членки, в които са установени дъщерните дружества и значимите клонове, създават европейска колегия за реструктуриране.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.; изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато предприятието майка от Европейския съюз, установено в Република България, притежава всички дъщерни предприятия от Европейския съюз на институция от трета държава или на предприятието майка от трета държава,

европейската колегия за реструктуриране се председателства от органа за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3.

(3) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, участва като член на европейската колегия за реструктуриране, когато предприятието майка от Европейския съюз, което е установено в друга държава членка, притежава всички дъщерни предприятия от Европейския съюз на институция от трета държава или на предприятие майка от трета държава. В тези случаи европейската колегия за реструктуриране се председателства от органа за реструктуриране от държавата членка, в която е установено предприятието майка от Европейския съюз.

(4) (Преишна ал. 3 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато не са налице условията по ал. 2 или 3, европейската колегия за реструктуриране се председателства от органа за реструктуриране на предприятието майка от Европейския съюз или дъщерното предприятие от Европейския съюз с най-висока обща стойност на балансовите активи.

(5) (Преишна ал. 4 – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Европейската колегия за реструктуриране изпълнява посочените в чл. 120 функции и задачи по отношение на дъщерните институции и когато е приложимо, по отношение на значимите клонове.

(6) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) При определяне на минималните изисквания по чл. 69 – 72 членовете на европейската колегия за реструктуриране вземат предвид глобалната стратегия за реструктуриране, ако има такава, приета от органите от третата държава.

(7) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато в съответствие с глобалната стратегия за реструктуриране дъщерните предприятия, установени в Европейския съюз, или предприятието майка от Европейския съюз и неговите дъщерни институции не са субекти за реструктуриране и членовете на европейската колегия за реструктуриране са съгласни с тази стратегия, дъщерните предприятия, установени в Европейския съюз, или предприятието майка от Европейския съюз на консолидирана основа изпълняват изискването по чл. 70а, като емитират инструменти, отговарящи на условията по чл. 70а, ал. 5, т. 1 и 2 на:

1. своето крайно предприятие майка, установено в трета държава;
2. дъщерните предприятия на крайното предприятие майка, които са установени в същата трета държава, или
3. други субекти, при условията по чл. 70а, ал. 5, т. 1, буква „а“ и т. 2, буква „б“.

(8) (Преишна ал. 5 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, и другите органи за реструктуриране по ал. 1 могат по взаимно съгласие да не приложат изискването за създаване на европейска колегия по ал. 1, ако друга група или колегия, включително ко-

легия за реструктуриране по чл. 120 и 121, изпълнява функциите и задачите по ал. 2 – 7 и изпълнява условията и процедурите по този член и по чл. 123, като в този случай под европейска колегия за реструктуриране по смисъла на този закон се счита тази друга група или колегия. В този случай се изисква и съгласието на членовете на другата група или колегия.

Обмен на информация

Чл. 123. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) При спазване на изискванията на чл. 116 БНБ, съответно Комисията, предоставя при поискване на ЕСП, други органи за реструктуриране и други компетентни органи цялата информация, необходима за изпълнението на техните задачи във връзка с възстановяване и реструктуриране на институции и субекти от техните групи.

(2) Когато е орган за реструктуриране на ниво група, БНБ, съответно Комисията, координира обмена на цялата относима информация между органите за реструктуриране, включително предоставя своевременно на другите органи за реструктуриране цялата необходима информация с цел да улесни изпълнението на задачите по чл. 120, ал. 3, т. 2 – 8.

(3) Българската народна банка, съответно Комисията, предоставя информация, получена от орган за реструктуриране на трета държава, само след изричното съгласие на този орган.

(4) Българската народна банка и Комисията обменят информация с Министерството на финансите, когато информацията засяга решение или въпрос, който изисква уведомяване, одобрение или съгласие на министерството или може да има последици за публичните финанси.

Реструктуриране на група с участие на дъщерно дружество от Република България

Чл. 124. (1) Когато реши, че институция, лицензирана в Република България, или установено в Република България дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, които са дъщерни предприятия на група, отговарят на условията за реструктуриране, органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 съобщава незабавно на органа за реструктуриране на ниво група, на консолидиращия надзорен орган и на органите, участващи в колегията за реструктуриране на групата, следната информация:

1. решението, че институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 отговаря на условията за реструктуриране;

2. действията по реструктуриране или такива, водещи до откриване на производство по несъстоятелност, които органът за реструктурира-

не по чл. 2, съответно по чл. 3, смята за целесъобразни за тази институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5.

(2) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да предприеме действията по ал. 1, когато:

1. органът за реструктуриране на ниво група прецени след консултация с другите членове на колегията за реструктуриране, че действията по реструктуриране или процедурите няма вероятност да доведат до изпълнение на условията за реструктуриране спрямо лице от групата в друга държава членка, или

2. в рамките на 24 часа от получаване на уведомлението по ал. 1 от органа за реструктуриране на ниво група той не е извършил преценка по т. 1.

(3) Срокът по ал. 2, т. 2 може да бъде удължен със съгласието на органа за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3.

(4) Когато не са изпълнени условията по ал. 2, по предложение на органа за реструктуриране на ниво група се приема схема за реструктуриране на групата под формата на съвместно решение на този орган, органа за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 и органите за реструктуриране спрямо дъщерните дружества, включени в схемата.

(5) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместното решение по ал. 4 в съответствие с чл. 31, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(6) Когато органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, не е съгласен с предложената от органа за реструктуриране на ниво група схема за реструктуриране на групата, както и когато има намерение да се отклони от нея или смята, че в интерес на финансовата стабилност трябва да предприемат по отношение на институцията или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 самостоятелни действия по реструктуриране или процедури, различни от предложените в схемата, той излага подробно основанията за несъгласието си или за отклоняването от схемата пред органа за реструктуриране на ниво група и другите органи за реструктуриране, обхванати от схемата, и ги информира за действията или мерките, които ще предприеме. При излагането на основанията за несъгласието си органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, взема предвид плана за реструктуриране, потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки, както и потенциалните последици от самостоятелните действия или мерки за други части от групата.

(7) Съвместното решение по ал. 4, както и решението по ал. 6 на органа за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 е окончателно.

**Реструктуриране с участие на дъщерно дружество
извън Република България, когато БНБ, съответно Комисията,
е орган за реструктуриране на ниво група**

Чл. 125. (1) След като получи уведомление от орган за реструктуриране на държава членка, че дъщерно дружество от група, за която БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране на ниво група, отговаря на условията за реструктуриране и след консултация с другите членове на колегията за реструктуриране, БНБ, съответно Комисията, оценява вероятното въздействие, което предложените от органа по отношение на дъщерното дружество действия за реструктуриране или други мерки биха оказали върху групата и върху лицата от групата в Република България и други държави членки, и гали действията по реструктуриране или другите мерки има вероятност да доведат до изпълнение на условията за реструктуриране по отношение на лице от групата в Република България или друга държава членка.

(2) Когато след консултация с другите членове на колегията за реструктуриране органът за реструктуриране на ниво група по ал. 1 прецени, че действията по реструктуриране или другите мерки, за които е получил уведомление по ал. 1, има вероятност да доведат до изпълнение на условията за реструктуриране по отношение на лице от групата в Република България или държава членка, най-късно 24 часа след получаване на уведомлението по ал. 1 той предлага схема за реструктуриране на групата и я представя на колегията за реструктуриране.

(3) Срокът по ал. 2 може да бъде удължен със съгласието на органа за реструктуриране на другата държава членка по ал. 1.

(4) Схемата за реструктуриране на групата по ал. 2:

1. е съобразена със и следва плана за реструктуриране, освен ако съответният орган за реструктуриране на ниво група и другите органи за реструктуриране преценят, че целите на реструктурирането ще се постигнат по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плана;

2. определя действията по реструктуриране, които да се предприемат от БНБ, съответно от Комисията, и другите органи за реструктуриране по отношение на предприятието майка от Европейския съюз и на субекти от групата с цел да се постигнат целите на реструктурирането по чл. 50 и да се спазят принципите по чл. 53;

3. описва начина на координация на действията по реструктуриране по м. 2;

4. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) съдържа план за финансиране, който съответства на плана за реструктуриране на групата, принципите за споделяне на отговорността, установени в чл. 17, ал. 7, т. 7 и ал. 8, и за съвместно използване на сродства по чл. 143.

(5) Схемата за реструктуриране на групата по ал. 2 се приема под формата на съвместно решение на органа за реструктуриране на ниво група и органите за реструктуриране по отношение на дъщерните дружества, включени в схемата.

(6) Органът за реструктуриране на ниво група може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 5 в съответствие с чл. 31, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(7) Когато един или повече органи за реструктуриране са изразили несъгласие или имат намерения да не приложат схемата за реструктуриране по ал. 2, БНБ, съответно Комисията, и останалите органи за реструктуриране могат да постигнат съвместно решение по схема за реструктуриране по ал. 5.

(8) Съвместните решения по ал. 5 и 7 са окончателни.

Реструктуриране на група, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране на ниво група

Чл. 126. (1) Когато БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране на ниво група и прецени, че съответното предприятие майка от Европейския съюз изпълнява условията за реструктуриране, тя незабавно съобщава информацията по чл. 124, ал. 1 на членовете на колегията за реструктуриране на групата.

(2) Действията по чл. 124, ал. 1, т. 2 могат да включват прилагането на схема за реструктуриране на групата, изготвена в съответствие с чл. 125, ал. 4, ако е налице едно от следните обстоятелства:

1. действията на ниво предприятие майка, съобщени в съответствие с чл. 124, ал. 1, т. 2, има вероятност да доведат до изпълнение на условията за реструктуриране по отношение на лице от групата в друга държава членка;

2. действията, приложими само на ниво предприятие майка, не са достатъчни за разрешаване на проблемната ситуация или няма вероятност да доведат до оптимални резултати;

3. едно или повече дъщерни дружества отговарят на условията за реструктуриране съгласно констатациите на органите за реструктуриране за тези дъщерни предприятия, или

4. действията по реструктуриране или процедурите на ниво група ще бъдат от полза за дъщерните дружества, което прави подходящо прилагането на схема за реструктуриране на групата.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Когато предлаганите от органа за реструктуриране на ниво група действия по ал. 1 не включват схема за реструктуриране на групата, той взема решението си след консултация с членовете на колегията за реструктуриране.

(4) Решението по ал. 3 взема предвид:

1. плана за реструктуриране, освен ако органът за реструктуриране на ниво група и другите органи за реструктуриране преценят, че целите на реструктурирането ще се постигнат по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плана;

2. финансовата стабилност на съответните държави членки.

(5) Когато предлаганите действия по ал. 1 включват схема за реструктуриране на групата, тази схема е под формата на съвместно решение на органа за реструктуриране на ниво група и органите за реструктуриране по отношение на дъщерните предприятия, включени в схемата.

(6) Органът за реструктуриране на ниво група може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 3 в съответствие с чл. 31, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(7) Когато един или повече органи за реструктуриране са изразили несъгласие или имат намерения да се отклонят от схемата за реструктуриране по ал. 3, органът за реструктуриране на ниво група и останалите органи за реструктуриране могат да постигнат съвместно решение по схема за реструктуриране.

(8) Съвместните решения по ал. 5 и 7 са окончателни.

Реструктуриране на група, когато БНБ, съответно Комисията, е орган за реструктуриране на дъщерно дружество

Чл. 127. (1) Когато орган за реструктуриране на ниво група предложи приемане на схема за реструктуриране на групата и схемата включва действия по отношение на дъщерна институция, лицензирана в Република България, или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 от групата, тази схема се приема чрез съвместно решение на този орган, органа за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 и другите органи за реструктуриране по отношение на дъщерните предприятия, включени в схемата.

(2) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да поиска от ЕБО съдействие за постигане на съвместно решение по ал. 1 в съответствие с чл. 31, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(3) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 участва в консултация по инициатива на органа за реструктуриране на ниво група, която включва дъщерна институция, лицензирана в Република България, или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 от групата, когато този орган прецени, че предприятието майка от Европейския съюз на групата отговаря на условията за реструктуриране, но не предложи схема за реструктуриране на групата съгласно ал. 1.

(4) Когато органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 не е съгласен с предложената от органа за реструктуриране на ниво група схема за реструктуриране на групата, както и когато има намерение да се отклони от нея или смята, че в интерес на финансовата стабилност трябва

да предприеме по отношение на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 самостоятелни действия или процедури, различни от предложените в схемата, той излага подробно основанията за несъгласието си или за отклоняването от схемата пред органа за реструктуриране на ниво група и другите органи за реструктуриране, обхванати от схемата, и ги информира за действията или мерките, които ще предприеме. При излагането на основанията за несъгласието си съответният орган за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 взема предвид плана за реструктуриране, потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки, както и потенциалните последици от действията или мерките за други части от групата.

(5) Съвместното решение по ал. 1, както и решението на съответния орган за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 и ал. 4 е окончателно.

Сътрудничество при реструктуриране на субекти от група

Чл. 128. (1) Когато не се прилага схема за реструктуриране на групата и органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 предприема действия по реструктуриране по отношение на субект от групата, той си сътрудничи тясно с другите органи за реструктуриране в рамките на колегията за реструктуриране с оглед постигане на координирана стратегия за реструктуриране на всички субекти от групата, които са проблемни или има вероятност да станат проблемни.

(2) Когато предприема действие по реструктуриране по отношение на субект от група, органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, информира редовно и изчерпателно за него и за постигнатия напредък членовете на колегията за реструктуриране.

(3) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, извършва незабавно приложимите действия по чл. 124 – 127 и по този член, като отчита неотложния характер на ситуацията.

Глава двадесет и първа

ОТНОШЕНИЯ С ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

Признаване и изпълнение на процедури за реструктуриране на трета държава

Чл. 129. (1) Процедури за реструктуриране на трети държави се признават и прилагат в съответствие със сключените междудържавни споразумения. Когато няма такива споразумения, не са влезли в сила или не съдържат разпоредби относно признаване и изпълнение на процедури за реструктуриране, се прилагат разпоредбите на този член.

(2) Когато съществува европейска колегия за реструктуриране, органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, участва като

член във вземането на съвместно решение по признаване на процедура за реструктуриране на трета държава по отношение на институцията или предприятието майка от тази трета държава, когато няма сключено и влязло в сила споразумение, което урежда признаването и изпълнението на процедурата за реструктуриране на третата държава и при ограниченията на чл. 130.

(3) Съвместното решение по признаване на процедура за реструктуриране на трета държава по ал. 2 се прилага доколкото не противоречи на българското законодателство.

(4) Ако не е създадена европейска колегия за реструктуриране или не бъде постигнато съвместно решение от органите за реструктуриране, участващи в европейската колегия за реструктуриране, органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, взема самостоятелно решение при ограниченията на чл. 130 относно признаване и изпълнение на процедурата за реструктуриране на съответната трета държава по отношение на институцията или предприятието майка от тази държава, като отчита интересите на Република България и другите държави членки, в които извършва дейност институцията или предприятието майка, включително потенциалното въздействие на признаването и изпълнението на процедурата за реструктуриране на третата държава върху други части на групата и финансовата стабилност в тези държави членки.

(5) При решение за прилагане на процедура по реструктуриране на трета държава органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, има право да използва правомощията по реструктуриране, предвидени в този закон.

(6) При необходимост от защита на обществения интерес БНБ, съответно Комисията, може да предприеме действие по реструктуриране по отношение на предприятие майка, за което е орган за реструктуриране, когато по преценка на съответния орган от третата държава институцията от тази държава отговаря на изискванията за реструктуриране съгласно националното ѝ законодателство. При предприемане на действие по реструктуриране се прилага чл. 100.

(7) Признаването и изпълнението на процедурата за реструктуриране на трета държава не се прилага при производство по несъстоятелност по реда на Закона за банковата несъстоятелност или по реда на част четвърта от Търговския закон.

Право да се откаже признаването или изпълнението на процедурите за реструктуриране на трета държава

Чл. 130. Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да откаже да признае или да изпълни процедурата за реструктуриране на трета държава, а при създадена европейска колегия за реструктуриране – след консултация с другите органи за реструктуриране, ако счита, че:

1. процедурата за реструктуриране на третата държава би имала неблагоприятни последици за финансовата стабилност в Република България или в друга държава членка;

2. е необходимо самостоятелно действие по реструктуриране съгласно чл. 131 по отношение на клон в Република България, за да бъдат постигнати целите на реструктуриране;

3. признаването или изпълнението на процедурата за реструктуриране на третата държава би довело до неравнопоставено третиране на кредиторите, включително вложителите, които се намират във или на които се дължи плащане в Република България или друга държава членка спрямо кредиторите, включително вложителите, от третата държава със сходни права;

4. признаването или изпълнението на процедурата за реструктуриране на третата държава би имало съществени фискални последици за Република България, или

5. последиците от признаването или изпълнението биха противоречали на българското законодателство.

Реструктуриране на клон на институция от трета държава

Чл. 131. (1) Когато не се прилага процедура за реструктуриране на трета държава по отношение на клон на институция, лицензиран да извършва дейност в Република България, или органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, е отказал признаване на процедурата на основание чл. 130, той прилага правомощията си за реструктуриране по този закон. При предприемане на действие по реструктуриране се прилага чл. 100.

(2) Органът за реструктуриране по чл. 2 или по чл. 3 може да упражни правомощията по ал. 1, когато прецени, че действието по реструктуриране е в обществен интерес и ако е изпълнено поне едно от следните условия:

1. клонът в Република България вече не отговаря или има вероятност да не отговори на условията за издаване на лиценз на институция със седалище в трета държава за извършване на банкова дейност, съответно на дейност като инвестиционен посредник чрез клон, и на условията за осъществяване на дейност, както и че няма вероятност в разумен срок действие в рамките на частния сектор, надзорни действия или действие на орган от съответната трета държава да осигури спазване на изискванията или да

предотврати изпадането на институцията в невъзможност да изпълнява задълженията си;

2. по преценка на органа за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, институцията от третата държава не може или не желае, или има вероятност да не може да изплати на падежа задълженията си към кредитори от Република България или от друга държава членка, или задълженията, които са поети от или осчетоводени в баланса на клона или администрирани от него, и в разумен срок не е започната или няма да бъде започната процедура за реструктуриране на институцията или производство по несъстоятелност в съответствие със законодателството на третата държава;

3. съответният орган на третата държава е започнал процедура за реструктуриране по отношение на институцията от третата държава или е уведомил органа за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, за намерението си да започне такава процедура.

(3) При предприемане от съответния орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1 на самостоятелно действие по реструктуриране по отношение на клон в Република България се вземат предвид целите на реструктурирането, като се спазват:

1. принципите, предвидени в чл. 53;

2. приложимите изисквания, свързани с използването на инструментите за реструктуриране.

(4) (Нова – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Когато реструктуриране на клон на кредитна институция от трета държава изисква използване на средства от ФПБ, се прилага чл. 137 със средства от подфонда по чл. 134, ал. 1, т. 1.

(5) (Нова – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Когато реструктуриране на клон на инвестиционен посредник от трета държава изисква използване на средства от ФПИП, се прилага чл. 137 със средства от подфонда по чл. 135, ал. 1, т. 1.

Сътрудничество с органите на трета държава

Чл. 132. (1) Когато има сключени от ЕБО рамкови споразумения за сътрудничество със съответни органи на трета държава, БНБ и Комисията може също да сключват с тях необвързващи споразумения за сътрудничество, когато е целесъобразно, в съответствие с рамковите споразумения.

(2) Необвързващите споразумения за сътрудничество по ал. 1 могат да уреждат следните въпроси:

1. обмяна на информация, необходима за подготвянето и поддържането на плановете за реструктуриране;

2. консултациите и сътрудничеството при разработване на плановете за реструктуриране, включително принципите за упражняване на правомощията съгласно чл. 129 и 131 и подобни правомощия съгласно законодателството на съответните трети държави;

3. обмяна на информация, необходима за прилагане на инструментите за реструктуриране и за упражняване на правомощията за реструктуриране и подобни правомощия съгласно законодателството на съответните трети държави;

4. ранното предупреждение на страните по споразумението или консултация с тях преди предприемането на съществено действие съгласно този закон или законодателството на съответната трета държава, когато се засяга институцията или групата, за които се отнася споразумението;

5. координацията на връзките с обществеността при съвместни действия по реструктуриране;

6. процедурите и договореностите за обмен на информация и сътрудничество съгласно т. 1 – 5, включително, когато е целесъобразно, посредством създаването и работата на групи за управление на кризи.

(3) Българската народна банка и Комисията уведомяват ЕБО за всяко споразумение за сътрудничество, сключено в съответствие с ал. 1.

Обмен на поверителна информация

Чл. 133. (1) Българската народна банка, Комисията и Министерството на финансите предоставят информация, която представлява професионална тайна по чл. 116, на съответните органи за реструктуриране, компетентните органи и компетентните министерства от трети държави, ако:

1. тези органи имат задължения за запазване на поверителност на информацията, еквивалентни на изискванията на чл. 116 и съответстващи на правото на Европейския съюз и Република България за защита на личните данни;

2. информацията е необходима на съответните органи на трети държави единствено за изпълнението на възложените им съгласно националното законодателство функции за реструктуриране, които са сравними с възложените им по този закон.

(2) Информация, произхождаща от друга държава членка, която представлява професионална тайна, може да се предоставя на съответните органи на трети държави само със съгласието на органите на държавата членка и за целите, за които е дадено съгласието.

(3) При предоставяне на друга държава членка на информация, която представлява професионална тайна, БНБ, Комисията и Министерството на финансите могат да посочат, че информацията може да бъде оповестена

само след изрично съгласие на БНБ, съответно на Комисията или Министерството на финансите, и да определят целите, за които дават съгласие.

Глава двадесет и втора **МЕХАНИЗМИ ЗА ФИНАНСИРАНЕ НА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕТО**

Фонд за реструктуриране на банки

(Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.)

Чл. 134. (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) (1) Органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 управлява фонд за реструктуриране на банки, който се състои от отделни подфондове:

1. подфонд с цел финансиране на прилагането на инструментите и правомощията за реструктуриране по този закон по отношение на клонове на кредитни институции от трети държави, и

2. подфонд за набиране на вноски по членове 69, 70 и 71 от Регламент (ЕС) № 806/2014 и прехвърлянето им към ЕФП.

(2) Средствата на отделните подфондове се инвестират в съответствие с изискванията на този закон, без да се допуска тяхното смесване.

(3) Разходите, свързани с управлението на ФПБ, се финансират от таксите, събирани във връзка с функцията на БНБ по реструктуриране, съгласно чл. 59а от Закона за Българската народна банка.

(4) Органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 изготвя отделен финансов отчет на ФПБ.

(5) Органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 взема решение относно използване на средства от ФПБ единствено в съответствие с целите на реструктурирането по чл. 50 и с принципите по чл. 53.

Фонд за реструктуриране на инвестиционни посредници

Чл. 135. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Създава се Фонд за реструктуриране на инвестиционните посредници, който се състои от отделни подфондове:

1. подфонд с цел финансиране на прилагането на инструментите и правомощията за реструктуриране по този закон по отношение на инвестиционните посредници по чл. 1, ал. 1, т. 2, които не попадат в обхвата на

Регламент (ЕС) № 806/2014, и клоновете на инвестиционни посредници от трети държави по чл. 1, ал. 1, т. 6, и

2. пофонд за набиране на вноски по членове 69, 70 и 71 от Регламент (ЕС) № 806/2014 и прехвърлянето им към ЕФП; пофондът се създава, в случай че инвестиционен посредник попадне в обхвата на чл. 2 от Регламент (ЕС) № 806/2014.

(2) Фондът за реструктуриране на инвестиционни посредници се управлява от управителния съвет на ФКИ. Разходите, свързани с управлението на този фонд, са част от общите административни разходи на ФКИ и се финансират по предвидения в Закона за публичното предлагане на ценни книжа рег.

(3) Управителният съвет на ФКИ изготвя отделен финансов отчет на ФПИП.

(4) Комисията в качеството си на орган за реструктуриране по чл. 3 взема решение за използване на средства от ФПИП и възлага на управителния съвет на ФКИ изпълнението на това решение.

(5) Решението по ал. 4 може да се вземе единствено в съответствие с целите на реструктурирането по чл. 50 и принципите по чл. 53.

Управление на фондовете за реструктуриране

Чл. 136. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1, съответно Управителният съвет на ФКИ, взема решения за:

1. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) събиране от клоновете на кредитни институции от трети държави, съответно от инвестиционните посредници, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, и от клоновете на инвестиционни посредници от трети държави на годишни вноски в съответствие с чл. 139;

2. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) събиране от клоновете на кредитни институции от трети държави, съответно от инвестиционните посредници, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, и от клонове на инвестиционни посредници от трети държави на извънредни вноски съгласно чл. 140, когато вноските по т. 1 са недостатъчни, и

3. сключване на договори за заемане на средства и други форми на подкрепа и предоставяне на заеми при условията и по реда на чл. 141 и 142;

4. инвестирание на средствата на ФПБ, съответно на ФПИП;
5. назначаване на регистриран одитор за извършване на независим финансов одит на годишния финансов отчет на ФПБ, съответно на ФПИП;
6. изпълнение на възложени с този закон задължения, включително по глава единадесета и глава дванадесета;

7. (изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) приемане на годишния финансов отчет на ФПБ, съответно на ФПИП, и обнародването му до 30 април.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Средствата на ФПБ се държат по сметка в БНБ и се инвестират съгласно Закона за Българската народна банка.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Средствата на ФПИП могат да се инвестират при спазване на принципите на сигурност, ликвидност и диверсификация във финансови инструменти, както следва:

1. депозити в левове и евро или други финансови инструменти, предлагани от Българската народна банка;

2. депозити в евро при чуждестранни банки, които имат един от трите най-високи кредитни рейтинги, присъдени от две агенции за кредитен рейтинг;

3. дългови инструменти в евро, без вградени опции, емитирани от чужди държави, чуждестранни банки, чуждестранни финансови институции, международни финансови организации, чуждестранни агенции или други чуждестранни дружества, които инструменти или емитенти имат един от трите най-високи кредитни рейтинги, присъдени от две агенции за кредитен рейтинг.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Фондът за реструктуриране на инвестиционни посредници има право:

1. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) да извършва репо сделки (сделки с уговорка за обратно изкупуване) в евро с чуждестранни банки, чуждестранни финансови институции или международни финансови организации, които имат един от трите най-високи кредитни рейтинги, присъдени от две агенции за кредитен рейтинг;

2. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по

чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) да предоставя в заем срещу еквивалентно обезпечение притежаваните от тях дялови инструменти по ал. 3, т. 3 на чуждестранни банки, чуждестранни финансови институции или международни финансови организации, които имат един от трите най-високи кредитни рейтинги, присъдени от две агенции за кредитен рейтинг.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) При спазване на изискванията на настоящия закон и на Закона за Българската народна банка средства на ФПИП могат да бъдат възлагани за управление на БНБ срещу възнаграждение.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Правилата и ограниченията за инвестиране на средствата на ФПИП, както и измененията в тях се приемат от управителния съвет на ФКИ.

Използване на средствата от фондовете за реструктуриране

Чл. 137. (1) Органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, взема решение за използване на средства от ФПБ, съответно от ФПИП, до размер, необходим за гарантиране на ефективно прилагане на инструментите за реструктуриране. С тези средства могат да се финансират едно или повече от следните действия:

1. гарантиране на активите или задълженията или отпускане на заеми на институция в режим на реструктуриране, на нейните дъщерни предприятия, на мостова банка, мостов инвестиционен посредник или на дружество за управление на активи;

2. закупуване на активи на институцията в режим на реструктуриране;

3. придобиване на обикновени акции, издадени от мостова банка, мостов инвестиционен посредник, мостов финансов холдинг или от дружество за управление на активи;

4. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) изплащане на обезщетения на акционери, съдружници или кредитори съгласно чл. 107;

5. вноски в институцията в режим на реструктуриране, когато се прилага инструментът за споделяне на загуби, и органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, е решил да изключи определени кредитори от обхвата на споделянето на загубите в съответствие с чл. 67;

6. отпускане на заем на други механизми за финансиране на доброволна основа.

(2) Когато се прилага инструментът за продажба на стопанска дейност, действията по ал. 1 може да се предприемат по отношение на купувача.

(3) Средства от ФПБ, съответно от ФПИП, не могат да се използват за пряко поемане на загубите на институцията или гружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, нито за рекапитализация на институцията или гружеството. Когато използването на средства по ал. 1 води до частично прехвърляне на загубите на институцията или гружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 към ФПБ, съответно към ФПИП, се прилагат изискванията на чл. 67.

Източници на средства

(Загл. изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.)

Чл. 138. (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) (1) Източници на средствата във ФПБ, съответно във ФПИП, са:

1. годишни и извънредни вноски от банките и клоновете на кредитни институции от трети държави, съответно от инвестиционните посредници и клоновете на инвестиционни посредници от трети държави;

2. доходите от инвестиране на средствата във ФПБ, съответно във ФПИП;

3. получени от ФПБ, съответно от ФПИП, суми от възстановяване на средства, използвани за целите на реструктурирането по реда, предвиден при прилагане на съответните инструменти за реструктуриране, както и свързаните с тях доходи и компенсации;

4. други източници.

(2) Българската народна банка е депозитар на средствата на ФПИП.

Годишни вноски

(Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.)

Чл. 139. (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) (1) Органът за реструктуриране по чл. 3 до 31 март на текущата година определя общата сума на годишните вноски във ФПИП за съответната година, като отчита фазата на икономическия цикъл и съответстващото въздействие върху финансовото състояние на инвестиционните по-

средници. Органът за реструктуриране по чл. 3 информира управителния съвет на ФКИ за определената обща сума в срока по изречение първо.

(2) До 1 май на текущата година органът за реструктуриране по чл. 3 определя индивидуалните годишни вноски за инвестиционните посредници, които са лицензирани в Република България и не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, както и за клоновете от трети държави в рамките на сумата по ал. 1 и представя на управителния съвет на ФКИ информацията за индивидуално определените вноски в същия срок.

(3) До 1 май на текущата година органът за реструктуриране по чл. 8, ал. 1 уведомява клоновете на кредитни институции от трети държави относно размера на дължимите индивидуални годишни вноски във ФПБ.

(4) Органът за реструктуриране по чл. 3 уведомява всеки инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, който не попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, и клон на инвестиционен посредник от трета държава за размера на индивидуална годишна вноска за ФПИП в срока по ал. 2.

(5) Клон на кредитна институция от трета държава, съответно инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, който не попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, или клон на инвестиционен посредник от трета държава внася във ФПБ, съответно във ФПИП, индивидуално определената годишна вноска в 30-дневен срок, считано от датата на уведомлението по ал. 3, съответно по ал. 4.

(6) Вноската по ал. 3 е еднократна годишна сума с фиксиран размер, определен съгласно наредба на БНБ.

(7) Вноската по ал. 2, дължима от инвестиционните посредници, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, и от клоновете на инвестиционни посредници от трети държави, е пропорционална на относителния дял на сумата на задълженията на инвестиционния посредник или на клона от трета държава (с изключение на собствения капитал) спрямо общите задължения на всички инвестиционни посредници и клонове от трети държави (с изключение на собствения капитал). Размерът на вноската отчита и рисковия профил на инвестиционния посредник или на клона и се изчислява в съответствие с правилата, определени от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 г. за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ, L 11/44 от 17 януари 2015 г.).

(8) Органът за реструктуриране по чл. 3 упражнява контрол относно изпълнението на задълженията на инвестиционни посредници и клонове на инвестиционни посредници от трети държави. Управителният съвет на ФКИ информира органа за реструктуриране по чл. 3 за плащането на годишни вноски и му оказва съдействие при упражняване на контрола по изречение първо.

(9) При неплащане на годишна вноска в определения срок органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1, съответно управителният съвет на ФКИ, начислява за срока на забавата лихва върху дължимата сума в размер на законната лихва.

(10) Когато инвестиционен посредник или клон на инвестиционен посредник от трета държава не плати изискуема вноска в срок, управителният съвет на ФКИ уведомява незабавно органа за реструктуриране по чл. 3.

(11) Годишните вноски по този член се отчитат като счетоводни разходи за текущата година.

Извънредни вноски

(Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.)

Чл. 140. (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) (1) Когато размерът на средствата, натрупани във ФПБ, съответно във ФПИП, не е достатъчен, за да покрие разходите, свързани с финансиране на реструктурирането, се набират извънредни вноски от клоновете на кредитни институции от трети държави, съответно от инвестиционните посредници, лицензирани в Република България, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, и от клоновете на инвестиционни посредници от трети държави.

(2) Органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 определя размера на извънредна вноска на клон на кредитна институция от трета държава, който не може да надвишава трикратния размер на последната определена годишна вноска по чл. 139, ал. 6.

(3) Органът за реструктуриране по чл. 3 определя общата сума на извънредните вноски на инвестиционните посредници, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, и на клоновете на инвестиционни посредници от трети държави, която не е по-голяма от трикратния размер на последната определена годишна вноска по чл. 139, ал. 7.

(4) Общата сума на индивидуални извънредни вноски по ал. 3 за инвестиционни посредници, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, и за клонове на инвестиционни посредници от трети държави се разпределя между тях в съответствие с правилата, предвидени в чл. 139, ал. 7.

(5) С решението по ал. 2, съответно по ал. 3, органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, определя срока, в който се плащат извънредните вноски в пълен размер.

(6) Ако плащането на извънредни вноски би застрашило ликвидността на клон на кредитна институция от трета държава или ликвидността или платежеспособността на инвестиционен посредник, който не попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, или на клон на инвестиционен посредник от трета държава, органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, може да отложи за срок до 6 месеца изцяло или частично изпълнението на задължението. Отлагането може да бъде удължено за срок до 6 месеца по искане на клон на кредитна институция от трета държава, инвестиционен посредник или на клон на инвестиционен посредник от трета държава и след оценка на неговата обоснованост.

(7) Изискванията за контрол по чл. 139, ал. 8 се прилагат и за извънредните вноски за инвестиционните посредници, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, и за клоновете на инвестиционни посредници от трети държави.

(8) Правилата по чл. 139, ал. 9 и 10 се прилагат и при неплащане в срок на извънредна вноска.

Вноски към ЕФП

(Нов – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.)

Чл. 140а. (Нов – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) (1) След получаване на уведомление от ЕСП органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1, съответно по чл. 3, ал. 1, уведомява всяка кредитна институция, съответно инвестиционен посредник, който попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, относно размера на дължимата вноска съгласно членове 69, 70 и 71 от Регламент (ЕС) № 806/2014.

(2) Кредитните институции внасят във ФПБ, съответно инвестиционните посредници, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, внасят във ФПИП дължимите вноски в срок, посочен в уведомлението от съответния орган за реструктуриране по ал. 1.

(3) Органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1, съответно ФКИ чрез органа за реструктуриране по чл. 3, ал. 1, своевременно прехвърля към ЕФП вноските, набрани от кредитните институции, съответно от инвестиционните посредници, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014.

Алтернативни средства за финансиране

Чл. 141. Когато наличните средства, събрани от годишни вноски и извънредни вноски, не са достатъчни за покриване на разходите, свързани с финансиране на реструктурирането, ФПБ, съответно ФПИП, може да бъде

попълван със заемане на средства или подпомаган с други форми на подкрепа от банки, финансови институции или други трети лица, в случай че такива възможности са непосредствено достъпни при разумни условия.

Заемане на средства между механизми за финансиране

Чл. 142. (1) Фондът за реструктуриране на банките, съответно ФПИП, може да отправя искане за заемане на средства от останалите механизми за финансиране на реструктурирането в Европейския съюз, в случай че:

1. набраната чрез годишни вноски сума не е достатъчна за покриване на разходите на ФПБ, съответно на ФПИП, във връзка с реструктурирането;
2. извънредните вноски не са своевременно събрани;
3. заемането на средства и другите форми на подпомагане по чл. 141 не са непосредствено достъпни при разумни условия.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Средства на ФПБ, съответно на ФПИП, могат да се използват за предоставяне на заеми на други механизми за финансиране на реструктурирането в Европейския съюз. Решение за предоставяне на такива заеми се взема от органа за реструктуриране по чл. 2, ал. 1, съответно от управителния съвет на ФКИ, след одобрение от Министерството на финансите, а в случаите на предоставяне на заеми от ФПИП – и от органа за реструктуриране по чл. 3, и ако такива заеми са потърсени в резултат на аналогични на описаните в ал. 1 условия.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Министерството на финансите, органът за реструктуриране по чл. 2, съответно по чл. 3, и управителният съвет на ФКИ извършват своите преценки и вземат съответните решения по ал. 2 съобразно със сроковете съгласно искането на механизма за финансиране от другата държава членка.

(4) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Лихвеният процент, срокът на изплащане и другите условия по заема по ал. 1 или 2 се договарят между органа за реструктуриране по чл. 2, ал. 1, съответно управителния съвет на ФКИ, и органите за управление на другите участващи механизми за финансиране на реструктурирането. Договорените лихви, срокът и условията се прилагат за всички участващи в дадено споразумение за заем, освен ако участниците не се договорят за друго.

(5) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Сумите, с които ФПБ, съответно ФПИП, участва в предоставяне на заеми по ал. 2, се договарят от органа за реструктуриране по чл. 2, ал. 1, съответно от управителния съвет на ФКИ. Споразумението осигурява разпределение на ангажиментите за предоставяните средства между участващите механизми за финансиране, пропорционално на относителния дял на гарантираните влогове в съответната държава членка към общия размер на гарантираните влогове на участващите в споразумението държави, освен ако е договорено друго.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) При предоставяне на заем по ал. 2 сумата на отпуснатите средства не се намалява при отчитане на размера на събраните средства във ФПБ, съответно във ФПИП.

Използване на фондовете за реструктуриране при реструктуриране на група

Чл. 143. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) При изготвяне на схема за реструктуриране на група съгласно чл. 124 – 127, която включва субект по член 2 от Регламент (ЕС) № 806/2014 и предвижда план за финансиране, се прилага Регламент (ЕС) № 806/2014. За субектите извън посочените в изречение първо органът за реструктуриране по чл. 3, ал. 1 взема решение за участие на ФПИП във финансиране на реструктурирането съгласно приетия план за финансиране на действия по реструктуриране на ниво група.

(2) Планът за финансиране включва:

1. оценка по чл. 55 по отношение на засегнатите субекти от групата;
2. загубите, които ще бъдат признати от всеки засегнат субект в групата при използването на инструментите за реструктуриране;
3. за всеки засегнат субект в групата – загубите, които ще бъдат понесени от всеки клас акционери и кредитори;
4. вноските, които биха били направени от ФГВБ в съответствие с чл. 144 и останалите схеми за гарантиране на влоговете;
5. общата вноска от механизми за финансиране на реструктурирането, включително нейната цел и форма;
6. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество

по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) основата за изчисляване на сумите, които ФПИП и останалите механизми за финансиране на реструктурирането на държавите членки, в които са разположени засегнати субекти от групата, трябва да предоставят за финансиране на реструктурирането, за да се достигне посочената обща вноска по т. 5;

7. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) сумите, които ФПИП и останалите механизми за финансиране на засегнатите субекти от групата трябва да предоставят за финансиране на реструктурирането, и формата на тези вноски;

8. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) размера на средствата, които ФПИП и останалите механизми за финансиране на реструктурирането на държавите членки, в които са засегнатите субекти от групата, могат да получат като заем от институции, финансови институции и други трети лица;

9. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) срокове за използването на ФПИП и останалите механизми за финансиране на реструктурирането на държавите членки, в които са установени засегнатите субекти от групата, които могат да се удължават при необходимост.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.; изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Освен ако не е договорено друго в плана за финансиране, основата за пропорционално участие на ФПИП във вноската по ал. 2, т. 5 е съобразена с принципите по чл. 17, ал. 7, т. 7 при отчитане на:

1. частта от рисково претеглените активи на групата, която се държи от институции и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, установени в Република България;

2. частта от стойността на активите на групата, която се държи от институции и дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, установени в Република България;

3. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) частта от загубите, довели до необходимостта от реструктуриране на групата, която се дължи на субекти под надзора на Комисията, и

4. частта от общата вноска по ал. 2, т. 5, която съгласно плана за финансиране се очаква да се използва пряко в полза на субекти от групата, установени в Република България.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) При вземане на решение по ал. 1 органът за реструктуриране по чл. 3 съвместно с управителния съвет на ФКИ предвиждат необходимите мерки за осигуряване на възможностите за незабавно извършване на плащането на дължимата част от вноската по плана за финансиране при предприемане на действия по реструктуриране.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) За изпълнение на задължения по ал. 4 управителният съвет на ФКИ може да сключва съгласно чл. 141 договори за заем или други форма на подкрепа, както и да предоставя гаранции по договори, сключени от механизма за финансиране на реструктуриране на ниво група в съответствие с приетия план за финансиране.

(6) Приходите или ползите, получени от използването на механизмите за финансиране на реструктурирането на ниво група, се разпределят между съответните механизми за финансиране в съответствие с техните вноски по ал. 2.

Използване на ФГВБ в процеса на реструктурирането

Чл. 144. (1) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) При предприемане на действие по реструктуриране по отношение на кредитна институция по чл. 1, ал. 1, т. 1 или на клон на кредитна институция от трета държава ФГВБ се задължава да участва във финансиране на реструктурирането с парична вноска с цел покриване на загуби, при условие че се запазва достъпът на вложителите до техните влогове и при спазване на следните ограничения:

1. (доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) при използване на инструмента за споделяне на загуби – размерът на дължимата вноска от ФГВБ се определя от сумата, с която гарантираните влогове биха били обезценени за поемане на загубите на банката съгласно чл. 73, ал. 1, т. 1, съответно Регламент (ЕС) № 806/2014, ако гарантираните влогове попаднаха в обхвата на действие на инструмента и подлежах на обезценка

като вземания на кредитор с ред по чл. 94, ал. 1, т. 4 от Закона за банковата несъстоятелност;

2. при използване на други инструменти за реструктуриране – размерът на дължимата вноска от ФГВБ се определя от размера на загубите, които вложителите, чиито влогове са гарантирани, биха понесли в производството по несъстоятелност като кредитор с ред на вземанията по чл. 94, ал. 1, т. 4 от Закона за банковата несъстоятелност.

(2) Размерът на вноската по ал. 1 не може да надвишава по-малката от двете суми:

1. сумата на загубите, които ФГВБ би понесъл в производство по несъстоятелност по реда на Закона за банковата несъстоятелност;

2. минималния размер на наличните средства на ФГВБ по § 8 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за гарантиране на влоговете в банките.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Когато се използва инструментът за споделяне на загуби, вноската от ФГВБ не може да се използва за рекапитализация съгласно чл. 73, ал. 1, т. 2, съответно Регламент (ЕС) № 806/2014, на банката или на мостовата банка.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Определянето на дължимата от ФГВБ вноска по ал. 1 се извършва като част от оценката по чл. 55, съответно Регламент (ЕС) № 806/2014.

(5) Когато отговарящите на условията влогове в банка в режим на реструктуриране са прехвърлени в друго лице посредством инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента „Мостова банка“, вложителите нямат право на вземане срещу ФГВБ за частта от техните влогове в банката в режим на реструктуриране, която не е била прехвърлена, ако размерът на прехвърлените средства е равен или по-голям от общия размер на гаранцията по глава трета, раздел I от Закона за гарантиране на влоговете в банките.

Глава двадесет и трета

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Административни нарушения и наказания

Чл. 145. (1) При неспазване на изискванията на чл. 6, 8 или 9 за изготвяне, поддържане или актуализиране на плановете за възстановяване, на чл. 14, ал. 9 и 11, на чл. 40, ал. 1 или на чл. 113, ал. 1 се налага на:

1. физическо лице – глоба в размер до левовата равностойност на 5 млн. евро;

2. юридическо лице – имуществена санкция в размер до 10 на сто от общия годишен нетен оборот; когато юридическото лице е дъщерно дружество, за нетен оборот се приема оборотът съгласно консолидираните отчети на предприятието майка от Европейския съюз за предходната година.

(2) Когато стойността на реализираната печалба или избегнатата загуба в резултат на нарушението по ал. 1 може да бъде определена, на лицето се налага глоба, съответно имуществена санкция, до двойния размер на реализираната печалба, съответно избегнатата загуба.

(3) Когато физическото лице по ал. 1, т. 1 е член на ръководен орган или на висшия ръководен персонал на банката, съответно инвестиционния посредник или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, или е друго физическо лице, което носи отговорност, с наказанието по ал. 1, т. 1 или по ал. 2 може да му бъде наложена и временна забрана за заемане на длъжности в банки, инвестиционни посредници или дружества по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5.

(4) (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Наказанията по ал. 1 – 3 се налагат и при нарушения на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 70 или 70а.

(5) (Предишна ал. 4 – изм., ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Извън случаите по ал. 1 – 4, при извършване или допускане извършването на нарушение по този закон или на нормативен акт по прилагането му, ако деянието не съставлява престъпление, се налага на:

1. физическо лице – глоба от 1000 до 4000 лв., а при повторно нарушение – от 3000 до 12 000 лв.;

2. институция, финансова институция или предприятие майка – имуществена санкция в размер от 50 000 до 200 000 лв., а при повторно нарушение – от 200 000 до 500 000 лв.;

3. юридическо лице, различно от институция, финансова институция или предприятие майка – имуществена санкция в размер от 5000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение – от 20 000 до 50 000 лв.

Установяване на нарушенията и налагане на наказания

Чл. 146. (1) Актовете за установяване на нарушенията по чл. 145 се съставят от оправомощени от управителя на БНБ лица, когато нарушението е извършено от субектите по чл. 1, ал. 1, които са под надзора на БНБ, членовете на ръководните им органи или на висшия ръководен персонал, или физически лица, които носят отговорност за тези субекти.

(2) В случаите по ал. 1 наказателните постановления се издават от управителя на БНБ или от оправомощени от него лица за субектите по чл. 1, ал. 1, които са под надзора на БНБ, техни управителни органи или членове на

висшия ръководен персонал, или физически лица, които носят отговорност за тези нарушения.

(3) Актовете за установяване на нарушенията по чл. 145 се съставят от оправомощени от председателя на Комисията лица, когато нарушението е извършено от субекти по чл. 1, ал. 1, които са под надзора на Комисията, техни управителни органи или членове на висшия ръководен персонал, или физически лица, за които се счита, че носят отговорност за тези субекти.

(4) В случаите по ал. 3 наказателните постановления се издават от председателя на Комисията или от оправомощени от него длъжностни лица за субектите по чл. 1, ал. 1, които са под надзора на Комисията, техни ръководни органи или членове на висшия ръководен персонал, или физически лица, за които се счита, че носят отговорност за тези субекти.

(5) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Публикуване на информация за наложените административни наказания

Чл. 147. (1) Българската народна банка, съответно Комисията за финансов надзор, публикува своевременно на официалната си интернет страница информация за всички влезли в сила наказателни постановления, с които са наложени наказания за нарушения на този закон и на актовете по прилагането му, включително за нарушението, нарушителя, вида и размера на наказанието.

(2) Българската народна банка, съответно Комисията за финансов надзор, публикува информацията по ал. 1 в обобщен вид, когато прецени, че:

1. публикуването на лични данни за физическо лице, на което е наложено административно наказание, е прекомерно;

2. публикуването би застрашило стабилността на финансовите пазари или всякащо наказателно производство;

3. публикуването би причинило прекомерни вреди на банката, съответно на инвестиционния посредник или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, както и на засегнатите физически лица.

(3) Публикуването по ал. 1 се отлага за подходящ срок, ако има вероятност обстоятелствата по ал. 2 да отпадат.

(4) Публикуваната информация е достъпна на официалната интернет страница на БНБ, съответно на Комисията, в срок, не по-кратък от 5 години.

(5) При спазване на изискванията за професионална тайна съгласно чл. 111 БНБ, съответно Комисията, информира ЕБО за всички наложени административни наказания, включително за всяко обжалване по тях и резултатите от него.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Акционери“ са притежатели на инструменти на собственост.

1а. (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) „Базов собствен капитал от първи ред“ е базовият собствен капитал от първи ред, изчислен в съответствие с чл. 50 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

2. „Висш ръководен персонал“ са физическите лица, които упражняват изпълнителни функции в институция и които отговарят и се отчитат пред управителния ѝ орган във връзка с текущото ѝ управление.

3. „Вложител“ е понятие по смисъла на § 1, т. 6 от допълнителните разпоредби на Закона за гарантиране на влоговете в банките.

4. „Вътрешногрупова гаранция“ е договор, чрез който един субект от групата гарантира задълженията на друг субект от групата пред трето лице.

5. „Гарантирани влогове“ са влоговете по глава трета на Закона за гарантиране на влоговете в банките на стойност до посочения размер.

5а. (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) „Глобална системно значима институция (Г-СЗИ)“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 133 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

6. „Група“ е предприятие майка и неговите дъщерни дружества.

6а. (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) „Група за реструктуриране“ е:

а) субект за реструктуриране и неговите дъщерни предприятия, които не са:

аа) самите те субекти за реструктуриране;

бб) дъщерни предприятия на други субекти за реструктуриране;

вв) субекти, установени в трета държава, които не са включени в групата за реструктуриране в съответствие с плана за реструктуриране, и техните дъщерни предприятия, или

б) кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централен орган, и самият централен орган, когато най-малко една от тези кредитни институции или централният орган е субект за реструктуриране, и съответните им дъщерни предприятия.

7. „Действие по реструктуриране“ е решението:

а) банка или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 2 – 4 да бъдат поставени в режим на реструктуриране съгласно чл. 51 или 52;

б) да се приложи инструмент за реструктуриране;

в) да се упражнят едно или повече правомощия за реструктуриране.

8. (изм. – ДВ, бр. 8 от 2023 г.) „Деривати“ е понятие по смисъла на член 2, т. 5 от Регламент (ЕС) № 648/2012.

9. „Дългови инструменти“ по смисъла на чл. 94, ал. 2, т. 7 и 10 са облигации и други форми на прехвърляем дълг, инструменти, с които се създава или

признава дълг, и инструменти, пораждащи права за придобиване на дългови инструменти.

10. (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) „Дъщерно дружество“ е понятие по смисла на чл. 4, параграф 1, т. 16 от Регламент (ЕС) № 575/2013. За целите на прилагането на чл. 8, 9, 17, 29 – 33, 69 – 72в, 89 – 93 и 124 – 128 спрямо групите за реструктуриране по т. 6а, буква „б“ понятието „дъщерно дружество“ включва, когато е приложимо, кредитните институции, които са дълготрайно свързани с централен орган, самия централен орган и съответните им дъщерни предприятия.

10а. (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) „Задължения, които споделят загуби“ са задълженията и капиталовите инструменти, които не са включени в инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 и които не са изключени от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно чл. 66, ал. 2 – 5 и чл. 67, ал. 2.

11. „Засегнат кредитор“ е кредитор, чието вземане е свързано със задължение, което е намалено или преобразувано в акции чрез упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване вследствие на използването на инструмента за споделяне на загуби.

12. (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) „Значим клон“ е клон, който би бил определен за значим по смисла на чл. 87а или 87б от Закона за кредитните институции, съответно чл. 228 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

13. „Извънредна публична финансова подкрепа“ е държавна помощ по смисла на член 107, параграф 1 от Договора за функциониране на Европейския съюз, Закона за държавните помощи или всяка друга публична финансова подкрепа на наднационално равнище, която, ако бъде предоставена на национално равнище, би представлявала държавна помощ, която се предоставя за запазване или възстановяване на жизнеспособността, ликвидността или платежоспособността на дадена институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 или на групата, от която е тази институция или дружество.

14. „Извънредно ликвидно улеснение“ е предоставянето от централна банка на нейни парични средства или всяко друго улеснение, което може да доведе до увеличаване на паричните средства от централната банка, на платежоспособна банка или на група от платежоспособни банки, която е изправена пред временни проблеми с ликвидността, без тази операция да е част от паричната политика.

15. (Изм. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.) „Инвестиционен посредник“ е инвестиционен посредник, който съгласно чл. 4, параграф 1, т. 22 от Регламент (ЕС) 2019/2033 е:

1. получил лиценз при условията и по реда на Закона за пазарите на финансови инструменти и към който се прилага изискването за начален капитал, предвидено в чл. 10, ал. 1 от същия закон;

2. от друга държава членка, получил лиценз за предоставяне на инвестиционни услуги и за извършване на инвестиционни дейности съгласно националното си законодателство, въвеждащо Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ, L 173/349 от 12 юни 2014 г.), и към който се прилага изискването за начален капитал, предвидено в чл. 9, параграф 1 от Директива (ЕС) 2019/2034 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно пруденциалния надзор върху инвестиционните посредници и за изменение на директиви 2002/87/ЕО, 2009/65/ЕО, 2011/61/ЕС, 2013/36/ЕС, 2014/59/ЕС и 2014/65/ЕС (ОВ, L 314/64 от 5 декември 2019 г.).

16. „Инвеститор“ е инвеститор по смисъла на Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

17. „Институция“ е кредитна институция или инвестиционен посредник.

18. „Институция майка в държава членка“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 28 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

19. „Институция майка от Европейския съюз“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 29 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

20. „Институция в режим на реструктуриране“ е банка, инвестиционен посредник, финансова институция, финансов холдинг, смесен финансов холдинг, холдинг със смесена дейност, финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка от Европейския съюз, смесен финансов холдинг майка в държава членка или смесен финансов холдинг майка от Европейския съюз, по отношение на които се предприема действие по реструктуриране.

21. „Институция от трета държава“ е лице, чието главно управление е установено в трета държава, което би отговаряло на определението за институция или инвестиционен посредник, ако бе установено в Европейския съюз.

22. „Инструменти на базовия собствен капитал от първи ред“ са капиталови инструменти, които отговарят на условията, определени в член 28, параграфи 1 – 4, член 29, параграфи 1 – 5 или член 31, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

23. „Инструменти на допълнителния капитал от първи ред“ са капиталови инструменти, които отговарят на условията, определени в член 52, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

24. „Инструменти на капитала от втори ред“ са капиталови инструменти или подчинени заеми, които отговарят на условията, определени в член 63 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

25. „Инструменти на собственост“ са акции, други инструменти, които дават право на собственост, инструменти, които могат да бъдат преобразувани в акции или други инструменти на собственост или дават право на придобиване на такива, и инструменти, които представляват права в акции или други инструменти на собственост.

26. „Капиталови изисквания“ са изискванията по членове 92 – 98 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

27. „Клон“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 17 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

28. „Коефициент на преобразуване“ е коефициентът, с който се определя броят на акциите, в които ще бъде преобразувано задължението от конкретен клас, по отношение на един инструмент от този клас или на конкретна единица от стойността на вземането по дълга.

28а. (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) „Комбинирано изискване за буфер“ е понятие по смисъла на чл. 39, ал. 2 от Закона за кредитните институции.

29. „Компетентен орган“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013, включително Европейската централна банка по отношение на специалните задачи, които са ѝ възложени съгласно Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ, L 287/63 от 29 октомври 2013 г.).

30. „Компетентни министерства“ са министерствата на финансите или други министерства на държавите членки, които отговарят за решенията в икономическата, финансовата и бюджетната област на ниво държава членка съгласно съответното разпределение на компетентност.

31. „Консолидиращ надзорен орган“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 41 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

32. „Кредитна институция“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

33. „Критични функции“ са дейности, услуги или операции, чието прекъсване може да доведе в Република България или в друга държава членка до срив в предоставянето на услуги от важно значение за реалната икономика или да наруши финансовата стабилност поради размера, пазарния дял, външната и вътрешната взаимосвързаност, сложността или трансграничните дейности на институцията или групата, от гледна точка по-специално на заменяемостта на тези дейности, услуги или операции.

34. „Механизъм за финансиране на ниво група“ е механизъм или механизми за финансиране на държавата членка, в която се намира органът за реструктуриране на ниво група.

35. „Микро-, малко и средно предприятие“ е предприятие, чийто годишен оборот не надвишава годишния оборот, определен в чл. 3, ал. 1, т. 2 от Закона за малките и средните предприятия.

36. „Мярка за предотвратяване на кризи“ е упражняването на правомощия за непосредствено отстраняване на пропуски или пречки пред възстановимостта по чл. 7, ал. 7 и 8, упражняването на правомощия за преодоляване или отстраняване на пречки пред възможността за реструктуриране по чл. 29, прилагането на мярка за ранна намеса по чл. 44, назначаването на временен управител по чл. 46 или упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване по чл. 89.

37. „Мярка за управление на кризи“ е действие по реструктуриране или назначаването на извънреден управител съгласно чл. 54.

38. „На консолидирана основа“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 48 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

39. „Надзорна колегия“ е колегия на надзорни органи по смисъла на чл. 92г или чл. 92е от Закона за кредитните институции.

39а. (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) „Непрофесионален клиент“ е понятие по смисъла на § 1, т. 11 от допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти.

40. „Обезпечено задължение“ е задължение, при което правото на кредитора да получи плащане или друга форма на изпълнение е гарантирано чрез тежест, залог или реално обезпечение или чрез друго споразумение за обезпечение, включително задължения в резултат на репо сделки, и други споразумения за прехвърляне на обезпечение.

41. „Огледална трансакция“ е трансакция, която се сключва между два субекта от група с цел прехвърляне изцяло или частично на риска, създаден от друга трансакция, сключена между един от тези субекти от групата и трета страна.

42. „Орган за реструктуриране“ е орган, определен от държава членка, който е оправомощен да прилага инструментите за реструктуриране и да упражнява правомощията за реструктуриране.

43. „Орган за реструктуриране на ниво група“ е органът за реструктуриране на държавата членка, в която е установен консолидиращият надзорен орган.

44. „Основни стопански дейности“ са стопански дейности и свързани с тях услуги, които представляват съществени източници на доходи или печалба или които имат друга добавена стойност за дадена институция или за група.

45. „Отговарящи на условията влогове“ са влоговете по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за гарантиране на влоговете в банките или по силата на аналогично законодателство на държава членка.

46. „Подходящ орган“ е орган на държава членка, който притежава правомощията за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти.

46а. (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) „Подчинени приемливи задължения“ са инструменти, които отговарят на всички условия по чл. 72а и чл. 72б, параграфи 1, 2, 6 и 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

47. (Изм. – ДВ, бр. 25 от 2022 г.; в сила от 8 юли 2022 г.) „Покрити облигации“ е понятие по смисъла на чл. 2 от Закона за покритите облигации, или по отношение на инструмент, емитиран преди 8 юли 2022 г., облигации, издадени от кредитна институция със седалище в държава членка, която подлежи на надзор с цел защита на притежателите на облигации, включително на изискването набраните от емисията облигации средства да бъдат инвестирани в активи, които през целия период на емисията осигуряват покритие на претенциите във връзка с облигациите и които в случай на несъстоятелност на емитента да бъдат използвани приоритетно за изплащане на задълженията към притежателите на облигации.

48. „Потенциал за възстановяване“ е способността на институцията да възстанови финансовото си състояние след значително влошаване.

49. „Правна рамка на Европейския съюз за държавната помощ“ е рамката, създадена с членове 107, 108 и 109 от Договора за функционирането на Европейския съюз и регламенти, както и други актове, включително насоки, съобщения и обявления, изготвени или приети съгласно член 108, параграф 4 или член 109 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

50. „Право на прекратяване“ е правото на прекратяване на договор, правото на обявяване на предсрочна изискуемост, приключване, прихващане или нетиране на задължения или подобни способи за изменение, спиране или прекратяване на договора или разпоредби, които предотвратяват възникването на договорно задължение, което в други случаи би възникнало.

51. „Предприятие майка“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 15, буква „а“ от Регламент (ЕС) № 575/2013.

52. „Предприятие майка от Европейския съюз“ е институция майка от Европейския съюз, финансов холдинг майка от Европейския съюз или смесен финансов холдинг майка от Европейския съюз.

53. „Предприятие майка от трета държава“ е предприятие майка, финансов холдинг майка или смесен финансов холдинг майка, установен в трета държава.

54. „Реструктуриране“ е прилагането на инструмент за реструктуриране, за да се постигнат една или повече от целите на реструктурирането.

55. „Реструктуриране на група“ е:

а) предприемане на действия по реструктуриране на ниво предприятие майка или институция, подлежаща на консолидиран надзор, или

б) координация на прилагането на инструменти за реструктуриране и на упражняването на правомощия за реструктуриране от страна на БНБ или друг орган за реструктуриране във връзка със субекти от група, които отговарят на условията за реструктуриране.

56. (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) „Приемливи задължения“ са задълженията и капиталовите инструменти, които споделят загуби и които отговарят на условията по чл. 69а или чл. 70а, ал. 5, т. 1, както и инструменти на капитала от втори ред, които отговарят на условията по чл. 72а, параграф 1, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013.

57. „Приобретател“ е субект, на когото се прехвърлят инструменти на собственост, дългови инструменти, активи, права или задължения или каквато и да е комбинация от тях, от институция в режим на реструктуриране.

58. „Производство по несъстоятелност“ е универсално принудително изпълнение, което води до частично или пълно освобождаване от активи от страна на длъжника и до назначаване на ликвидатор или синдик, което се прилага по отношение на институции съгласно приложимото законодателство и което е специфично за тези институции или е общо приложимо за всяко лице.

59. „Процедури за реструктуриране на трета държава“ са действия съгласно законодателството на трета държава с цел управление на неизпълнението на задълженията от страна на институция от трета държава или на предприятие майка от трета държава, което е сравнимо по отношение на целите и очакваните резултати с действията по реструктуриране съгласно този закон и Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 173/190 от 12 юни 2014 г.).

60. „Работен ден“ е ден, различен от събота, неделя или от който и да е друг ден, който е официален празник в Република България.

61. „Регулиран пазар“ е регулиран пазар по смисъла на Закона за пазарите на финансови инструменти.

62. „Рекапитализация“ е възстановяване на съотношението на базовия собствен капитал от първи ред.

62а. (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) „Риск от прекомерен ливъридж“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 94 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

63. „Ръководен орган“ е Управителен съвет и Надзорен съвет, Съвет на директорите или друг орган, назначен в съответствие с националното законодателство, който разполага с правомощия да определя стратегията,

целите и цялостната насока на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 и който упражнява контрол и наблюдение над вземането на решения на управленско ниво и включва и лицата, които осъществяват действителното управление на неговата дейност.

63а. (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) „Системен риск“ е понятие по смисъла на § 1, т. 36 от допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции.

64. „Системна криза“ е срив във финансовата система, който може да предизвика значителни неблагоприятни последици за пазарите и реалната икономика, като системно значими могат да бъдат всички видове финансови посредници, пазари и инфраструктури.

65. „Смесен финансов холдинг“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 21 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

66. „Смесен финансов холдинг майка в държава членка“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 32 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

67. „Смесен финансов холдинг майка от Европейския съюз“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 33 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

68. „Собствен капитал“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 118 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

69. (изм. – ДВ, бр. 20 от 2018 г.; изм. – ДВ, бр. 8 от 2023 г.) „Споразумение за нетиране“ е споразумение, съгласно което няколко вземания или задължения могат да бъдат преобразувани в едно нетирано вземане, включително споразумения за приключващо нетиране, съгласно които при настъпването на събитие, налагащо изпълнение, задълженията на страните стават предсрочно изискуеми или се прекратяват, като и в двата случая се преобразуват в едно нетирано вземане или се заменят от такова, включително „разпоредби за приключващо нетиране“ по смисъла на Закона за договорите за финансово обезпечение и „нетиране“ по смисъла на глава осма от Закона за платежните услуги и платежните системи.

70. „Споразумение за прихващане“ е споразумение, съгласно което две или повече вземания или задължения между банката в режим на реструктуриране и контрагент могат да бъдат прихванати едно срещу друго.

71. „Споразумение за финансово обезпечение с прехвърлително действие“ е споразумение за финансово обезпечение с прехвърлително действие по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи.

71а. (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) „Субект за реструктуриране“ е:

а) установено в Европейския съюз юридическо лице, определено от органа за реструктуриране в съответствие с чл. 17 като субект, по отношение на който в плана за реструктуриране се предвиждат действия по реструктуриране, или

б) институция, която не е част от група, подлежаща на консолидиран надзор съгласно чл. 90 и 92 от Закона за кредитните институции, съответ-

но съгласно чл. 230 и 231 от Закона за пазарите на финансови инструменти, по отношение на която институция в плана за реструктуриране се предвиждат действия по реструктуриране.

72. „Субект от групата“ е юридическо лице, което е част от група.

73. „Схема за гарантиране на депозити“ е схема за гарантиране на депозити, въведена със Закона за гарантиране на влоговете в банките или аналогично законодателство на друга държава членка.

74. „Съответен орган на трета държава“ е орган на трета държава, отговарящ за изпълнението на функции, сравними с тези на органите за реструктуриране или на компетентните органи съгласно този закон.

75. „Съответна институция майка“ е институция майка в държава членка, институция майка от Европейския съюз, финансов холдинг, смесен финансов холдинг, холдинг със смесена дейност, финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка от Европейския съюз, смесен финансов холдинг майка в държава членка или смесен финансов холдинг майка от Европейския съюз, по отношение на които се прилага инструментът за споделяне на загуби.

76. „Съответни капиталови инструменти“ са инструменти на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред.

76а. (Нова – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) „Съществено дъщерно предприятие“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 135 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

77. „Трансгранична група“ е група, при която има субекти от групата, установени в повече от една държава членка.

78. „Условия за реструктуриране“ са условията, посочени в чл. 51 и 52.

79. „Финансов холдинг“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 20 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

80. „Финансов холдинг майка в държава членка“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 30 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

81. „Финансов холдинг майка от Европейския съюз“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 31 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

82. „Финансова институция“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 26 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

83. „Финансови договори“ са следните договори и споразумения:

а) договори за ценни книжа, включително:

аа) договори за закупуване, продажба или даване в заем на ценна книга, група или индекс от ценни книжа;

аб) опции върху ценна книга, група или индекс ценни книжа;

вв) репо сделка или обратна репо сделка във връзка с всяка такава ценна книга, група или индекс;

б) договори за стоки, включително:

аа) договори за закупуване, продажба или даване в заем на стока, група или индекс от стоки при условие за бъдеща доставка;

бб) опции върху стока, група или индекс от стоки;
вв) репо сделка или обратна репо сделка във връзка с всяка такава стока, група или индекс;

в) фючърсни и форуърдни договори, включително договори (различни от стокови договори) за закупуване, продажба или прехвърляне на стока или на собственост от друг характер, услуга, право или участие за конкретна цена на бъдеща дата;

з) споразумения за суанове, включително:

аа) лихвени суанове и опции; спот или друг вид споразумения за размяна на валута; валутни суанове и опции; суанове и опции върху капиталови индекси или отделни капиталови инструменти; суанове и опции върху дългови индекси или отделни дългови инструменти; суанове и опции върху стокови индекси или отделни стоки; суанове и опции върху атмосферни условия, емисии или инфлация;

бб) суанове за обща доходност или върху кредитни спредове и кредитни суанове;

вв) споразумения или сделки, подобни на споразумение по подбукви „аа“ и „бб“, предмет на последващо търгуване на пазарите за суанове или деривати;

г) междубанкови споразумения за отпускане на заем със срок три месеца или по-малко;

е) рамкови споразумения за някои от договорите или споразуменията, посочени в букви „а“ – „д“.

84. „Холдинг със смесена дейност“ е понятие по смисъла на член 4, параграф 1, т. 22 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

85. „Централен контрагент“ е понятие по смисъла на член 2, т. 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012.

86. „Цели на реструктурирането“ са целите на реструктурирането, посочени в чл. 50, ал. 2.

§ 2. (1) При прилагане на инструменти за реструктуриране и упражняване на правомощия за реструктуриране от страна на БНБ по отношение на финансови институции и предприятия майки, попадащи в обхвата на този закон, се прилагат разпоредбите на глава тринадесета от Закона за кредитните институции.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 15 от 2018 г.) При прилагане на инструменти за реструктуриране и упражняване на правомощия за реструктуриране от страна на Комисията по отношение на финансови институции и предприятия майки, попадащи в обхвата на този закон, се прилагат разпоредбите на глава десета, раздели II–V от Закона за пазарите на финансови инструменти.

§ 3. При прилагане на инструменти за реструктуриране и упражняване на правомощия за реструктуриране от страна на БНБ, съответно от страна на Комисията, по отношение на финансови институции и предприятия майки, попадащи в обхвата на този закон, не се прилагат чл. 72,

150, 151, 152, 153, чл. 192, ал. 2 и 3, чл. 192а, 193, 194, чл. 196, ал. 1, чл. 197, 199, 200, 201, 202, чл. 222, ал. 3, чл. 231, ал. 3 и 4, разпоредбите относно преобразуване съгласно глава шестнадесета, раздел II и раздел V от Търговския закон.

§ 4. (Доп. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Този закон въвежда изискванията на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и на Директива (ЕС) 2019/879 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници и на Директива 98/26/ЕО (ОВ, L 150/296 от 7 юни 2019 г.).

§ 4а. (Нов – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.) Този закон предвижда мерки по прилагане на Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ, L 225/1 от 30 юли 2014 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 5. Министерството на финансите уведомява ЕБО и Европейската комисия за правомощията на БНБ и на Комисията по финансов надзор по реструктуриране и определя БНБ като орган за контакт за целите на сътрудничеството и координацията със съответните органи в други държави членки.

§ 6. (Отм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.)

§ 7. Българската народна банка определя годишния размер на вноската по чл. 139, ал. 1 и индивидуалните вноски по чл. 139, ал. 2 за 2015 г. в срок три месеца от влизането в сила на този закон.

§ 8. Комисията за финансов надзор определя годишния размер на вноската по чл. 139, ал. 1 и индивидуалните вноски по чл. 139, ал. 2 за 2017 г. в срок до 31 март 2017 г.

§ 9. (1) С оглед гарантиране на ефективно функциониране на финансовата система и необходимостта от осигуряване на по-голяма прозрачност на операциите на финансовия пазар в Република България и в съответствие с Националната програма за реформи Европа 2020, приета с Решение № 28 на Министерския съвет от 2015 г., БНБ организира преглед на качеството на активите на цялата банкова система, включително проверка на качеството и адекватността на използваните оценки за стойност на активите, приетите обезпечения и практиките по обезценяване и провизиране, при участие на независими външни лица с висока професионална репутация. Прегледът по изречение първо се извършва в срок 12 месеца от влизането в сила на този закон.

(2) Прегледът по ал. 1 се извършва по методология, съответстваща на прилаганата от Европейската централна банка, при създаването на единния надзорен механизъм и при отчитане на необходимостта от гарантиране на финансовата стабилност и засилване на доверието във финансовата система.

(3) След отчитане на резултатите от прегледа по ал. 1 БНБ провежда стрес тестове на цялата банкова система по смисъла на чл. 80б от Закона за кредитните институции с цел установяване на способността на банките да поемат неочаквани загуби в извънредни стрес ситуации.

(4) На основание на резултатите от извършения преглед по ал. 1 и стрес тестовете по ал. 3 БНБ предприема необходимите мерки в рамките на законовите си правомощия за осигуряване на покритие от страна на банките на потенциалния капиталов недостиг, установен в резултат на прегледа на качеството на активите, или поради необходимост от засилване на способността на банковата система да поеме неочаквани загуби в извънредни стрес ситуации.

(5) Разходите, свързани с прегледа по ал. 1 за конкретна банка, са за сметка на съответната банка.

§ 10. (1) С оглед гарантиране на ефективно функциониране на финансовата система и необходимостта от осигуряване на по-голяма прозрачност на операциите на местния финансов пазар и в съответствие с Националната програма за реформи Европа 2020, приета с Решение № 28 на Министерския съвет от 2015 г., Комисията за финансов надзор организира преглед на активите на пенсионните фондове и на балансите на застрахователите при участие на независими външни лица и институции с висока професионална репутация. Прегледът по изречение първо се извършва в срок 12 месеца от влизането в сила на този закон.

(2) Прегледът по ал. 1 се извършва въз основа на методология, разработена от Комисията за финансов надзор в сътрудничество с компетентните органи на държавите членки.

(3) Комисията за финансов надзор определя и оповестява лицата, които извършват прегледа по ал. 1, като разходите за извършването на този преглед са за сметка на пенсионноосигурителните дружества и на застрахователите.

(4) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2016 г.) Комисията за финансов надзор възлага изработването на методология за стрес тестове на застрахователите и презастрахователите, тяхното организиране и провеждане на независимо външно лице в срок до 31 декември 2016 г. Разходите за изготвяне на методологията и за провеждането на стрес тестовете са за сметка на държавния бюджет.

§ 11. В Закона за банковата несъстоятелност (обн., ДВ, бр. 92 от 2002 г.; изм., бр. 67 от 2003 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 31 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59 и 80 от 2006 г., бр. 53 и 59 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 22, 41 и 50 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9, ал. 2, изречение второ думите „издадена заповедта на управителя“ се заменят с „издадено решение на управителния съвет на Централната банка“.

2. В чл. 11, ал. 3 след думата „квестори“ се добавя „или от назначените по реда на чл. 12, ал. 1, т. 2 временни синдици“.

3. В чл. 12, ал. 1, т. 2 след думите „предложен от фонда“ се поставя точка и текстът до края се заличава.

4. В чл. 13, ал. 4 след думите „и на квесторите“ се добавя „съответно на временните синдици“.

5. В чл. 19, ал. 1 след думата „квесторите“ се добавя „или временните синдици“.

6. В чл. 49:

а) в ал. 1 и 2 след думата „квесторите“ се добавя „или временните синдици“;

б) създава се ал. 5:

„(5) В случаите, когато не са назначени временни синдици, действията по този член се извършват от синдиците след възстановяването им в длъжност.“

7. В чл. 50, в ал. 2 и 3 след думата „квесторите“ се добавя „или временните синдици“.

8. В чл. 94, ал. 1:

а) в т. 3 накрая се добавя „както и разноски на Централната банка, Министерството на финансите, Фонда за реструктуриране на банките и Фонда за реструктуриране на инвестиционните посредници във връзка с действия по реструктуриране по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“;

б) в т. 4 след думата „суброгирал“ се поставя точка и запетая и текстът до края се заличава;

в) създава се нова т. 4а:

„4а. вземания на вложители, които са физически лица или микро-, малко и средно предприятие, за частта, която надхвърля размера на гаранцията по Закона за гарантиране на влоговете в банките;“

з) създава се т. 4б:

„4б. вземания на други вложители, които не са покрити от системата за гарантиране на влоговете;“

г) досегашната т. 4а става т. 4б.

9. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) създава се нова т. 6:

„б. „Микро-, малко и средно предприятие“ е предприятие, чийто годишен оборот не надвишава годишния оборот, определен в чл. 3, ал. 1, т. 2 от Закона за малките и средните предприятия.“;

б) досегашната т. 6 става т. 7.

§ 12. Параграф 11, т. 8 не се прилага за производствата по несъстоятелност, открити преди влизането в сила на този закон.

§ 13. В Закона за Българската народна банка (обн., ДВ, бр. 46 от 1997 г.; изм., бр. 49 и 153 от 1998 г., бр. 20 и 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 10 и 39 от 2005 г., бр. 37, 59 и 108 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г., бр. 24, 42 и 44 от 2009 г., бр. 97 и 101 от 2010 г. и бр. 48 от 2015 г.) в чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 17:

„17. приема решения като орган за реструктуриране в случаите, предвидени в Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и кредитни посредници;“

2. Създава се т. 18:

„18. приема решения по чл. 20, ал. 1, т. 2 от Закона за гарантиране на влоговете в банките, че влогове в банка са неналични;“

3. Досегашната т. 17 става т. 19.

§ 14. В Закона за Комисията за финансов надзор (обн., ДВ, бр. 8 от 2003 г.; изм., бр. 31, 67 и 112 от 2003 г., бр. 85 от 2004 г., бр. 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 56, 59 и 84 от 2006 г., бр. 52, 97 и 109 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 24 и 42 от 2009 г., бр. 43 и 97 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21, 38, 60, 102 и 103 от 2012 г., бр. 15 и 109 от 2013 г. и бр. 34 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1, ал. 2, т. 1 след думите „Закона за пазарите на финансови инструменти“ се поставя запетая и се добавя „Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“.

2. В чл. 12, ал. 1:

а) в т. 2 думите „и Закона за пазарите на финансови инструменти“ се заменят със „Закона за пазарите на финансови инструменти и Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“;

б) създава се нова т. 9:

„9. е орган за реструктуриране по смисъла на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници;“

в) досегашната т. 9 става т. 10.

3. В чл. 13, ал. 1:

а) в т. 4 след думите „Закона за пазарите на финансови инструменти“ се добавя „Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“;

б) създава се нова т. 13:

„13. упражнява правомощията на орган за реструктуриране по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници;“.

4. В чл. 15, ал. 1 се създава нова т. 12:

„12. упражнява предвидените правомощия по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници като компетентен орган, когото не са предоставени в изрична компетентност на комисията;“.

5. В чл. 17а, ал. 1 се създава изречение второ:

„Членът на комисията по чл. 3, т. 5 подпомага комисията при осъществяване на правомощията ѝ като орган за реструктуриране и отправя предложенията до комисията за вземане на решения по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.“

б. В чл. 18 навсякъде след думите „Закона за пазарите на финансови инструменти“ се добавя „Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“.

7. В чл. 19, ал. 2, т. 1 след думите „Закона за пазарите на финансови инструменти“ се добавя „Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“.

8. В чл. 24, ал. 5, т. 1 след думите „Закона за пазарите на финансови инструменти“ се добавя „Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“.

9. В чл. 27, ал. 1:

а) в т. 1 след думите „Закона за пазарите на финансови инструменти“ се добавя „Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници“;

б) създава се т. 11:

„11. преглед и оценка на план за възстановяване по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.“

§ 15. В Закона за договорите за финансово обезпечение (обн., ДВ, бр. 68 от 2006 г.; изм., бр. 24 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г. и бр. 70 и 109 от 2013 г.) в чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Разпоредбите на чл. 8, 10 и 11 не се прилагат по отношение на ограниченията върху изпълнението на договори за финансово обезпечение, ограниченията върху действието на договор за финансово обезпечение с предоставяне на залог, клауза за нетиране или за прихващане, приложими по силата на глава петнадесета и шестнадесета от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, или ограничения, приложими по съответно законодателство на държава членка на Европейски съюз, чиято цел е да улесни реструктурирането на лице по чл. 3, ал. 1, т. 6 и 15, което е субект на защита, най-малко еквивалентна на защитата по глава седемнадесета от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.“

§ 16. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 80, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25, 52, 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 42 и 93 от 2009 г., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г., бр. 21, 94 и 103 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г. и бр. 34 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 120б:

„**Чл. 120б.** (1) Разпоредбите на чл. 115 – 116 и чл. 117 не се прилагат в случаите, когато се прилагат мерки за реструктуриране или се упражняват правомощия и се използват механизми по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

(2) В случаите на увеличаване на капитала на публичното дружество, необходимо за избягване на настъпването на условия за реструктуриране по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, поканата за свикване на общо събрание може да бъде обявена и публикувана и в по-кратък от предвидения в чл. 115, ал. 4 срок, но не по-кратък от 10 календарни дни, ако общото събрание вземе решение за свикване с мнозинство от две трети от представения капитал или измени разпоредбите на устава относно свикването на общото събрание и при условие че са приложени мерки по чл. 44 и 46 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.“

2. В чл. 148з:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Задължението за регистриране на търгово предложение не възниква при прилагане на мерки за реструктуриране или упражняване на правомощия и използване на механизми по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.“

§ 17. В Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 24, 93 и 95 от 2009 г., бр. 43 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21, 38 и 103 от 2012 г., бр. 70 и 109 от 2013 г., бр. 22 и 53 от 2014 г. и бр. 14 и 34 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 20:

а) в ал. 2 се създава т. 6:

„6. ако предприятиите оздравителни мерки по чл. 23а са останали без резултат.“;

б) създава се ал. 8:

„(8) Извлечение от решението на комисията за отнемане на лиценза на инвестиционен посредник по чл. 8, ал. 1 и 2 се публикува в „Официален вестник“ на Европейския съюз, както и в два национални ежедневника на всяка държава членка, в която съответният инвестиционен посредник има клон. Извлечение от решението се предоставя на български език.“

2. В чл. 21 се създава ал. 7:

„(7) Ликвидация по ал. 1 на инвестиционния посредник по чл. 23а не е пречка за предприемане на оздравителни мерки или за откриване на производство по ликвидация.“

3. В глава втора се създава раздел IIа с чл. 23а – 23у:

„Раздел IIа

Оздравителни мерки и прекратителни процедури

Чл. 23а. (1) Оздравителни мерки са мерките, които имат за цел да запазят или възстановят финансовото състояние на инвестиционен посредник по чл. 8, ал. 1 и 2 и които биха могли да засегнат съществуващите права на трети лица, включително мерки, свързани с възможност за спиране на плащания, спиране на изпълнителни действия или намаляване на вземанията. Тези мерки включват и прилагане на инструментите за реструктуриране и упражняване на правомощията за реструктуриране по Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници или по съответно приложимо законодателство на друга държава членка.

(2) Мерките по ал. 1 са прилаганите от комисията, съответно от заместник-председателя и компетентните органи на друга държава членка мерки в качеството им на надзорни органи и органи за реструктуриране.

(3) В случай че се прилага чл. 115 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, разпоредбите на чл. 23б, ал. 3 не се прилагат.

(4) Разпоредбите на този раздел се прилагат за субектите по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 7 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

Чл. 236. (1) Комисията, съответно заместник-председателят, са компетентни органи по прилагане на оздравителни мерки спрямо инвестиционен посредник по чл. 23а, включително спрямо неговите клонове в други държави членки.

(2) Условията и процедурата за прилагането на такива мерки, както и правните им последици се уреждат от българското законодателство, освен ако не е предвидено друго.

(3) Когато прилага оздравителни мерки спрямо инвестиционен посредник по чл. 23а, който има клонове в други държави членки, комисията уведомява незабавно преди прилагането на мерките компетентните органи на тези държави членки за решението си, а когато това е невъзможно – едновременно с прилагането им. В уведомлението комисията посочва последиците от прилагането на мярката.

(4) Актовете на комисията, съответно на заместник-председателя, за прилагане на оздравителни мерки се публикуват на интернет страницата на комисията и в два централни ежедневника в Република България в срок до два работни дни от датата на издаването им.

(5) Извлечение от актовете на комисията, съответно на заместник-председателя, за прилагане на оздравителни мерки, включително актовете за прилагане на оздравителни мерки спрямо клон на инвестиционен посредник от държава членка, се публикува в „Официален вестник“ на Европейския съюз, както и в два национални ежедневника на всяка държава членка, в която съответният инвестиционен посредник има клон. Извлечението от акта се предоставя на български език.

(6) Резюмето на акта по ал. 4 следва да съдържа описание на правните и фактическите основания за издаването на акта, името и адреса на съда, пред който актът може да бъде обжалван, както и срока за обжалване.

Чл. 236. Преди да приложи оздравителни мерки спрямо клон на инвестиционен посредник от трета държава, който има клонове и на територията на една или повече държави членки, комисията уведомява компетентните органи на тези държави членки за намерението си да приложи оздравителни мерки спрямо такъв клон, както и техните последици. В случаите, когато не е възможно предварително уведомяване на компетентните органи, комисията ги уведомява незабавно след прилагането на мерките.

Чл. 23г. (1) Оздравителните мерки, предприети от компетентен орган на държава членка спрямо инвестиционен посредник, лицензиран в тази държава членка, се признават пряко и без формалности в Република България и от момента, в който подлежат на изпълнение, имат действие спрямо клона на този инвестиционен посредник, извършващ дейност в Република

България, както и спрямо третите лица в Република България. Правните последици на оздравителните мерки се уреждат от законодателството на съответната държава членка, освен ако в този закон е предвидено друго.

(2) Лицата, които администрират на територията на Република България оздравителни мерки, предприети от компетентен орган на държава членка, се ползват със същия статут и правомощия, каквито имат според законодателството на тази държава членка. Тези лица прилагат българското законодателство при реализацията на активи на инвестиционния посредник на територията на Република България и при уреждането на трудови правоотношения, възникнали на територията на Република България.

(3) Оздравителните мерки, предприети от компетентен орган на държава членка спрямо клон на инвестиционен посредник, лицензиран в трета държава, се признават пряко и без формалности в Република България и от момента, в който подлежат на изпълнение, имат действие спрямо третите лица в Република България.

Чл. 23g. (1) Компетентни за ликвидация или за откриване на производство по несъстоятелност на инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, са българските съдебни или административни органи. Решението на тези органи има действие и спрямо клоновете на инвестиционния посредник в други държави членки.

(2) Освен ако в този закон е предвидено друго, по отношение на производството по ликвидация и производството по несъстоятелност на инвестиционния посредник, лицензиран в Република България, се прилага българското законодателство, включително относно:

1. движимите вещи, които са обект на производството, и правния режим относно движимите вещи, придобити от инвестиционния посредник след откриване на производството;

2. правата на инвестиционния посредник и правомощията на неговия ликвидатор;

3. условията, при които могат да се правят прихващания;

4. последиците от откриването на производството върху текущите договори, по които инвестиционният посредник е страна;

5. действието на производството върху делата, водени от отделни кредитори срещу инвестиционния посредник;

6. вземанията, които се предявяват към инвестиционния посредник, както и правния им режим, ако те са възникнали след откриване на производството;

7. реда и изискванията за предявяване и приемане на вземанията към инвестиционния посредник;

8. правилата относно разпределението на набраните парични средства от осребряването на активи, поредността на вземанията на кредиторите

на инвестиционния посредник, както и правата на кредиторите, които са получили частично удовлетворение след откриването на производството по несъстоятелност в резултат на реализация на вещни обезпечения или чрез прихващане;

9. условията за прекратяване на производство по несъстоятелност и последиците от това;

10. правата на кредиторите след прекратяване на производството;

11. режима относно разноските в производството;

12. условията и реда за обявяване на правните актове, увреждащи интересите на кредиторите, за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими спрямо тях.

Чл. 23е. (1) Комисията уведомява своевременно компетентния орган на съответните държави членки, в които инвестиционният посредник осъществява дейност чрез клон, че е започнала ликвидация, като го информира за последиците, произтичащи от тях.

(2) Редът за уведомяване по ал. 1 се прилага и в случаите на прекратяване на клон в Република България на инвестиционния посредник със седалище в трета държава, когато същият инвестиционен посредник има открит клон и в друга държава членка. В тези случаи комисията и компетентният орган координират действията си в рамките на производството със съответните компетентни административни и съдебни органи в другите приемащи държави членки.

Чл. 23ж. Поканата на ликвидатора по чл. 267 от Търговския закон е със заглавие на всички официални езици на Европейския съюз „Покана за предявяване на вземане. Срокове, които трябва да бъдат спазени.“

Чл. 23з. (1) Всеки кредитор в производството по ликвидация, включително когато е публичен орган, има право да предяви вземанията си или да представи възражение във връзка с тях на официалния език или на един от официалните езици на съответната държава членка. В този случай предявяването на вземането става под заглавие на български език „Предявяване на вземане“.

(2) Ликвидаторът имат право да изиска представянето на превод на български език на документите по ал. 1.

(3) Освен ако в закон е предвидено друго, всеки кредитор по ликвидацията изпраща копия от удостоверяващите вземането му документи, ако има такива, и посочва вида на вземането, датата на възникването и размера му, позоваването на привилегия, предоставеното вещно обезпечение или правото на задържане, както и какви активи са обхванати от обезпечението му.

(4) Вземанията на всички кредитори на инвестиционния посредник по чл. 23а, за който се извършва ликвидация, се третират равнопоставено и имат поредност на изплащане въз основа на едни и същи критерии независимо

мо от това, дали са възникнали на територията на Република България или на територията на други държави членки.

Чл. 23и. Ликвидаторът редовно и по подходящ начин информира кредиторите на инвестиционния посредник по чл. 23а, за когото се извършва ликвидация, относно хода на производството.

Чл. 23к. При прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителни процедури за инвестиционния посредник по чл. 23а правните последици се уреждат, както следва:

1. за трудовите договори и отношенията, свързани с тях – от законодателството на държавата членка, приложимо към съответния трудов договор;

2. за договорите, даващи право на ползване или придобиване на недвижима вещ – от законодателството на държавата членка по местонахождението на вещта, според което се определя и кои вещи са недвижими и движими;

3. за правата на инвестиционния посредник във връзка с недвижима вещ, кораб или самолет, които права подлежат на регистрация в публичен регистър – от законодателството на държавата членка, където се води регистърът.

Чл. 23л. (1) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителни процедури спрямо инвестиционен посредник по чл. 23а не засяга произтичащи от вещни обезпечения права на кредитори или на трети лица във връзка с материални или нематериални активи, включително недвижими или движими, индивидуално или родово определени вещи или съвкупности от вещи, които принадлежат на инвестиционния посредник по чл. 23а, но се намират на територията на друга държава членка по време на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителната процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а.

(2) Правата по ал. 1 включват правото:

1. да иска осребряване или да осребри активи и да се удовлетвори от получените при осребряването приходи, включително когато активите са обект на залог или ипотека;

2. на предпочтително удовлетворение, включително по силата на залог върху вземане или по силата на прехвърляне на вземане като обезпечение;

3. на лицето, което има права върху вещь, да изисква нейното връщане или възстановяване от този, който я владее или ползва без правно основание;

4. на ползване на плодовете на предоставените като обезпечение активи.

(3) Право, вписано в публичен регистър и противопоставимо на трети лица, по силата на което може да бъде придобито право по ал. 1, се смята за право по ал. 1.

(4) Разпоредбата на ал. 1 не изключва възможността да се иска обявяване на определени правни актове за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими по реда на чл. 23д, ал. 2, т. 12.

Чл. 23м. (1) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а, който е купувач на вещь, не засяга правата на продавача върху тази вещь по договор за продажба със запазване на собствеността до пълно изплащане на цената, когато по времето на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителна процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а вещта се е намирала на територията на друга държава членка.

(2) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а, който е продавач на вещь по договор по ал. 1, не дава основание за разваляне или прекратяване на договора, ако вещта е била доставена, както и не представлява пречка за придобиване на собствеността върху вещта от купувача, когато по времето на прилагането на тези мерки или на откриването на прекратителната процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а вещта – предмет на купко-продажбата, се е намирала на територията на друга държава членка.

(3) Разпоредбите на ал. 1 и 2 не изключват възможността да се иска обявяване на определени правни актове за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими по реда на чл. 23г, ал. 2, т. 12.

Чл. 23н. (1) Прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а не засяга правото на кредиторите ѝ за прихващане на свои вземания срещу вземания на инвестиционния посредник по чл. 23а към тях, когато са налице условията за това съгласно закона, приложим към вземането на инвестиционния посредник по чл. 23а.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не изключва възможността да се иска обявяване на определени правни актове за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими по реда на чл. 23г, ал. 2, т. 12.

Чл. 23о. При прилагането на оздравителни мерки или откриването на прекратителна процедура за инвестиционен посредник по чл. 23а приложимото законодателство е:

1. за правото на собственост или други права върху финансови инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, съществуването или прехвърлянето на които права предполага вписването им в регистър, в сметка или в централизирана депозитарна институция, която се намира или се води в държава членка – законодателството на държавата членка, където се намира или се води съответният регистър, сметка или централизирана депозитарна институция;

2. за споразуменията за нетиране – законодателството, което се прилага към договора, който предвижда нетиране при спазване на разпоредбите на чл. 100 и 103 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници или съответно законодателство на държава членка;

3. за споразуменията за обратно изкупуване – законодателството, което се прилага към договора за обратно изкупуване, при условие че не се нарушава т. 1 при спазване на разпоредбите на чл. 100 и 103 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници или съответно законодателство на държава членка;

4. за сделките, извършвани на регулиран пазар – законодателството, приложимо към договора относно тези сделки, при условие че не се нарушава т. 1;

5. за всякакви съдебни дела относно вещи или права, отнети от инвестиционния посредник по чл. 23а – законодателство на държавата членка, където се води съответното дело.

Чл. 23п. (1) Лицата, които администрират оздравителни мерки, ликвидаторът или друг компетентен съдебен или административен орган на изпращащата държава предприемат всички необходими мерки за вписване на оздравителните мерки или за започване на прекратителна процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а в съответния търговски, имотен или друг публичен регистър на територията на Република България в случаите, когато тази регистрация е задължителна съгласно българското законодателство.

(2) Разноските по вписването се смятат за част от разноските по оздравителните мерки или по прекратителната процедура за инвестиционния посредник по чл. 23а.

Чл. 23р. (1) Разпоредбата на чл. 23г, ал. 2 не се прилага към правилата за обявяване за нищожни, унищожяеми или непротивопоставими на актове, увреждащи всички кредитори, когато лицето, ползващо се от акта, представи доказателства, че към акта, увреждащ всички кредитори, се прилага законодателството на друга държава членка и това законодателство не допуска оспорването на съответния акт в конкретния случай.

(2) Когато оздравителна мярка, определена от съдебен орган, съдържана правила относно нищожност, унищожяемост или непротивопоставимост на актове, увреждащи всички кредитори, които актове са били извършени преди прилагането на самата мярка, правилото по чл. 23г, ал. 1, изречение второ, не се прилага в случаите по ал. 1.

Чл. 23с. Действителността на акт, сключен след прилагането на оздравителна мярка или след започването на прекратителна процедура за инвестиционен посредник по чл. 23а, по силата на който инвестиционният посредник по чл. 23а се разпорежда възмездно с недвижима вещь, кораб или самолет, подлежащи на регистрация в публичен регистър, или с финансови инструменти по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 50, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, или права по такива инструменти, съществуването или прехвърлянето на които предполага вписването им в регистър, в сметка или в централизирана депозитарна институция, която се намира или води

в друга държава членка, се определя от законодателството на тази държава членка, където се намира тази вещ или се води регистърът, сметката или депозитарната институция.

Чл. 23т. (1) Всички лица, които дават или получават информация във връзка с убедомителните или консултативните процедури по този раздел, са длъжни да опазват професионалната тайна.

(2) Алинея 1 се прилага, в случай че не намира приложение чл. 11б от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

Чл. 23у. (1) Решението на компетентния орган в държава членка за назначаването на лице, което администрира оздравителните мерки или прекратителните процедури за инвестиционен посредник по чл. 23а, лицензиран в държавата членка, има действие на територията на Република България. Лицата доказват своето назначение с представяне на заверен препис от акта за назначаването, придружен от превод на български език, който не се легализира.

(2) Назначените лица по ал. 1, както и упълномощените от тях лица имат право да упражняват правомощията си, които произтичат от законодателството на държавата членка, и спрямо клона на инвестиционния посредник по чл. 23а на територията на Република България, освен ако в този закон е предвидено друго. Те подпомагат кредиторите на съответния инвестиционен посредник по чл. 23а в Република България във връзка с упражняването на техните права.

(3) Когато упражняват правомощията си на територията на Република България, назначените лица по ал. 1 са длъжни да спазват българското законодателство, включително процедурите за осребряване на активите и предоставяне на информация на работниците и служителите. При упражняването на тези правомощия те не могат да упражняват принуда или да разрешават правни спорове.“

4. Член 25а се изменя така:

„**Чл. 25а.** Инвестиционен посредник, с изключение на тези по чл. 1, ал. 1, т. 2 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, представя на комисията за одобрение оздравителна програма при значително влошаване на финансовото му състояние. Изискванията към оздравителната програма и редът за одобряването ѝ, както и редът за одобряването на плановете за възстановяване се определят с наредба.“

5. Член 25б се отменя.

6. В чл. 122, ал. 1, т. 2 след думата „посредник“ се добавя „в случаите, когато инвестиционният посредник не попада в обхвата на чл. 1, ал. 1, т. 2 от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции

и инвестиционни посредници или не са налице условията за назначаване на временен управител по чл. 46 от същия закон“.

§ 18. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на:

1. Член 139, ал. 1 – 4, ал. 6 и ал. 9 – 11, които влизат в сила по отношение на инвестиционни посредници от 1 януари 2017 г.

2. (отм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г., в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г.)

Законът е приет от 43-тото Народно събрание на 30 юли 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Приложение № 1
към чл. 6, ал. 6

Съдържание на плана за възстановяване:

1. Обобщение на основните елементи на плана и на цялостния потенциал на институцията за възстановяване.

2. Обобщение на съществените промени в институцията след последния представен пред БНБ, съответно пред Комисията, план за възстановяване.

3. План за връзки с обществеността и оповестяване на информация, в който се описват начините, по които институцията възнамерява да се справи с евентуалните отрицателни реакции на пазара.

4. Набор от действия, свързани с капитала и ликвидността, необходими за поддържане или възстановяване на жизнеспособността и финансовото състояние на институцията.

5. Прогнозен график за изпълнение на всеки съществен елемент от плана.

6. Подробно описание на евентуалните съществени пречки пред ефективното и своевременно изпълнение на плана, включително анализ на въздействието върху останалата част от групата, клиентите и контрагентите.

7. Установяване на критичните функции.

8. Подробно описание на процесите за определяне на стойността на основните стопански дейности, операциите и активите на институцията и на възможността за тяхната продажба.

9. Подробно описание на това, как планирането на възстановяването съответства на структурата за корпоративно управление на институцията, както и на политиките и процедурите относно одобрението на плана за възстановяване, и посочване на лицата в организацията, отговарящи за изготвянето и прилагането на плана.

10. Правила и мерки за запазване или възстановяване на собствения капитал на институцията.

11. Правила и мерки, осигуряващи на институцията подходящ достъп до източници на финансиране при извънредни ситуации, включително източници на ликвидност; оценка на наличните активи, които могат да бъдат използвани за обезпечение и оценка на възможността за прехвърляне на ликвидност между лицата и стопанските дейности в групата, за осигуряване на непрекъсваемост на операциите и изпълнение на задълженията при настъпване на падежа им.

12. Правила и мерки за намаляване на риска и нивото на ливъридж.

13. Правила и мерки за реструктуриране на задълженията.

14. Правила и мерки за реорганизация на стопанските дейности.

15. Правила и мерки, осигуряващи непрекъснат достъп до финансовите пазари.

16. Правила и мерки, осигуряващи непрекъсваемост на оперативните процеси в институцията, включително достъп до инфраструктури на финансовите пазари, информационни услуги.

17. Подготвителни мерки за улесняване на продажбата на активи или стопански дейности в срокове, позволяващи бързо възстановяване на финансовата стабилност.

18. Други действия или стратегии на ръководството за възстановяване на финансовата стабилност и очакваните финансови последици.

19. Подготвителни мерки, които институцията е предприела или планира да предприеме за улесняване изпълнението на плана за възстановяване, включително мерките, необходими за улесняване на своевременната рекапитализация на институцията.

20. Рамка от показатели, в която са посочени ситуацияите, в които могат да бъдат предприети съответните посочени в плана действия.

Приложение № 2
към чл. 14, ал. 15
(изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Съдържание на плана за реструктуриране:

1. Обобщение на основните елементи от плана.
2. Обобщение на съществените промени, настъпили в институцията след датата на последното предоставяне на информация във връзка с реструктурирането.
3. (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Обосновка на възприетия подход за правно-организационно и функционално обособяване на критичните функции и основните стопански дейности от останалите функции на институцията, така че при необходимост да се осигури тяхната непрекъснатост при настъпване на някое от условията по чл. 51, ал. 4.
4. Оценка на графика за изпълнение на всеки съществен аспект от плана.
5. Подробно описание на оценката на възможността за реструктуриране, извършена в съответствие с чл. 14, ал. 4 и чл. 26.
6. Описание на всички мерки, изисквани съгласно чл. 29, за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране, набелязани в резултат на извършената оценка съгласно чл. 26.
7. Описание на подхода за оценка на стойността и възможностите за пазарна реализация на критичните функции, основните стопански дейности и активи на институцията.
8. Подробно описание на мерките, чрез които се гарантира, че изискваната съгласно чл. 16 информация е актуална и по всяко време е на разположение на БНБ, съответно на Комисията.
9. Обосновка на възможностите за финансиране на вариантите за реструктуриране при недопускане на нито едно от средствата, посочени в чл. 14, ал. 6.
10. Подробно описание на различни стратегии за реструктуриране, които могат да се приложат в зависимост от различните възможни сценарии, и приложимите срокове.
11. Описание на съществена обвързаност между функции и звена както вътре в институцията, така и обвързаност с външни системи и пазари.
12. Описание на възможностите за запазване на достъпа до услуги по заплащане и клиринг или до друга важна инфраструктура, както и оценка на възможността за прехвърляне на позиции на клиенти.
13. Анализ на въздействието на плана върху трудовите правоотношения със служителите на институцията, включително оценка на всички свързани разходи.
14. План за връзки със средствата за масова комуникация и обществеността.

15. (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Изискванията по чл. 70 и 70а и краен срок за достигане на нивото на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

16. (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Когато е приложимо, график за изпълнение на изискванията по чл. 69а, ал. 7 – 10, съответно по чл. 69а, ал. 11 – 13, или по чл. 69а, ал. 16 от субекта за реструктуриране в съответствие с крайния срок по т. 15.

17. Описание на най-важните операции и системи за поддържане на непрекъснатото функциониране на оперативните процеси на институцията.

18. Когато е приложимо, становище на институцията във връзка с плана за реструктуриране.

Приложение № 3
към чл. 16, ал. 1, т. 2

***Минимална информация, която органът за реструктуриране
изисква от институциите на индивидуално ниво и на ниво група,
необходима за изготвянето и актуализирането на плановете
за реструктуриране:***

1. Подробно описание на организационната структура на институцията, включително списък на всички субекти от групата.
2. Посочване на акционерите, притежаваните от тях акции и правата на глас по тях, изразени в абсолютно и процентно съотношение във всяко юридическо лице.
3. Местоположението, юрисдикцията, под която е учредено, лицензите и основните ръководители за всяко юридическо лице от групата.
4. Схема на критичните операции и основните стопански дейности на институцията, включително всички съществени активи, участия и задължения, свързани с операциите и дейностите, с посочване на съответните субекти от групата.
5. Подробно описание на задълженията на институцията и на субектите от групата, най-малко по вид и сума на краткосрочния и дългосрочния дълг, обезпечените, необезпечените и подчинените задължения.
6. (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Подробни данни за задълженията, които споделят загуби на институцията.
7. Описание на процесите за определяне в чия полза институцията е предоставила обезпечение, лицето, което съхранява обезпечението, и юрисдикцията, под която то се намира.
8. Описание на задбалансовите позиции на институцията и субектите от групата, включително съответствието им с критичните операции, и основните стопански дейности.
9. Съществено хеджиране на институцията, включително засегнатите юридически лица по т. 1.
10. Определяне на основните или най-важните контрагенти на институцията, както и анализ на въздействието на неизпълнение на задължения от тяхна страна върху финансовото състояние на институцията.
11. Системите, които институцията използва за извършването на съществени по брой или стойност търговски операции, включително съотнасянето им по юридически лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности на институцията.
12. Плащешните и клиринговите системи и системите за сетълмент, в които институцията членува пряко или непряко, включително съотнасянето им по юридически лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности на институцията.

13. Подробен списък и описание на основните управленски информационни системи, включително тези за управление на риска, за счетоводна, финансова и надзорна отчетност, включително съотнасянето им по юридически лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности на институцията.

14. Посочване на отговорните лица за системите по т. 13, съответните споразумения за ниво на обслужване и софтуерните системи или лицензи, включително съотнасянето им по юридически лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности на институцията.

15. Схема на юридическите лица по т. 1, взаимовръзките и взаимозависимостите между тях, в т.ч.:

- а) общи или споделени помещения, служители и системи;
- б) договорености за предоставяне на капитал, финансиране или ликвидност;
- в) съществуващи или условни кредитни експозиции;
- г) споразумения за взаимни гаранции, споразумения за кръстосано използване на обезпечения, разпоредби за кръстосано неизпълнение и споразумения за нетиране срещу институцията и свързаните с нея лица;
- д) прехвърляния на риска и споразумения за огледални търговски операции, споразумения за ниво на обслужване.

16. Наименование – за всяко юридическо лице по т. 1, на компетентния орган и на органа за реструктуриране.

17. Члена на управителния орган, отговорен за предоставянето на информацията, необходима за изготвяне на плана за реструктуриране на институцията, както и лицата, ако са различни, отговорни за юридическите лица по т. 1, критичните операции и основните стопански дейности.

18. (изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) Описание на механизмите, внедрени от институцията, които осигуряват, че при необходимост от реструктуриране органът за реструктуриране ще разполага с цялата информация, която той прецени за необходима за прилагането на инструментите и правомощията за реструктуриране.

19. Всички споразумения, сключени от институцията и юридическите лица по т. 1 с трети лица, които могат да бъдат прекратени в резултат от решение на органа за реструктуриране да приложи инструмент за реструктуриране, с посочване дали последиците от прекратяването могат да засегнат прилагането на инструмента за реструктуриране.

20. Описание на евентуални източници на ликвидност за подпомагане на реструктурирането.

21. Информация за тежести върху активите, ликвидните активи, загбалансовите дейности, стратегията за хеджиране и счетоводните практики.

Приложение № 4
към чл. 26, ал. 5 и чл. 27, ал. 6

Въпроси, които органът за реструктуриране разглежда при оценката на възможността за реструктуриране на институция или група:

1. Степента, в която институцията може да разпредели стопанските дейности и критичните операции по съответните юридически лица.

2. Степента, в която правната и корпоративната структура съответства на основните стопански дейности, и критичните операции.

3. Степента на наличност на ефективни механизми за осигуряване на ключов персонал, инфраструктура, финансиране, ликвидност и капитал за подкрепа и поддържане на основните стопански дейности и критични операции.

4. Степента, в която споразуменията за ниво на обслужване, които институцията ползва, са ефективно приложими при реструктуриране.

5. Степента, в която структурата за управление на институцията улеснява управлението и прилагането на вътрешните ѝ правила по отношение на споразуменията за ниво на обслужване.

6. Степента, в която институцията разполага с процедура за прехвърляне към трети лица на услугите, предоставяни по споразумения за ниво на обслужване, в случай на обособяване на критични функции или основни стопански дейности в ново юридическо лице.

7. Степента, в която съществуват планове за извънредни обстоятелства и мерки за осигуряване на непрекъсваемост на гостъпа до платежни системи и системи за сетълмент.

8. Доколко са подходящи управленските информационни системи за осигуряване на възможността органът за реструктуриране да получи при необходимост точна и пълна информация относно основните стопански дейности и критичните операции с цел улесняване на бързия процес на вземане на решения.

9. Капацитета на управленските информационни системи да предоставят по всяко време информацията от съществено значение за ефективно реструктуриране на институцията, включително при бързопроменящи се условия.

10. Степента, в която институцията е тествала своите управленски информационни системи в условията на стресови сценарии, зададени от БНБ, съответно от Комисията.

11. Степента, в която институцията може да осигури непрекъсваемост на своите управленски информационни системи както по отношение на самата себе си, така и по отношение на нова банка, в случаите, когато в нея са обособени критичните операции и основните стопански дейности.

12. Степенята, в която банката разполага с подходящи процеси за осигуряване, че на БНБ и на другите органи за реструктуриране ще бъде предоставена информацията, необходима за определяне на вложителите и сумите, гарантирани от ФГВБ или от схема за гарантиране на депозитите от държава членка.

13. Когато групата използва вътрешногрупови гаранции или огледални трансакции – степенята, в която тези гаранции или трансакции се сключват при пазарни условия, и доколко са надеждни системите за управление на риска по отношение на тези гаранции.

14. Степенята, в която използването на гаранциите и трансакциите по т. 13 увеличава риска от разпространение на проблемите в цялата група.

15. Степенята, в която правната структура на групата възпрепятства прилагането на инструментите за реструктуриране поради броя на юридическите лица, сложността на структурата на групата или трудността стопанските дейности да бъдат отнесени към определените субекти от групата.

16. (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2021 г.) Размера и вида на задълженията, които споделят загуби на институцията.

17. Когато оценката засяга холдинг със смесена дейност – степенята, в която реструктурирането на институциите и финансовите институции от групата може да има отрицателно въздействие върху нефинансовата част от групата.

18. Наличието и сигурността на споразуменията за ниво на обслужване.

19. Дали органите на съответната трета държава разполагат с инструменти за реструктуриране, необходими за подпомагане на действията по реструктуриране на БНБ и другите органи за реструктуриране от Европейския съюз, и обхваща на координираните действия между БНБ, както и органите от Европейския съюз, и на третата държава.

20. Степенята, в която е възможно да се използват инструментите за реструктуриране по начин, който отговаря на целите на реструктурирането, като се вземат предвид наличните инструменти и структурата на институцията.

21. Степенята, в която структурата на групата позволява на БНБ, съответно на Комисията, и на другите органи за реструктуриране да реструктурират цялата група или едно или повече от нейните лица, без да се предизвикват значителни преки или непреки неблагоприятни последици върху финансовата система, върху доверието на пазара или икономиката, както и с цел постигане на оптимална стойност на групата като цяло.

22. Механизмите и средствата, чрез които може да се улесни реструктурирането, ако групата включва дъщерни предприятия, установени в различни юрисдикции.

23. Надеждността на използването на инструментите за реструктуриране по начин, който постига целите на реструктурирането, като се отчита възможното им въздействие върху кредиторите, контрагентите, клиентите и служителите и възможните действия, които могат да приемат органи от трети държави.

24. Степената, в която въздействието на реструктуриране на институцията върху финансовата система и доверието към финансовите пазари може да бъде адекватно оценено.

25. Степената, в която реструктуриране на институцията може да окаже значителни преки или непреки неблагоприятни последици върху финансовата система, доверието на пазара и икономиката.

26. Степената, в която разпространението на проблемите към други банки или към финансовите пазари може да се ограничи чрез прилагането на инструменти и правомощия за реструктуриране.

27. Степената, в която реструктуриране на институцията може да доведе до съществени последици за платежните системи и системите за сетълмент.

Когато се оценява възможността за реструктуриране на група, позоваванията към банка в това приложение се считат за включващи всяка институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 в рамките на групата.

Приложение № 5
към чл. 28а
(ново – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

Изчисляване на максималната сума за разпределяне във връзка с минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (М-МСП)

1. Максималната сума за разпределяне във връзка с минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (М-МСП) се изчислява, като се умножи стойността, получена в съответствие с т. 2, по коефициента, определен в съответствие с т. 3, и резултатът се намали със сумата, получена в резултат на някое от действията по чл. 28а.

2. Стойността по т. 1 се формира от следните елементи:

а) междинните печалби, които не са включени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно чл. 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след приспадане на разпределението на печалбите или на всяко плащане в резултат на действията, посочени в чл. 28а;

б) годишните печалби, които не са включени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно чл. 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след приспадане на разпределението на печалбите или на всяко плащане в резултат на действията, посочени в чл. 28а;

в) сумите, дължими като данък, когато не бъдат разпределени елементите, посочени в букви „а“ и „б“.

Стойността по т. 1 се изчислява, като от сбора на елементите по букви „а“ и „б“ се извади стойността на елемента по буква „в“.

3. Коефициентът по т. 1 се определя, както следва:

а) когато поддържаният от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията по чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и чл. 69б – 69е, покрива до 25 на сто от комбинираното изискване за буфер, коефициентът по т. 1 е 0;

б) когато поддържаният от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията по чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и чл. 69б – 69е, покрива над 25 на сто, но не повече от 50 на сто от комбинираното изискване за буфер, коефициентът по т. 1 е 0.2;

в) когато поддържаният от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията по чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и чл. 69б – 69е, покрива над 50 на сто, но не повече от 75 на сто от комбинираното изискване за буфер, коефициентът по т. 1 е 0.4;

з) когато поддържаният от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 4 и 5 базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията по чл. 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и чл. 69б – 69е, покрива над 75 на сто от комбинираното изискване за буфер, коефициентът по т. 1 е 0.6.

Приложение № 6
към чл. 69а, ал. 8 и 16
(ново – ДВ, бр. 12 от 2021 г.)

1. Определяне на частта от минималното изискване, която да се изпълнява чрез собствен капитал, подчинени приемливи инструменти или задължения по чл. 69а, ал. 6, в случаите по чл. 69а, ал. 8.

При определяне на резултата по чл. 69а, ал. 8 се прилага формулата:

$(1 - (X1/X2)) \times 8\%$ от общите задължения, включително собствения капитал,

където, предвид намалението, което е възможно съгласно чл. 72б, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013:

X1 = 3.5% от общата рискова експозиция по чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и

X2 = сбора на 18% от общата рискова експозиция по чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и размера на комбинираното изискване за буфер.

2. Определяне на сумата по чл. 69а, ал. 16.

При определяне на сумата по чл. 69а, ал. 16 се прилага формулата:

$2 \times A + 2 \times B + C$,

където:

A = сумата, произтичаща от изискването по чл. 92, параграф 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013;

B = сумата, произтичаща от изискването по чл. 103а, ал. 2 от Закона за кредитните институции;

C = сумата, произтичаща от комбинираното изискване за буфер.

ЗАКОН
за изменение и допълнение на Закона за възстановяване
и реструктуриране на кредитни институции и
инвестиционни посредници

(Обн., ДВ, бр. 37 от 7 май 2019 г.)

.....

Преходни и заключителни разпоредби

§ 54. (1) За целите на установяване на тясно сътрудничество с Европейската централна банка по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 и произтичащото от това участие на Република България в Единния механизъм за реструктуриране съгласно Регламент (ЕС) № 806/2014 и във връзка с изпълнение на Споразумението относно прехвърлянето и взаимното използване на вноски в Единния фонд за реструктуриране (ратифицирано със закон – ДВ, бр. 96 от 2018 г.) (ДВ, бр. 4 от 2019 г.) до датата, на която започва тясното сътрудничество, съгласно решението на Европейската централна банка по чл. 7, параграф 2 от Регламент № 1024/2013, Българската народна банка, съответно Комисията, може да обменя информация с Единния съвет за реструктуриране във връзка с възстановяването и реструктурирането на институции и субекти по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, включително информация, която представлява професионална, банкова и търговска тайна.

(2) За целите на ал. 1 институциите и субектите по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 са длъжни по искане на органа за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 да оказват съдействие и да предоставят необходимата информация на Единния съвет за реструктуриране във връзка с процеса на подготовка и планиране на реструктурирането, включително информация, която представлява банкова и търговска тайна.

§ 55. Считано от датата, на която започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество, когато съгласно Регламент (ЕС) № 806/2014 Единният съвет за реструктуриране изпълнява задачи и упражнява правомощия, които съгласно този закон се изпълняват или упражняват от органа за реструктуриране по чл. 2, ал. 1, съответно по чл. 3, ал. 1, за целите на прилагането на Регламент (ЕС) № 806/2014 и на този закон Съветът за реструктуриране се счита за съответен национален орган за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 или по чл. 3, ал. 1.

§ 56. (1) Считано от датата, на която започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество, Управителният съвет на Фонда за гарантиране на влоговете в банките прехвърля средствата от Фонда за реструктуриране на банките на органа за реструктуриране по чл. 2, ал. 1. При прехвърлянето на Фонда за реструктуриране

на банките Управителният съвет на Фонда за гарантиране на влоговете в банките предоставя на органа за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 финансов отчет към датата на прехвърлянето и информация относно дела на средствата, представляващи вноски, набрани от клонове на кредитни институции от трети държави. Въз основа на получената информация органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 разпределя получените средства в подфондовете по чл. 134, ал. 1.

(2) След съответно уведомление от Единния съвет за реструктуриране за първоначална вноска органът за реструктуриране по чл. 2, ал. 1 нарежда прехвърляне към Единния фонд за реструктуриране на сума от подфонда по чл. 134, ал. 1, т. 2 в съответствие с чл. 8 от Споразумението относно прехвърлянето и взаимното използване на вноски в Единния фонд за реструктуриране. След прехвърляне на средствата останалите набрани в подфонда по чл. 134, ал. 1, т. 2 средства, в случай че има такива, се приспадат от задълженията на институциите за бъдещи вноски в Единния фонд за реструктуриране по решение на органа за реструктуриране до тяхното изчерпване.

§ 57. В Закона за Българската народна банка (обн., ДВ, бр. 46 от 1997 г.; изм., бр. 49 и 153 от 1998 г., бр. 20 и 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 10 и 39 от 2005 г., бр. 37, 59 и 108 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г., бр. 24, 42 и 44 от 2009 г., бр. 97 и 101 от 2010 г., бр. 48 и 62 от 2015 г., бр. 51 и 59 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 20 и 106 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4, ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „както и в случаите на обмен на информация с Единния съвет за реструктуриране съгласно Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ, L 225/1 от 30 юли 2014 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 806/2014“.

2. В чл. 16 т. 17 се изменя така:

„17. приема решения като орган за реструктуриране съгласно Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и Регламент (ЕС) № 806/2014;“.

§ 58. В Закона за гарантиране на влоговете в банките (обн., ДВ, бр. 62 от 2015 г.; изм., бр. 96 и 102 от 2015 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 20 и 27 от 2018 г. и бр. 17 от 2019 г.) в чл. 7, т. 5 думите „чл. 134, ал. 5 и“ се заличават.

§ 59. В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 95 от 2015 г.; изм., бр. 74, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92 и 97 от 2017 г., бр. 15, 22 и 98 от 2018 г. и бр. 13 от 2019 г.) в чл. 34 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Финансовите си отчети на базата на Международните счетоводни стандарти съставят следните предприятия:

1. кредитни и финансови институции по смисъла на Закона за кредитните институции;

2. доставчици на платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи;

3. застрахователи и презастрахователи, както и застрахователни холдинги и финансови холдинги със смесена дейност, начело на група, по смисъла на Кодекса за застраховането;

4. пенсионноосигурителни дружества и управляваните от тях фондове за допълнително пенсионно осигуряване по смисъла на Кодекса за социалното осигуряване;

5. инвестиционни посредници по смисъла на Закона за пазарите на финансови инструменти;

6. управляващи дружества и колективни инвестиционни схеми по смисъла на Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране;

7. лица, управляващи алтернативни инвестиционни фондове по смисъла на Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране;

8. национални инвестиционни фондове по смисъла на Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране;

9. предприятия, чиито прехвърлими ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в държава – членка на Европейския съюз;

10. пазарни оператори по смисъла на Закона за пазарите на финансови инструменти;

11. централни депозитари на ценни книжа по смисъла на Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на Директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ, L 257/1 от 28 август 2014 г.).“

2. Досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.

3. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея след думата „Предприятията“ се добавя „по ал. 1“.

4. Досегашната ал. 5 става ал. 6.

5. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 3“.

§ 60. Предприятията по чл. 34, ал. 2, т. 1 и 2 от Закона за счетоводството съставят финансовите си отчети за 2018 г. на базата на Международните счетоводни стандарти.

§ 61. В Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ, бр. 98 от 2018 г.) в § 56 от преходните и заключителните разпоредби думите „ал. 4“ се заменят с „ал. 5“.

§ 62. В Закона за платежните услуги и платежните системи (обн., ДВ, бр. 20 от 2018 г.; изм., бр. 17 от 2019 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 67, ал. 5 се създава изречение второ: „С наредбата се определя регът за освобождаване на доставчик на платежни услуги, обслужващ сметка, от задължението за поддържане на резервен механизъм и от задължението за прилагане на задълбочено установяване на идентичността на клиента съгласно Делегиран регламент (ЕС) 2018/389 на Комисията от 27 ноември 2017 г. за допълнение на Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за задълбоченото установяване на идентичността на клиента и общите и сигурни отворени стандарти на комуникация (ОВ, L 69/23 от 13 март 2018 г.), наричан по-нататък „Делегиран регламент (ЕС) 2018/389“.

2. В чл. 184 след думите „чл. 43, ал. 3“ се добавя „и чл. 33, параграфи 6 и 7 от Регламент (ЕС) 2018/389“.

§ 63. В Закона за кредитните институции (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм., бр. 105 от 2006 г., бр. 52, 59 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 44, 93 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 101 от 2010 г., бр. 77 и 105 от 2011 г., бр. 38, 44, 52, 70 и 109 от 2013 г., бр. 22, 27, 35 и 53 от 2014 г., бр. 14, 22, 50, 62 и 94 от 2015 г., бр. 33, 59, 62, 81, 95 и 98 от 2016 г., бр. 63, 97 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 15, 16, 20, 22, 51, 77, 98 и 106 от 2018 г.) в чл. 103, ал. 4 думите „освен ако съгът не реши друго“ се заличават.

§ 64. Законът влиза в сила от деня, в който започва да се прилага решението на Европейската централна банка за тясно сътрудничество по чл. 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции, с изключение на § 5, т. 1, § 6, § 7, т. 1, § 8, 9, 10, 13, 14, § 16, т. 2, § 17, § 18, т. 1, буква „б“, подбуква „аа“, § 19, § 20, т. 1, буква „б“, подбуква „аа“, § 21, т. 1, буква „а“, § 24, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 33, 34, 35, 36, 38, 53, 54, 59, 60, 61, 62 и 63, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 44-тото Народно събрание на 24 април 2019 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници

(Обн., ДВ, бр. 12 от 12 февруари 2021 г.)

.....
§ 77. (1) Органите за реструктуриране по чл. 2 и 3 определят преходни периоди, през които институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, установени до влизането в сила на този закон, са длъжни да достигнат минималните изисквания за собствен капитал и приемливи задължения, определени при съответното прилагане на чл. 70 или 70а, или изискванията, произтичащи от прилагането на чл. 69а, ал. 7 – 10, съответно ал. 11 – 13 или ал. 16. Преходните периоди се определят в рамките на крайния срок за достигане на минималните изисквания по ал. 3.

(2) При определяне на преходните периоди органите за реструктуриране вземат предвид:

1. преобладаващото наличие на депозити и липса на дългови инструменти в модела на финансиране;

2. достъпа до капиталовите пазари за приемливи задължения;

3. степента, в която субектът за реструктуриране използва базов собствен капитал от първи ред за спазване на изискването по чл. 70.

(3) Крайният срок за достигане на минималните изисквания по ал. 1 е 1 януари 2024 г. Органът за реструктуриране може да определи преходен период, който приключва след 1 януари 2024 г., въз основа на критериите по ал. 2, като взема предвид:

1. развитието на финансовото състояние на институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5;

2. вероятността институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 да е в състояние да осигури в разумен срок изпълнението на изискванията по чл. 70 или 70а или на изискването, произтичащо от прилагането на чл. 69а, ал. 7 – 10, съответно ал. 11 – 13 или ал. 16;

3. дали институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 е в състояние да замени задълженията, които вече не отговарят на критериите за приемливост или падеж, предвидени в чл. 72б и 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в чл. 69а или чл. 70а, ал. 5;

4. когато институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 не е в състояние да изпълни условията по т. 3 – дали тази невъзможност е с индивидуален характер, или се дължи на затруднения за целия пазар.

(4) Максималният срок, в рамките на който субектите за реструктуриране, за които се прилагат изискванията по чл. 69г, ал. 1 и 2 или ал. 3 – 5,

трябва да започнат да изпълняват минималното ниво на изискванията, е 1 януари 2022 г.

(5) За осигуряване на линейно натрупване на собствен капитал и приемливи задължения органите за реструктуриране определят междинни целеви нива на минималните изисквания по ал. 1, които институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 са длъжни да изпълнят към 1 януари 2022 г.

(6) Органите за реструктуриране съобщават на институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 планираните минимални изисквания за собствен капитал и приемливи задължения за всеки 12-месечен период по време на преходните периоди с оглед на това да се улеснят постепенното увеличаване на техния капацитет за поемане на загуби и рекапитализация и достигането на определените минимални изисквания в края на преходните периоди.

(7) Преходните периоди по ал. 1 и планираните минимални изисквания за собствен капитал и приемливи задължения за 12-месечните периоди по ал. 6 могат да бъдат изменени от органа за реструктуриране при спазване на изискванията по ал. 1, 3 и 5.

§ 78. Член 67а се прилага към продажбите на финансови инструменти, които са емитирани след 28 декември 2020 г.

§ 79. (1) Институциите и дружествата по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 изпълняват задължението за публично оповестяване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по чл. 72б, ал. 6, считано от 1 януари 2024 г.

(2) Когато органът за реструктуриране по чл. 2 или 3 е определил за институция или дружество по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5 преходен период за достигане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, който приключва след 1 януари 2024 г., задължението по чл. 72б, ал. 6 се изпълнява от институцията или дружеството по чл. 1, ал. 1, т. 3 – 5, считано от датата, на която приключва преходният период.

§ 80. Член 103а се прилага за финансовите договори, сключени до влизането в сила на този закон, които създават нови задължения или съществено изменят съществуващи задължения след влизането в сила на закона.

§ 81. В Закона за платежните услуги и платежните системи (обн., ДВ, бр. 20 от 2018 г.; изм., бр. 17, 37, 42 и 94 от 2019 г. и бр. 13 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 8, т. 2 думата „само“ се заличава.

2. В чл. 28, ал. 1 думите „пряко или чрез представител на територията на Република България“ се заменят с „на територията на Република България пряко или чрез установен на територията на страната представител“.

3. В чл. 32:

а) в ал. 1 след думата „представител“ се поставя запетая, добавя се „установен на територията на държавата членка“ и се поставя запетая;

б) в ал. 3 думите „чрез клон или представител“ се заменят с „чрез клон или представител, установен на територията на друга държава членка“.

4. В чл. 43:

а) в ал. 3 думите „чл. 28, ал. 2 – 6, чл. 29 и 30“ се заменят с „чл. 28 – 30“;

б) в ал. 4 думите „чл. 28, ал. 2 – 6, чл. 29 и 30“ се заменят с „чл. 28 – 30“;

в) в ал. 6, изречение първо след думата „чрез“ се добавя „установен на територията на държавата членка“;

г) в ал. 7, изречение първо след думата „чрез“ се добавя „установен на територията на държавата членка“.

5. В чл. 96 се създава ал. 6:

„(6) Алинеи 1 – 5 се прилагат доколкото в правилата на платежната схема за изпълнение на платежните операции не е предвидено друго в съответствие с правилата на платежна схема по чл. 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 260/2012.“

6. В чл. 129, ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „освен ако е предвидено друго в този закон“.

7. В чл. 130, ал. 1 се създава т. 7:

„7. клирингов член на централен съконтрагент, получил разрешение в съответствие с чл. 17 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ, L 201/1 от 27 юли 2012 г.).“

8. В чл. 147 се създава ал. 6:

„(6) Редът за действие при недостиг на средства по сметката за сетълмент на участник платец за извършване на сетълмента на нареждания за превод се определя от БНБ в правилата и процедурите по чл. 145, ал. 4.“

9. Създава се чл. 148б:

„Сетълмент на незабавни плащания в левове

Чл. 148б. (1) Сетълментът на незабавни плащания в левове се извършва от системен оператор на платежна система с окончателност на сетълмента, с достъп до RINGS, който регистрира изпълнението на незабавните плащания.

(2) Сетълментът по ал. 1 се извършва със средства на участниците в съответната платежна система, държани при БНБ.

(3) Българската народна банка може да открива специална сметка на оператор по ал. 1 с цел предварително осигуряване на средства на участниците в съответната платежна система единствено за извършване на незабавни плащания в левове. Средствата по специалната сметка са собственост на участниците. Операторът по ал. 1 поддържа данни за размера на съответните предварително осигурени средства за незабавни плащания на всеки участник към всеки момент. Прехвърлянето на средства на участниците по и от специалната сметка се извършва от оператора по ал. 1 съгласно определен в правилата на съответната платежна система рег.

(4) Операторът по ал. 1 осигурява изпълнението на въведени в съответната платежна система нареждания за превод на незабавни плащания при наличие на достатъчно средства на участника платец, предварително осигурени за извършване на незабавни плащания.

(5) Регът за действие при недостиг на средства на участника платец, предварително осигурени за извършване на незабавни плащания, се определя от оператора по ал. 1 в правилата на съответната платежна система.

(6) Върху средствата по сметка по ал. 3 не може да се налага заповед и да се извършва принудително изпълнение за задължения на оператора по ал. 1.

(7) При откриването на производство по несъстоятелност за оператора по ал. 1 средствата по сметката по ал. 3 не се включват в масата на несъстоятелността, а се връщат на участниците, като се нареждат за изпълнение от синдика съобразно на данните от оператора за размера на средствата на участниците за незабавни плащания при БНБ.

(8) Принудително изпълнение и заповед върху средства на участник в съответната платежна система по сметката по ал. 3 могат да бъдат извършени само до размера на средствата, собственост на съответния участник съгласно данните от оператора по ал. 1.“

10. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) създава се т. 24а:

„24а. „Незабавно плащане в левове“ е кредитен превод в левове в съответствие със SEPA схемата за незабавни плащания на Европейския платежен съвет с изключение на валутата на превода, което може да бъде изпълнявано 24 часа в денонощието, всеки календарен ден в годината, с незабавна или близка до незабавната обработка и заверяване на сметката на получателя с потвърждение на платеща в рамките на секунди след иницииране на плащането.“;

б) създава се т. 36а:

„36а. „Платежна схема“ е единен набор от договорени между доставчици на платежни услуги правила, практики, стандарти и/или насоки за прилагане относно изпълнението на платежни операции на територията на Европейския съюз и/или в рамките на държавите членки, който е отделен от всяка инфраструктура или платежна система, поддържаща функционирането му.“;

в) точка 65 се изменя така:

„65. „Централен съконтрагент“ е понятие по смисъла на чл. 2, т. 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012.“

§ 82. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 44-тото Народно събрание на 3 февруари 2021 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**Преходни и заключителни разпоредби към Закона
за изменение и допълнение на Кодекса за социално
осигуряване**

(Обн. – ДВ, бр. 85 от 10 октомври 2023 г.)

.....

§ 92. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на § 87, т. 1, 2, 4–6, 8–46, 49 и 50, които влизат в сила от 1 януари 2023 г.